

EXERCITATIONES

D U Æ :

Prima,

De Ætate PHALARIDIS;

Secunda,

De Ætate PYTHAGORÆ
PHILOSOPHI.

Ab HENRICO DODWELLO, A. M.
DUBLINIENSIS

LONDINI,

.b.e

Impensis RICHARDI SMITH, ad Insigne
Angeli & Bibliorum extra Temple-Bar.

M DCC IV.

EXERCITATIONES

D

DE PHILOSOPHIA

DE VIRTUTIBUS

ILLUSTRI DOMINO
DOMINO
Ezechieli Spanhemio,

Libero Imperij Baroni :

Has qualescunque de

PHALARIDE

ET

PYTHAGORA Philosopho

EXERCITATIONES,

In Honoris Benevolentiaque

Pignus atque Monumentum,

Donat, Dicat, Dedicatque

Henricus Dodwellus.

ILLUSTRI DOMINO

DOMINO

Excellenti Spemiano

Tab. Imper. Boroi

Tab. Imper. Boroi

ILLUSTRI DOMINO

ET

ILLUSTRI DOMINO

EXCELLENTI SPEMIANO

Tab. Imper. Boroi

Tab. Imper. Boroi

ILLUSTRI DOMINO

ILLUSTRI DOMINO

PRÆFATIO.

Artemne *Epistolas scribendi* Exploratam *potuerit habere* PHALARIS?

NOSTRAM de *Phalaridis Ætate* I.
sententiam in sequenti *Dissertatione* Potuerit-
non tam *defendimus*, quàm cor- ne Phala-
reximus. Hac nempe lege ne causæ ris scri-
a viris utrobique doctissimis ventilatæ *judi-* pisse *Epis-*
cium nobis arrogemus. Valeant *rationes*
nostræ quantum valere possunt, earumque
arbitrium penes ipsos esto, eorumque *similes*.
De *Phalaridis Epistolis* pauca admodum at-
tingimus objecta illis ab eruditissimo *Editore*
eodemque *patrono*. Jam quoque piget ad
singula causæ momenta descendere, quæ si
pro merito tractanda essent, *otij* majoris opus
exigerent quàm possumus impræsentiarum
polliceri. Expectat tamen de his quoque
sententiam nostram *Cl. Bentleius*. Unum P. 31.
saltem caput attingam quod, si concedatur,
efficiet ne aliis Argumentis opus sit ad fidem
Epistolarum abrogandam. Ita tamen ut nec
quicquam *audacter* asseramus, nec *pertina-*
citer tueamur, ubi meliora fuerimus edocti.

Utinam ab utroque Antagonistâ idem impetrare valeremus ut, missis invicem *affectibus*, huic uni studio incumberent, ut rem literariam *publicam* promoverent, unaque officiis *Christiano* dignis examussim satisfacerent. Mihi certè *infirmittatis* humanæ conscio, hæc plane necessaria videntur ut largiatur Deus quæ meæ vires negant.

2. Ait imprimis Doctissimus *Bentleius* *Atossam* Cyri filiam *Epistolarum* inventricem haberi. Idque confirmat testimonio *Hellanici*, vadimonium pro *Hellanico*, qui ipse periit, præstantibus *Tatiano* atque *Clemente Alexandrino*. Hæc, si vera, frustra *Epistolas* à *Phalaride* expectandas esse arbitratur, quem Cyri tempora ægrè attigisse putat, nondum adultæ *Atossæ* nec novis *inventis*, pari nedum ut novæ illius inventa ad *Siciliam* usque ex *Asiâ* penetrarint. Sic necesse non erit ut ad singula Argumenta descendatur si hoc unum sufficiat ad *Epistolas Phalaridis* falsi convincendas, quòd *Epistolarum* titulum ferant, & tamen *Phalaridi* tribuantur, quippe quæ nullæ fuerint ætate *Phalaridis*.

3. Locus *Hellanici* erat proculdubio in illius *Persicis*. Hoc enim titulo Scriptum *Hellanici* laudat *Stephanus*. *Hellanicum* autem vetustissimum Historicum, qui *Herodoto* duodecennio major erat, credit *D. Bentleius*. Nempe *Lesbium* ex urbe *Mitylene*. Sed *Hellanicum*
Suidas

Atossam
 credit *D. Bentleius*
Epistolarum
inventricem
fuisse, quæ
 tamen *junior*
fuerit Phalaride.
 Et quidem
 teste,
 ut putat,
Hellanico.

Hellanicus
 ille *Milesius*
 esse
 potuit
 antiquissimo
Hellanico
Historico
Mitylenæ,

Quidas memorat *Milesium* qui etiam ipse fuerit & proinde
Historicus, à *Lesbio* alium fortasse, nisi u- ^{Atossâ} multis Se-
 culis ja-
 riusque Civitatis tam *Mitylenes* quàm *Mileti* culis ja-
 civis idem fuerit *Hellanicus*, quod illo quoque ^{nior.}
 Seculo fateor fuisse frequentissimum. Si *alius*
 fuerit, ægrè admodum intelligemus uter
Perfca scripserit, quem testem de *Atossâ* primâ
Epistolarum inventrice advocârint *Tatianus*
 atque *Clemens*. Ægrè item, ut opinor, hunc
antiquum probabit vir doctissimus, si fuerit
alius. Unicum enim hoc nomine *Historicum*
antiquissimum agnoscunt Veteres, qui *proximâ*
 illius memoria scripserint, testes exceptione
 majores. Nec tamen magis, de *primis* rerum
inventoribus, sibi invicem consentiunt *Veteres*
 quàm de *aliis* horum, in quibus versamur,
 temporum *Traditionibus*. Nec *aliū* aliquem,
 qui post multa ab *Atossæ* ætate Secula scri-
 pserit, hujus inventionis *testem* adhibent qui
vetustissimos illos Scriptores viderint *juniōres*.
 Proinde adeo certum non est quàm censuit
 Vir doctissimus hoc singulare de *Atossâ* Epi-
 stolarum *inventrice* testimonium *Hellanici*.

4.

Contra, Veterum testimonia sunt admo-
 dum diserta de *Epistolis* ante *Atossam* scriptis.
 Ipse quoque sibi nonnulla objecit *D. Bentleyus*,
 sed *temporum* præsertim *Mythicorum*, quorum
 ego fidem nullo plane in loco habendam
 existimo, cum deessent, quibus astrueretur,
 publica *monumenta*. Missam ergo facio
 commentitiam illam, quæ etiam *chartâ* scripta
 fuerit,

Homero et-
 tiam cog-
 nitæ *Epi-*
stolæ, quem
 non *Atossâ*
 duntaxat,
 verum et-
 tiam *Cyro*
Atossæ pa-
 tre, nostræ
 quoque ra-
 tiones an-
 tiquiorem
 faciunt.

fuerit, *Sarpedonis* Epistolam quam viderit *Licinius Mucianus*. Ne quidem *Homeri* testimonium, quâ quidem ad *Bellerophontis* tempora refertur, magni facio. Quâ tamen *Seculi Bellerophontei* mores pro sui, quo vixit *Homerus* ipse, *Seculi*, moribus describit Poëta, negligendum non existimo. Hinc enim patet morem scribendarum *Epistolarum* jam illo quo vixit *Homerus*, *Seculo* receptum esse. Et quidem ita receptum ut originem illius nescierit, quam scivisse creditur *Hellanicus*. Hæc enim causa erat cur morem illum tribuerit temporibus eorum *Mythicis* à memoriâ suâ remotissimis. Erat autem *Homerus* non *Hellanico* duntaxat, verum etiam *Atossæ* major, imo ipso *Atossæ* patre *Cyra*, pro nostris quoque rationibus qui eum *Cimmeriorum* irruptioni parem credimus sub *Cyaxare*, & *Midâ*, cujus nepotem ad *Cræsum* venisse testis est *Herodotus*.

5. Nec sane opus est ut ad tempora *Mythica* hujus rei probandæ causâ ascendamus. *Epistolam Harpagi Cyro Atossæ* patri inscriptam *Kύρω ἀνδρεμένω*, conservavit *Herodotus* Epistolari formâ conceptam. Cum adolevisset, inquit *Justinus Trogus* I. 5. Proinde ante natam *Atossam*. Et tamen *Epistolam* disertis verbis idem appellat: *Epistola*, inquit, quia palam ferri nequibat, Regis custodibus omnes aditus obsidentibus, exenterato lepori inseritur, lepusque in Persas *Cyro* ferendus fido servo traditur.

Primum
Scribendi
usum in
Epistolis
fuisse veri-
similli-
mum est.

Herodot. I.
324.

P R Æ F A T I O.

V

ditur. Mox c. 5. *Lectis ille Epistolis eadem somnio aggredi jussus est.* Nihil autem eorum in eo observatur, quòd *Cyro Epistolas* scripserit *Harpagus*, sed in arte *Epistolas celandi.* Mitto jam *Epistolas Laertianas, Thaleti, Soloni, Chiloni, Pittaco, Cleobulo, Pericandro, Anacharsidi, Epimenidi, Pherecydi,* attributas, earumque *Responsorias, Auctorum Cyro vel parium, vel etiam Cyro superiorum.* Video enim illas à viris Eruditissimis in *duum* vocari, nec, ut opinor, immeritò. Nec *vid. Me-*
placet certorum fidem incertorum immistione *nag. in La-*
minuere. In *Sacris* autem *Literis* nostris *ert. l. 42.*
Epistolarum mentionem satis frequentem regimus, multis ante *Cyrum* natum *Seculis,* sedum *Atossam.* Ita *Sam. XI. 14, 15. 1 Reg. XXI. 8, 9. 2 Reg. V. 5, 6, 7. cap. X. 1, 2, 3, 7. cap. XIX. 14. cap. XX. 12. 2 Paralip. XXX. 1. 6. Ezer. IV. 8, 11, 18. Nehem. II. 8, 9. cap. VI. 5, 17, 19. Esth. III. 13. cap. VIII. 5. cap. IX. 25. Isai. XXXVII. 14. cap. XXXIX. 1. Jer. XXIX. 1, 25, 29.* Semper autem ut in hominum usu *receptæ* memorantur, nusquam ut noviter *inventæ.* Idque sane verissimum *Epistolarum* inventionem ex *Historiis* expectari ne quidem oportere, quippe quæ *primæ* *Scriptio*nis usum exercuerint, in rebus *familiaribus* antea quàm in *publicis* usurpandæ. Quis enim quæso vir prudens *sententiam* suam nunciorum *verbis* efferendam crederet; cum, invento *literarum* usu, sua posset

Virgil.
Georg. I.
145.

posset *verba* ipsa transmittere? *Urgentem* egestatem (sic loquitur Poëta) causam agnoscit *Virgilius* quæ humana ingenia acuerit ad artes *inveniendas*. Urgebat autem illa maximè in usibus vitæ *quotidianis*. Proinde non est cur dubitemus quin in rebus illis *quotidie* occurrentibus primus fuerit *inventionum* usus, inde ad *publica* transferendus cum jam *necessariis* abunde suppetentibus, otium esset de illis cogitandi quæ ad *voluptatem* facerent. Sic & stylum *simplicem* in scribendo *antiquissimum* fuisse consentaneum est, qui plane *necessarius* erat ad res *gerendas*. Postea ad styli *ornatus* progressus factus est primò quidem in *ligatâ* denique in *solutâ* oratione, deque rebus jam non amplius tantummodò *privatis* verum etiam *publicis*. Certe, apud *Græcos* multo à literarum inventionem *Seculis juniores* erant *Historiæ*. Ut *intercidisse* primum *Epistolarum inventorem* verisimillimum sit cum *primæ* scriberentur *Historiæ*. Sed *codicillis* illos antiquos *Epistolis* opponit *Plinius*. Rectè quidem ille qui *chartæ* tantummodò *inscriptas literas* habeat pro *Epistolis*. Sed nihil plane ad controversiam de *Phalaridis Epistolis* spectat quâ *materiâ* exaratæ *primæ* fuerint *literæ*, *chartæne*, an *arborum corticibus*, an *tabulis* etiam *pugillaribus*. Novam aliquam *materiam* invenisse dicitur *Atossa*. Poterant in usum *posterorum* describi

pro more materiæ Seculo quo vixerit transcri-
tor usurpatæ, siquæ posterorum usu dignæ vi-
erentur, quacunque demum materiâ scriptæ
erint Epistolæ Autographæ. Et certissima
Historiæ vindices habendæ erant, siquæ
nova reperiri possent, præsertim verò Prin-
cipum, Epistolæ. Fallitur autem vir doctis-
simus si, quæ tabellis etiam pugillaribus con-
cipiebantur, mox inducenda atque negli-
genda fuisse censeat. Ita certè concipiebantur
Testamenta quæ tamen Archivis in po-
sterorum usum recondabantur. Ita & Epi-
stolæ illis quoque temporibus quibus usum
arum Historicum magni factum ne quidem
posse negare poterit. Fallitur præterea cum
Argumentum Plinij à sententia Veterum
de inferiore Ægypti parte ποταμόςῳ fir-
mum esse putat ne chartæ usus in Epistolis
esse potuerit etiam ætate, siqua fuerit, Sar-
cedonis. Non me tamen fugit erroris ori-
ginem ab ipso fuisse Homero. Sed errorem
illum refutavit Maximus Bochartus. Quan-
quam ad nostram causam nihil, uti dixi,
pertineat qui non de materiâ, sed de ipsâ
Epistolarum arte, disputamus, num fuerit
antiquior Atossa, & coæva Phalaridi. Hoc
num satis erit ut probetur, ad has Epi-
stolas ementiti tituli convincendas, aliunde
quærenda esse Argumenta quàm quòd fue-
rint Epistolæ. Videamus ergo quale fuerit
quod invenerit Atossa.

Nihil

Bochart.
Phaleg.
Lib. IV.
c. 24. &
Epist. ad
Sant-A.
mantium,

6. Nihil est profectò cur *artem ipsam* *Epistolarem*, quâ nostram *sententiam* nostris *etiam verbis* absentibus significamus, ab *Atossâ* inventam existimemus. Nihil cur vel ita sensisse credamus *Hellanicum*. Voce *συττάσσειν* usus est *Tatianus*, à quo cepit *Clemens Alexandrinus*. Si quidem illa fuerit *Hellanici*, non autem eorum potiùs qui ex *Hellanico* sua desumpserunt : aliud omnino volebat *Hellanicus*, quàm vult Vir doctus qui in suæ sententiæ patrociniū *testem* adhibet *Hellanicum*. Nec enim *γράφειν*, vel *συγράφειν*, vel voce aliâ tantundem valente usus est *Hellanicus*, quâ *scribendarum* *Epistolarum* *artem* ab *Atossâ* inventam fuisse innuat. Aliud est omnino *συττάσσειν* *ἐπιστολὰς*, idemque, ni fallor, denotat quod *compaginare*, voce *Romanâ*. Hoc itaque *Atossæ* inventum, ut *tabellas* *Epistolares* (quæ singulæ *Paginæ* appellabantur) in unum corpus & fasciculum *compaginare*, quo commodiùs à *Tabellariis* deportarentur, qui ab his *Epistolarum* *tabellis* nomen acceperunt, *prima* illa docuerit *Atossâ*. Sed verò *Epistolarum* *inventionem* *proiectam* *excultamque* supponebat *Ars* illa *Epistolas* *compaginandi*. Supponebat *Epistolarum* *longitudinem* illam quæ *plures* unâ *tabellas* fuerint impleturæ, plane alienam ab *exemplis* *Epistolarum* *antiquissimis*, quæ, quò *antiquiores* sunt, eò sunt etiam plerunque *breviores*. Supponit præterea

ream usum in *Epistolis* illarum saltem
bellarum, quæ nec ipsæ obtinebant in
epistolis omnium antiquissimis. Supponit
 enique *publicorum nunciorum* morem re-
 ceptum apud *Persas* in quorum usum hanc
 tem *compaginum Epistolarium* reperit *Atossa*.
 roinde usum *stationum publicarum*, & *Anga-*
lorum, quæ satis aptè *Darij Hystaspide* tem-
 poribus conveniunt, qui illam habuit in
 matrimonio *Atossam*. Cæterùm antiquam
Epistolarum inventionem, quæque *primarum*
Historiarum memoriam, quas nullas ag-
 noscunt *Græci* antiquiores *Hystaspide*, lu-
 gerârît, tot illi *gradus* arguunt vetustiores
Hystaspide. Multiplices certè *Epistolarum*,
 quæ fuerint invicem *compaginandæ*, tabellas
 ignoravit *Homerus*, quem nos *Cyro* non
 Multo antiquiorem fuisse probavimus. *Epi-*
colam ille *Bellerophontis* *πίνακα πύκτον*
 appellat *Iliad. Z. 169*. Unicus erat ille
πίναξ, cui nullâ opus erat *compagine*, qui
socium alterum non haberet, cui fuerit
 committendus. Nec è ligno sane vel durâ
 materiâ, qui fucat *involucro* in thecam por-
 tatilem aptandus. Nihil ergo vetat quo-
 minus hâc, quæ innotuit *Homero* fascicu-
 lorum *Epistolarium formâ* usus fuerit *Pha-*
ris, quem utcunque antiquum esse volunt,
 nemo tamen est qui dubitet quin fuerit sal-
 tem recentior *Homero*. Loquitur autem de
 suâ potius ætate *Homerus* quàm de ætate
 Belle-

Plin. Nat.
Hist. XIII.
13.

Bellerophontis, quæ non *Historicis* modo
verum etiam *scriptis*, cujuscunque generis
Græcis, longe erat antiquior, nec proinde
per *Historias* exploranda. Sed verò πύραυλον
illum *Homeri* πύραυλον de *Codicillis* interpre-
tatur *Plinius*, quos etiam *Epistolis* opponit.
Non equidem incommodè si, pro *Seculi* sui
more, nomen *Epistolæ* ad *tabellarem* *Epi-*
stolarum materiam restrinxerit. Non item
si *rem* ipsam potiùs attendisset quàm *senten-*
tiam nostram *Scripto* cum *absentibus* com-
municamus, quàm *materiam*, cui inscribe-
retur. Poterat autem etiam in *arborum can-*
dicibus scripsisse *Phalaris* quæ à *junioribus*
Librariis in aliam quamque transcripta fuerint
materiam, pro more *varij*, quo scripserit
Librarius quisque, *Seculi*, ipsam quoque
variâ. Hoc autem, *Homeri* testimonio,
quo *compaginum Epistolarium* formam paulo
ante *Cyrum Atossæ* patrem nondum in usum
fuisse probavimus; verisimile redditur testi-
monium *Hellanici*, qui *tabellarum Epistolâ-*
rium invicem *compingendarum* artem vendi-
cavit *Atossæ*.

7.

Poterat e-
tiam arte
ab *Atossæ*
inventâ uti
Phalaris
Atossæ co-
ævus, non
antiquior,
ut volebat
D. Bem-
leius.

Ut tamen daremus, primam, etiam *Epi-*
stolarum, inventricem fuisse *Cyri* filiam
Atossam; nihil inde sequeretur quò minus
Phalaris scribere potuerit *Epistolas*. Eadem
enim erat ætate *Phalaris*, qua etiam *Atossæ*
Erroris ansam *Viro Doctissimo* dedit alius
error

rror de ætate *Telemachi*, quem ille rectè
 non *Atossa* modò, verum etiam *Cyro*, anti-
 quorem esse censuit, & tamen *Phalaridis*
 fuisse percussorem. Nos contrà totidem
 ætatis *Phalaride* ipso antiquiorem ostendimus,
 quot putat Dominus *Bentleius* *Atossâ* illum
 fuisse seniore. Nec sane multùm ab *Atossæ*
 etate potuit, pro nostrâ illius *Chronologiâ*,
 discrepare *Phalaris*. Non certè si *natus*
 fuerit *Agrigenti Phalaris*, ut putat Dominus
Bentleius, non rectè tamen, ut opinor.
 Hoc me firmissimis rationibus probâsse puto,
 ante *Olympiadem* L^m. nullam fuisse, quâ
 nasci potuerit *Phalaris*, coloniam *Agrigen-*
tinam. In reliquis minorem præ me fero
 fiduciam. Sic annum ætatis XX^m. non
 superârit *Phalaris* primo *Cyri* initio quod
Olympiadi LV. assignant, rarâ in his tam
 antiquis temporibus concordia, Veteres. Ac-
 cedant ergo *Cyri* anni in Regno XXX. Ne
 quidem ita annum ætatis L^m. superârit cum
 decederet *Cyrus*, *Cyro* proinde annis ad mi-
 nimum XX. junior, qui annum vitæ LXX^m.
 implevisse traditur. Sufficit hæc ipsa ætas
 ut par fuerit *Atossæ* si anno *Patris* XX°.
 fuerit in lucem edita. Sed *Patre* natam
 adultiore, quæ etiam *Dario* nupserit, &
 quidem *Regi*, verisimillimum esse fateor.
 Nec viceversâ negandum, recentiorem *Pha-*
laridis natalem etiam esse verisimiliorem.
 Sic optimè conveniet spatium ut vires illas
 divi-

divitiasque acquireret nupera illa colonia *Agrigentina*, quæ par fuerit, sub *Phalaride*, *Siciliæ* reliquæ *universa*; imò quâ *universam* oppresserit tyrannus. Has certè vires repertas in Republicâ, quàm sub tyrannide accessisse verisimilius est. Dabitur etiam spatium *Phalaridi* insidiis & ineundis in Rempublicam consiliis plane necessarium. Maxime verò si *alienigena* fuerit & civis *adscititius*, ut volebat, (quicumque demum is fuerit) *Epistolarum* Auctor, fretus proculdubio *Veterum*, qui tum extabant, *Siculorum Historicorum* testimoniis. Nec enim *brevi* sese in *Reipublicæ* fidem insinuare potuit *extraneus* nullâ fretus domesticorum *cognitione* qui jam *potentes* essent in Republicâ. Est & aliud *spatium* necessarium rebus à *Phalaride* gerendis, qui certè res *magnas* gessit, nec *modici temporis*, ut *insulam universam*, si minùs *possessione*, at saltem *terrore*, *obnoxiam* haberet. Faciunt hæc ut *Darij Hyfaspidis* tempora necessariò attigerit *Phalaris*, qui quidem *Darius* in matrimonio habuit *Atossam*. Erat autem *Atossa* initio *Darij* vix certè minor *tricenariâ*. Nupserat enim antea *Mago*, & ante *Magum*, *Cambyfi* etiam fratri, quæ *nubili* proinde *ætate* fuerit, excedente rebus humanis patre *Cyro*. Nec quicquam video quod obstet quò minùs fuerit, eâdem *Darij* ineuntis Epochâ, eâdem etiam *ætate* *Phalaris*. Nihil ergo vetat quin à *coæva* Principe

Principe inventum didicerit *coævus* illi, etiam Princeps ipse *Phalaris*, & in *Siciliâ* usuravit. Facile enim erat *Asiæ* cum *Sicilia* commercium, in quâ tot certum est fuisse *Græcas* colonias, etiam *Asianas*. Imo ex *Asia* colonos legimus in ipsâ urbe *Agrigentinâ*. Nec ibi modò, verum etiam *Gelæ*, quæ metropolis erat *Agrigenti*. Erat enim conditum alter è *Rhodo* *Antiphemus*. Nec aliunde *Telemachus*, quem etiam ipsum in coloniâ *Geloâ* partem habuisse probavimus. A *Gelâ* deinde *Agrigentum* migrabant illius *posteris*, à quibus oriundus *Thero*, à quibus *is* (quicumque nemum fuit) qui *Phalaridem* sustulit. Nec enim aliunde factum existimo, ut *cædis Auctor* haberetur ipse *Telemachus*. Nec aliunde, ut *tyrannidem* occupârit ipse *Thero*, quàm quòd majorem aliquem habuerit *Phalaridis* *interfectorem*. Cum ergo fuerint, etiam *Agrigentini*, coloni *Asiani*, qui *ortum* suum è receptis illorum temporum *stemmatibus*, habebant exploratum; & facile esset *insulæ* commerciis celeberrimæ cum *Asiâ* commercium: nihil sane video, cur *Asianorum* inventa *Siculi* non potuerint habere comperitissima. Nihil ergo pugnat quo minùs potuerit saltem scribere *Phalaris Epistolas*. Alia autem Viri Cl. Argumenta de harum *Epistolarum* *veritate* otium non est ut impræsentiarum persequamur.

a

Eorum,

Eorum, quæ per singulas
Sectiones tractantur

INDEX.

IN PRÆFATIONE.

- P**otueritne Phalaris scripsisse Epistolas, pag. i
2. Atossam credit D. Bentleyus *Episto-*
larum inventricem fuisse, quæ tamen
junior fuerit Phalaride. Et quidem teste, ut
putat Hellanico, ii
Hellanicus ille Milesius esse potuit antiquissimo
Hellanico Historico Mitylenæo, & proinde
Atossâ multis Seculis junior, ii, iii
Homero etiam cognita Epistolæ, quem non
Atossâ duntaxat, verum etiam Cyro Atossæ patre,
nostra quoque rationes antiquiorem faciunt, iii
Primum Scribendi usum in Epistolis fuisse verifi-
millimum est, iv
Non Artem ipsam Epistolarum scribendarum,
sed tabularum Epistolarium invicem compagi-
nandarum reperit Atossâ, Homero ignotam, cui
tamen alia Epistolarum forma innotuit, quâ uti
potuit Homero junior Phalaris, viii
Poterat etiam arte ab Atossâ inventa uti Phalaris
Atossæ coævus, non antiquior, ut volebat D.
Bentleyus, x

INDEX.

EXERCITATIO PRIMA.

De Ætate PHALARIDIS.

1. **H**istoriæ ipsæ per hæc tempora incertæ. Proinde cautè statuendum est, pag. 1
2. Urbe ipsâ Agrigentinâ Phalaris antiquior esse non potuit, quæ erat, cum scriberet Pindarus, centenaria, 2
3. Rationes Eusebianæ conditarum Syracusarum cum Thücydideis optime conveniunt, 3
4. Ex illis Urbis Agrigentinæ origo statuitur Olympiad. L. 1. ut in Scholiaste Pindari, 6
5. Therone certum est in Tyrannide Agrigentinâ antiquiorum fuisse Phalaridem, 7
6. Imo duobus Theronis in Tyrannide Agrigentinâ decessoribus Gelonis duo in Tyrannide Geloâ decessores ad Olymp. LXVIII. 4. Pertigerunt, 9
7. Cleandro Gelæ tyranno antiquior videtur fuisse Phalaris, 13
8. Scholiastarum vel Vetustissimorum testimonia de his Phalaridis temporibus fidem non merentur, 15
9. Pindari Scholiaste testes Historicos nullos fuisse verisimile est à Telemacho Phalaridis, 16
10. Scriptorum Genealogicorum primorumque Historicorum fides admodum incerta, 22
11. Genealogiarum Græcarum primus Auctor fuisse videtur Acusilaus Argivus, nullâ prorsus Archivorum fide, 24
12. Genealogiarum fidem incertam produnt frequentissima illarum temporibus antiquissimis discordiæ, 27
13. Ipsæ hæ Genealogiæ Siculæ incertæ sunt, 31
14. Stemma auctius verisimilius est, Et proinde verisimilius

I N D E X.

- verisimilius est in coloniâ Geloâ quàm in Agrigentinâ partes fuisse Telemachi,* pag. 34
15. *Ratiocinnii suis, non majorum Testimoniis debebant juniores Grammatici, quod casum à Telemacho Phalaridem arbitrarentur,* 38
16. *Tyrannidem in Agrigentino per annos XXVIII. videtur tenuisse Phalaris,* 41
17. *Malè tamen illorum annorum initium ab Urbis ipsius initio deducunt veteres plerique,* 42
18. *Non est verisimile natum in Agrigento fuisse Phalaridem. Nec adeo primis Agrigentinæ coloniæ initiis Tyrannidem occupare potuisse,* 44
19. *Tyrannidem occupasse videtur Phalaris anno Urbis Agrigentinæ XVI. Olymp. LIV. 1. tenuisse autem ad Olymp. LXI. 1. pro hypothesebus Eusebij,* 48
20. *Epochâ à nobis in Eusebio assignatâ paulo fortasse ferior, vix autem antiquior potuit esse Phalaris,* 53
21. *Convenit ætas Stesichori si quidem Olympiad. XXXVII. natus fuerit, ut vult Suidas, mortuus autem Olymp. LVIII, vel LIX. minor Homero & major Simonide,* 56
22. *Stesichorus ille, à Chori sceler ab eo cogitatâ ita cognominatus,* 59
23. *Στιχὸς illa, unde Stesichoro nomen, statio erat Epodica,* 63
24. *Ex hujus sceleris inventæ tempore colligitur ætas Stesichori inventoris,* 68
25. *E Clisthenis mentione colligitur ad Ol. LXVIII. propius accessisse finem Phalaridis,* 72
26. *Idem colligitur è mentione Epicharmi,* 77
27. *Phalaris inter Olymp. LXIX. 2. & Olymp. LXX. 1. fortassis interfectus,* 81
28. *Agrigentum Ol. $\frac{57}{8}$. 4. venit Phalaris, Ol. $\frac{61}{2}$. 4. Tyrannidem adeptus, Ol. $\frac{68}{9}$. 4. cæsus,* 83
- Synopsis Chronologica Temporum in hac Dissertatione designatorum.* 85

INDEX.

EXERCITATIO SECUNDA.

De Ætate PYTHAGORÆ *Philosophi.*

1. **R**ationes de Ætate Pythagoræ *Philosophi*
nostræ, pag. 92
2. Rationes de eâdem Pythagoræ ætate Adver-
sariorum, 96
3. *Primis Græcorum Historicis par erat ætate Py-
thagoras. Primi autem vitæ illius Scriptores Ari-
stotele juniores. Proinde fabulis immixtam Hi-
storiam complexi, quæ cautè invicem internos-
cendæ,* 97
4. *Nostras rationes veriores probat ætas Pherecydis
qui Pythagoræ Præceptor erat. Malè hic Phere-
cydem Lerium Historicum cum Pherecyde Syrio
Philosopho confundit Cl. Bentleius,* 100
5. *Conciliantur aliæ ætatis notæ quæ Pherecydi tri-
buuntur apud Laertium, Bello Messeniaco tertio
vixit Pherecydes Historicus. Magnesium
cladem prædicere potuit Olymp. L. Pherecydes
etiam Philosophus.* 106
6. *Pugil Pythagoras idémne cum Philosopho fuerit
incertum est. Multorum Pythagorarum Histo-
rias in unici Philosophi Historiam contulerint im-
periti Veteres,* 113
7. *Pugilem Pythagoram cum Philosopho eundem
fuisse non censuit Eratosthenes,* 117
8. *Alium à Pythagorâ Pugile Philosophum fuisse
verisimillimum est. Carnium esus apud Pytha-
goræos sero receptus,* 124, 125
9. *Auctor carniū edendarum apud juniores Py-
thagoræos, vetustior ferebatur, Philosopho ta-
men junior, Pythagoras Eratoclis filius, origine
Tyrrhenus, quem tamen falso cum Philosopho
eundem existimabant,* 131
10. *Ani-*

I N D E X.

0. *Animalium nonnullorum partes nonnulla propter Mysticas rationes Pythagoræis interdictæ. Non quasi aliorum animalium partes omnes, eorundemve aliæ fuisse concessæ,* pag. 137, 138
1. *Hecatombæ veterum Pythagoræorum non animalium erant, sed fartorum coctilium. Alius ergo Alientes ille Pythagoras qui animalium esum indulgit à Pythagorâ Philosopho,* 141
2. *Alientes ille Pythagoras juvenis erat, cum Philosophum, Olymp. LXVII. $\frac{2}{3}$. è Samo comitaretur in Italiam,* 145
3. *Comatus non erat Pythagoras Philosophus. Primus autem morem capilitij promittendi Scholæ Pythagoræ intulit. Diodorus Aspendius,* 153
4. *Coma illa erat Pythagoræ Athletæ Philosopho prorsus indigna, qui vel inde vincitur non fuisse Philosophus,* 156
5. *Non favet Adversariis Antilochus. Certus nullus Pythagoræ annus ab eo designatur voce ἡλικία,* 161
6. *Nulla erat ratio cur initium Historiæ Philosophicæ à Pythagoræ Philosophi Adolescentiâ arcefferet Antilochus. Hallucinatur in Solomonis ætate Petavius,* 166
7. *Tantundem valent apud Veteres in Chronologiâ omnium antiquissimâ ἡλικία, γένεσις, ἀκμὴ, γῆρας,* 170
8. *Antilochus ille Epicuro paulo junior,* 173
9. *Τετὼν numero non certus aliquis annorum numerus designatur in Scriptoribus antiquissimis, sed Successorum,* 175
20. *Notæ omnes ætatis quâ vixit Pythagoras Philosophus à Veteribus traditæ cum nostris conveniunt, non autem cum Adversariorum hypothetibus,* 180, 181
21. *Discordia illa quæ in Jamblichio apparet, non ipsi tamen Jamblichio, sed Auctoribus, quorum fidem est secutus, imputanda est,* 182
22. *Habuit suos quoque Auctores Jamblichus, ne quidem*

I N D E X.

- quidem ipse Laertio multo junior,* pag. 18
23. *Erat revera Lysis ille qui Epaminondam docuit
discipulus Pythagoræ,* 191
24. *Lyfidem Pythagoræum inter Olymp. 97. $\frac{1}{2}$. &
97. $\frac{3}{4}$. viz. inter ann. U. C. Var. 363, & 364
audiverunt Philippus Macedo & Epaminondas
Mortuus Lysis, Olymp. 100. $\frac{1}{2}$. U. C. Varr. 375
Nuncium de Lyfide Thebis agente attulit Gor-
gias, Olymp. 88. $\frac{1}{2}$. U. C. Varr. 327. Atheni
reversus,* 195, 196
25. *Incendium Cylonianum circa Olymp. 83. $\frac{1}{2}$.
U. C. Varr. 309.* 203
26. *Multis post Milonis res in Sybaritas gestis annis
incendium erat Pythagoræorum in Milonis domo
congregatorum. Et ne vero quidem vel Milone,
vel Cylone,* 207, 208
27. *Incendium Cylonianum post mortem Pythagoræ
Philosophi. Alius tamen erat Pythagoras Phi-
losophi discipulus quem Lysis audierit,* 211, 212
28. *Gorgias natus Olymp. 80. audit Empedoclem
natum Olymp. $\frac{76}{77}$. $\frac{4}{1}$. Empedocels ipse Telaugem
Pythagoræ Philosophi filium & Pythagoram ju-
niorem audivit, Olymp. $\frac{81}{82}$. $\frac{4}{1}$. & Parmenidem
natum Olymp. 69. 2. & Anaxagoram natum
Olymp. $\frac{69}{70}$. $\frac{4}{1}$.* 218
29. *Pythagoras junior Lyfidis Præceptor pro quo
nomine Mnemarchus appellabatur, cognomen autem
Pythagoræ à Philosopho habuisse videtur. Hic
pater Damonis,* 222
30. *Ætas hujus Pythagoræ è Lyfidis ad Hipparchum
Epistola & Epochæ incendij Cyloniani,* 229
- Notæ, in Tabulas §. 1. *Annalium Pythagoræ Chro-
nologicæ, ad quas Dis. III. de Cyclis exigenda
est.* 232

D E

Estate PHALARIDIS.

EXERCITATIO PRIMA.

Ætas PHALARIDIS primis Græcorum Historicis aliquanto antiquior est. Nedum Chronologis, quorum neminem Bibliothecis Regiis Alexandrinâ atque Pergamenâ antiquiorem reperio. Itaque non est quòd miremur aliquoties queri Plutarchum de Chronologiâ, per hæc tempora, incertitudine. Nec satis certæ erant, nec satis sibi invicem consentaneæ, cum primi scriberent Historici, majorum Traditiones. Et minùs adhuc certæ, cum à majori intervallo deducuntur, Ratiocinantium conjecturis immistæ, à junioribus Chronologis. Cautè itaque & modestè progrediendum arbitror, ut è veris saltem verisimilia colligamus. Et facilis in tam lubrico labenti venia indulgenda est. Hac spe fretus mea quoque, qualia qualia sint, cum Lectore communicabo.

I.
Historiæ
ipsæ per
hæc tem-
pora in-
certæ. Pro-
inde cautè
statuen-
dum est.

B

Priùs

2. Prius ergo quàm *Ætatem* ejus constituo, *Urbe ipsâ* termini quidam statuendi sunt *ultra* quos ne quidem expectanda sit. Non erat certe tyranno Agrigentino locus antea quàm conderetur Agrigentum. Proinde hujus *Urbis* ætas quærenda est. Et quidem hic testem habemus ab illius originibus non admodum remotum, majoremque adeo exceptione, *Pindarus*, centenaria. Sic enim ille de *Therone*, ipso quoque, pariter ac fuerat *Phalaris*, cive Agrigentino :

Pindar. O.
lymp. II.
v. 166.

Αὐδάσομαι ἐνὸρκιον
Λόγον ἀλαθεῖ νόῳ,
Τεκεῖν μῆτιν' ἐκατόν
Γε ἐτέων πόλιν,
Φίλοις ἄνδρα μάλλον
Εὐεργέταν πρᾶπίσιν, ἀ-
φρονέστερόν τε χεῖρα,
Θήρωντα.

Manifestum est spatium hic designari ab ipsâ *Urbis Agrigentinæ* *fundatione*. Ea enim *Urbis* erat laus quòd tam *brevi* spatio ad tantas divitias progressa fuerat. Et sanè hoc ipso nomine insignem fuisse observavit *Diodorus*. Nec aliò retulit junior *Interpres*. Pro *ætate* tamen, qua scripsit, infelicitate, admodum imperitè : Εἰ μὲν τὸ τινα πρὸς τὸ ἄνδρα συνάψης πόλιν ἐκατόν ἐτών, νοήσεις τιτὸν Ἀκράγαντα. Ἐν γὰρ τῇ πεντηκοντῇ Ὀλυμπιάδι ἐκτίσθη Θήρων. Ἢ ἐν τῇ ἐβδομηκοντῇ ἐνίκησεν. Ἐπειδὴ ἔν εἰκοστῇ Ὀλυμπιάδι διαμέσος εἶπιν, ἢ ἢ Ὀλυμπιάς διαπέπιν.

ἐν τῇ χεῖρὶ ἐγίγνετο, ἑκατὸν χεῖρὶν ἀριθμὸς
 Περτάνης γὰρ εἶκοσιν ἑκατὸν. Per-
 peram ille *quinque* annos singulis tribuit Olym-
 piadibus. Et perperam *viCTORIAM* ejus Olym-
 piadi assignavit LXX². cum nondum esset in
 Imperio *Theron*, si quidem fides *Diodoro*. In eo
 tamen rectè Argumentatus est, quod *viCTO-*
riam Theronis concluderit anno Urbis suæ cen-
 tesimo. Victoriā ipsam Olymp. LXXVII.
 tribuit antiquior doctiorque *Scholias*tes. Indè
 centum annos, Olympiades XXV. detraxe-
 rimus, supererit Olympias LII. quā condita
 fuerit *Urbs* ipsa *Agrigentina*. Fieri quidem
 potest ut numero non *accurato*, sed *rotundo*,
 Urbis Epocham designarit Poëta nobilissimus.
 Id si verum, paulò fuerint fortasse *plures* anni,
 vel etiam *pauciores*. *Magnum* tamen discrimen
 non patitur numerus vel *rotundus*. Nec certè
 longe abit ejusdem Urbis Epochā à *Thucydide*
 assignata.

Age ergo explicemus *Thucydidis* Chrono-
 logiam *Siculam*, quā saltem necessaria est ad
 Urbis *Agrigentinae* origines investigandas.
 pendet illa omnis ab origine Urbis *Syracusanae*,
 conditore *Archiā*. Sunt autem de hujus
 Urbis tempore sententiæ omnino tres. *Prima*
 eademque antiquissima *Chronici Marmorei*
*Oxonien*sis, quā refertur ad annum *Æschyli*
*Archontis Athenien*sis pro termino vitæ XXI.
 Hic annus est, pro Tabulis nostris *Periodi*
Julianæ 3956. Olymp. V. 2. *Chronici Euse-*

3.
 Rationes
Eusebiana
 condita-
 rum *Syra-*
cusarum
 cum *Thu-*
cydeis
 optimè
 conve-
 niunt.

biani duplex Lectio est : alia Codicum *Pontaci*, qui conditas *Syracusas* statuunt *Olymp.* IX. 4. *Scaligeranorum* alia, qui annum designabant *Olymp.* XI. 4. Ut *Thucydidis* sententiam exploratam habeamus, quærendum quæ harum *Epocharum* cum *Thucydidis* rationibus magis conveniat. Ait ergo *Thucydides Megarenses Hyblæos* anno foundationis CCXLV. à *Gelone* *Syracusano* tyranno sedibus suis ejectos esse : Ἐτη οἰκίσταί τας πέντε ἢ τεσσαράκοντα ἢ διαχόσια, ὑπὸ Γέλωνος τυράννου Συρακοσίων ἀνίστασθαι. Innuit plane jam tum in *Syracusana* Urbis tyrannide fuisse *Gelonem*. Hanc inivit *Olymp.* LXXIII. 4. Anni 245 *Olympiades* sunt LXI. & annus præterea unus. Qui si ex *Olymp.* LXXIII. 4. demantur, ad annum pervenient *Olympiadis* XII. 3. qui tertius erat annus Urbis *Syracusanae* pro rationibus *Chronici Eusebiani Scaligeranis*. Sed V^o demum à *Syraculis* anno *Theuclem* cum suis *Chalcidensibus* *Leontinos* condidisse Auctor est *Thucydides*, & deinde *Catanam*. Addit deinde, κατὰ τὸ αὐτὸν χρόνον *Megarenses*, ducem *Lamidem*, coloniam *Trotilum* deduxisse & deinde *Thapsum*, pulsos autem *Thapso* *Megarenses*, *Megara*, quæ *Hyblæa* appellabantur condidisse. Hinc manifestò constat, pro rationibus *Thucydideis*, quinquennio saltem *Syraculis* *Megara Hyblæa* fuisse recentiora, & proinde II° saltem tyrannidis *Syracusanae* anno à *Gelone* fuisse excisa, nempe *Olymp.* LXXIV. 2. Admodum sane commodè.

Thucyd.
L. VI. c. 4.

Nec

Nec multo *serius*. Paulo enim post *Cartha-*
nienses Geloni ipsi molesti erant, eodem tem-
 pore quo *Gracis* ipse *Xerxes*. Tum non va-
 abat ut ipse *aliis* esset molestus. Nec erant
iculorum præsertim animi ab eo alienandi.
 ra conveniet examussum cum rationibus *Thu-*
ydideis Lectio *Eusebiani* Chronici *Scalige-*
ana. Pro *Marmorei* Chronici rationibus,
 tantum abest ut initium Regni *Syracusani*
 attingant *Geloni* anni à fundatis *Syraculis* 250
 qui tantundem valent ac anni à fundatis
Megarum Hyblæis 245.) ut ne quidem Regni
Geloi initium consequantur. Anni enim 250
 seu *Olympiades* integræ LXII. cum annis
 4 (nobis) Olymp. V. 2. additi Olymp. LXVII.
 annum conficiunt duntaxat 4^m. Cœpit qui-
 dem *Gelo*, fateor, Olymp. LXXII. 2. Et
 quidem, ut credidit *Pausanias Syraculis*. Quod
 scilicet nihil ipse compertum haberet de
Geloni initio *Geloo*. Inde colligit *Gelonem*
 illum *Dinomenis* filium qui Olymp. LXXIII.
victorem se *Geloum* appellavit alium à *Tyranno*
 fuisse, hominemque adeo fuisse *privatum*. Sed
 vel inde colligere potuit, *nondum* illum *Syra-*
culis Regnare cœpisse, cum *Gelous* appellaretur.
 Idque verum esse probat Auctor *Pausaniæ* ac-
 curatior *Dionysius Halicarnassæus*, qui Olymp.
 LXXII. non *Syraculis* *Gelonem*, sed *Gela* ty-
 annidem iniisse testatur. Sic enim habet :

Τυραννοὶ ὅτε κατὰ πόλεις μὲν ἦσαν, ὅπι- *Dionys. Hal.*
 ἀνέστη. ὅτε Γέλων δὲ Δεινομένης, νεωστὶ τῷ *Antiq. L.*
 Ἰπποκράτης τῶ ἀδελφεῖ τυραννίδα παρειληνός. *VII. init.*

Non tamen erat *Gelonis* frater *Hippocrates* *Gelous*, sed *Cleandri*, qui *Hippocratem* in *Geloâ* tyrannide præcesserat. Itaque fortè scribendum, τὸ [Κλεάνδρου] ἀδελφῶ. Annum quidem tyrannidis *Geloæ* attingit numerus *Chronici Eusebiani Pontacianus*, ut observavit *Lydiattus*, non autem *Syracusanae*, de qua loquitur *Thucydides*. Sed ne quidem ipse tyrannidem *Gelonis* priorem *Geloam* exploratam habuit, cujus tamen testem habemus, præter *Dionysium*, civem *Dionysij* exceptione majorem, ipsum scilicet *Herodotum*. Itaque si pro mente *Thucydidis*, in *Thucydidis* rationibus supputandum sit, nihil sane habemus quod ad has rationes propiùs accedat quàm sit illud initium *Eusebij Scaligerani*.

4.
Ex illis
Urbis A-
grigentinae
origo sta-
tuitur O-
lymp. L. 1.
ut in Scho-
liaſte Pin-
dari,

Cæterum ab hoc initio *Syracusanae* annos præterea XLV. numerat *Thucydides* ad coloniam *Geloæ*. Inde rursus ad coloniam *Agrigentinam* annos ἐξ ὅτατα ὀκτὼ καὶ ἑκατόν. Additi annos conficiunt 153. *Olympiadas* nimirum integras XXXVIII. & annum præterea unum. Hi, si ad *Olymp. XI. 4.* accedant, ad annum consurgent *Olymp. L. 1.* quo primum condita fuerit Urbs *Agrigentina*. Planè ut junior ille *Pindari* Scholiastes, quanquam nescierit justum modum *Olympiadum*, quo fuerint anni præterea centum ad *Pindari* ætatem numerandi. Vel inde suspicio est, Auctorem aliquem veterem fuisse cujus fidem fuerit secutus, quanquam illum, quis fuerit, nesciamus.

mus. Alioqui certe, cum pro annis centum XX. duntaxat numeraret *Olympiades*, non annum collegisset, quo colonia *Agrigentina* deducta fuerit, *Olymp.* L. i. sed *Olymp.* LVII. i. Nec enim potuit illum latere numerus *Olympiadis* quâ vicerit *Theron* LXXVII. à Veteri Scholiaste traditus, è quo sua fere omnia exscripsit. Proinde, si qua fuerint Cl. *Bentleij* Argumenta (ut sunt profecto multa) quæ hæc Epochâ antiquiorem *Phalaridem* faciant, non erit cur de illis admodum laboremus. Sunt enim testimonia quæ adduximus longe propiora veteris *Phalaridis* temporibus, & proinde certiora quàm sint illa quæ in contrarium opponuntur.

Age ergo jam viceversâ videamus quibus de-
 mum limitibus, ex alterâ parte concludenda sit hæc eadem, de quâ agimus, ætas *Phalaridis*.
 Et quidem, quâ licet, à testimoniis antiquissimis & fide dignissimis. Certum est *Therone* tyranno *Agrigentino* antiquiorem fuisse in ejusdem civitatis *Agrigentinae* tyrannide *Phalaridem*. Et certissimo constat *Pindari* testimonio. Ad ipsum scribit de suis victoriis *Theronem*. De *Phalaride* autem ita loquitur *Pindarus* quasi fama duntaxat illius ad se, & coævus sibi homines, emanâssent. Nempe è majorum orta Traditionibus. Sic enim ille :

Τὸν δὲ ταύρῳ χαλκίῳ καυ-
 -τήρα, νηλέα νόον

Ἐχθρὰ Φάλαρον κατέχει παντᾶ φάτις·

B 4

Pind. Pyth.
 I. v. 185.

Οὐδέ

Exercitatio Prima,

Οὐδὲ μιν φόρμιγγες ὕπνω-

·έρφια κοινωνίαν

Μαλθακὰν παίδων ὀάεσσι δέχονται.

Opponit illum *Cræso*, cuius virtutis memoria quo minùs periret, λόγοις tribuit & αἰοιδῶν, Poëtis scilicet ἐποποιῶν & μελοποιῶν, & λογοποιῶν, scilicet *Historicis*. Pro illorum enim exemplo, & pro sui Seculi more, similiter *Hecataeum* Historicum semper λογοποιὸν appellat coævus *Pindaro Herodotus*. Hoc ergo volebat Poëta, tantùm abesse ut publicis in Odeo cantilenis celebraretur *Phalaris*, ut ne quidem in domesticis Puerorum proprio iudicio nullo utentium, sed publicâ duntaxat famâ ductorum, hymnis locum obtinuerit. Poterat ergo adultorum, pariter ac impuberum, Argumentum esse, si id meruisset *Phalaris*. Non certè si admodum nuperâ fuisset memoriâ. Loquitur enim de famâ illâ posterorum quæ defunctos post fata comitatur. Saltem cum *Therone* locum non potuit habere *Phalaris*. Dum scilicet *Thero* ipse tyrannide potiretur. Decessit *Thero* Olymp. LXXVII. 1. cum scilicet annos XVI. tenuisset, teste *Diodoro*. Sic Olymp. LXXIII. 1. inierit *Thero*. Nec multo antea inire potuisse, ex ipso discimus *Pindaro*. Erat enim cum fratre *Xenocrate* communis victoria *Pythiis* XXIV. nempe Olymp. LXXII. 3. propter communes in ἵπποδρομίᾳ expensas. Proinde Ἐμμενίδαις eam tribuit ipse *Pindarus*, non uni duntaxat

untaxat Ἐμμενίδη. Rursusque alibi in hanc
sententiam disertissimè ita scribit :

Πυθῶνι
Δ' ὁμόκλαρον ἐς ἀδελφόν,
Ἰθμοῖ τε, κοινὰ χάρει-
-τες ἄνδρα τέθριππων
Δωδεκαδρόμων
Ἀγᾶρον.

Pyndar.
Pyth. VI.
v. 5.
Pynd. O-
lymp. II.
v. 88.

In quem locum ita scribit de *Therone* Scho-
liastes : Ἐχε δὲ καὶ κοινὰς πρὸς τὸ ἀδελφὸν Ξενο-
κράτην νίκας, ἐν Ἰθμῷ καὶ Πυθοῖ. Ἐξ ἑνὸς γὰρ
οἷος πρὸς ἵπποισθρίαν διδόντες, καὶ ἀπὸ κοινῶν
 χρημάτων ἀμφοτέρω καὶ ταῖς νίκαις ἐπεγράφοντο.
Postea certè, cum *Theronis* tyrannidem ex-
ploratam habemus, soli victorias ascriptas
legimus, nec ullam deinceps cum *Xenocrate*
fratre communem ἵπποισθρίαν. Proinde è
coævo *Pindaro* admodum verisimile est *The-*
ronis initium rectè constituisse *Diodorum*.

Sed spatium, fateor, æquo contractius in-
dulseram inter mortem *Phalaridis*, successio-
nemque *Theronis*. Nec succurrebat testimo-
nium *Heraclidis* de duobus mediis inter *Pha-*
laridem & *Therone* tyrannis, *Alcamene* &
Alcandro, objectum à Cl. *Bentleio*. Nec
satis expenderam successiones inter *Telemachum*
& *Therone* quas in *Scholiaste Pindari* obser-
vaveram antea quàm prodiret Viri doctissimi
Defensio. Itaque de novo tentandum, si
forte

6.
Imoduobus
Theronis
in tyran-
nide *Agri-*
gentinâ de-
cessoribus.
Gelonis
duo in ty-
rannide
Geloâ de-
cessores
ad Olymp.
LXVIII.4.
pertige-
runt.

Exercitatio Prima,

forte aliunde possit erui medium *duorum* tyrannorum *intervallum*. Erat sane par fere *Theroni Gelon*, etiam in tyrannide *Syracusana*. Annos enim tenuit VII. teste non modò *Diodoro*, verumetiam meliore quàm fuerit *Diodorus*, teste *Aristotele*. Defunctus est Olymp. LXXV. 3. Proinde Olymp. LXXIII. 4. tyrannidem *Syracusanam* suscepit, pro rationibus *Diodori*. Eâdem scilicet, quâ *Thero*, *Olympiade*. Sed *Gela* antea, ut vidimus, quàm *Thero*, tyrannidem occupaverat idem *Gelo*. *Olympiade* scilicet LXXII. 2. Ibi autem duos habuit in tyrannide *decessores*, teste *Herodoto*, *Hippocratem* & *Hippocratis* fratrem *Cleandrum*. Singulos, ut vult idem *Historiæ Pater*, annorum *septenorum*. Sic Olymp. LXX. 3. inierit *Hippocrates*, Olymp. LXVIII. 4. *Cleander*. Non, ut videtur, incommodè. Erat enim certè in *Gela* tyrannide *Hippocrates* cum *Zanclam*, suafu *Anaxilai* tyranni *Rhegini*, occuparent *Samij* & *Milefij*, post *Aristagoræ* defectionem, ex *Asiâ* fugati. *Zanclaos* enim ejus fidem appellantes *Hippocrates* novis Urbis suæ occupatoribus cum Rege suo prodidit. Ut in tempora *Anaxilai Rhegini* incidat hæc proditio, Olymp. LXXI. 3. antiquior esse non potuit. Inde enim incipiunt anni *Anaxilai* XVIII. ad Olymp. LXXVI. 1. quo *mortem* ejus statuit *Diodorus*. Nec recentior tamen Olymp. LXXII. 2. quo *Hippocrati* in *Gela* probavimus successisse *Gelonem*. Medio aliquo inter hæc extrema anno

Herodot.

VI. 23, 24.

anno *Zanclaos* veteres Urbe suâ à colonis
Asianis exutos fuisse necesse est. Aliunde
 annum fortasse propius attingemus. Colonia
Atheniensis ab *Agnone* novem vias deducta
 Urbi suæ nomen dedit *Amphipolis*. Hanc
 Archonte *Euthymene*, Olymp. LXXXV. 4.
 deductam consentiunt Scholiastes *Æschinis*
 MS. atque *Diodorus*. Hinc annos numerat
Thucydides LXI. ad coloniam quam, cum *Thucyd.* IV.
Darium Regem fugeret *Aristagoras*, eodem^{102.}
 deducere tentaverat. Sed irritò conatu.
 Pulsus enim fuerat occisusque ab *Edonis*. Anni
 illi XV. sunt Olympiades & unus annus.
 Detracti ab Olymp. LXXXV. 4. incipient ab
 Olymp. LXX. 3. tunc ergo coloniam de-
 duxerit *Aristagoras*. Pulsos *Milesios* post
 VI^m à defectione annum testatur *Herodotus*. *Herodot.*
 Defecerant autem anno ad minimum, ut vi-
 detur, uno antea quàm de novâ coloniâ cogi-
 taret, ut è rebus ab *Artapherne* gestis, quæ
 ad consilium de coloniâ deducendâ illum im-
 pulerint, facilè colligitur. Jam enim *Clazo-*
menas & *Cumen* occupaverant duces *Persarum*
 cum de coloniâ consilium cum *Hecataeo Mi-*
lesio Historico iniret *Aristagoras*, ut ex eodem
 discimus *Herodoto*. Nec majus annuo spa-
 tium fuisse exinde suspicio est, quòd nec
 conscium defectionis suæ *Histiæum* in *Mile-*
tum ex aulâ *Persicâ* reversum viderit, & quòd
 mox primo coloniæ suæ initio à *Thracibus*
 oppressus fuerit occisusque. Addamus ergo
 prædictæ Epochæ annos quinque. Ita in
Zanclam

Zanclam Olymp. LXXI. 4. venerint Samij exules atque Milefij. Nec sane longe, ut opinor, à raro hujus Coloniae tempore discedent hæ rationes. Est & alia temporis nota quo fuerint in Gelæ tyrannide Hippocrates, vel (quod eodem redit) quo esse non potuerit, quòd jam rerum Geloarum potiretur successor

Thucyd. VI. 5. ejus in illâ tyrannide Gelo. Camarinam Thucydides ter conditam, bis dirutam fuisse, refert.

Schol. Pind. Olymp. V. Primo nempe conditam ἐτεσιν ἐξ ὑτάλα πέντε καὶ τετράκοντα καὶ ἑκατὸν μετὰ Συραγυσίων κτίσιν.

Olymp. XLV. ut nos docet Scholiastes Pindari, qui easdem sequitur, quas Thucydides ipse, rationes. Dirutam primò ab ipsis conditoribus Syracusanis Olymp. LVII. idem docet Scholiastes. Ab his illius Civitatis agrum accepisse Hippocratem pro captivis pretium Syracusanis, & ab eo Urbem denuò restauratam uterque consentit, tam Thucydides quam Pindari Scholiastes, & Philistus apud Scholiastem Auctor ipse Syracusanus. Denique à Gelone secundò dirutam, uterque consentit. Malè tamen Gelonis excidium ad Olymp. XLII. retulit Scholiastes, & quidem Auctore, ut testatur ipse, Timæo. Vix est quòd dubitemus quin pro μβ' Timæus ὁβ' scripserit, cum ne quidem, primam Camarinæ originem adeo antiquam agnoverit ipse Scholiastes. Imo ἀλωσιν illius (secundam scilicet cujus Auctor Gelo) κατὰ τὴν Δαρείου καὶ Ὑδάσπης στρατείαν fuisse monet ipse Scholiastes. Intelligit nempe Expeditionem Marathonium

Theroniam Archonte *Phænippo* Olymp. LXXII. 3.
 Pro κατὰ reposuimus μετὰ in *Annalibus* no-
 tris *Thucydideis*. Erat ergo tum *Gela* ty-
 rannus *Gelo*, & decesserat illius proximus
 decessor *Hippocrates*. Nempe Olymp. LXXIII.
 q. ut in *Annalibus* ostendimus *Thucydideis*.

Tenemus ergo hic duos *Gelonis* in tyran- 7.
 nide *Geloâ* decessores. Pares nempe illis qui *Cleandro*
 post *Phalaridem* in tyrannide *Agrigentinâ* *Gela* ty-
 successerunt ante *Theronem*. Inde conjecturam ranno an-
 facere licebit de spatio temporis necessario ad tiquior vi-
 duos *Phalaridis* in tyrannide *Agrigentinâ* ante detur fu-
Theronem successores. Nec enim longævas isse *Pha-*
 visse horum temporum tyrannides jam olim laris.
 observavit *Aristoteles*. Et tamen antea *Ge-*
loam tyrannidem adeptus est *Gelo* quàm *Thero*
Agrigentinam. Hucusque autem non erat sane
 locus *Phalaridi*, qui fuit *Siculorum* tyranno-
 rum antiquissimus. Sic *Plinium* intelligo,
 non autem ut intelligit V. Cl. quòd fuerit
 omnium ubivis gentium tyrannorum antiquis-
 simus. Hoc sane falsum esse probavit ipse
 Cl. *Bentleius*. Sed è *Siculo* aliquo Auctore
 hausit illud, ut videtur, *Plinius*. Nec alios
 quam *Siciliæ*, quæ fuerat illo tyrannorum
 nomine celeberrima, tyrannos ob oculos vi-
 detur habuisse Auctor ille, quicunque demum
 is fuerit, *Siculus*. Inde *Adagij* loco *Siculos*
 tyrannos habet *Juvenalis*. Et annum quo de-
 cecerint tyranni *Siculi*, libertate Civitatibus
Siciliæ saltem *Græcis* ubique restitutâ, pro
 insigni

Exercitatio Prima,

inſigni Epochâ habent *Diodorus* & *Eusebius*. Addit *Diodorus* ſpatium ab hac primâ tyrannidis in Sicilia dejectione ad ortum majoris *Dionyſij*. Hinc intelligimus, à proximis *Phalaridi* temporibus, in multis *Siciliæ* Urbibus fuiſſe tyrannorum ſucceſſiones ſibi invicem ita nexas, ut libertatis reſtauratæ Epocham, quàm ab ultimi tyranni fugâ arceſſit, à *Thracidæi* exilio cenſeat. Finem quidem hujus ſucceſſionis designavit *Diodorus*, non item, quod tenuerit, *Spatium*. *Spatium* tamen ſubjunxit ab ultimo hujus ſeriei tyranno ad *Dionyſium*. Si ab hoc fine ad primum tyrannum ſpatium addidiſſet, non dubito quin fuerit incepturus à *Phalaride*. Interim inuit initium antiquius eſſe *Annalibus* ejus, qui quidam extant, *bo-diernis*. Id quoque ſatis congruè pro noſtris rationibus de ætate *Phalaridis*. Solus enim fuit, poſtremis ſaltem illius temporibus, ſi quidem verè *Suidas* eum *Siciliæ univerſæ* imperaſſe tradiderit. Si rectè etiam obſervarit *Ælianus*, amasios in eum conjurantes, illius juffu *Siciliâ univerſâ* exulâſſe. Poterat autem coevos, paulo tamen juniores, tyrannos habere *Phalaris*, quibus imperârit, ut habuit *Reſpublicas*. Imo tentum in *Sicanis* principem victum à *Phalaride* memorat *Polyenus*, V. 1. 4. Quòd tamen à *Cleandro* cœperit perpetua tyrannis *Gelæ*, vel inde ſuſpicio eſt *Cleandri* tempora *Phalaridis* temporibus eſſe recentiora. Quanto recentiora fuerint, aliunde indagandum eſt.

Est ergo aliud Argumentum, unde spa-
 am inter *Phalaridem* & *Theronem* colligit
Bentleius multo quàm nos credidimus, imo
 am etiamnum credimus, amplius. Nempe
stirpe Theronis ductum in quâ locum ha-
 erit *Telemachus* quem volunt conjurationis
 uctorem fuisse quâ perierit ipse *Phalaris*.
 b hoc quartum *Theronem* numerari obser-
 vit Vir Cl. è Scholiaste *Pindari*. Sic tribus
Phalaride *ἡνέως* distabit *Thero*, quas tan-
 andem valere ac centum annos colligit vir
 ruditus ex *Herodoto*. Hoc tamen verum
 se non posse è limitibus jam probatis abunde,
 si fallor, evicimus. Nam è jactis Urbis
grigentinæ fundamentis *Olymp. L.* ad *Clean-*
ri initium *Olymp. LXVIII. 4.* *Olympiades*
 ant XVIII. & tres anni, nempe anni in
 niversum LXXV. Dedimusque illius rei
 estimonia fide digniora quàm sint illa quibus
 sus est vir doctissimus, *Pindarum* scilicet
 osum atque *Thucydidem*. Ne quidem id ve-
 um esse posse, saltem *Olymp. L. 1.* periisse
Phalaridem, quod colligit ratiociniis è *Xeno-*
cratis, qui *Theronis* frater erat, *atate* petitis,
 ex iisdem constat Testimoniis. Sic enim
 pso colonix initio perierit, nec spatium ha-
 uerit Tyrannidis exercendæ. Negandum
 potius partem aliquam in cæde *Phalaridis* ha-
 bere potuisse *Telemachum* si spatio tam longo
Theronem antecesserit. Nec enim sunt cum
Pindaro aut *Thucydide* conferendi *Scholia-*
rum vel *Vetustissimi*. Tam longe enim
 absunt

Scholiasta-
rum vel *Ve-*
tustissimo-
rum testi-
monia de
his Phala-
ridis tem-
poribus
fidem non
merentur.

absunt illi ab ætate *Phalaridis* ut ne quidem res *Pindaro* aut *Thucydidi* coevas aliunde exploratas habeant quàm ex Auctoribus *Pindaro*, & *Thucydide* junioribus. Bibliothecis *Alexandrinà* atque *Pergamenà* juniores sunt *Scholorum antiquissimorum* Auctores *Grammatici*, & proinde *Ptolemæis* Regibusque *Pergamenis*. Inde tantæ illæ, tamque frequentes, de sensu Auctorum, in quos scribunt, vetustissimorum discordiæ. Quòd scilicet incertis *rationibus*, vel pugnantibus invicem monumentis, accepta omnia retulerint. Jam alibi ostendimus primos *Historicos Græcorum* *Phalaridis* vel ætate fuisse juniores. Ostendimus primorum *Historicorum Traditiones* parum accuratas fuisse atque invicem discordes. Imo hoc ipsum è *Plutarcho* observavit ipse Dominus *Bentleius*, tam in *Solone* quàm etiam in *Themistocle*, & in *Factis Phalaridis* aliquanto junioribus. Post *Bibliothecas*, quas dixi, *Publicas*, inventi sunt *Canones Chronici Timæi*, *Eratosthenis*, *Apollodori*, è collatis invicem *Magistratum* successionibus, quibus incerta fuerint à certis internoscenda. Itaque pro certa habenda non sunt in hisce tam antiquis, de quibus agimus, temporibus quæ non melioribus fulciuntur, quàm *Scholiastarum*, testimoniis.

9.
Pindari
Scholiastæ
testes Historicos
nullos fuisse
verisimile
est cæsi à
Telemacho
Phalaridis.

Sed missa illa interim faciamus. Sum certè multa in hoc ipso Viri Eruditi Argumento admodum incerta. Imo quæ propriis & è se natis Argumentis suam produnt incertitudinem.

rudinem. Imprimis *Telemacho* partem
 isse in cæde *Phalaridis* testem neminem
 abet præter illum ipsum, quem dixi, *Scho-*
lastem. Nec testem se vetustiore adduxit
 se *Scholias*tes, qui tamen solet, de hujus
 eculi Historiâ, Auctores adducere, cum
 appeterent, quorum fidem sequeretur. Hal-
 cinatur autem *D. Bentleyus*, cum *Hippo-*
ratum hujus facti testem à *Scholias*te advo-
 tum asserit, p. 45. Vel inde suspicio est
 tiociniis hæc illum debuisse potius, quam
Historicis testimoniis. Imo suspicionem non
 anem fuisse produnt quæ ex ipso discimus
*Scholias*te. Dixerat è *Theronis* majoribus
indarus :

Καμόντες οἱ πολλὰ θυμῶ,
 Ἰερὸν ἔχον οἶκον
 Ποταμῶ, Σικελίας τ' ἔσαν
 Ὀρθαλμῶς.

Pindar. O-
lymp. II.
v. 15.

urbem nimirum *fluvio* cognominem à *The-*
ronis majoribus conditam innuit ipse *Pin-*
arus. Ea nota Urbis utriusque communis
 rat, tam *Gelæ*, quàm etiam *Agrigenti*. Ha-
 uit enim *urbs* utraque *fluvium* sibi cognominem.
 Quæ ergo Urbium harum intelligenda esset,
 eo discrepabant invicem *Scholias*ta *Pindari*
Grammatici. *Artemon Pergamenus* Biblio-
 necæ, ut videtur, *Pergamenæ* Gramma-
 cus, de *Gelâ*, potius quam de *Agrigento*,
 verba *Pindari* intelligenda esse censuit. De-
 itque, cur ita sentiret, non absurdam sane
 C ratio-

rationem. Eam ita refert Scholiaſtes: Τὸ ἡγεμονίας, ἔφη παροῦναι μᾶλλον ἀκέραιον, ἢ τὴν Πέλαν ἐκλιπῶσαν, ἀλλ' ἔτι τὴν Ἀκράγαντα. Οἱ μὲν γὰρ ἀπὸ τῶν βασιλέων συνακρίδονται οἱ ἡγεμονίᾳ καὶ μέλεις. Ἀντίρημος γὰρ ὁ Πόδας, καὶ Ἐνιμῶς ὁ Κρήτης οἱ τινες εἰς Πέλαν σείλαντες ἀποικίαν, πρῶτον μὲν περὶ τὴν συναγωγὴν ἔκαμον καὶ μετὰ ταῦτα, συναθροίζοντες τὰς ἐκ Πελοποννήσου καὶ Πόδας καὶ Κρήτης, εἰς τὸ πᾶν τὴν διάπλυν, εἶτα περὶ τὸ οἰκισμόν, καὶ πάλιν διαγωνισσόμενοι πρὸς τὰς Σικανούς. Hunc *Artemonem* aliquoties *Ἰσοκράτης* appellat *Scholiaſtes*. Erant enim ἐ Grammaticis, qui in *Poetas* vetustissimos scripserunt, nonnulli qui seorsim ex *Historiis* colligerent quæ ad *Auctorem* illustrandum facerent. Hoc functus est officio in *Nazianzenum Nonnus*, vel potius *Maximus*, ut è *Joanne Tzetze* observavit rectissimè *Dominus Bentleius*. Et similes in *Apollonij Rhodij* Scholiaſte legimus *Historiarum collectores* quæ aliquatenus *Apollonium* explicarent. Hoc ergo censu *Historicus* erat *Artemon*. Imo præ reliquis qui *Historias* à *Pindaro* memoratas collegerant, egregius. Ὁ σφόδρα τὰ περὶ τὰς Σικελιώτας πεπολυπράξιμονηκός. Hoc præconio ornatus à *Scholiaſte*. Itaque, in *Historiâ*, præsertim *Siculâ*, præ aliis audiendus est. Sed verò si in *Gelâ* condendâ pars aliqua *Telemachi* fuerit, in *Agrigento* partem nullam habere potuit quàm *Gela* annis CVIII. recentiorē facit certè *Scholiaſte* major *Thucydides*. Nedum

In Isthm.
II.

in morte *Phalaridis* quæ multis adhuc annis initio Urbis *Agrigentinae* recentior erat. Vel inde constat *Siculum* Historicum nullum, qui cæsum à *Telemacho* *Phalaridem* tradiderat, compertum habuisse rerum *Sicularum* tantum Auctorem *Artemonem*. Quòd quidem labores majorum *Theronis* à *Pindaro* memoratos ad coloniam *Gelæ* retulerit, hoc pro *λήρω* in *Artemone* habuit reprehenditque alius Grammaticus eo junior *Menecrates*, forte discipulus *Aristarchi*, in quâ deducendâ negat ullos fuisse labores. Non tamen negat *Menecrates* quin *Gelæ* coloniae deducendæ interesse potuerit *Telemachus*. Ne quidem ipse urget eandem *Phalaridis*, in quâ fuerit opera *Telemachi*, temporis fuisse recentioris. Nedum *Historicum* aliquem testem advocat qui conjurationis in *Phalaridem* participem fecerit *Telemachum*. Hic sane necesse erat, si quis fuisset illius *Facti* testis *Historicus*, ut ab alterâ saltem parte advocaretur. Qui cum nullus appareat, proinde verisimilius est ut suis potius *Ratiociniis*, quàm *Historicâ* fide, fretus hæc effuderit *Scholiastes*. Erant sane, fateor, qui *Theronis* *αεζόνως* mox à *Rhodo*, non *Gelam* dicerent, sed *Agrigentum* tenuisse. Sed nullius *Historici* vel nomen præ se ferentes. Hoc suis *Ratiociniis* conficiebant ex aliis *Pindari* verbis quæ in *hodiernis* illius *Scriptis* minime reperiuntur. Illis nimirum :

Schol. in
Pind. O-
lymp. II.
16, 17.

Exercitatio Prima,

Ἄν' ὃ Ῥόδον κατέκιδεν

Ἐν δ' ἀροσμαδέσσης

Ἰψὴν πόλιν ἀμφέμοντα

Πλεῖστα μὲν δ' ἄνδράσι ἀνέχοντες

Ἐπεὶ δ' αἰνὰς πλέτς νέεσθαι.

Sed ne quidem his verbis *nomen* aliquod *Civitat*is occurrit. Nihil ergo est unde colligatur quæ harum *Civitatum* potius intelligenda sit. Sed profecto *Rhodiorum* colonia quæ *Antiphemo Rhodio* & *Entimo Cretensi* ducibus deducta est, *Gelam* condidit, non *Agrigentum*. Agnoscit hoc non modò *Scholiastes*, sed testis *Scholiasti* anteferendus ipse *Thucydides*. Imò *Thucydidi* etiam anteferendus *Herodotus*, VII. 133. *Gelæ* ergo κλίσθς erat *Antiphemus*, & proinde comes *Antiphemi* ex ipsâ *Rhodo* *Telemachus*. Rectèque adeo *Rhodiorum* coloniam *Agrigentum* censet *Polybius*. Quia scilicet *Geloi* ipsi *Rhodij*. Inde loci primo muniti nomen *Lindij*, hoc etiam observante *Thucydide*, & Jura *Gelæ*, eodem teste, *Dorica*. Nempe è *Lindo Rhodiorum*. Coloniam *Agrigentinam*, non *Rhodij* proximè, sed *Geloi* deduxerunt, & aliis colonix ducibus *Aristonem* & *Pystilo*, non aliter profectò *Rhodij*, quàm quàm *Geloi*. Hic itaque *novos* nullos legimus è *Rhodo* ipsâ colonos. Hæc etiam nos idem docet *Thucydides*. Et labores illos quos *Theronis* majoribus tribuit *Pindarus*, ad priorem hanc coloniam rectiùs retulerimus, quos patriæ seditio impulit ut de coloniâ cogitarint.

Ita

Ita certè Grammaticorum Princeps *Aristarchus*. Ὁ μὲν Ἀρίσταρχος φησι (inquit *Scholias*tes) διὰ τὸ κεκμηκέναι τὴν Ὀμήρων πα-
 τέρους κατὰ τὴν Ῥόδον, τῷ περὶ τῶν πραγμάτων στασι-
 ζομένων, ἢ ἔτω τὴν μελοικίαν εἰς τὴν Συκελίαν
 μεταλαμμένων. Et satis commodè verba *Pindari*
 in hanc sententiam interpretatur ipse *Scho-*
*lias*tes. Verba ejus meritò notanda sunt :
 Ὁ λόγος καθαρός· ἐπεὶ περὶ τῶν πραγμάτων
 Ὀμήρων. Ὅι πρῶτοι μὲν ἦλθον εἰς Γέλαν,
 ἀνέειδεν εἰς Ἀκράγαντα. Οὐ γὰρ λέγει ὁ Πίν-
 darος, ὅτι καμώντες τὴν Ἀκράγαντα ἐκτισαν·
 ἀλλ' ὅτι καθόλου καμώντες πολλὰ Ὀμήρων
 ὡς ὄντοισι, ἔχον τὴν Ἀκράγαντα. De πραγ-
 μάτοις *Theronis*, non de *Telemacho*, verba ipsa
Pindari interpretatur, quòd tandem ἔχον τὴν
 Ἀκράγαντα. Innuit nimirum *Telemachum*
 primum, qui primus erat eorum qui in *Siciliam*
 venerunt, *Theronis* majorum, ne quidem
Agrigentum tenuisse, sed alium aliquem πραγ-
 μάτων *Telemacho* juniorem. Quomodo ergo
 potuit *Agrigenti Phalaridem* conficere? Eo-
 dem spectat & alius *Pindari* locus quem è
*Scholias*te modò recitavimus. Sed aliam ex
Hippostrato rationem adduxit *Scholias*tes, cur
Agrigentum potius *Pindarus* designarit : Ἰππό-
 στρατος ὁ ἰσορεὶ αὐτὸν πλεῖστον διενέουχέναι.
 Ἀλλ' οἷνε ὡς ὄντοισι τῶν Ἀκράγαντινων Γελ-
 ῶνται ἔχ' ἔτως εὐπορήκεσαν, ἀλλὰ ἢ πάν-
 ταντίον μόγις ἢ ταπεινῶς διέζων, ὅτι φυλακὴ
 πόλεως μισθάνοντες. Sed posterorum illas,
 non majorum, fuisse divitias voce ἔπειτα innuit
 ipse

Exercitatio Prima,

ipse *Pindarus*. Quod si coloniae *Gelœ* originem *Telemachus* referendus sit, jam facile intelliget Vir doctissimus, nostrâ interesse ut plurimæ fuerint inter *Telemachum* & *Theronem* mediæ *ἡλικίης*. Nihil certè nocebant, modo *Agrigenti* non adfuerit *Telemachus*, nec conscius insidiarum in *Phalaridem*.

IO.
Scripto-
rum Gene-
alogicorum,
primo-
rumq; Hi-
storicorum
fides ad-
modum
incerta.

Sed verò, ut melius de hujus *Facti* veritate constitisset, *Auctorem* fuisse *Scholiastæ* cur ita crederet, & quidem fide dignum, quales pauci admodum fuerunt de *Seculo Phalaridis*; ne quidem id sufficeret, ut, quod inde colligitur Vir doctus, verum esse probetur. Sunt enim omnes *Genealogiarum* Auctores, in his præsertim temporibus, fidei incertissimæ. Dum scilicet rei gestæ *majorum* duntaxat *Traditiones* posteris innotescerent, non item publicè scriptoque commissis *Historiæ monumentis*. Hucusque enim licuit cuilibet de *stirpe* sua quodcunque placebat, pro arbitratu suo componi, dum nulla essent etiamnum in *Archivis* probatæ fidei *Archetypa*, aut quæ aliunde innotuerint *Scriptis* commissæ, ad quæ possit fieri provocatio. Nihil erat hominum memoria vetustius quo *prosapie* fides astrueretur, nisi *cippi* fortasse sepulcrales hominum quorundam insignium qui *avos* cierent. Neque enim vulgo ultra *avos* progredi solebant. Nondum autem constitutâ *Sepulcrorum familiarumque* Religione, multis adhuc erroribus locus erat in nectendis invicem *cipporum* sepulcralium.

ulcralium titulis. Sed in antiquissimis Græ-
 corum Inscriptionibus, quarum specimina ab
Amphitryone usque exhibet *Herodotus*, V. 59,
 o. ne quidem *patrum* nomina occurrunt.
 ita nullum erat auxilium junioribus *Genealo-*
giarum collectoribus in his *Monumentorum* In-
 scriptionibus. Meminerimus iterum primos
 arum stirpium *Genealogiarum* collectores
 uisse *Poëtas* primis *Historicis* antiquiores;
 et primos *Historicos* in eo fere tantummodo
Poëtis discrepasse quòd Oratione scripserint
 olutâ. Fabulas enim à majorum Traditione
 primos *Poëtas* accepisse testis est *Strabo*, non
 utem ipsos confinxisse. Et majorum illas
 eisdem Traditiones Fabulis immistas primi
 ere omnes Græcorum complectebantur *Hi-*
storici. Hoc sane verum fuisse docet *Diodorus*.
 ic etiam *Diodorum* suffragio suo comprobat
Strabo, ut primos *Poëtas* magis de *Factis* au-
 diendos esse asserat quàm qui proximè illo-
 rum ætatem attigerint, *Historicos*. Sed verò
Poëtis nemo *Factorum* veritatem præstan-
 lam expectat. Satis illi muneri suo satisfac-
 eisse creduntur si receptis suorum temporum
 opinionibus usi fuerint, utcunque incertis, ut-
 cunque inter se *pugnantibus*. Nec aliter de
Historicis antiquissimis sentiendum est. De
Styli nitore & jucunditate & utilitate ad
Lectorum animos imbuendos magis solliciti
 erant, quàm de rerum gestarum veritate.
 Hoc certe reprehendit in suis decessoribus
 Scriptor gravissimus *Thucydides*, qui primus

Strab. L.I.
 P. 19, 20.

Diodor. L.I.
 P. 33.

Strab. XI.
 P. 507,
 508.

L. I.

ipse fortassis operam dedit ut res verè gestas à *Fabulis* passim receptis internosceret. Frustra certè hujus generis ἀκρίβειαν ab hujusmodi Scriptoribus expectabimus.

II.
Genealogi-
arum Gra-
carum pri-
mus Au-
ctor fuisse
videtur A-
cusilaus Ar-
gius, nul-
lā prorsus
Archivo-
rum fide.

Primus, ut videtur, erat, aut non longe à primis, qui in hoc versabantur *Genealogia- rum* Argumento, *Acusilaus Argivus*, quem *Ἰσοκρινὸν πρεσβύτατον* appellat *Suidas*, & quem primis *Historicis* & *Solutæ* Orationis Aucto- ribus accensent etiam alij *Suidā* meliores Auctores. Unde ergo Ille? Non certè è *publicis*, imo ne quidem è *privatis* familiarum, *Archivis*. Nec erant adhuc eo *antiquiores*, quos sequeretur, *Historici*. Alia ejus subsidia narrat *Suidas*: Ἐγγεῖα δὲ γενεαλογίας ἐκ δελ- τῶν χαλκῶν, ἀς λόγῳ εὗρεν ἢ παλῆα αὐτῷ ὀρύξαντά τινα τόπον ἢ οἰκίας αὐτῆς. Hoc erat nimirum familiare Impostoribus, ut cum *falsa* aliorum fidei obtrudere vellent, visa à se, quæ *aliorum* diligentiam fugerant, *monu- menta* comminiscerentur. Eo nempe futuri- tiores si nulla suppeterent aliunde Argu- menta quibus possent redargui. Ita *Panchaia Stelas* sacras venditabat pro suis commentitiis Historiis *Eumerus Messenius*. Ita *columnas Thoth* fictitius *Santhoniathon*. Ita *Damidis Assyriis* Libros *Assyriā* linguā scriptos *Philostratus* pro vitā Impostoris *Apollonij*. Et Librum novum de Actis Concilij *Nicani* à se repertum testem advocat *Gelasius Cyzicenus*. Et *Pseudo-Dorotheum* testem successionis Epi- scoporum

coporum *Byzantinorum* à *S. Andrea* Apostolo
 ad *Metrophanem* confinxere *Constantinopolitani*.
 Nec aliter juniores. Codicem *Oxonienſis* Archi-
 diaconi appellat *Galfridus Monumethenſis*, &
 nescio quem *Veremundum Hector Boëthius*.
 Suspectam harum *Genealogiarum* fidem hoc
 ipsum facit, quo astruuntur, testimonium
 nemini alteri exploratum, præterquam ipsi
Acusilao. Et tamen hac tam subleſtâ fide
 citi suspicor antiquissimas *Eumeli* ipsiusque
Hesiodi *Genealogias*. Communia multa in
 illis fuisse consensus omnium est. Inde factum
 ut *Eumelium* & *Acusilaum* plagij accuset
Clemens, quasi ipsi surripuerint ab *Hesiodo*.
 Sed non facilè mihi persuadeo commentis
 alienis, quæ jam palam edita in luce homi-
 num, versarentur, fidem ita conciliare vo-
 luisse *Acusilaum*. Imo ne quidem opus erat
 ut celeberrimorum *Poëtarum* testimonia tam
 utili commento confirmaret. Et frustra
 sperare illum oportuit fore ut *lateret* si ex
 insignissimorum *Scriptorum* scriniis surrepta
 pro suis venditâſſet. Fecit proculdubio re-
 cepta de *Hesiodi* Antiquitate sententia, ut
 quæcunque illi cum aliis communia repe-
 rentur, ea *alij* potius ab *illo*, quàm ab *aliis*
 ipse, hausſſe crederetur. Sed *primas* fuisse
 verisimillimum est, nec ab aliis viſas, *Genealo-*
gias, quæ fuerint è *terrâ* eruendæ. Et tanta
temporum est, in hoc præſertim, quo ver-
 amur, intervallo *incertitudo*, ut nihil pugnet
 quo minus ab *Acusilao* sua mutuò accipere
 potuerint,

potuerint, tam *Eumelus*, quàm *Hesiodus*. At
quidem *Iosephus Acusilaum Medicis* fuisse an-
tiquiorem. Nempe antiquioribus *Darij Hy-*
staspida Medicis. Sed nullo prodito, quo
fretus ita asseruerit, *Auctore*. Nec ullo re-
rum gestarum nexu cum rebus *Darij*. Hanc
tamen *etatem antiquissimorum Historicorum*
suorum faciunt *Græci*, quibus hunc accensent
Acusilaum. Et *Eumelum* pariter *Historicorum*
ac *Poëtarum*, sensu complectuntur. Quia
ergo obstat quo minus sua nonnulla debere
potuerit *Historico antiquissimo*? Non mi-
quidem fugit primis *Olympiadum* initiis statum
Eumelum Corinthiam. Tertiæ, itemque
Decimæ, *Olympiadi* apponit *Eusebius*. Et
sane illis temporibus floruisse necesse est
si quidem *Πεσόδιον* in *Delum* scripserit
Phintiâ apud *Messenios* regnante, sub qua
Paus. Mess. prima contigerint discordiæ semina inter
C. 4. *Lacedæmonios & Messenios*, ut credit *Pausa-
nias*. Sed è *Scriptis Eumelo* imputatis solum
illud *Prosodium Eumeli* genuinum esse con-
cedit idem *Pausanias*. Scripta ergo *Gene-
logica* nihil vetat quin *Acusilao* recentiora esse
potuerint. Et nos *Hesiodum* recentiore
quàm vulgo creditur, fuisse vicimus. Estque
lane *Medorum*, *Græcis* sese rebus immiscen-
tium, *Epocha* antiquior illâ *Darij Hytaspida*.
Nempe à *Cyro*, rebusque in *Græcos Asiæ*
gestis ab *Harpago*. Fieri que potest ut hanc
Epocham intellexerint, qui primos *Græcorum*
pedestres *Scriptores & Historicos* paulo Ma-

icis antiquiores fecerint, quod tamen malè
 osteri retulerint ad Expeditionem *Maratho-*
am Darij Hystaspidae. Ita certè fuisse ne-
 esse erat, si quidem sub *Cambyse* scripserit
heagenes Rheginus, ut vult *Tatianus*. Non
 ylo scilicet tantummodo *soluto*, sed de Ar-
 umento etiam *Historico*, ætate nimirum
Homeri. Sic potuit sua nonnulla *Acusilao*
 ebuisse ipse etiam *Hesiodus*. Et tamen *Hē-*
odi pleraque, suis etiam *Bæotis* suspecta fuisse *Pausan.*
 ocet *Pausanias*. Imo *Καλαῖς Ὁσίας* suspecto- *Bæot. c. 31.*
 am classe complectitur. Ita *Genealogicorum*
 uctor *Hesiodo* paulo *junior* esse potuit, nec
 lo incommodo *junior Acusilao* antiquissimo
Historiographo. Ita suspectæ sunt hæ *Genea-*
giarum origines.

Ita se rem habuisse vincunt tantæ illæ *Ge-* 12.
ealogiarum discordiæ. Primarum fidem *Genealogia-*
 blestam ostendit quòd earum fidem non *rum fidem*
 querentur *recentiores*. Nec meliorem fuisse *incertam*
 quam ipsi attulerint, exinde colligitur, quòd *produnt*
 e quidem *ipsi* inter se consenserint. Nec *frequen-*
 nim mirum erat, discrepare invicem inventa *tissimæ*
 mposterum, nec variorum locorum, gentium, *illarum*
 eculorumque de hominibus iisdem *Tradi-* *tempori-*
 ones nullâ *Archivorum Originalium* fide suf- *bus anti-*
 altas. *Carani*, à quo Reges *Macedonum*, *quissimis*
 rosapiam ita recenset *Diodorus* à *Temeno* à *discordiæ.*
 quo VII^m fuisse dicit: 1. *Temenus*, 2. *Cissius*, *Ap. Syncel.*
 3. *Theostius*, 4. *Merops*, 5. *Aristodamidas*, *p. 252.*
 6. *Phidon*, 7. *Caranus*. Sic ille è multis in
 quorum

quorum numero erat *Theopompus*. Longe tamen aliter *alios* stirpem eandem deduxisse testis idem erat *Diodorus*. Hanc nimirum in modum : 1. *Temenus*, 2. *Lachares*, 3. *Deballus*, 4. *Eurybiadas*, 5. *Cleodius*, 6. *Cræsus*, 7. *Pæan*, 8. *Caranus*. Nec numerus majorum nec media nomina ulla conveniunt. Sic & veterum Poëtarum Scholiis frequentissimæ sunt hujusmodi *Genealogiæ*, raro admodum sibi consentaneæ. Et eorundem hominum Patres Matresque variæ occurrunt, pro *Genealogiarum*, quarum fidem secuti fuerant *Scholiastæ*, varietate. *Protogenia Deucalionis* & *Pyrrhæ* filia vulgo habetur. Et tamen eandem *Opuntis* filiam fecit ipse *Pindarus*. Sic & *Cinyram* *Cypriorum* Regem nonnulli *Apollinis* & *Paphiæ* filium fecere, nonnulli *Eurymedantis* & nymphæ *Paphiæ*. Inde ejusdem hominis varia, ut plurimum creduntur fuisse nomina, ut ita conciliare viderentur invicem illas *Genealogiarum discordias*. Ita factum ut eundem fuisse crediderint *Deucalionem* & *Opuntem*. Inde *Penelopes* nomen aliud *Arneæ* fuisse putatur. Inde *Coronis* *Æsculapij* mater *Nesonis* appellata, si quidem *Pindari* *Scholiasten* audiamus. Vel sic tamen alia ab *Arfinoe* *Leucippi* filiâ quam ejusdem Herois matrem alij censuere. Proinde *Pythij* ipsius Oraculum consultum tradit *Pausanias*, ut Matrem *Æsculapij* a Patre discerent. Perperam sane siqua fuisset hujus stirpis fides firma e terrestribus *Archivis*. Multa hujusmodi discre-

Schol. in
Olymp. IX.
p. 109.
III.

Schol. Pind.
in
Pyth. II.
p. 183.

Scholiast.
Pind. p.
III.

Pausan.
Cor. c. 25.

crepantium *Genealogiarum* ubique passim
 occurrunt exempla. Facilius sane ferenda in
 temporibus *Mythicis* quæ fere omnia à *Poëtis*,
 pauca admodum, si qua fortasse ulla, è
 majorum *Traditionibus* nullâ *Archivorum* fide
 etis nata existimantur. Etiam his ipsis, in
 quibus versamur, veræ *Historiæ* initiis, *Ge-*
nealogias reperimus non satis sibi *consentaneas*:
 se *Pindarus* ab aliis *Daiphanti* filius fuisse
 citur, ab aliis *Scopelini*, ab aliis *Pagonidæ*.
 tamen *Olympiadem* LXV^m non *superant*
 ius *Natales*. Sic *Patres tres* tribuuntur
pimenidi, *Phestius*, *Desiadas* & *Agēsarchus*,
 quibus addunt alij præterea *Bolum*. Sic duo
Archelao *Socratis* *Præceptor*, *Apollodorus*
 ilicet & *Mydon*. Sic *Æschini* *Philosopho*
 militer duo, *Charinus* & *Lysanias*. Sic &
Empedocli duo, *Meto* & *Exanetus*. Sic *Epi-*
charmo quatuor, *Elothales*, *Tityrus*, vel *Chi-*
maru & *Sicides*. Saltem duo, ut *Chimarum*
 ro *Tityri* agnomine intelligamus, & *Sicidis*
 omine *matrem* *Suidas* *Epicharmi* designârit.
 ic & *Archytæ* duo, *Mnesagoras* atque *Hestieus*.
Mnesarchum addit *Suidas*, eundem fortasse
 am *Mnesagorâ*. Et *Heraclito* duo, *Blyso* &
deracion. Et *Xenophani*, *Dexius* & *Ortho-*
enes. Et *Zenoni* *Eliata*, *Pyrithus* & *Par-*
enides. Nisi forte *Parmenidi* potius illi
patres assignandi sint, cujus & alius præterea
ater memoratur *Teleutagoras*. Nec aliter
democritus. Is quoque *Patres* habuisse fertur
legisfratum, *Athenocritum* atque *Damasp-*
pum.

pum. Ita Protagoras Artemonis filius habetur
vel Mæandrij. Et Anacreon Scythini, vel Eumeli
vel Parthenij, vel Aristocriti, Et Alcma
Damantis vel Titari. Satisne Exemplorum
Abunde, ut opinor. Et tamen superest dil
gentius indagaturis *messis fere integra*, non
tantummodò *Spicilegium*. Unum dedit obiter

Resp. ad
Dom. Boyl.
p. 259,
260.

aliudque agens Cl. Bentleius. Nempe Phry
nici Poëtæ, cujus tres numerantur Patres
Polyphradmon, Minyras & Cherocles. Im
quatuor, si idem Melanthi filius fuerit, u
censet Vir doctissimus. Idem Pythagoras

Ibid. p. 53. *πυκτὴν* alio patre natum quàm Mnesarche
eundem tamen arbitratur cum Philosopho
Hic non incommodam existimat Parentum
multitudinem in uno eodemque homine, qu

Ibid. p. 88. tamen alibi Clisthenem Phalaridis alium
probat ab Atheniensi, quòd matrem ejus
Autonoen appellent Epistole Phalaridis quæ
Agarista fuerit Herodoto. Frustra hæc omnia
ad adoptiones retulerimus, aut mutatorum no
minum vices, quæ non erant adeo frequentia
cum jam amplior suppeditaret *Historia*, ne
gestorum tantummodo *publicorum*, verum
etiam hominum *privatorum* insignium. Tum
rarò admodum occurrunt plusquam uni uni
sexus *Parentes*. Immeritò ergo tantam fidu
ciam in *Genealogiis* horum temporum ponit
vir Eruditissimus. Immeritò in *Sicilaram* *Ge*
nealogiarum collectore Hippostrato. Sunt enim
in nostris Exemplis etiam *Siculi*, è quibus com
stat ne quidem *Siculorum* *Genealogias* reliquas
fuisse certiores.

Certe

Certè, quod ad hanc, in quâ versamur, ^{13.}
heronis à Telemacho stirpem attinet, hæc ^{Ipsæ hæ}
sa, quibus eam debemus, in Pindarum Scho- ^{Genealogiæ}
a satis ostendunt, eam admodum fuisse in- ^{Sicula in-}
certam. Eam sæpe repetit Auctor, nunquam
bi consentiens. Scholiastes nempe vetus,
el, ex illius scriniis, Recentior. Ita nimirum :

Schol. *Vet.* in *Olymp.* II.
 P. 27.

Schol. *Recent.* in *Olymp.* II.
 P. 35. 1.

1. *Telemachus,*
2. *Chalciopæus,*
3. *Ænesidamus,*
4. *Theron.*

1. *Telemachus,*
2. *Chalciopæus,*
3. *Ommenides,*
4. *Ænesidamus,*
5. *Theron.*

Schol. *Vet.* in *Olymp.* III.
 P. 42. 1.

Schol. *Recent.* in *Olymp.* III.
 P. 45. 1.

1. *Telemachus,*
2. *Emmenides,*
3. *Ænesidamus,*
4. *Theron.*

1. *Telemachus,*
2. *Ænesidamus,*
3. *Theron.*

Schol. *Vet.* in *Pyth.* VI.
 p. 263. 2. ex *Hip-*
postrato.

1. *Telemachus,*
2. *Emmenides,*
3. *Theron.*

Nec numeri generationum, nec hominum no-
 mina consentiunt. *Hippostrati* autem stemma,
 quem

quem tanti fecit Vir Eruditissimus, omnium
mutilatissimum est. Deerat hic *Theronis* pa-
 ter *Ænesidamus*, quem tamen interponendum
 probavit ipse è coævis *Pindaro* & *Herodoto*.
 Par autem *spatium* est in stemmate penul-
 timo in quo *unicum* legimus medium inter
Telemachum & *Theronem*, ipsum illum *The-*
ronis patrem *Ænesidamum*. Quid ergo dicet,
 quo minus hoc sequamur, doctissimus *Bent-*
leius? *Emmenidis* nomen forma ipsa suspe-
 ctum facit *Patronymica*. Non quidem fugit
 me multa nomina *Patronymica* in *propria* mi-
 grasse. Sed *Pindarus* certè, cum semper
 numero *plurali* nomen illud usurpet, non
aliam ejus formam agnoscit quàm *Patronymi-*
cam. Nec sane patitur *Analogia Grammatica*
 ut ab *Emmenide* nomine proprio venerit no-
 men *Patronymicum* *Emmenides*, sed potius ab
Emmene. Ab *Emmenide* appellandi potius
Emmenidij Παλεγομικῶς. Sic excludendus
 etiam fuisset *Chalciopeus*, si idem fuisset
 cum *Emmenide*, ut voluit vir doctissimus.
 Sic ad ternarium numerum stemma redige-
 tur, nec locus esset tot annis interponen-
 dis, quot voluit Cl. *Bentleius*. Imo plane
 necessarium fuisset, si quidem verè *Tele-*
machus in cæde *Phalaridis* partem habue-
 rit, nec cædes illa *Olymp.* LVII. 4. antiquior
 fuisset; quorum utrumque concedit Cl. *Bent-*
leius. Anni enim inde ad *Olymp.* LXXIII. 1.
 quo cœpit *Theron*, numerantur tantummodò
 LXI. qui vix uno plures admittunt *medias*
 pro

pro calculo illo, quem in generationibus supputandis sequitur Vir Cl. Sic quidem Respondere licuit si *Pbalaridem* interfecisset *Telemachus*. Sed & alia habet *Scholias* quæ harum *Genealogiarum* fidem incertam habuisse vincant. *Xenocrates* frater *Theronis* vulgo fuisse creditur. Eundem tamen duntaxat οὐκ ἔστιν *Theronis* arbitratus est *Genealogiarum Sicularum* Auctor accuratissimus *Artemon*. Sic & *Thrasymbulum* *Xenocratis* filium habuisse sententia receptissima est. Et sic *Scholias* in *Pyth. VI. p. 264. 2.* Alibi fratrem *Xenocratis* eundem *Thrasymbulum* facit idem *Scholias*. Et quidem Auctore Criticorum principe *Aristarcho*. Sed & tertiam addit nonnullorum sententiam *Thrasymbulum* patrem *Xenocratis* viceversâ statuentium. Sic in *Inscript. Isthm. II. p. 438. 2.* *Xenocratis* fratrem eundem *Thrasymbulum* rursus agnoscit, *p. 444. 2.* Sic rursus *Hippocratem* & *Capyn* *Xenodici* filios ἀνεψίους *Theronis* idem appellat *Scholias* in *Olymp. II. p. 32. 2.* Pro illo nempe stemmatis rationibus quo pater *Theronis* statuebatur *Emmenides*, & frater *Emmenidis* *Xenodicus* *Hippocratis* & *Capyis* pater. *Schol. Pyth. VI. p. 263. 2.* Ἀνεψιοὶ enim Græcis fratrum filij, iidem qui Romanis Consobrini. Sed patrem *Theronis* non *Emmenidem*, sed *Ænesidamum*, fuisse certissimum est. Ex his tam crassis stemmatum erroribus, (etiam in temporibus *Theronis*,) quis est quin videat quàm nullam plane fidem merean-

Schol.
Pind. in
Inscript.
Pyth. II.

mereantur temporibus in *Telemachi*, vel *Phalaridis*?

14.
Stemma
audius ve-
rissimum
est, Et
proinde
verissimi-
lius est in
coloniâ Ge-
loâ quàm
in Agri-
gentinâ
partes fu-
isse Tele-
machi.

In tantâ ergo stemmatum discordiâ quid inquires, statuendum erit? Ego certè locupletissimum ad veritatem proximè accedere existimo. Tam longe abest ut *D. Bentley* interesse putem rationes stemmatum locupletissimas. Id potius probabunt, in *Gelæ* coloniâ deducendâ, non autem *Agrigenti*, partes fuisse *Telemachi*; nec adeo *Phalaridis* ætatem attingere potuisse *Telemachum*, ut vult *Cl. Bentley*. Estque sane facilius ut stemmatum veteris nomina *Librariorum* aliud agentium neglectu interciderint, quàm ut nova nomina quæ locum in veteri stemmate nullum habebant, à junioribus Librariis fuerint interpolata. Itaque & *Chalciopea* accipio, non eundem cum *Emmenide*, ut volebat *Cl. Bentley* & ipsum etiam *Emmenidem*, vel potius *Emmenem*. Nec enim nominum ulla similitudo est ut pro alio aliud acciperetur, & *Emmenidem* alium à *Chalciopeo* habet junior *Scholiastes*, non alium utique ab hoc ipso, de quo agimus, *Emmenide*. Ex ipso enim *Pindaro* constat *Emmenidas* nomen fuisse *Chalciopeæ* non *Gelæ*, sed *Agrigentinæ*. Primum ergo familiæ *Emmenidarum* *Emmenem* inter illos fuisse suspicor qui è *Gela* coloniam duxerint *Agrigentum*, eoque nomine novæ colonie *Chalciopeæ* *Agrigentina* ab eo nomen accepisset. Proinde *Ænesidami* frater fuerit *Xenodictus*

ambo scilicet *Emmenis* filij, ut filij *Xenodicti* *Hippocrates* & *Capys Theronis* essent consobrini. Est enim hoc *Pindaro* solenne ut à *galeiōn* core suos celebret ludorum victores. Sic *Luxenidarum* meminit, *Timodemidarum*, *Oliethidarum*, *Ægidarum*, à familiarum principibus ita nominatorum. Satisque aptè conueniet is numerus ut à jactis Urbis *Agrientinae* fundamentis, tertius fuerit à primo *Agrienti* colono ipse *Theron*. Hæc si vera, *Gela* exierit decesseritque *Chalciopeus*, ipse potius *Aspiæ* nomen daturus, vel etiam *Telemachus*, etiam illi locum habuissent in colonia *Agrientina*. Sed vel ita, nimis angusta fuisset *uorum* hominum successio quàm ut duorum prior *Geloæ* Urbis *origines* attigerit. Itaque et alios omissos suspicor, ejusdem negligentiae exemplo quo & *Chalciopeum* & *Emmenem* in prædictis stemmatibus omissos vidimus, imò ipsum *Theronis* patrem *Ænesidamum*. Quot erint, & quinam, tum demum fortasse discemus si & alia prodierint hujus stemmatis *αδοκας*. Ne verò hoc miremur, ingens hic hiatus in hac ipsa *Telemachi* prosapia, malem illam repræsentat hic idem *Pindari* *scholiastes* ad *Olymp. II. p. 27. 2.* Ibi enim *X^{us}* à *Laio*, *III^{us}* à *Therâ Theræ* conditore numeratur. Sic enim habet: Τὸ δὲ γένος αἰς καὶ Οἰδίποδ' ὁ Θήρων, ἔτω καὶ ἀγχι. Λαῖος Οἰδῖπας τέτυκτο Πολυνείκης & Θέροισανδρ' & Ἰσάμενος & Αὐτεσίων & Θήρας. & Σάμ' ὅς τις ἔχων ὡς δύο, Τηλέμαχον καὶ Κλύτιον.

ὦν ὁ μὲν Κλύτιος ἔμεινεν ἐν Θήρᾳ τῇ νήσῳ.
 ὃ Τηλέμαχος κατῴκει ἐν χώρᾳ, ἔδεν συλ-
 λέξας δύναμιν, ἐρχέσθαι εἰς Σικελίαν, καὶ κρατῆ-
 ρῶτόπων. ἐξ ἑ Καλκιοπέως ἔ Αἰνσιδάμου
 ἔ Θήρων. Quid sibi volunt verba illa de
 Clytio, Ἐμεινεν ἐν Θήρᾳ; de Telemacho autem,
 κατῴκει ἐν χώρᾳ; Quasi verò non tantumdem
 valerent, μένειν & κατοικεῖν. Scripsit, ni-
 fallor, de Telemacho Scholiastes μετῴκει ἐν
 χώρᾳ. Sic enim de eadem Expeditione idem
 Scholiastes : Μετῴκησαν εἰς τὴν Σικελίαν
 p. 22. 1. Et rursus : Τὴν μετοικίαν εἰς τὴν
 Σικελίαν σελαμένων, p. 23. 2. Sed ne qui-
 dem ita satis sincera sunt Scholiastæ verba.
 Id enim innuunt, quasi è Thera migrarit in
 Siciliam Telemachus, & quasi Thera ea seditione
 fuerit, quæ illum patriâ expulerit, cum tamen
 Rhodi seditionem fuisse, atque inde Telema-
 chum in Siciliam venisse veteres consentiant.
 Sed Sami filium alium Euphemum ὁπότερον
 ὁπότε Εὐφῆμος Argonautæ, & quidem inter
 incolas ejusdem Therae idem alibi memorat
 Scholiastes, Pyth. IV. p. 243. 2. ne dubi-
 temus in hoc stemmate locum habuisse. Sic
 itaque legendum : Οὗ Σάμου ἔ Εὐφῆμου
 Nam & aliorum nomina defecisse
 suspicor usque ad illum, quicumque demum
 is fuerit, qui duos habuerit filios, quorum
 alius in Thera manserit, alius inde coloniam
 deduxerit. Si enim tertius fuisset à Thera
 Thera conditore Telemachus ; sic multis ge-
 nerationibus Battum primum Cyrenes condi-
 torem

orem præcessisset, quem XIII^m à *Therâ* illo, XVII^m autem ab *Euphemo Argonautâ*, à quo *Theras* ipse IV^m fuit, hic idem numerat *Scholias*tes, atque ipse etiam *Pindarus*, Pyth. V. Sic primis *Græcorum* in *Sicilia* coloniis, mo ipsis etiam *Olympiadibus*, antiquior ille fuisset *Telemachus*. Desunt certè admodum multæ γυνεὶ ad numerum XXVII. implendum, quem à *Cadmo* ad *Theronem* numerat hic idem *Scholias*tes, p. 22. 2. & 33. 2. Potest etiam ante nomen *Sami* alia locum habere *acuna*. Hunc scilicet in modum : Ὁ δὲ Θέρας Ὀϊόλυνξ & Αἰγυῖς & Ὑπεύς & Αἰάας vel Ὑεργπᾶς Ita certè *Thera* posteros exhibet *Pausanias*. Potuit autem & è *Therâ* ipsâ venire *Telemachus* sub auspiciis *Antiphemi Rhodij* coloniæ *Gelœ* ducis. Utcunque tamen, quem *tyrannum* occiderit, quem pro *Phalacide* habuit *Scholias*tes, unde seditio orta fuerit quæ illum patriâ fugârit : Ego certè *Theræ* potius, vel *Rhodi*, occidisse crederem, quàm in *Sicilia*. Hoc tamen obiter. Cæterum ex hoc tam insigni exemplo constat quàm fuerit *Scholias*tæ proclive ut *stemmatum* nomina mitteret potius quàm *interpolaret*. Idque ex aliis ejusdem hujus *stemmatis exemplis* manifestum est, quæ uberiora reperit in *ævi* Codicibus *Interpres junior* quàm hodie habemus in *antiquo*, cujus tamen *junior* *crinia* compilârit.

15.

Ratiociniis
suis, non
majorum
Testimoniis
debebant
juniores
Grammatici,
quod
cæsum à
Telemacho
Phalari-
dem arbi-
trarentur.

Siquid sane certi ex horum temporum monumentis elici possit; longe verisimilius est, quod dixi, in priori potius colonia Gelâ quàm Agrigentiniâ, partes fuisse Telemachi. Sic enim de colonia, cujus participes fuerint majores Theronis, interpret junior. Ἀγροῦ γὰρ ἡ πόλις ὀνομάζεται Ἀγροῦ πόλις. Prior numerus certissimè falsus est, qui, si deleatur, sic erit à Telemacho VII^{us} Theron, & duo proinde nomina decurrunt in stemmate, eorum quæ dedimus locupletissimo. Sed potius suspicor male illum, quæ in veteri Scholiastæ legerat de numero generationum à Cadmo ad Theronem, ad hoc posterius recentiusque spatium retulisse. Sed verò unde illud de Antiphemo & Entimo ducebus colonie illius quæ majores Theronis è Græcia in Siciliam exciverint? Non certè è suis; ut alia quæ habet falsa ratiociniis; sed è fontibus veteris Scholiastæ doctissimis Grammaticis, qui quæ de majorum Theronis laboribus meminerat Pindarus, ea omnia ad coloniam ab Antiphemo & Entimo deductam retulerint. Sic Artemon Gelam à Pindaro intelligi exinde collegit, quòd Agrigentum facilè; Gela ægrè, nec nisi multis exantlatis laboribus, fuerit fundata. Facile videmus vim omnem Argumenti in eo positam esse, quòd quæ Antiphemo & Entimo in Gelâ condendâ contigerint, ea omnia Theronis majoribus fuerint communia. Nec verò alios

Theronis

Exercitatio Prima,

in *Gelâ* condendâ dubios didicissent à *veteribus*, mox de laboribus in coloniâ *Agrigentinâ* deducendâ toleratis *Pindari* verba intelligenda colligebant. Quòd scilicet nulla esset suspicio de *laboribus* coloniâ ipsâ *Siculâ* antiquioribus. Et quòd *Theronem* ipsum *Agrigentinum*, non *Geloum*, esse manifestum esset. Inde rursus proclive erat, ut siquam tyrannicædem *Telemacho* imputatam legissent, eam de tyranno *Agrigentino* intelligerent, & quidem de omnium primo *Phalaride*. Erant enim præfectò *seditiones* atque *caedes* causarum *coloniarum* frequentissimæ. Maximè autem *caedes*, quod *Piaculorum* receptissima esset expiatio si rei in *exilium* proficiscerentur. Dum enim in *patriâ* hærent, *terra* ipsa *polluta* habebatur, eoque nomine obnoxia *pænis* gravissimis à *Numine* inferendis. Sic universa concidet Viri Eruditi Argumentatio de ætate *Phalaridis* indagandâ ex ætate *Telemachis*. Similis *Ratiocini* error est quo dejecti *Phalaridis* successorem in tyrannide *Telemachum* ipsum facit *junior* Interpres : Hoc enim innuunt verba ejus illa : Τηλέμαχος γὰρ τὴν καταλύσας τὴν Φαλαρίδου τυραννίδα ἐν Ἀγρίγεντι, τὴν βασιλείαν ἐκτίσατο, in *Olymp.* III. p. 45. I. Atqui nulla mentio est *Telemachi* apud *Heraclidem*, quo loco egit de successoribus *Phalaridis* in tyrannide *Agrigentinâ*. Et *Theron* certè quâ arte tyrannidem consecutus fuerit, narrat *Polyænus*. Suspectior utique, nec adeo facilè impositurus si quod

Polyæn.
Strat. L.
VI. c. 51.

Jus

us *avitum* potuisset obtendere. Præsertim
 n tam *nupera* decessoris *memoriâ*, quam *ve-*
erem ne quidem esse *potuisse* probavimus
 um *Civitatem* *nuperam* probaremus.

Ita Argumenta à Viro docto in contrarium 16.
 allata nihil obstare probavimus quo minus *Tyranni-*
dem in A-
grigentino
per annos
XXVIII.
videtur te-
nuisse Pha-
laris.
Phalaridis. Jam pressius agamus, & quanta
 ars prædicti spatij *Phalaridis* tyrannidi afflig
 anda sit, pro virili nostrâ quâ licet, explo-
 emus. Quamdiu Regnârit *Phalaris* nullibi
 abemus, (quod quidem sciam) *verbis* con-
 gnatum expressis. Itaque *Ratiociniis* agen-
 um est. *Eusebiano* Chronico *Olymp. XXXI. 2.*
 ta legimus: *Phalaris apud Agrigentinos*
tyrannidem exercuit. Olymp. XXXVIII. 2.
 ta: *Phalaridis tyrannis destructa.* Inter-
 allum VII. *Olympiadum* est, *annorum*
 XXVIII. quibus Imperium tenuerit *Phalaris.*
 Phalaris *Olymp. LIII. 4. Phalaris tyrannidem*
 exercuit ann. XVI. Spatium tyrannidis inte-
 rum hoc numero non completum esse exinde
 olligimus, quod *Suidas* eum *Olymp. LII.*
 signârit. Proinde rem *gestam* aliquam *Pha-*
laridis insignem huic anno tribuisse creditur,
 auctor *Eusebij*, postquam annos deinde te-
 uerit XVI. *gestam* scilicet anno *tyrannidis*
 lius XII. Certè ab *Olymp. L. 4. ad Olymp.*
 VII. 4. respondet prædictus numerus an-
 norum XXVIII. accuratissimè. Vel inde
 spicio est numerum illum annorum XXVIII.
 e proximis processisse *monumentis*, ut & alia
Tyrann-

Tyrannorum antiquiorum tempora quorum meminit in Politicis Aristoteles. Voluit autem Auctor Eusebij, cum de Phalaridis certo initio non constaret, initium illius ad Urbis Agrigentinae initium referre. Et cum certum Olympiadis L^a annum nesciret, quo coeperit Agrigentum, ad finem Olympiadis referendum censuit, annum scilicet illius 4^m. Id quoque suis duntaxat ratiociniis, non autem Historicis testimoniis. Hic, si quidem rectè nostrum præcesserint auguria, duo sequentur merita Observanda: 1. Verum numerum annorum quibus tenuerit Phalaris, non XVI. esse, sed XXVIII. Et sane alios tyrannorum, his etiam temporibus coævorum, numeros habuit Aristoteles. Nempe è Libris, ut videtur, Bibliothecæ suæ, quam habuit instructissimam. Et quidem erant, etiam apud Siculos, Scriptores ab his ipsis Phalaridis temporibus non admodum remoti: Antiochus Syracusanus, & pater Antiochi, Xenophanes Colophonius, Hieronymus coævus: 2. Conjecturis, non autem Historicis testimoniis niti oportere sententiam illam quæ annos Phalaridis XXVIII ab ipso Colonia Agrigentinae ortu arcessivit. Proinde horum annorum initium aliunde explorandum erit.

I 7.

Malè tamen illorum annorum initium ab Urbis ipsius initio deducunt veteres plerique.

Initium certè Urbis Agrigentinae pro initio Phalaridis habebant plerique eorum qui de Phalaridis initio suis augurabantur Ratiociniis. Cum primùm Epochæ Olympiadum ad usus Chronologicos adhiberetur, nondum mos receptus est singulos Olympiadum annos

er *Atheniensium Archontes* invicem secernendi.
 proinde *Olympiade ineunte vel exeunte* tempus,
 ius *verum* annum nesciebant, designabant.
 rimo nimirum *Olympiadis anno vel ultimo*.
 Ego annos XVI. intelligo quorum me-
 init ad *Olymp. LIII. 4. Eusebius*. Non scilicet
 a, quasi ab *illo* anno *numeri* annorum, quo-
 am meminit, XVI. *exordium* deduxisset,
 ed quòd is fuisset annus ab Urbe *Agrigentina*
 onditâ XVI^m. Quod erat pro eorum hypo-
 hesibus verissimum qui Urbis illius *originem*
 o *Olymp. L. 1.* arcessiebant. Contrà, qui ab
 anno *Olymp. L. 4.* annos numerabant, hi
 annos *Phalaridis XXVIII. Olymp. LVII. 4.*
 terminabant, quibus suffragari videtur ipse
 præstantissimus *Bentleius*. Sed neminem
 habet, ut opinor, vir Eruditus Veterum qui
 d verbis asseruerit expressis *Olymp. LVII. 4.*
 teriuisse *Phalaridem*. Hoc tantum inde col-
 git, quòd hoc demum anno *Olymp. LVII. 4.*
 definant anni XVI. ab *Olymp. LIII. 4.* suppu-
 ati. Id tamen non volebat *Eusebius*, annos
 quorum ibi meminit) XVI. quibus tyranni-
 em exercuerit *Phalaris* inde *inchoandos*, sed
 illum *ipsum* annum numeri, de quo loquitur,
 ultimum fuisse, & proinde XVI^m. Sic nulla
 rit ratio cur annum *Olymp. LVII. 4.* pro ul-
 timo habeat *Phalaridis*, nisi aliunde constet
 annos illum in *Tyrannide XXVIII. explevisse*,
 qui fuerint ab *Olympiadis L^a*. (quâ jacta fue-
 rint Urbis *Agrigentinae* fundamenta) anno IV°
 inchoandi. *Phalaridem* præterea *Suidas* ty-
 rannum

rannum *Siciliæ* totius fuisse dicit κατὰ τὴν Ὀλυμπιάδα. Nempe, pro rationibus *Pindari*, si quidem illæ non *rotundæ*, sed *accrætæ*, habeantur. Nam *Olymp. LXXVII^a* anno à conditâ Urbe *Agrigentinâ* vidimus centum numerâsse *Pindarum*. *Olympiades* erant *XXV. integræ*, quæ ex *Olymp. LXXVII.* detractæ reliquam facient *Olymp. LII.* quâ ortus Urbs habuerit. Adhuc perversior est calculus junioris in *Pindarum* Scholiastis. Praedictos *Pindari* annos centum *XX.* complectitur *Olympiadibus*, quæ demptæ ex *Olymp. LXXVII.* efficiunt ut *Olymp. LVII.* *Exordium* Urbs habuerit. Sic fiet ut, pro hoc calculo, tum *initium* fuerit *Phalaridis* cum *finem* ejusdem fuisse censet vir doctissimus. Ita receptum in hac tantâ illius Chronologiæ incertitudine ut idem *initium Phalaridis* haberetur, quod fuerit etiam Urbis *Agrigentinae*, quod non satis attenderint quibus demum gradibus oportuerit illum ad tyrannidem pervenire.

18.

Non est
verisimile
natum in
Agrigento
fuisse *Pha-*
laridem.
Nec adeo
primis *A-*
grigentinae
coloniæ
initio Ty-
rannidem
occupare
potuisse.

Non est profecto verisimile *Phalaridem Agrigenti* natum, ut censuit vir Eruditissimus. Hoc nempe consilio ut *Epistolas* refellat quæ *Astypalaensem* illum faciunt. Nec vidit interim quanto causæ suæ damno constitutum fuerit si natus *Agrigenti* fuerit *Phalaris*, jam constitutâ Urbis *Agrigentinae* origine. Esto enim natus fuerit anno coloniæ *Agrigentinae* primo, & quidem pro primis antiquissimisque coloniæ deductæ rationibus. Natus *Olymp. L.I.* annum

annum attigerit, pro calculo doctissimi *Bent-*
ley, cum interficeretur, tantummodò XXXII.
 agamus cum illo liberalissimè. Anno ni-
 rimum, quo cæsum illum existimat, *Olymp.*
 VII. 4. Sic annum in *Tyrannide* XVI^m.
 xplere non potuit, nedum XXVIII. qui
 propriis ipse artibus atque sceleribus tyran-
 ide potitus est, non *avitam* possedit atque
hereditariam. Proinde si *Siciliam natalem*
 abuerit *Phalaris*, *Gela* potius quàm *Agri-*
genti, natum existimarem qui tam paucis ab
 Urbis initio annis tyrannidem occupârit.
 atqui *Geloum* illum nunquam appellatum
 legimus. Ne quidem majores illius *Siculos*
 legimus, aut vel tribum *Agrigentinam*, quales
 legimus *Theronis*, cujus familiâ insignis fuerat
 primâ *Rhodiorum* in *Siciliâ* coloniâ *Geloâ*.
 Est ergo aliunde verisimile, quod legimus in
Epistolis Phalaridi attributis, ortu illum nec
Agrigentinum esse potuisse, & ne quidem
Siculum gente, qui civis erat *Agrigentinus*,
 coloniæ scilicet, licet in *Siciliâ*, non *Sicula*
 amen, sed *Græca*. Potuit *Siculos* multos
 habere testes, quicumque demum is fuerit qui
 quas habemus sub *Phalaridis* nomine scrip-
 erit *Epistolas*, qui id verbis asseruerint ex-
 pressis. Nec contrarium vel uno veteri, ne-
 um *Siculo*, teste probavit Cl. *Bentley*. Nec
 nim satis est quòd *Siculum Phalaridem Agri-*
*gentinum*que appellârint. Quis enim dubitare
 potest quin, qui tyrannidem in *Siciliâ* exer-
 uerit, is rectè *Siculus* ; & qui Urbi impe-
 rabat

rabat *Agrigentina*, is civis *Agrigentinus* fuerit
 appellandus? Præsertim his recentioribus
Phalaride temporibus, cum jam *insula* uni-
 versa *Siciliæ* nomine *communi* veniret intel-
 ligenda. Tum enim *cives* Urbium in *Siciliâ*
singularum non *Siculi* tantummodo appella-
 bantur, verumetiam à *suâ* cuiusque *civitatis*
 nomen accipiebant, tam *adscititij*, quàm
natalitij, etiam à *Siculorum* gente alienissimam
 à quibus *Siculis* *insulam universam* nunquam
possessam legimus. Erat enim his temporibus
 receptissimum ut *multarum Civitatum* iura
Cives caperent *iidem*. Quo tamen *Civitas*
nomine censerî mallent penes *ipsos* erat ut pro-
 fiterentur. Idque *variè* præstiterunt, pro
Civis cuiusque *indole* atque *arbitrio*. Sæpe
 ergo *Civitates natalitias*, pecuniâ numeratâ,
 vel quacunque aliâ de causâ, abdicabant
Olympionicæ, aliarumque, quæ magis placebant,
Urbium cives à *præcone* publico recensebantur.
 Potuit itaque *aliunde* oriundus *Phalaris* iure
 tamen *Agrigentinus* appellari, quem nemo
 dubitat *jure Urbis plenissimo* insignitum, fuisse
 non *antea*, saltem *postea*, quàm *tyrannidem*
 assecutus esset. Nec sane erat incommodum
Astypalææ situs ut inde *novi coloni Agrigen-*
tum deducerentur. Erat enim inter *Sporades*,
 nec longe à *Rhodo* vel *Cretâ*, unde *Antiphemus*
 & *Entimus* *coloniæ Geloæ* conditores, quæ
mater erat *Agrigentina*. Certè *Corinthium*
Epidamni conditorem fuisse constat è *Thucy-*
dide, cum tamen *Epidamnus* non *Corinthi-*
 colonia

Strab. X.
 p. 488.

colonia haberetur, sed *Corcyrae* quæ quidem
Corcyra colonos acceperat à *Corintho*. Ita
 quidem *Corcyraei*. Hoc autem ipso ducis *Co-*
rinthij nominè coloniam *Epidamnium* sibi ven-
 dicabant *Corinthij*, teste *Thucydide*. Si ducem
Metropoli acceperint coloni, non est profectò
 mirum si acceperint etiam colonos :
 Immo *Rhodi* coloniam *Agrigentum* censet *Polyb. IX.*
Polybius. Non solum propter *Geloos Rhodo* P. 799.
 oriundos, sed quia *novos*, ut videtur, cum
 conderetur, incolas acceperit ex ipsâ *Rhodo*.
 Neque vero è *Rhodo* tantummodo & *Cretâ*
 oriundi *Geloj*. Immo ex insulis eodem *Ægæo*
 mari sitis : è *Thera Telemachum* deducunt
 nonnulli Grammatici *Theronis* *θερωνος* in
Pindari Scholiaste : è *Telo* etiam stirpem
Gelonis arcessit *Herodotus*. Quæ tamen *ambæ* *Herodot.*
 longius distabant à *Rhodo* & *Cretâ* quàm *Asty-* VII.C.153.
palea. Et mos erat *coloniarum* ductoribus
 undecunque è locis patriæ finitimis coloniæ
 comites conscribere. Nihil ergo plane obstat
 quo minùs ex *Astypalea* venerit *Phalaris* cum
 conderetur *Agrigentum*. Erat & alia in *Samo*
Astypalea, nec ipsa situ incommodo ut colo-
 nos *Agrigento* suppeditaret. *Rhodi* & *Cre-*
tensium coloniæ meminit illius Auctor *Etymo-*
logici Magni vis, *Ἀστυπάλαια*. Sic tamen serius
 illud, quàm colonos *Geloos*, venisse verisimile
 est. Hi enim è loco confluebant ipsius *Sicilia*
 propinquo : Ille è *longinquo*, cum famam acce-
 pisset condendæ à *Gelois* coloniæ. Multi
 præterea necessarij erant gradus ut potentiam
 tantam

Polyen.
Strateg.
V. 1.

tantam *exterus* apud *Geloos* consequeretur
quæ *spem* faceret occupandæ *Tyrannidis*. Imo
progressus magnos fuerint oportet *Agrigentini*
cum de *Templo* magnifico, quæ *Jovi Polio*
dicaretur, consilium inirent, quam ansam à
Phalaride captatam testatur *Polyanus* *Tyrannidis*
occupandæ. *Templi* magnificentiam
ostendunt *expensa* talentorum ducentorum,
si quidem rectè loci sententiam affecutus
fuerit Cl. *Casaubonus*. Et *crescentem* indies
florentemque Reipublicæ *Agrigentina* *statum*
arguunt eadem illæ *expensa*. Tum quoque
in officio *Publicani* aliquantisper fuisse docent
verba *Polyani*: ὡς διὰ τὸ τελωνικὸν βίον ἐμπε-
ρίαν τῷ τοιούτων ἔχοντι. Nec tamen civi ad-
ventitio redditus publicos credidisse *Agrigen-
tinos* antea probabile est quàm *fidem* ejus &
peritiam, rebus in civitate suâ gestis, habu-
issent exploratam. *Multos* ergo à Civitate
conditâ annos fluxisse necesse erat ante *Pha-
laridis tyrannidem*.

19.
Tyranni-
dem occu-
passe vi-
detur Pha-
laris anno
Urbis A-
grigentinae
XVI. Olymp.
LIV. 1. tenuisse
autem ad
Olymp. LXI.
1. pro hypo-
thesibus
Eusebij.

Sed *quotus* ille fuerit *Urbis* fundatæ *annus*,
quo *tyrannidem* adeptus est, id verò desig-
nare difficillimum est. Veniam ergo hic in-
dulgebit Lector si vel *proximè* ad *veritatem*
accesserimus. Hoc autem fortasse faciemus,
si *Eusebium* rectò, & pro *Auctorum* (quorum
est secutus *fidem*) *sententiâ*, interpretemur.
Sic ergo sese habent illius verba: *Phalaris*
tyrannidem exercuit ann. XVI. Vix equidem
dubito quin ad *Olymp. LIV. 1.* verba illa refe-
renda

eretur
 Imo
 gentim
 Polio
 nsam
 Tyrannidem
 entiam
 orum
 ecutus
 indies
 statum
 quoque
 docent
 è μνη
 vi ad
 rigen
 jus &
 habu
 vitate
 e Pha
 annus
 defig
 nic in
 itatem
 emus
 orum
 emur
 alaris
 idem
 a refe
 renda

nda fuerint pro sententiâ *Eusebij*; si per
 ia, eidem anno in *Chronico Canone* apposita,
 uisset. Sic autem incidet *Tyrannidis* ini-
 um in annum Urbis *Agrigentinae* conditæ
 VI^m. Idque voluit fortasse, vel *Eusebius*
 se, vel *Auctor Eusebij*. Ita scilicet ut anno
 rbi XVI° tyrannidem exercere cœperit *Pha-*
 ris, non autem quasi per annos XVI. tan-
 ammodo tenuerit. Respondet certè calcu-
 s accuratissimè pro rationibus *Thucydidis*
 præ à nobis explicatis omnium accuratiss-
 mis. Annum enim conditæ Urbis *Agrigen-*
 nae, pro illis rationibus, *Olymp. L. i.* fuisse
 robavimus, à quo *Olymp. LIV. i.* XVI^m est.
 nec sane verba illa licet in aliam aliquam
 tentiam interpretari. Jam suprà vidimus
 res fuisse annos quibus tyrannidem *Phalaris*
 teruerit in universum. Præterea vidimus
 em annorum XVI. quibus tyrannidem te-
 nerit hoc loco statui ne quidem potuisse.
 c enim ipso *Agrigentina* Urbis initio ty-
 nnide potitus fuisset, quod nec passuri
 ant coloniae auctores *Geloï*, nec coloniae
 nces *Aristoneus & Pystilus*. Quod ne quidem
 surum probavimus novum adscititiumque
 vem, dum civium novorum moribus assue-
 sset expertusque didicisset indolem eorum
 à fraudibus dolisque pateret à se designandis.
 inc ergo annos XXVIII. (pro hac *Eusebij*
 tentiâ) numerabimus quibus tyrannidem
 nuerit *Phalaris*, seu (quæ tantundem valent)
Olympiades septem. Desinent ergo *Olymp.*
 E LXI. i.

Pyndar.
Pyth. I.
v. 183.

LXI. 1. qui fuerit proinde *Phalaridi* fatalis.
Sic fuerit *Phalaris* *Cræso* coævus cum quo
confertur à *Pindaro*. Major ergo uterque
Pindaro atque illo, ad quem scribit, *Hierone*.
Nec enim è memoriâ suâ vel *Hieronis* de
utrovis testem advocat, sed λογίων & ἀοιδῶν.
Itaque ante memoriâ *Pindari* uterque decel-
ferit, tam *Phalaris* quàm *Cræsus*. Nempe
ante *Olymp.* LXV. 1. quo ortum habuit *Pin-*
darus. Erat quidem superstes sub *Cambyse*.
Cræsus, etiam redactâ in *Cambysis* potestatem
Ægypto, quod factum anno *Cambysis* V. *O-*
lymp. LXIII. 3. Sed de Regni bene à *Cræ-*
administrati laude agit *Pindarus*, quo *Olymp.*
LVIII. 1. *Cræsus* exutus est. Illud prætere-
observatu dignum, λογίων elogia advocari
Pindaro. Nempe *Historicarum*, quorum pri-
mos sub *Dario Hystaspide*, vel ad summum
sub *Cambyse*, floruisse jam probavimus. Ne-
enim de aliis agit quàm antiquissimis *Hi-*
storicis qui fuerint se majores. Imo ne-
de aliis quàm qui ante *Pythia* XXIX. scrip-
ferant à *Pindaro* ipsa illâ Odâ celebrata. Pro-
inde etiam ante *Olymp.* LXXVII. 3. His ergo
antiquior fuerit oportet *Phalaris*. Nec multo
tamen antiquior esse potuit si quidem *Cy-*
tempora attigerit, ut vult *Orosius* L. 20. *Cy-*
tempora prima ad *Olymp.* referuntur LV.
Postrema quoque quibus, victo *Cræso* super-
fuit, ad *Olymp.* LVIII. 1. Utraque com-
plectitur *Phylaridis tyrannis* pro *Eusebianis*
hisce, quas dedimus, rationibus. Potuit ergo
testem

stem *bonæ fidei*, hac saltem in causâ, habere, qui jam tamen olim perierit, *Orosius*. Cum scilicet *Græcorum* res *Persarum Siculorumque* rebus immiscerentur. Habebant enim *Græci* utrobique colonias *Cyro* antiquiores, tam in *Asia*, quàm in *Siciliâ*. Alioqui, fateor, temporibus hisce antiquissimis, nihil esse cur *Orosij*, coævorumque *Orosio*, commissionibus almodum fidamus. Convenit præterea temporibus *Abaridis* Sacerdotis *Hyperborei*, cujus etiam legimus inter *Phalaridis* Epistolas. Nam *Cræsi* temporibus *Abaridem* assignavit *Indarus*, *Harpocrati*one. Idque sequebatur *Iusebius*, quo loco prima occurrit mentio *Abaridis*. Mox enim subjungit successionem *Cræsi*, pro more illis temporibus recepto, quo, cujus annus incertus erat, id initio vel finem, assignari solebat. Et certè *Tyrannidis* in *Sicilia Chronologiam*, quâ illum integrum habemus, exhibet *Diodorus*. Potuit ergo, pro eodem exemplo, hujus antiquissimæ tyrannidis Epocham habere è superioribus monumentis quitus *Phalaridis initium* anno Urbis *Argentinæ XVI°* consignatum repererit, cujus luculenta adeo vestigia conservavit *Eusebius*. Nihil interim adduximus ex *Epistolis Phalaridi* attributis, quòd omnem prorsus *idem* illis negarit *Cl. Bentleius*. Non qui- dem forsitan incommodè, si coævi duntaxat scriptoris fidem illis abrogasset. Perperam autem, si testes alios de rebus à *Phalaride* gestis audiendos esse neget quàm coævus.

Resp. ad
D. Boyl.
p. 108.

Tales enim nec adduxit ipse, nec habebat quos adduceret. Tales, qui oratione saltem scripserint *solutâ*, ne quidem *Veteres* habuisse probavimus. Itaque contentus esse debet vir doctissimus eorum de *Phalaride* testimoniis qui vel *proximos* viderint à *Phalaridis* ætate *Scriptores*, vel *illos* saltem qui ab *illorum* fontibus hauserint omnium incorruptissimis. Illos nempe qui *tum* quidem extabant, *jam* verò *diu* intertulerint. Tales *multos* fuisse verisimile est cum viveret ille, quicumque demum is fuerit, qui *Epistolas Phalaridis* nomine inscripserit. Eò certè *plures* quo ipse fuerit *antiquior*. Et plane *multos*, si scripserit temporibus *Tiberij*, ut suspicatur ipse *Cl. Bentleyus*. Tum sane *multos* fuisse rerum *Sicularum* *Scriptores*, ex *Athenæo* constat & *Clemente Alexandrino* *Tiberio* aliquanto junioribus. Utcunque tamen certum est has ipsas, quas habemus, *Epistolas* non *Photio* tantummodo, sed & *Stobæo*, qui erat *Photio* antiquior, antiquiores esse. Et *multos* fuisse *veteres Historicos* qui post *Stobæum* perierint, id quoque manifestum est. Quare eodem loco habendæ hæ quoque *Phalaridis Epistolæ* quo & alij *coævi* illarum *Auctori Veteres*, quibus tantisper credimus de rebus suâ ætate *antiquioribus*, quarum tamen suppetebant *Auctores*, dum è *meliori* aliquo, quàm ipsi fuerint, *Auctore* contrarium appareat. Non sunt ergo penitus spernendæ notæ *temporis* quo regnârit *Phalaris*, *coævorumque* cum quibus commercium habuerit,

uerit, quæ ex his ipsis hauriuntur *Epistolis*.
 pro illâ quoque Viri Eruditissimi sententiâ,
 quæ illas *negat* ipsius fuisse *Phalaridis*.

Hanc Ego *Phalaridis ætatem* omnium veri- 20.
 millimam existimarem, si quidem illud sal- Epochâ a
 tem constaret annorum horum XVI. *initium* nobis in
 d Urbis ipsius *Agrigentine* initium esse refe- Eusebio
 endum. Fieri tamen posse suprà monui ut assignatâ
auais fortasse annis à *vera* ejusdem *ætate* paulo for-
 berrârit. Siquis tamen *error* ille fuerit, ma- talle *senior*,
 is eò propendeo ut *serius*, quàm ut *citiùs*, vix autem
 ecesserit. Chronicon Marmoreum *Oxonienſe* antiquior
 oc in loco non moror qui *Gelonis* initium potuit esse
 rius fecit quàm *Diodorus*. Nam *Syracusis* *Phalaris*.
 præfuisse *Gelonem* quo tempore *Xerxes* in
graciâ grassaretur, è *meliore*, quàm fuerit
 se, discimus, teste *Herodoto*. Tanto ergo
 stipulatore fulta maneat inconcussa fides,
 e *Gelonis* imperio, *Diodori*. Sed vel ita
Agrigenti Epocham, quàm potuimus *anti-*
quissimam constituimus, cum *primo* illius, quâ
 ordium habuit, *Olympiadis* anno illius *ortum*
 signaremus. Esto enim, *Rotundus* fuerit
Pindari numerus, quo annos *centum* ab illius
 Urbis *origine* ad illam, quâ scribebat ipse,
Olympiadem LXXVII^m supputavit. Sic tamen
 otuit æquè commodè, de annis paulo *pau-*
rioribus, quàm *pluribus*, intelligi. Hic tamen
lures fuisse concessimus. Et quidem *duabus*,
 d minimum, *Olympiadibus*, ut illo ipso anno
 cripisset *Pindarus*, quo vicit *Hiero*. Justi

tamen *centenarij* vestigia habemus in *Suid*
dum Phalaridis initium, quod idem illum cum
Urbis Agrigentine initio censuisse probavimus
 ab *Olympiade* arcefferet *LII^a*. Nec tamen adeo
seram Urbem Agrigentinam esse potuisse pro-
 bant rationes *Thucydideæ* superius explicatae
 quas quidem credimus omnium accuratissimas.
 Nam ad annum *Gelonis* in tyrannide
Syracusana *II^m* pertingit annus *Megarorum*
Hyblaorum CCXLV^{us}. Pro illo nimirum
 calculo quo Urbem *Agrigentinam* *Olymp. L.*
 conditam ostendimus. Is annus erat *Olymp.*
LXXIV. 2. Proferatur ergo ad *2^m* inde
Olympiadem. Sic annus *Megarorum Hyblaorum*
CCXLV^{us} ad *Olymp. LXXVI. 2.* proferetur
 cum jam *triennio* mortuus fuisset *Gelo*, qui
 tamen patriæ eorum excisæ auctor fuerit, ut
 quidem *Thucydidem* audiamus. Medio ergo
 anno aliquo inter *Olymp. LXXIV. 2.* (qui *II^m*
 erat *Gelonis* in tyrannide *Syracusana* annus
 & *Olymp. LXXV. 3.* (qui *VII^{us}* erat ejusdem
 idemque *supremus*) hæc *Megarorum Hyblaorum*
 calamitas statuenda erit. Nec, ut opinor,
 longe ab Epochâ *priori*. Nec enim maligni-
 tate aliquâ vel sævitia animi factæ sunt ple-
 ræque illæ civium *adscititiorum* in urbem *Sy-*
racusanam à Gelone translationes, ut alibi pro-
 bavimus, Inde factum ut firmissimi tyran-
 nidis ibi stabilitæ patroni haberentur cives
 illi *adscititij*, ut ne quidem libertatem, publicam
Thrasydeo, tutam crederent cives natalis
 dum jure *Urbis* excluderentur cives illi ad-

to *Annalib.*
Thucydi-
deis.

ventitij

De *Ætate* PHALARIDIS.

Ita *Syracusana* tyrannidis initio
amarinaeos omnes *Syracusas* à *Gelone* tran-
 atos auctor est *Herodotus*. Tum deinde *Herodot.*
 elorum partem plusquam *dimidiam*. Idem VII. 156.
 oſtea de *Megarenſium* locupletiffimis factum
 o eodem *Gelone* idem auctor eſt *Herodotus*,
 oſtquam obſeſſos ad deditiorem adegiffet.
 i fane *Megarenſes* non alij erant ab *Hyblæis*
 uos teſtatur à ſedibus ſuis pulſos, *Gelone*
 ud *Syracuſanos* tyrannidem obtinente, *Thu-*
 idies. Convenitque *tempus* à nobis aſſig-
 arum anni *Gelonis* apud *Syracuſanos ſecundi*.
 empe poſt tranſlatos *primo* anno *Camarinaeos*
 x *Geloos*. Poſt cœptum ſecundo fortasſe
 anno *Megarenſium* obſidionem & deditiorem.
 tamen ante *Eubœenſium Sicilienſium* ſimilem
 tranſlationem, cujus ibidem meminit *Hero-*
 otus. Hæc enim omnia ante contigiffe nar-
 at *Herodotus* quam venirent ad *Gelonem*, de
 Xerxe *Helleſpontum* jam tranſgreſſo, *Lacedæ-*
 moniorum legati. Trajecit *Xerxes* *Olymp.*
 LXXIV. 4. exeunte. Unicus annus erat in-
 termedius inter illum quem nos transferendis
Megarenſibus aſſignavimus & quo venerint
 prædicti *Lacedæmoniorum* legati, nempe *Olymp.*
 LXXIV. 3. quo fuerint proinde illi tranſfe-
 endi *Eubœenſes*. Sic illa invicem cohærent
 at ne quidem facile patiantur ſeriores illam
Megarenſium tranſlationem, nec proinde ſe-
 riores, quam dixi, Epocham quâ tyrannidem
 uam, pro rationibus hiſce tenuerit *Pha-*
 aris. Priori ergo Epochæ conditarum

Syracusarum potius, ni fallor, adhærendum est,

2 I.
Convenit
ætas Stesichori si
quidem
Olymp. 37.
natus fuerit, ut vult
Suidas: mortuus autem
Olymp. 58,
vel 59.
minor Homero &
major Simonide.

His autem Phalaridis temporibus non convenire fateor ætatem Stesichori, quâ quidem illam antea repræsentavimus è Chronico Marmoreo. Et meritò fidem Marmoris hic suspectam probavit Cl. Bentleyus è meliori, quam sit Auctor ipse Marmoris, Auctore, ipse nempe Simonide. Illud ipsum de sua ætate testem adduxit plane exceptione majorem Simonidem. Nempe annum se, Adimantem Archonte, egisse ætatis LXXX^m. Erat autem ille, pro nostris rationibus Olymp. LXXV. Proinde U. C. Varr. 277. Sic natus fuerit ann. Varr. 197. Olymp. LV. $\frac{3}{4}$. Et rursus majorem Stesichorum agnolcentia protulit ejusdem verba Simonidis, quæ medium inter se Homerumque Stesichorum supponant. Atque ergo istiusmodi Stesichora assignanda erit quæ & majorem illum faciat Simonide, & Homero nihilominus minorem. Hæc enim adeo rara (his præsertim temporibus) certitudinem habent ut meritò normæ loco habenda sint. Nactalem ergo Stesichoro eum assignamus quem assignavit Suidas, nempe Olymp. XXXVII. Neque enim docuit Suidas Olympiadis annum quem natalitium habuerit Stesichorus. Haussit enim, ut opinor, è Grammatica aliquo Chronologo qui antea vixerit quàm mos esset annos Olympiadum medios Archontibus Atticis designare. Alium Veterum neminem habemus qui natalem

ejus disertis verbis prodiderit, nedum ab hoc
 natali *discrepantem*. Fateor equidem ad *Olymp.*
 XLII. verba illa legi in Chronico *Eusebiano* :
Stesichorus Poëta clarus habetur. Græca, ut
 opinor, *Eusebij* servavit *Cyrillus Alexandrinus*
 qui sic habet eâdem *Olympiade* : Στεσίχορος ὁ
 ἑταῖρος. Non tamen natalem necessario
 designant verba illa, quanquam voce Hiero-
 nymianâ agnoscitur *Olymp. XXXV. Thaletis*
natalem designari certum sit. In *Eusebiano*
Chronico plerumque insignem quemlibet illius,
 de quo agitur, *eventum* denotat, qui, pro hoc
Suida natali, locum habere potuit in *Stesi-*
choro, cum jam annum ageret circiter XX^m.
 Sed mortem *Stesichori Olympiadi LVI.* idem
 assignat *Suidas*. Sic quoque locum habebit
 in tyrannide *Phalaridis*, pro illis quoque
 quas dedimus, rationibus. Et quidem ita
 ut in annum *Phalaridis* inciderit, saltem,
actarum. Sed annos *Stesichori XII. postquam*
perpercisset ei Phalaris Hymenæos suos in *Pha-*
laridem incitanti agnoscunt *Epistola* illius no-
 mine conceptæ. Neque id precario asseruisse
 veterem *Epistolarum conditorem* exinde veri-
 simile est, quod tot habuerit Auctores, qui
 iam olim perierint, è quibus res gestas *Pha-*
laridis didicerit, hominumque nomina cum
 quibus *commercium* habuerit Tyrannus. Ita
Historicos à se consultos profitetur, quicunque
 demum is fuerit, qui sub *Mithridatis* no-
 mine, novis commentitiis *Bruti* *Epistolis*
 scripsit *Responsorias*. Sic tamen facile nodum
 solvemus

Adv. Ju-
 lian. L. I.
 p. 12.

Phalar.
 Ep. 103.

Lucian.
Macrob.

solvemus si numerum annorum *auctissimum* sequamur quem tribuit *Stesichoro* *Lucianus*. Hic enim annos *Stesichori* agnoscit in universum LXXXV. Nempe *Olympiade* XXI. & annum præterea *unum*. Pertingent hi ad *Olymp.* LVIII^m vel etiam fortassis LIX. si quidem *Olymp.* XXXVII. *ultimo* ortum habuerit *Poëta*. Ad annum autem *Phalaridis* XVII^m si *Olymp.* XXXVII° anno vel I^o *natum* *Stesichorum* supponamus. Et sane in hac, de qua agimus, antiquissimæ vetustatis *Chronologia*, numerum quemque *maximum* verissimillimum est fuisse etiam *verissimum*. Cum enim numeros *annorum*, quibus vixerint viri illis temporibus insignes, nullos servassent *coæva* monumenta; inde factum ut *juniorum* *Grammaticorum* *longo* intervallo illis proximorum *ratiociniis* illos plerumque debeamus. Hi si quemcunque *vitæ* suæ *annum* Auctor ipse aliud agens obiterque, *memoriæ* prodidisset; hunc *vitæ* *ultimum* existimabant. Idem, si *variorum* meminisset ipse, vel aliquis proximi illius *memoriæ* testes; illos quoque, si singuli *Grammatici* in singulos *numeros* incidissent, pro *ultimis* habebant. Inde tot illæ, tamque invicem *diversæ*, de hominum eorundem *vitæ* sententiæ. *Maximarum* autem *summarum* fides si pari, quâ & cæterarum, testium credibilitate astruerentur; hoc certe nomine reliquis anteferenda erant, quod *maiores* quæque *summæ* *minorem* veritatem supponerent, non item viceversâ. Non ergo

pugna-

agnabant numeri minores quo minùs *maximi* quique fuerint etiam *verissimi*. Pugnabant *maximi* quo minùs *inferiores* quique pro virum annis *ultimis* haberentur. Sic ergo major fuerit *Simonide Stesichorus*, qui tum decesserit cum annum ageret XII. aut non multo plures *Simonides*. Idem tamen junior *Homero*, qui vixerit, ut probavimus, postea quàm grassarentur in *Asiâ Cimmerij*, qui tum potissimùm in *Asiâ* rerum potiebantur cum nasceretur, pro hoc saltem calculo, *Stesichorus*. Potuit ergo similiter annum *Stesichori* XII^m. attigisse *Homerus*, ut XII^m. *Simonidis* annum attigit *Stesichorus*. Et antea uterque decesserit, tam *Homerus* quàm *Stesichorus*, quàm vel *Homerum* vivum æmulari potuerit *Stesichorus*, vel *Stesichorum Simonides*.

Sunt tamen viceversâ quæ ægrè admodùm, 22.
 vel ægrè quidem patiantur ut tam cito *Stesichorus*
 erutus fuerit tyrannide *Phalaris*. Nescio an ille, à *Chori* sàrei ab
 patiatur ætas patris *Hesiodi* ut natales adeo eo excogitata ira
 vetusti assignentur illius filio *Stesichoro*. Sunt cognominatus.
 quidem *Hesiodi* pleraque suspecta, ut constat è *Pausaniâ*. Multo autem magis quæ
 nullo testis nomine designato narrari apud Veteres solebant de illius morte Traditiones.
 His itaque non est cur admodùm fidamus. Atqui certè si quod habeamus illius Opus
 genuinum, hoc est profecto quod Ἔργα ἡ
 Ἡσιόχου inscribitur, ut ex eodem discimus *Pausan.*
Pausaniâ. Nec locum inter hujus Operis *Bœotic.*
 suspectas c. 31.

suspectas lacinias habent quibus *τεγνὰ*
 meminit Poëta, è patriæ *Bæotica* Archiv
 idem docet *Pausanias*. Sed *Olymp. XXXVI*
 (quâ *natus* traditur, pro modò dictis ratio
 nibus, *Stesichorus*,) nondum credibile *Græci*
 innotuisse *τεγνὰς* quas *Græcis* inventoribus
 multo *junioribus* tribuunt ipsi *Græci*. Prim
 omnium *Eclipsis*, quæ etiam à *Chaldeis* ob
 servata fuerit, ad annum refertur *Nabonassar*
reum 27. Periodi *Julianæ* 3993. U. C. *Varr.* 33
 qui idem erat *Olymp. XIV. $\frac{3}{4}$* . Ita scilicet
 eo anno *Olympiadis* priori exeunte contigerit
Eclipsis. Ita ne quidem *unius* Seculi *Observa*
vationes ipsis *Chaldeis* suppetebant ad for
 mandas cœlestium motuum *hypotheses* cum
 nasceretur *Stesichorus*, quæ quidem hypothe
 ses apud ipsos *Chaldæos* accuratæ proinde esse
 non poterant, multo autem minùs apud
Græcos. Se porro ultra *Chalcidem* *Eubæa* na
 vigasse ipse quoque negat *Hesiodus*. Proinde
 non est cur illum *Astronomia*, quam callebat
 peritiam ex Oriente hausisse, ipsisque *Astro*
nomia fontibus, existimemus, quorum nulli
 etiamnum in *Græciam* rivi emanaverant
 Nec porro credibile est, (si quidem pate
Stesichori fuerit *Hesiodus*, & quidem hoc
 ipso nomine violatæ *Stesichori* matris à *Stes*
sichori avunculis, matris autem fratribus
 fuerit interfectus) diu illum, post editum
Stesichorum, superstitem esse potuisse. Vis
 ergo hac *Olympiade XXXVII.* perire potuit
Hesiodus, cui tamen diu superstes esse non
 potuit

otuit si hac demum *Olympiade* genuerit *Stefichorum*. Sed ne quidem de patre *Stefichori*
 magis sibi consentiebant Veterum stemmata
genealogica quam de aliis virorum tunc insigni-
 um parentibus. Nec rationem, cur *senten-*
tiam illam quæ ortum *Stefichori* ab *Hesiodo*
 recessiverit, aliis prætulerit Vir sane suo
 seculo Maximus plurimæque lectionis *Aristo-*
teles, habemus exploratam. Interim tamen
 ex illâ ipsâ Stemmatum *Genealogicorum* dis-
 cordiâ hoc saltem discimus, quàm cauti esse
 debeamus in sententiis *singulis* admittendis
 quæ ne quidem *consentaneâ* majorum *Tradi-*
tione nitebantur. Maximè verò, si *pares* in-
 dicem *atate* fuerint *singularum* testes, quod
 quidem jam nescimus, cum testium non tem-
 pora modò, verum etiam *nomina* ipsa interci-
 erint. Non sunt ergo pro *Chronologiæ* nor-
 mis habenda quæ tam *infirmâ* testium *fide*
 valentur. Hoc certè *Historiæ* tam, ut pro-
 bavimus *incertæ* spatio satis erit ad hanc sen-
 tentiam astruendam, si vel *minori* testium
discordiâ asserantur quæ ad hujus sententiæ
 confirmationem adduximus, quam illa quæ
 contrariæ faveæ potius videtur, *genealogia*
Stefichori. Interest profectò Reipublicæ lite-
 riæ, ut hoc præsertim *Historiæ* studio, quo
 pauca certa sunt, *certiora* ab *incertioribus*
 accuratissimè distinguamus. Alium verò re-
 centioremque natalem habuerit oportet *Stefi-*
chorus ille Marmoris *Oxonienfis* qui *Athenas*
 venisse traditur Archonte *Philocrate* *Olymp.*
 LXXIII.

LXXIII. $\frac{3}{4}$. Anno proinde Varr. 269. Hi
 si anno vitæ ultimo (quem LXXXV. fuisse
 diximus) Athenas venerit, natus fuerit oportet
 Olymp. LII. $\frac{3}{4}$. ipso Urbis Agrigentini
 initio, pro nonnullorum hypothefibus. Se
 serior illa Epocha est quàm ut vel nostris con
 veniat rationibus, ut rectè observavit docti
 fimus Bentleius. Cæterum alius erat, ut
 opinor, juniorque Stesichorus coævus Æschylus.
 Non autem primus ille qui Tyfias propriè
 nomine appellatus Stesichori cognomen adeptus
 est si Chorum primus invenerit in quo
 plures Personas usurpavit Æschylus primo illo
 de quo agimus, Stesichoro proinde junior. Ita
 quidem Argumentandum esse censerem, si ad
 primam Chori constitutionem, vel (quod eodem
 redit) inventionem, referendum esset cognomen
 illud Tyfiæ superadditum Stesichori. Sed
 scâsis illa, ni fallor, unde nominis fluxit Etymon
 ad χορὴς scâsιν potius spectat, quàm ad ipsam
 χορὴν. Hanc itaque à Stesichoro inventam
 fuisse verisimillimum est. Chorum enim jam
 antea excogitaverit Arion Methymnaeus rerum
 Corinthi potiente Periandro. Hoc docet
 Phot. Cod. Procli Chrestomathiâ Photius. Sed nūquid
 illum appellavit Proclus Chorum, nec ullus
 proinde scâsei, quòd saltantes in orbem agere
 tur. Et tamen Chori scâσιμον memorat Aristoteles,
 appellatque μέλῳ χορὴ τὸ ἀνὲν ἀνὰ
 πᾶσις ἢ τεχνᾶσις. Et meritò quidem. Erant
 enim in Tragædiis, quales erant ætate Aristoteles
 stotelis, reverà scâseis ab hoc nostro, ut videtur
 detur

Aristot.
 Poëtic.
 c. 4.

Phot. Cod.
 239.

Arist. Poët.
 c. 12.

etur, excogitata. Rem totam paucis exponit *Marius Victorinus*.

Antiqui, inquit, Deorum laudes carminibus 23.
 prehensas circum aras eorum euntes canebant, Στάσις il-
 lus primum ambitum quem ingrediebantur ex la, unde
 arte dextrâ *σεφεῶν* vocabant. Reversionem *Stesichoro*
 nem finistrorsum factam completo priore orbe, nomen,
 antistrophon [potius *ἀντισεφεῶν*] appellabant. statio erat
 ein, in conspectu Deorum soliti CONSISTERE, Epodica.
 antici reliqua consequebantur, appellantes id
 podon. Nam Epodos est tertia pars aut peri-
 dus Lyricæ Odes. L. I. p. 74. Convenit
 curatè *Vetus*, quicumque demum is fuerit,
 grammaticus *Pindari Scholiastes*: Ἡ δὲ ἐπώδὸς
 μένους διεβιβάζετο. In *Bacchi* honorem
 onstat primas institutas fuisse *Tragædias*.
 proinde merito ad reliquarum sacrarum
 darum mores tum receptos exigendus. Sed
 ero constat *Odas* sacras omnes à saltan-
 tibus fuisse decantatas, in quibus proinde
 tegeri verborum ad μέλη Instrumentorum Musi-
 rum fuerint accommodati, utraque autem
 tantium ῥυθμοῖς responderint. *Choreas* duxit
 ræcentor idem & præfultor, inde præsul ap-
 ellatus, quem *Chorus* imitabatur non cantu
 modò, verumetiam saltu, ab ipsis illis Χορείαις
 Chori nomen adeptus. Primus autem anti-
 quissimusque ritus adorantium erat ut numi-
 um à se cultorum aras saltantes cantantesque
 circuirent. Et quidem initio factò dextrorsum,
 plane ut à *Mario Victorino* describitur. De
 Romanis

Romanis ita *Plutarchus* in *Camillo* Ταυτ' ἐπὶ κατὰ πέρ' ὅτι Ῥωμαίοις ἐῖθε ἐπυζαμένοις θεοσκυνήσασιν ἐξελίτῃεν, ἐσθάλῃ δ' ἐπισπέρμενθ'. Similia habet in *Numa* & *Marcello*. Et in *Quæst. Rom.* p. 270. Nec aliter *Calpurniam* adoravit *Vitellius* cum vitam suam hoc adulandi artificio mercaretur. Nec aliam *Ebræis* morem fuisse constat, *Pf.* XXVI. circumdabo altare tuum Domine. Et *Pf.* XXXII. 7. Canticis redemptionis circumdabis me. Ita in *Ebræo*. Tantundemque valet ac si diceretur efficies ut altare tuum saltando circummeandum hymnos tibi in novorum beneficiorum memoriam compositos decanto. Inde fortassis ὠβωμοισμοὶ illi *Gentilium* quorum tam frequens mentio apud *Malèlam* pœnæ nomine in occultos *Idolorum* cultores, sub *Christianis* Principibus, illati. Ut scilicet quæ seriò præstare solebant in *Deorum* suorum cultu, eorum imaginem præstare cogerentur *Christianis* laudibus *idibrio* futura. *Vapulasse* ergo verisimile est circa altaria decurrentes. Pro exemplo nimirum Vid. *Meurf.* διαμασγώσεων *Laconicarum*, quæ etiam ipsæ ad aram *Dianæ Orthiæ* edi solebant. *Cultus* porro & lanceolis incidi poterant etiam invicti pro more *Gallorum* matris *Dæ* sacerdotum atque antiquissimorum *Idololatrorum*, i. Reg. XVIII. 28. Hæc erat, ni fallor, *Teiasa* unde *Teiasa* Victores in sacris *Agonibus*. Nempe in *Odaïs*. Nam & *Musicos* *Agones* fuisse manifestum est. Et cantum illum *segephs*, *avlisegphs* & ἐπαδὲ *Teiasōn* fuisse agnoscunt

Vid. *Meurf.*
Græc. Fer.
L. II. p. 85.

agnoscunt Grammatici Scholiastæ. Meminit
Victoris Africanus Olymp. CLIV. Qui
 talis fuerit rectius, opinor, hinc intelli-
 gere quam ex iis quæ Nos antea tradidimus
 Tabulis ad Diff. IV. de Cycl. Græc. &
 Roman. p. 756. *Saltatio* ergo ab *Arione*
 inventa omni vacabat *græci*, dum saltem *altaris*
 ambitum *universum* absolvissent. Eam autem
 interponebat *Stesichorus*, ut, *medio* etiam *am-*
tu, cum *vultus* in Deorum *simulacra* con-
 spicere haberet, à *saltu* quiescerent aliquan-
 tempus, & *Odis* tantummodo vacarent. Has
 ergo moras *Græci* nunc *græcorum* nunc *καθίστα-*
των nomine designabant. Quid scilicet
 oratione abstinentes *steterint* vel etiam *sede-*
ant, dum *Epodos* cantarent. *Στάσις* agnoscunt
Græci quoties de *suis* moribus loquuntur in
epodorum cantu. Aliter de *Romanis* *Plutar-*
chus. Nam à *Numâ* *Romanæ* Religionis auctore
 institutum docet, ἡ τὸ μεσοκυνέειν ὡς πε-
 ρακτῶν, ἡ τὸ καθύπερθε μεσοκυνήσαντας. Nec
Romanorum proprium erat ut precibus peractis
 sederent. Idem *Græcos* observasse docet *Pin-*
darus. Sic enim à temporibus *Heroum* anti-
 quissimis *Herculem* oratione ad finem per-
 ductâ *sedentem* introducit. Sic enim habet :
 ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἔειπε. Sed facile illa
 vicem conciliabuntur si dicamus *utrumque*
 ab *utrisque*, in *orando* observatum, &
 idem à temporibus admodum antiquis. Ita
 scilicet ut *interpolata* Orationis spatia *statio-*
bus distinxerint, *sessionem* autem non alibi
 præter

In m. VI.
 v. 81, 82

præterquam in Orationis *sine* adhibuerim
 Utrumque *fitum* in Orando memorant literæ
 etiam Sacræ : Stationem quidem 1 Reg. VIII
 22. quæ tamen *statio* *genusflectio* appellatur
 V. 55. Proinde *saltationi* opponitur *statio*
 illa, non autem *fixo* alicui in eodem loco *fitum*
 Sic rursus *stationem* cum oratione commissam
 legimus Ps. CVI. 30. S. Luc. XVIII. 11. Et
 tamen *sessionem* cum oratione eadem necesse
 Sacræ literæ, 2 Sam. VII. 18. Jon. III.
 Hinc emanavit, ni fallor, etiam ad Christianorum
 harum *vocum* usus. De Christianorum Chore
 laudes numinis concinentium ita S. Chrysostomus :
ἐστὶν αὐτοῖς ὁ ὕμνος συνάγωγος καὶ ὁ ὕμνος. Inde
 men *Stationum* vetustissimis Christianorum
manorum jejuniis, ut docet Hermas temporum
 Apostolicorum Scriptor Romanus, L. III. Simplicius
 V. 1. quas quidem *stationes* solvi solitas,
 De Orat. c. ult. cepto corpore Domini, testatur Tertullianus, ipse
 quoque post Hermam Clementemque, Scriptorem
 Christianorum Romanorum vetustissimus. Vnde
 hinc apparet ad aras Christianorum, & Sacra
 ficia eorundem Eucharistica, illas relatas fuisse
 Christianorum *stationes*, & proinde ad hymnos
 qui Eucharistiam comitari solebant, pro
 vetustissimo sacrificantium ritu, Eucharistica
 Nec enim aliis quam Synaxeon diebus illæ
 celebrari solebant Christianorum *stationes*
 Nec antiquissimæ Synaxes ullæ sine Eucharistia
 quam tamen, fateor, his Christianorum *Stationibus*
 abstulisse posterorum *ratio*cinia. Sed
 si de primævis Apostolicorum temporum
 loquamur

Socr. Eccl.
 Hist. V. 22.
 Sozom Ec-
 cl. Hist.
 VII. 19.

quamur *stationibus*, in illis certè tenemus
Epodicarum stationum manifesta ve-
 stigia. Nec aliter, opinor, in majorum no-
 rorum *καθίστασι* *Sedendi* morem finitâ
 ratione, agnoscit idem, qui suprà, Auctor
Christianus Apostolicus Hermas L. 2. Proœmio.
 et verba *Hermæ* agnoscit *Tertullianus*. Et *Tertul. de*
 amen morem quibusdam tantummodo fuisse *Orat. c. 12.*
 dem indicat *Tertullianas*, ut expletâ Ora-
 tione *sederent*. Inde facilitè intelligimus,
 quanto fuerit *Tertulliano* antiquior *Hermas*,
 um jam in *desuetudinem* fere abiisset mos ille
 eterum *Romanorum*, tam *Gentilium*, quàm
Hermæ ætate, *Christianorum*. Fidem certè
 Ecclesiâ *Romana* Ecclesias accepisse *Afri-*
anas, tam *Tertullianus* Auctor est, quàm ¹ *Tertul.*
 tiam sæpe *S. Cyprianus*. Et multo juniores *Præscr. c.*
Africanas ingenuè fatetur ipse *Tertullianus*. ^{33, 36.}
 Vix est cur dubitemus quin, cum fide, rece- ² *Tertul. lib.*
 erint Ecclesiæ *Romanæ* etiam mores. *Spatio*
 ergo medio inter *Hermam* *Tertullianum*que
 intercedit oportet mos ille *sedendi finitâ Ora-*
 tione. Imo in Ecclesiâ ipsâ *Romanâ*, antea
 ortasse quàm ad fidem conversæ essent Ec-
 clesiæ *Africanæ*. Vix poterant alioqui adeo
 obscura in Ecclesiis *Africanis* hujus moris
 constare vestigia si etiamnum viguisset in
Romanâ cum fidem *Afris* inferrent coloni
Romani. Hinc obiter intelligimus parem
Apostolicis temporibus fuisse hunc, de quo
 gimus, *Librum Hermæ*, quem Auctor sub
Clemente scripsit *Romano*. Utrumque me-

morat *S. Paulus*, tam *Clementem* quam etiam *Hermam*. Et quidem *Hermam* in Ecclesiâ ipsâ *Romanâ*, qualis in hoc Opere supponitur.

24.
Ex hujus
chori
inventæ
tempore
colligitur
ætas *Stesichori*
inventoris.

Sed verò redeamus tandem unde discessimus. Ex hac enim *chori Epodica* à *Stesichoro* inventâ ætatem illius colligimus illis, quæ diximus, satis consentaneam. *Rhythmis* saltantium *metros* canentium respondisse certum est. Proinde congruum erat, ut qui novam saltandi legem excogitasset, idem & *metrum* legi à se positæ convenientem excogitaret. Et sane *metrum* in stationibus *Epodicis* minime vulgarem observavit non minus *Grammaticorum* quam *Philosophorum* sui Seculi princeps, uti vidimus, *Aristoteles*, qui *Anapestis* caruerit & *Trochæis*. Et modum *stationum* à *Stesichoro* inventum qui post *Strophas* & *Antistrophas* intercalârît *Epodos* observavit *Pindarus* in quo etiam *metros Stesichoreos* passim notant *Grammatici* veteres *Pindari Scholiastæ*. Ne quidem illos alienos à forma quam docuit *Aristoteles*. Cur itaque dubitemus quin hæc vera fuerit *Chori choris* à qua inventâ accessit appellatio *Stesichori*? Hæc autem omnia de primo *Stesichoro* intelligenda sunt. Nam ad primos quosque nominum participes spectat nominis *Etymologia*, non autem ad posteros eodem nomine appellatos. Malè enim *Cæsaris* *Etymologiam* in *Julio* quærent imperiti *juniores*, seu ab infantibus

nox in lucem editi Cæsarie nominis origo
 herit; seu inde potius, quodd ex utero matris
 prodiit. In primo Cæsare hæc expe-
 ctanda erant, qui multi erant ante Julium.
 Proinde primus fuerit oportet Stesichorus qui
 Chori *σάων* excogitarit. Et ad primi adeo
 Stesichori ætatem eruendam hæc nota refe-
 renda est, qui à natalibus Tisæ nomen ha-
 uerat, non Stesichori. Pindaro certè anti-
 quorem fuisse necesse est, qui & *σάων* illius
 superavit Epodicas & metros Stesichoreos.
 In primo Stesichori illius in Græciam adventu quem
 archonti Philocrati Olympiad. LXXIII. ³/₄.
 tribuit Auctor Chronici Oxoniensis Marmorei.
 ed victoriam Hippocleæ Thessali canit Pin-
 darus Pyth. XXII. quæ cum Olymp. LXX. ²/₄.
 concurrebant, & quæ prima erat illius Hip-
 pocleæ victoriæ. Facile enim hoc colligimus
 Pindari verbis: *Τεύελα γὰρ ἀέθλων*, Pyth. X.
 . II. Et tamen hac ipsâ quoque Odâ *σάων*
 Epodicam à Stesichoro inventam adhibet idem
 Pindarus. Hoc ergo anno certum est in
 Græciâ quoque jam innotuisse Stesichori Hi-
 peræi inventum. Nempe annis ad minimum
 XIII. antea quàm alius ille Marmoris Stesi-
 chorus in Græciam penetraret. Nec tamen
 superam tum quoque *σάων* Epodicæ inven-
 tionem innuit Pindarus. Fieri potest ut He-
 siodi filius secundus ille fuerit juniorque Stesi-
 chorus, cum primi Stesichori natales multis
 eade Hesiodi annis antiquiores probavimus.
 pugatum enim, mox quàm in lucem ederetur,

exinde verisimile est, quòd violatæ patriæ
 pudicitia nomine occubuerit pater illius *Hesiodus*. Hæc causa esse potuit cur *grandævus*
 tandem in *Græciam* accesserit. Poterat idem
 extra *Græciam* etiam nasci si gravida mater
 ex *Hesiodo* metu fratrum è *Græcia* profugeret.
 Sed illius ortus vel memoria causa esse potuit
 satis opportuna cur denuo *grandævus* de itinere
 in *Græciam* cogitaret, famam nominis in *Græcia*
 notus acceptusque, & extinctæ veteris inimicitia
 memoriâ, cum patris manibus, Oraculo præci-
 piente, fuisset parentatum. Sed alium ju-
 nioremque *Stesichorum* habet Auctor *Chronicon*
Oxonienfis Marmorei. Et secundum illum nu-
 merat, qui tamen tertius fuerit oportet
 alius fuerit *Stesichorus* ille filius *Hesiodi* à *Tiflida*
 seu primo omnium *Stesichoro*. Verba Mar-
 moris *Epoch. 74.* ita se habent: 'Αρ' & Στρε-
 χορ & Ἰμερᾶν & δὲ Τρεῖς ἐν Ἰωνίᾳ Ἀδελ-
 φοί, &c. nectunturque cum ortu *Megalopolitæ*
Arcadica, qui clade *Leuctricâ* recentior erat
 & post Archontem proinde *Phraſiclidem*
Olymp. CII. 2. Sed poterat *Stesichorus* illi
 postremus secundus numerari *Himeraus*, quòd
 patriâ *Himerâ* secundus fuerit. Filium enim
Hesiodi Stesichorum Himeraum fuisse nihil
 est quod probet. Erat *Hesiodus* ipse *Bæotus*
 nec è *Dorum* illorum numero qui colonias in
Siciliam deduxerint. Imo alium fuisse *Stesichorum*,
 qui non fuerit *Himeraus*, innuunt
 verba ipsa Marmoris non quemvis *Stesichorum*
 etiam secundum designantia, sed talem tan-
 tummodum

Ap. Athen.
 L. XII.
 c. 1. p. 512,
 513.

ammodo qui fuisse eadem, quâ & primus
 patriâ ortus *Himerâ*. Poterunt etiam verba
 Marmoris intelligi non de secundo simpliciter
Stesichoro, sed de secundo qui vicerit *Athenis*.
 priorem tamen interpretationem prætulerim,
 quæ & ipsa verisimilior est, quæque magis
 cum Chronologiâ *Phalaridis* consentit à nobis
 assignatâ. Et *Himeræum* fuisse verisimillimum
 est, quicumque demum is fuerit, qui rem ha-
 buit cum *Phalaride*. *Ætatem* præterea *Stesi-*
chori prodit, quod primus vitam *Herculis* pro-
 voluptuosâ laboriosam fecerit, quam & *Homerus*
 & medius inter *Homerum* & *Stesichorum*
Xanthus μελοποδὸς deliciis deditam descripse-
 rint. Produnt etiam illius de *Eclipsium* na-
 turâ imperitæ hallucinationes, tunc illum
 vixisse cum plane *infans* esset apud *Græcos*
Astronomia. Nos autem jam terminos posui-
 mus infra quos quærenda sit *primi Stesichori*
 ætas. Probavimus jam ante *Olymp. LXX. 2.*
 ab eo inventam esse, & in *Græciam* ema-
 nasse, à quâ cognomen *Stesichori* nactus fuerit
 qui *Tifias* antea fuerit appellatus. Imo ne-
 cum quidem fuisse apud *Græcos* ipsos *nuperam*.
 Et tamen *juniolem* fuisse probavimus *Arione*
 qui *Chorum* κέκλιον repererit quem γάσιμον
 fecerit *Stesichorus*. Vixit *Arion* ille sub *Pe-*
riandro Corinthiorum tyranno (quem VII.
Græcia Sapientibus accensent nonnulli) ut
 nos docet *Herodotus*. Tenuit *Periander* annis *Herodot. I.*
XL. ab Olymp. XXXVIII. 4. ad Olymp. 23, 24
XLVIII. 4. Hoc ergo spatio floruit *Arion*,
 quem

Exercitatio Prima,

quem *Corinthei* & sub principe *Periandro* *Macedonicis* vacasse antea quam in *Italiam* concederet idem ostendit *Herodotus*. Nec erit incommoda *etas* *Stesichoro Suidâ* assignata ut *Choronicum* ab *Arione* inventum *Stesichorus* *Stesichorionarium* fecerit, & cognomen inde adeptus fuerit ante ætatem *Phalaridis*.

25. Sed *postrema* temporis, quo vixit *Phalaris* notæ à nobis memoratæ *Dis. V. 10.* si quidem *vera* sint, ægrè patientur ut tam antiqua fuerit cædes *Phalaridis*. Videamus ergo quid attulerit in contrarium *Cl. Bentleius*. Primam duximus à mentione *Clisthenis* jam in *exilio* agentis. Hic si *Clisthenes* fuerit *Archon* & *Legislator Atheniensis*, ante *Olympiadem* 67. $\frac{1}{4}$. annumque *Varronianum* 245. *Phalaris* perire non potuit. Hoc enim anno, pulsus *Pisistratidis*, muneribus illis fungi potuit *Clisthenes*. Nec multa hujus *Seculi* tempora habemus *exploratiora*. Unde autem didici Epistolarum Auctor *Clisthenem* fuisse *Phalaridis ἀδελφίδην* qui civium ingratitude exulavit, præterquam ex illis ipsis *stemmatibus* illius *Seculi Genealogicis* quæ tanti fecit *Cl. Bentleius*? Ego quidem cur eodem loco non habeam, dedi jam, idoneas, ut puto, rationes. Sed vel inde colligitur testes fuisse Epistolarum conditori minimè spernendos, siquidem fuisset solidi in *stirpibus* temporum *Phalaridis* proximorum *Genealogicis*. Sed alium aliquem *Clisthenem* fuisse cenlet Vir doctissimus quem

E *Clisthenis* mentione colligitur ad *Olympiadem* LXVIII. propius accessisse finem *Phalaridis*,

oculos habuerit *Epistolarum* Scriptor, non
 um celeberrimum *Atheniensem*. Edat ergo
 ium, si potest, è monumentis *Sophistæ* ex-
 oratis. Vel saltem fateatur fuisse illi mo-
 numenta è quibus hæc aliaque haurire potue-
 at, quæ tamen jam diu interciderint. Non
 otuit certè *major* ille fuisse *Clisthenes Sicyo-*
nus qui *avus* erat maternus *Clistheni*, de quo
 oquimur *Atheniensis*. *Tyrannus* erat *Clisthenes*
 le *Sicyonius*, contra *Clisthenes Phalaridis* con-
 brinus *Tyrannorum hostis* erat insensissimus.
 Nec *exulem* fuisse unquam *Clisthenem Sicyo-*
 ium innuit *Aristoteles*. Certè *Herodotus* dum Politie.
 gem à *Clisthene Sicyonio* latam non antea
 utatam fuisse docet quàm effluxisset annus
 o illius *morte* sexagesimus. Sed *matrem* ha-
 uit, inquit *Vir doctus, Clisthenes Atheniensis*
 iam *Agoristam*; cum tamen *Clisthenis*, ad
 quem scribit ipse, *matrem* alio nomine appel-
 et *Phalaris Autonoe*. Sed *utriusque sexûs*
 parentes nominum *diversissimorum* fuisse pro-
 avimus in antiquissimis hisce *Genealogiis*
 idemque ostendimus ne quidem magni
 cere hoc ipsum Argumentum in causâ Supr. §. 12.
 ythagoræ & *Phrynichi* Poëtæ ipsum *Domi-*
 um *Bentleium*. Cæterùm *Ostracismo* exu-
 lse *Clisthenem* existimat *Vir doctus Atheni-*
 sem: Non item hunc, de quo *Phalaris*,
 quem *pecuniâ* mulctatum, cuiusque bona vendi-
 t, quæritur *Phalaris*. Hæc enim ab *Ostracismo*
 iena erant. Sed *Ostracismum* cum *Exilio*
 ropriè sic dicto confundunt sæpe juniores
 Grammatici ab illorum temporum *Origini-*
 bus

Ælian.
Varr. Hist.
XIII. 24.

Herodot. V.
70, 72.

nibus remotiores. Exempla habemus in utroque *Thucydide*, tam *Historico* quam antiquiori *Politico* qui coævus erat *Pericli* & *Cimoni*. Et bonorum *proscriptionem* addunt quacunque demum de causâ, à Republica exulantibus. Nec penitus absurdè, cum *Proscriptiones* sæpissimè desierint mollioribus quoque *Exilia* atque *Ostracismi*. Unde tamen collegit Vir doctissimus pœna duntaxat *Ostracismi* multatum esse *Clisthenem*? Ex unico tantummodò *Æliano*, qui tam verè assertum *Ostracismo* exulâsse *Clisthenem*, quàm & primum fuisse *Ostracismi* inventorem, primumque eundem inventi exemplum. Sed *Theseo* idem tribuunt alij, alij *Achilli Atheniensi*. Rectius tamen sentire puto qui à notioribus *Pisistratidarum* temporibus utrumque repetunt. *Æliani* certè sententia adeo incredibilis est ut fallacissimum sit quod ab eo deducitur Argumentum. Nam piaculi nominis *Clisthenem* exulâsse testis est *Herodotus* à quo alienissima erat pœna *Ostracismi*. Sed non minùs aliena erat, fateor, pœna quam supplicium Epistolarum pater *Clistheni* illatum pro *proscriptionis*. Fugato autem *Clisthene* fugam auctorem *Cleomenem Regem Lacedæmoniorum* *Athenas* venisse idem auctor est *Herodotus* & septingentis familiis eandem pœnam intulisse. Nihil obstat quo minùs tum ad multatam pecuniariam bonorumque *proscriptionem*, factam in *Clisthene* processerit, ne ducem reus dîtus haberent pecuniosum tot illi malè in Republicam publicam animati cives. Sed *Cleomenis* illam potius

potiùs, quàm *civium* suorum, fuisse violen-
 tiam docet *Herodotus*. Mox enim discedente
Cleomene, rediit cum suis *Clisthenes*. Habuit
 enim *cives* hostes è factione *Isagoræ* idem
 è *Clisthenes*. Et causam adeo habere po-
 tuit cur de *civium* ingratitude quereretur
 epistola ad *Clisthenem* datâ *Phalaris*. Breve
 ergo *Clisthenis* exilium fuerit oportet, ut eo-
 dem redierit, quo exulavit, anno. Ita ejusdem
 erit anni Epistolæ quoque *Phalaridis* hac
 occasione conscriptæ. Nec alienam ab eo
 civitatis sententiam arguunt illæ ipsæ *Phala-*
ridis Epistolæ. Alioqui reditum in patriam
 e quidem mercatura fuisset soluta ab ipso
 mulcta. Nec bona licuisset redimere per
 proscriptionem alienata. Nec opportunum fuis-
 set Tyranni consilium ne se rursus *Clisthenes*
reipublicæ immisceret. Immeritò sane si
 res nulla affluisset redeundi ad pristina mu-
 nera in Republicâ gerenda. Certum est pia-
 culum, quo tenebatur, *Cylonianum* non obsti-
 disse quo minùs rediret, cum, reverso *Cleo-*
mene, sui juris esse inciperet patria *Clisthenis*
atheniensis. Rediisse enim qui *Piaculo* exula-
 ant, non modo docet testis certissimus *He-*
rodotus, verum etiam *Thucydides*. Erat sane
 eadem *Almaonidarum* stirpe, quâ *Clisthenes*,
 priundus etiam *Pericles*, agnoscente etiam
Herodoto. VI. 131. Et Belli quoque *Pelopon-*
nesiaci initio hoc ipsum *Atheniensibus* obje-
 ctum docet *Thucydides*, quòd *Periclem* fer-
 rent in Republicâ *Athenienses* quem exulare
 portebat pro disciplinâ *Piaculorum*. Utcunque
 tamen,

tamen, licet *Piaculi* levior esset apud *Athenienses* Accusatio quàm ut *Clisthenem* in exilium continere potuerit ; *multa* nihilominus ob stare potuit, etiam immeritò imposita, quàm minus in patriam rediret nisi *multa* *persoluta*. Manifestum erat exemplum in *Miltiade*. Nam ne *cadaver* quidem in carcere demortui ad *sepulturam* concedi antea potuit quàm patris loco in carcerem dedidisset suffecissetque *Cimon*. Erat enim inter *Patriæ* jura illud *Sepulturæ* vel præcipuum. Inde factum ut *damnata memoriæ* exules *sepulturæ* jure infra patriæ Civitatis limites excluderentur. Exemplum habemus in *Archeptolemo* & *Rhetore Antiphonte*. Ea causa erat ἀτίμων. Et sancti ἀτίμοις accensebantur qui gesti à se Magistratûs rationes non reddiderant. Hæc erat δόκιμασία. Nec δόκιμοι haberi poterant nisi *multis persolutis*. Hæc enim locum inter *Ærarij* rationes habebant. Nec sane est cui dubitemus quin *Piaculi Cyloniani* reos *bonis* *rebus* excluderet *Cleomenes*. *Multa* ergo utroque nomine necessaria erat, tam ut patriam arceretur ipse, quàm cum suis *Clisthenes*. Et vicissim necessaria erat *multæ solutio*, ut patriæ redderentur & juri *munerum* in patriam gerendorum. Nihil ergo alienum à moribus *Atheniensium* hucusque complectuntur *Phalaridis* Epistolæ. Sic erit necesse ut ultra illum quem dixi, annum *Varr. 245. Olymp. 67.* vitam produxerit *Phalaris*. Propius ergo accesserit ad terminum *posterio*rem à nobis constitutum.

Plutarch.
X. Rhet.
in Antipb.

Quid

Lucian.
Macrob.

Annum autem XC^m. agnoscit egisse *Laertius*.
 Magis autem accurate ætatem ejus config-
 natam existimo à *Luciano*, qui annos ejus nu-
 merat in universum XCVII. quippe qui maxi-
 mum quemque in his antiquissimis tempo-
 ribus pro accuratissimo habendum censeam.
 Annus quo *Græciam* *Xerxes* aggressus erat
 pro nostris Tabulis, Olymp. 7⁴/₅. 4⁴/₅. Nempe
Varronianus 274. Detrahantur sex, in
 anno *Varroniano* 268. Olymp. LXXIII. 3⁴/₅. de-
 cuerit *Epicharmus*. Subductis inde Olympi-
 dibus XXIV. & uno præterea anno, ita Olymp.
 XLIX. 1⁴/₅. natalitium habuerit. Sic etiam
 ætas illius cum ætate *Phalaridis* convenit
 pro rationibus etiam *Bentleianis*. Natus enim
Epicharmus anno *Varroniano* 171. annum
 proinde egerit XXXIV^m. Olymp. LVII. 3⁴/₅. quod
 periisse *Phalaridem* censet vir eruditissimus
 Pag. 32. Annum enim *Phalaridis* XVI^m. (quem ultimum
 fuisse credit) cum Olymp. LVII. 3⁴/₅.
 committit, nempe ineuntem. Si pauciores
Epicharmo anni justo septennio tribuantur
 cum *Laertio*, sic annum *Epicharmus*, cum
 interficeretur *Phalaris*, egerit tantummodò
 Ep. 98. XXVII^m. Sed verò Auctoritatem unius *Epicharmi*
 plurimi facit *Phalaris* sibi nempe pa-
 trocinantem; testisque gravitatem cum alio
 quovis testium aliorum numero conferendam
 existimat. Facile vel inde intelligimus famam
 jam annisque celeberrimum fuisse, cum ita
 scriberet, *Epicharmum* utroque nomine, tam
 scilicet *Perseos*, quam etiam *Philosophiæ*
 Præfer-

præsertim verò *Philosophiæ*, cujus *Auctoritas*
 maximi facienda erat in *Tyrannide Phalaridis*
 improbandâ. Inde præterea colligitur tum
 in Occidentem appulisse *Pythagoram*, cujus in
Philosophiâ discipulus erat *Epicharmus*. Hæc
 certe docent ætati *Phalaridis* à Viro docto
 assignatæ ne quidem convenire ætatem *Epi-*
charmi ab illo quoque ejusdem exitu repetitam.
 Sed *Epicharmi exitum* tam antiquum ne qui-
 dem facit ipse *Suidas*: Ἦν δὲ, inquit, τῶν
 Περσικῶν ἔτη ἐξ, διδάσκων ἐν Συρακούσαις
 ὁ Ἀδύων Εὐτέρης ἢ Εὐξυνίδης ἢ Μύλας
 ἐκ τῶν Περσῶν. Hoc volebat, ut opinor, cum
 primas Artis suæ ὅτι δὲ ἐξ ἐκείνης facerent *Athenis*
Comædi Atticæ (quod factum innuit *anno*
 illo quem dixi) tum quoque celebre fuisse
 in *Διδασκαλίαις* *Syracusanis* nomen *Epicharmi*,
 iam consummati *Διδασκάλου*, non autem tan-
 tummodo *Ἐπιδευτοῦ*. Vix est, ut puto, cur
 dubitemus quin *Poetas Atticos* *Comædiæ*
 primos hoc in loco contulerit cum *Epicharmo*.
Suida Auctor, *Epicharmo* ipso paulo juniores,
 ut inde, quod observaverat *Aristoteles*, ipse
 etiam ostenderet, antiquiorem apud *Dores*
Sicalos, quam apud *Athenienses* ipsos, fuisse
Comædiam. Tres autem *Poetas Atticos* *Co-*
mædiæ Inventores recenset *Aristoteles*, quos
 etiam *Epicharmo* juniores agnoscit: *Chonnidem*
 & *Magnetem* *Poetic.* c. 3. & *Cratetem*, c. 5.
 Sic ergo, ni fallor, emendabimus ex *Aristo-*
tele Suidam: Ἐν δὲ Ἀδύωνι Κράτης ἢ Χων-
 νίδης ἢ Μάγνης. Et aliam, fateor, *Comicorum*
 Attico-

Diomed.
Lib. III.

Atticorum triadem agnoscit Diomedes, & his unum quem appellat *Mullum*. Sed *Mylus* aliquem veterem *Comædum*, vel *Mullum*, frustra aliquis, ut existimo, alibi quæsierit. *Ma-*
netem autem habet ipse *Suidas*, quem & *Epicharmo* proximum *etate* facit. Nec *Suidas* modo, sed ipso quoque *Aristotele* Auctor an-

Aristoph.
Equit.

tiquior, temporibusque illis propior, *Aristophanes*. Sic ergo probabile est scripsisse (quicumque tandem is fuerit) Auctorem, ut diximus. Hæc tamen obiter. *Floruit* ergo illo, quem dixi, anno, summaque fuit existimatione, non autem decessit, *Epicharmus*. Ad *Hieronis* jam tyranni tempora pervenisse dicitur, sub quo exulavit. Imo territum a *Hierone* *Anaxilaum*, ut Bellum Locris infer-

Ad Pyth. I.
v. 99, 100.

ret, *Epicharmo* ipso teste docet *Pindari* Scholiaſtes. Finem præterea *Hieronis* attigisse Archontemque *Atticum Charetem*, quem non *Olymp. LXXVII. 3.* assignavimus, testem ha-

Epoch. 56.

bemus Auctorem *Chronici Marmorei*. Nihil autem habet cur illo Archonte illum decessisse suspicemur. Potius innuit postea fuisse super-

Suid. Φορμ.
Pausan. E-
liac. I.

stitem. Convenit porro quod par *Epicharmo* in *Comædia* inventionem *Phormis* sub *Gelon* floruerit atque *Hierone* testibus *Suidâ* & *Pausania*. Si quidem illo anno defunctus fuerit *Epicharmus*, Natalem oportet habuisse *Olymp. 53. 4.* anno *Varroniano* 186. ut annum egerit *XIX^m* anno *Varr. 205. Olymp. LVII. 3.* quo cecidit *Phalaris* pro hypothesibus viri Eruditissimi. Hoc certè ætatis anno *Encomias* non

magnum faciendus. Annum tantummodo
 VIII. ei largitur Gl. *Bentleius*. Merito *D. Bentl.*
 go concessit hanc *Epicharmi* ætatem cum *P. 201.*
 tro calculo melius, quam cum suo, conve- *P. 90.*
 re. Est enim certe cur *junio*rem illo anno
Epicharmum suspicemur.

Quid ergo hic doctissimus *Bentleius* ? 27.
 ium fuisse suspicatur à *Comico Poëtâ*, cujus *Phalaris*
 entio in his *Phalaridis* Epistolis occurrit, *inter Olym-*
piad. 69. 2.
Epicharmum. Edat ergo, si potest, alium in *& Olymp.*
Siciliâ celebrem his ipsis *Phalaridis* tempo- *70. 1. for-*
 rous *Poëtæ* cognominem. Collegerunt certe *tassis inter-*
fectus.
 gnomines primi *Grammatici*. Et quidem
 oc ipso collegerunt consilio, ut vetustissi-
 crum Auctorum *discordias* invicem conci-
 rent qui antea vixerint quàm satis mani-
 sta esset inter cognomines *distinctio*. Hinc
 i *Laertio* in aliis *Vitis* tot eodem nomine *Viri*
 ebbres, qui tamen *nulli* comparent in vitâ
Epicharmi. Facile inde intelligimus nullum
 isse in *Siciliâ* celebrem *Epicharmum* qui pri-
 is illis Virorum *Illustrium cognominum* col-
 toribus innotuerit *Grammaticis*. Multa
 rofectò extabant *Epicharmi Scripta Sophistæ*,
 icunque demum fuerit, *ætate*, quem *Epi-*
 olarum Auctorem credit Vir Eruditissimus.
 otuit exinde haurire quæ *Epicharmo* tribuit.
 nec sane temerè tam *alienam* à *Philosophis*,
 lius præsertim *Seculi*, sententiam tanto *Phi-*
 sopo tribuisse verisimile est. Jam notas
 mi, quo periit *Tyrannus*, limitibus adhuc

arctioribus concludamus. Vidimus è morte
Stesichori, ante *Olymp.* LVI. 2^m. ne quidem
perire Tyrannum potuisse, ut anno ipso qui
Poëtæ morte fluxit XII^{to} periisset, & 1^m *Olympi-*
piadis XLII^m annum habuisset *Poëta natali-*
tium. Fieri tamen potuit ut *Natalitiæ Olympi-*
piadis anno 4° ortum habuerit *Poëta*. Si
fiet ut ad *Olymp.* LXVII. 1. pertigerit annus
à *Poëtæ morte* XII^{us} ante quem *Tyrannus*
perire non potuerit. Unam ergo largiamur
saltem *Olympiadem* quâ *Poëtæ* amicitia *Pha-*
laris frueretur, in ipsâ etiam *Tyrannide*. Ita
Tyrannidem inierit *Olymp.* LXII. 2. vel *Olymp.*
LXIII. 1. Addantur VII. *Olympiades*. Sic
Olymp. LXIX. 2. vel *Olymp.* LXX. 1. fuerit
interfectus. Nec multo postea superstitem
fuisse suadent duo inter *Phalaridem* *Ther-*
némque successores à Domino *Bentleio* rectè
observati. Et sane multo antiquiorem fuisse
Epicharmum *Poëtis Atticis*, quos *Olympi-*
LXXIII. 3. *Ἐπιδέξαι* primas fecisse probavi-
mus, observavit *Aristoteles*. Ita scilicet
ejusdem Seculi juvenes cum *Epicharmo* tan-
quam seniore conferrentur. Sic enim dicit
Magnete Suidas: Ἐπιβάλλει δ' Ἐπιχάρμου
ὡς πρεσβύτη. Natus *Epicharmus* anno
Varr. 186. *Olymp.* 52. 4. annum egerit *Olymp.*
73. 3. qui *Varr.* erat 268. *vita* LXXXII.
Poëtic c. 3. *Adolescente* tum *Magnete*, πολλῶν πρεσβυτέρων
inquit *Aristoteles*. Sic illa invicem, pro hoc
calculo, conveniunt ut magnus error aliquando
esse vix possit. Νεότητα illam tricenario mi-
norem

orem fuisse verisimile est. *Ætatem* illam
 tingerat *Epicharmus Olymp.* LX. $\frac{2}{3}$. antea quàm
 iret *Phalaris*, *Olympiade* autem LXIX. 2.
 cui antiquissimum *Phalaridis* exitum affig-
 avimus) annum ad minimum LII^m. quæ
 as erat *Auctoritati* congrua quam in *Epi-*
armo supponit *Phalaris*. Hæc si vera, sede-
 annos, quorum meminit *Eusebius*, non
 ortu *Urbis Agrigentinae*, sed ab eo tem-
 ore quo *Agrigentum* appulit ipse *Phalaris*,
 numerandos existimârim. Nec certe breviori
 ratio statum *Reipublicæ* novare potuit homo
 peregrinus.

Optimè ergo se habebunt, ni fallor, om- 28.
 ia, si *Olymp.* $\frac{5}{3}$. $\frac{7}{8}$. $\frac{4}{1}$. *Phalaridem* in *Siciliam Agrigen-*
 appulisse statuamus. Ita scilicet, ut inde cæ- tum Ol.
 erit annorum, (quos in *Siciliâ* ante Ty- $\frac{5}{3}$. $\frac{7}{8}$. $\frac{4}{1}$. ve-
 annidem exegerit) sedecim primus, quem, nit Pha-
 escio quo errore, ultimum supputârit Euse- laris, Ol.
 ius. Vere itaque venerit, mari libero & Tyranni- $\frac{6}{2}$. $\frac{1}{1}$.
 maritimæ Expeditioni idoneo, è patriâ *Asty-* dem a-
aleâ, anno proinde *Olympiadis* desinente. deptus,
 annus tum *Urbis Agrigentinae* agebatur, pro Ol. $\frac{6}{2}$. $\frac{2}{1}$. $\frac{4}{1}$.
 nostro calculo, XXXI^{us}. Spatium illud satis casus.
 commodum erat, quo novæ coloniae rebus
 am florentibus, & famâ ubique fœcundissimâ,
 novi è *Græcia* coloni excirentur. Inde pro-
 edent anni XVI. quos rebus sensim novandis
 mpendere *Phalaris*, dum, *Tyrannide* adeptâ,
 micorum libertatem tandem opprimeret.
 Sic *Olymp.* $\frac{6}{2}$. $\frac{1}{1}$. $\frac{4}{1}$. Imperium consecutus fuerit.

Hoc quoque spatium rebus tantis ab exten-
gerendis nec *laxum* nimis erit, nec *angustum*.
Inde anni XXVIII. ad *Olymp.* 53. 4. procedemus.
Sic rectè illius temporibus conveniet exilium
Clisthenis Olymp. 67. 4. à *Cleomene* pulsi, vel
paulo postea. Sic item mors *Stesichori*, qui
ante annum *Olymp.* 63. 2. decedere non
potuit, si vel primo Olympiadis 42° anno na-
tum concedamus. Nec deerit spatium satis
laxum quo *Tyrannus* Pœtæ illo frueretur. Immo
annus ab illius Pœtæ morte XII° qui *Olymp.*
62. 2. antiquior esse non potuit. Convenit
annus uterque satis commodè quocunque demum
Olympiadis 42° anno natalis *Stesichori* sta-
tuatur. *Ætatemque* habuerit sub eo *Epicharmus*
eam, quæ par esse potuit *venerabili* *Stesichori*
tioni quâ illum suspexit *Tyrannus*, utroque
nomine, tam *Pœsis*, quàm etiam *Philosophiæ*.
Firmat denique eundem calculum ætas *Pythagoræ*.
Hunc enim *Olymp.* 68. 1. *Crotone* abfuisse probavimus.
Nempe, ut videtur, *Scholis* intentus per *Italiam* & *Siciliam* con-
fugiendis, & *Discipulorum* institutioni vacans,
quorum è numero erat *Epicharmus*. Etiam
tyrannis in ordinem utrobique redigendis, ut
testantur *Porphyrus* & *Jamblichus*, quibus
accensebatur ipse *Phalaris*. Hoc etiam annum
cui nos *Phalaridis initium* assignamus, cœperit
Cleander secundus ante *Gelonem* *Gelæ* tyrannus.
Nihil itaque vetat quo minùs eodem
anno etiam *Agrigenti* cœperit proximus potius
Phalaridem *Alcamenos*, etiam secundus ipse
ante

ante Theronem Geloni parem. Non obstat
ertè decessorum *numerus* ante Theronem
inarius. Sed verò Argumentum à *Philosophi*
Chronologiâ III^a nostrâ de *Cyclis* Dissertatione
proposuimus. Eandem *Chronologiam* rursus
ex professo expendemus. Nec tamen aliter,
quàm quâ salvâ *veritate* licebit, adversus
argumenta D. *Bentleij* contraria tuebimur.

SYNOPSIS CHRONOLOGICA
Temporum in hac Dissertatione
designatorum.

PERIOD. Jul. 3982. Varron. 22. Olymp. Annalib.
11. 4. Syracusæ conditæ ab Archiâ, §. 3. Thucyd.
odem fere tempore quo Croton à Myscelo.
mul enim ab utroque de coloniâ suâ con-
ultus est Pythius. Adjuvit tamen Myscelum
Archias, teste Strabone, unde priorem Ar- Strab. Lib.
iam fuisse intelligimus. Crotonæ ortum VI. p. 262.
Olymp. 18. 4. vel Olymp. 19. 1. statuit Euse-
bius Scaligeranus. Sed Olymp. 17. 3. assignat
auctor Eusebio longe accuratior Dionysius Ha-
carnassæus, L. II. p. 121. Ex utroque intel-
ligimus, quo recentior statuitur Epochâ Urbis
Syracusana, eo etiam esse verisimiliorem.
Period. Jul. 3987. Varron. 27. Olymp. 13. 4.
Megara Hyblæa condita, V^o anno à Syra-
cis, §. 3. Annal. Thucyd.

Period. Jul. 4027. Varron. 67. Olymp. 23.
 Gela condita, XLV° anno à Syracusis, §. 1.
 Annal. Thucyd. Tum venit in Siciliam
 Telemachus, §. 9, 14, 15. Ut proinde parte
 in Phalaridis cæde Telemachus habere ne qu
 dem potuerit, ut censuit vetus Pindari Sch
 liastes.

Olymp. 3.
 Natalis Stesichori secundum Suidam, §. 2.
 Non tamen addit quotus is fuerit Olympiad
 annus.

Period. Jul. 4103. Varr. 143. Olymp. 42.
 Natalis Stesichori, ut videtur, ex Eusebi
 §. 21. Arione nempe junioris, qui sub Peria
 dro vixit Corinthio, inter Olymp. 38.4. & Olymp
 48. 4. §. 24. Ita, si Hesiodi filius, §. 26.

Period. Jul. 4117. Varr. 157. Olymp. 45.
 condita Camarina ἑτερον ἐξυτάτα πέντε
 τετράκοντα ἢ ἑκατὸν post ortum Syracusarum
 Thucyd. VI. 5. Κτίζεσθαι ἡ Καμαρίνα τεσσα
 ρακοσῇ πέμπτῃ Ὀλυμπιάδι. Schol. Pind.
 Olymp. V. v. 16. Hinc etiam firmat
 Epochæ nostræ Urbis Syracusanae, §. 6. Ann
 Thucyd.

Period. Jul. 4135. Varr. 175. Olymp. 50.
 Urbs Agrigentina condita CVIII^o post Gela
 §. 4. Annal. Thucyd. Hoc anno certum
 antiquiorem esse ne quidem potuisse tyrann
 dem Phalaridis. Verba Scholiastæ in P
 darum junioris hæc sunt de Agrigento: Ἐξ
 τῇ πεντήκοντῃ Ὀλυμπιάδι ἐκτίσθαι. ad Olymp.
 Hujus coloniae tempore, mortuis jam Tel

acho & Chalciopeo, familiae Theronis præ-
fuisse videtur Emmenes à quo nomen *Calcedoniae*
Agrigentinae, §. 14.

Period. Jul. 4146. Varr. 186. Olymp. $\frac{52}{3}$. $\frac{4}{1}$.
Catalis forte Epicharmi. Sed, pro nostrâ
sententiâ, recentior, §. 26. Sic annum egerit
statis LXIV^m. ultimo Phalaridis, par vene-
rationi quam illi detulit tyrannus.

Period. Jul. 4151. Varr. 191. Olymp. 54. $\frac{1}{2}$.
Initium Phalaridis anno Urbis Agrigentinae
VI. fortasse pro sententiâ Eusebij, §. 19.

Period. Jul. 4157. Varr. 197. Olymp. 55. $\frac{3}{4}$.
Status Simonides Poëta Stesichoro ætate minor,
21.

Period. Jul. 4166. Varr. 206. Olymp. $\frac{57}{8}$. $\frac{4}{1}$.
Agrigentum venit Phalaris anno coloniae 31°

28. Pro nostrâ sententiâ. Pro Eusebiani
auctoris sententiâ. Finis annorum XXVIII.
in quibus tyrannidem tenuerit Phalaris, initio
ducto ab ipso Agrigentinae Urbis initio,
17.

Period. Jul. 4179. Varr. 219. Olymp. 61. $\frac{1}{2}$.
Finis Phalaridis, pro sententiâ Eusebij, §. 19.
Quidem, si par Cræso & Cyro fuerit Pha-
laris.

Period. Jul. 4182. Varr. 222. Olymp. $\frac{61}{2}$. $\frac{4}{1}$.
Initium tyrannidis à Phalaride occupatae anno,
postquam Agrigentum appulerat, XVI°. Sic
nim intelligo verba Hieronymi in Chronico
Eusebiano: tyrannidem exercuit. Græca apud
modi aliquem, qui Eusebium excerpterit,
auctorem non reperit Scaliger. Puto fuisse

τηγεγνίδα ἐμελέτα. Quod scilicet, *studium* omne per hos annos ad *tyrannidem* occupandam converterit. Hoc enim erat *Græcè* μελετᾶν, Hoc ergo demum anno votis (pro nostra sententiâ) potitus est, §. 28.

Period. Jul. 4188. Varr. 228. Olymp. 63. Mors *Stesichori* Poëtæ, anno vitæ *Stesichori* LXXXV. Si nempe natus fuerit Olymp. 42. $\frac{1}{2}$. §. 21, 25. Hoc certè anno, vel triumsequentium aliquo, si quidem Olympiadis 42. annum aliquem habuerit *Natalitium*. Si hoc anno, proinde anno *Phalaridis* Tyranni VI.

Ut satis commodè primis hisce *Tyrannidis* annis Poëtæ *amicitiâ* uti potuerit.

Period. Jul. 4200. Varr. 240. Olymp. 66. XII^m à morte *Stesichori* annus, qui in annum *Phalaridis* conveniebat XVIII^m vel saltem XXI^m si vel ultimo Olympiadis 42. anno natus fuerit *Stesichorus*, §. 28. Anno hunc annum perire tyrannus non potuit §. 27.

Period. Jul. 4205. Varr. 245. Olymp. 67. Archon & Legislator Atheniensium *Clisthenes* §. 28. Diff. V. de Cycl. §. 10. Anno scilicet *Phalaridis* XXIII°. Paulo postea exulavit quem solatur in Epistolis Tyrannus.

Period. Jul. 4207. Varr. 247. Olymp. 68. *Phalaridis* XXV. Aberat *Crotone* *Pythagoras* Philosophus. Tum cœperat peregrinatio illius per Urbes *Italiae* & *Siciliæ* quæ operâ illius libertatem assequebantur, pulsus nempe tyrannis. His Urbibus accensetur *Agrigentum*.

his item tyrannis *Phalaris*. Diff. de ætat. *Pythagor*. Proinde post hunc annum cædem *Phalaridis* contigisse oportet.

Period. Jul. 4210. Varr. 250. Olymp. $\frac{68}{85}$. 4.
Phalaridis XXVIII^{us}. idemque ultimus,
Pythagoræ VI^{us}. in Italiâ. Cædes *Phalaridis*,
pro sententiâ nostrâ, auctore *Pythagorâ*, §. 16,
8. Eodem hoc anno *Gelæ* tyrannidem
vivit *Cleander*, §. 6. Secundus nimirum
Gelæ decessor ante *Gelonem*, cui par erat in
Urbe *Agrigentinâ* *Theron*, totidemque habuit
medios inter se & *Phalaridem* decessores.
Phalaride tamen *Agrentino* junior fuisse vi-
detur *Cleander* ille *Gelous*, §. 7.

Period. Jul. 4217. Varr. 257. Olymp. 70. $\frac{3}{4}$.
Gelæ tyrannus *Hippocrates* post VII. *Cleandri*
annos, ipse etiam rerum septennio potitus,
6. Colonia *Amphipolim* deducta annis
ante Olymp. $\frac{85}{82}$. 4. LXI. §. 6.

Period. Jul. 4221. Varr. 261. Olymp. 71. $\frac{3}{4}$.
initium *Anaxilai Rhegini*, §. 6.

Period. Jul. 4222. Varr. 262. Olymp. $\frac{71}{72}$. 4.
Samij exules *Zanclam* occupant proditam ab
Hippocrate Geloo, anno tyrannidis, pro nostro
calculo, V^o. Moniti etiam ab *Anaxilao*, anno
tyrannidis II°. Post defectionem *Aristagoræ*
Milesij VI° post coloniam ab eo *Novemvias*
deductam V^o. §. 6. Postea, & πολλῶ ὕστερον
Samij hi atque *Milesij* à *Messenis* pulsi, operâ
eiusdem *Anaxilai*. Thucyd. VI. Proinde ante
finem *Anaxilai*, de quo infrâ. Malè autem,
ut opinor, ad *Messanen*ses *Siculos* verba *Pha-*
laridis

laridis Epist. XXI, LXXXIV, LXXXV
 retulit D. *Bentleius*, quæ erant potius ad
Messenios Peloponnesios referenda. Illorum
 civem *Polyclitum* Medicum fuisse verifimil-
 limum est. Nondum *libertate* penitus im-
 minuta, quod *secundo* demum, quo dux erat
Tyrtæus Poëta, Bello factum. Nondum sal-
 tem *Peloponneso* exulantium, quod *tertio* tan-
 dem ultimoque Bello contigit. *Medium* spa-
 tium inter secundum tertiumque Bellum
 cum *Phalaridis* ætate à nobis designatâ op-
 timè conveniet. Nuspiam certè cum *Zan-*
clæis suis commune quippiam *Messenios* ha-
 bere supponit *Phalaris*, cum tamen Urbi no-
 vum à se *nomen* dederint, & *partem* illius
præcipuam fecerint postea, cum in unum
 cum *Zanclæis* corpus coaluissent. Nec ullam
 partem in *Siculorum* contra se factionibus
Messeniiis unquam assignat *Phalaris*. Habi-
 turis profecto si eandem cum *Zanclæis* ur-
 bem incoluissent. *Animum* enim *Phalaridis*
 infensum satis produnt quæ de illis habet ipse
 Tyrannus. Nec alienum est à Tyrannico
 more ut ad *exterarum* quoque scribat civitatem
 quoties de *civibus* agitur *adventitiis*. Ita
 nimirum ad suos ipse scribit *Astypale-*
enses. Ita in causâ *Perilæi* ad cives *Perilæi*
Athenienses. Non itaque incommode ad
Peloponnesi *Messenios* de causâ *Polycleti* qui
 fuerit ipse patriâ *Messenius*. Et *Siculi* pa-
 riter tyranni *Dionysij* dona diripuerunt postea
Peloponnesij.

Period. Jul. 4224. Varr. 264. Olymp. 72. $\frac{2}{3}$.
Tyrannidem Gelæ inivit Gelo, §. 3, 6.

Period. Jul. 4227. Varr. 267. Olymp. 73. $\frac{1}{2}$.
Initium Theronis tyranni Agrigentini, qui erat
pſetertius, ut videtur, à Phalaride, §. 5.

Period. Jul. 4228. Varr. 268. Olymp. 73. $\frac{2}{3}$.
Hoc anno, nempe VI° ante Persica, docuit
Syracusis Epicharmus eum primas Artis Comicæ
Græcæ facerent Comædi Attici. Proinde
illis aliquanto senior Epicharmus, §. 26, 27.
qui par erat Phalaridi. Tum annum egit
Epicharmus fere LXXXII^m §. 27.

Period. Jul. 4230. Varr. 270. Olymp. 74. $\frac{1}{4}$.
Initium Gelonis in tyrannide Syracusanâ, §. 3, 6.
Hoc anno translati à Gelone in Syracusas Ca-
marinæi, §. 6. Annal. Thucyd.

Period. Jul. 4232. Varr. 272. Olymp. 74. $\frac{2}{3}$.
Megarenſes Hyblæi à Gelone Syracusas translati
poſt annos 245. à jactis coloniæ fundamentis,
§. 3. Anno proinde tyrannidis Syracusanæ II°
§. 3, 20.

Period. Jul. 4237. Varr. 277. Olymp. 75. $\frac{3}{4}$.
Mors Gelonis anno tyrannidis Syracusanæ
VII°. §. 6.

Period. Jul. 4239. Varr. 279. Olymp. 76. $\frac{1}{2}$.
Mors Anaxilai tyranni Rhegini, §. 6.

De ÆTATE
PYTHAGORÆ Philosophi

EXERCITATIO SECUNDA.

I. **P**YTHAGORÆ Philosophi *Ætatem*
Rationes de Ætate Pythagoræ Philosophi nostra. Dissertatione de *Cyclis* III. §. 12. astruimus. Illas itaque, quas ibi tradidimus, rationes uno nunc intuitu Lectori ob oculos ponemus. Sic enim fiet ut optimè judicare liceat rectène, an secus, Viri Maximi illas oppugnaverint. Ponemus autem paulo, quàm ibi fecimus, accuratiùs. Facient enim ut meliùs intelligat Lector tam quæ in *contrariis* opponuntur *Argumenta*, quàm etiam vicissim quæ nos *Responsuri* sumus. Sic ergo sese habent :

Exercitatio Secunda, &c.

93

Period. Julian.	U. C. Varron.	Ante Christ.	Olym- piad.	Pythag. an. def.	Nabonaf.	Nabopol- lassar.	Apis Egypt.	Alisatti Lyd.	Astyages Medor.
4145	185	569	52. $\frac{3}{4}$	Narus.	179 Jan. 13	36	25	50	26
4146	186	568	52. $\frac{1}{2}$	1	180 Jan. 12	37	Anafidis 1	51	27
4147	187	567	53. $\frac{1}{2}$	2	181	38	2	52	28
4148	188	566	53. $\frac{2}{3}$	3	182	39	3	53	29
4149	189	565	53. $\frac{3}{4}$	4	183	40	4	54	30
4150	190	564	53. $\frac{4}{5}$	5	184 Jan. 11	41	5	55	31
4151	191	563	54. $\frac{1}{2}$	6	185	42	6	56	32
4152	192	562	54. $\frac{2}{3}$	7	186	43	7	57	33
4153	193	561	54. $\frac{3}{4}$	8	187	Iluarod. 1	8	Crafi 1	34
4154	194	560	54. $\frac{4}{5}$	9	188 Jan. 10	2	9	2	35
4155	195	559	55. $\frac{1}{2}$	10	189	Nerica. 1	10	3	Cyri 1
4156	196	558	55. $\frac{2}{3}$	11	190	2	11	4	2
4157	197	557	55. $\frac{3}{4}$	12	191	3	12	5	3
4158	198	556	55. $\frac{4}{5}$	13	192 Jan. 9	4	13	6	4
4159	199	555	56. $\frac{1}{2}$	14	193	Nabonad. 1	14	7	5
4160	200	554	56. $\frac{2}{3}$	15	194	2	15	8	6
4161	201	553	56. $\frac{3}{4}$	16	195	3	16	9	7
4162	202	552	56. $\frac{4}{5}$	17	196 Jan. 8	4	17	10	8
4163	203	551	57. $\frac{1}{2}$	18	197	5	18	11	9
4164	204	550	57. $\frac{2}{3}$	19	198	6	19	12	10
4165	205	549	57. $\frac{3}{4}$	20	199	7	20	13	11
4166	206	548	57. $\frac{4}{5}$	21	200 Jan. 7	8	21	14	12
4167	207	547	58. $\frac{1}{2}$	22	201	9	22		13
4168	208	546	58. $\frac{2}{3}$	23	202	10	23		14
4169	209	545	58. $\frac{3}{4}$	24	203	11	24		15
4170	210	544	58. $\frac{4}{5}$	25	204 Jan. 6	12	25		16
4171	211	543	59. $\frac{1}{2}$	26	205	13	26		17
4172	212	542	59. $\frac{2}{3}$	27	206	14	27		18
4173	213	541	59. $\frac{3}{4}$	28	207	15	28		19
4174	214	540	59. $\frac{4}{5}$	29	208 Jan. 5	16	29		20
4175	215	539	60. $\frac{1}{2}$	30	209	17	30		21
4176	216	538	60. $\frac{2}{3}$	31	210	Cyri in Babyl. 1	31		22
4177	217	537	60. $\frac{3}{4}$	32	211	2	32		23
4178	218	536	60. $\frac{4}{5}$	33	212 Jan. 4	3	33		24
4179	219	535	61. $\frac{1}{2}$	34	213	4	34		25

94 *Exercitatio Secunda, de Etate*

Period. Julian.	U. C. Varron.	Ante Christ.	Olym- piad.	Pythag. an. def.	Nabonaf. an. def.	Cyri in Babyl.	Amasid. Eg.	Cyri in Maced.	Period. Julian.
4180	220	534	$\frac{2}{3}$	35	214	5	35	26	215
4181	221	533	$\frac{3}{4}$	36	215	6	36	27	216
4182	222	532	$\frac{61}{82} \cdot \frac{4}{1}$	37	216 Jan. 3	7	37	28	217
4183	223	531	$\frac{1}{2}$	38	217	8	38	29	218
4184	224	530	$\frac{2}{3}$	39	218	9	39	30	219
4185	225	529	$\frac{3}{4}$	40	219		40	31	220
4186	226	528	$\frac{62}{63} \cdot \frac{4}{1}$	41	220 Jan. 2		41	2	221
4187	227	527	$\frac{1}{2}$	42	221		42	3	222
4188	228	526	$\frac{2}{3}$	43	222		43	4	223
4189	229	525	$\frac{3}{4}$	44	223		44	5	224
4190	230	524	$\frac{63}{64} \cdot \frac{4}{1}$	45	224 Jan. 1			6	225
4191	231	523	$\frac{1}{2}$	46	225			7	226
4192	232	522	$\frac{2}{3}$	47	226			8	227
4193	233	521	$\frac{3}{4}$	48	227 Dec. 31			9	228
4194	234	520	$\frac{64}{65} \cdot \frac{4}{1}$	49	229			10	229
4195	235	519	$\frac{1}{2}$	50	230			11	230
4196	236	518	$\frac{2}{3}$	51	231			12	231
4197	237	517	$\frac{3}{4}$	52	232 Dec. 30			13	232
4198	238	516	$\frac{65}{66} \cdot \frac{4}{1}$	53	233			14	233
4199	239	515	$\frac{1}{2}$	54	234			15	234
4200	240	514	$\frac{2}{3}$	55	235			16	235
4201	241	513	$\frac{3}{4}$	56	236 Dec. 29			17	236
4202	242	512	$\frac{66}{67} \cdot \frac{4}{1}$	57	237			18	237
4203	243	511	$\frac{1}{2}$	58	238			19	238
4204	244	510	$\frac{2}{3}$	59	239			20	239
4205	245	509	$\frac{3}{4}$	60	240 Dec. 28			21	240
4206	246	508	$\frac{67}{68} \cdot \frac{4}{1}$	61	241			22	241
4207	247	507	$\frac{1}{2}$	62	242			23	242
4208	248	506	$\frac{2}{3}$	63	243			24	243
4209	249	505	$\frac{3}{4}$	64	244 Dec. 27			25	244
4210	250	504	$\frac{68}{69} \cdot \frac{4}{1}$	65	245			26	245
4211	251	503	$\frac{1}{2}$	66	246			27	246
4212	252	502	$\frac{2}{3}$	67	247			28	247
4213	253	501	$\frac{3}{4}$	68	248 Dec. 26			29	248
4214	254	500	$\frac{69}{70} \cdot \frac{4}{1}$	69	249			30	249

	Period. Julian.	U. C. Varron.	Ante Christ.	Olym- piad.	Pythag. an. def.	Nabonaf.	Camby- sis.
26	215	255	499	$\frac{1}{2}$	70	250	23
27	216	256	498	$\frac{2}{3}$	71	251	24
28	217	257	497	$\frac{3}{4}$	72	²⁵² Dec. 25	25
29	218	258	496	$\frac{70}{71} \cdot \frac{4}{1}$	73	253	26
30	219	259	495	$\frac{1}{2}$	74	254	27
1	220	260	494	$\frac{2}{3}$	75	255	28
2	221	261	493	$\frac{3}{4}$	76	²⁵⁶ Dec. 24	29
3	222	262	492	$\frac{71}{72} \cdot \frac{4}{1}$	77	257	30
4	223	263	491	$\frac{1}{2}$	78	258	31
5	224	264	490	$\frac{2}{3}$	79	259	32
6	225	265	489	$\frac{3}{4}$	80	²⁶⁰ Dec. 23	33
7	226	266	488	$\frac{72}{73} \cdot \frac{4}{1}$	81	261	34
8	227	267	487	$\frac{1}{2}$	82	262	35
9	228	268	486	$\frac{2}{3}$	83	263	36
10	229	269	485	$\frac{3}{4}$	84	²⁶⁴ Dec. 22	Xerxis. 1
11	230	270	484	$\frac{73}{74} \cdot \frac{4}{1}$	85	265	2
12	231	271	483	$\frac{1}{2}$	86	266	3
13	232	272	482	$\frac{2}{3}$	87	267	4
14	233	273	481	$\frac{3}{4}$	88	²⁶⁸ Dec. 21	5
15	234	274	480	$\frac{74}{75} \cdot \frac{4}{1}$	89	269	6
16	235	275	479	$\frac{1}{2}$	90	270	7
17	236	276	478	$\frac{2}{3}$	91	271	8
18	237	277	477	$\frac{3}{4}$	92	²⁷² Dec. 20	9
19	238	278	476	$\frac{75}{76} \cdot \frac{4}{1}$	93	273	10
20	239	279	475	$\frac{1}{2}$	94	274	11
21	240	280	474	$\frac{2}{3}$	95	275	12
22	241	281	473	$\frac{3}{4}$	96	²⁷⁶ Dec. 19	13
23	242	282	472	$\frac{76}{77} \cdot \frac{4}{1}$	97	277	14
24	243	283	471	$\frac{1}{2}$	98	278	15
25	244	284	470	$\frac{2}{3}$	99	279	16
26	244	285	469	$\frac{3}{4}$	100	²⁸⁰ Dec. 18	17
27	246	286	468	$\frac{77}{78} \cdot \frac{4}{1}$	101	281	18
28	247	287	467	$\frac{1}{2}$	102	282	19
29	248	288	466	$\frac{2}{3}$	103	283	20
30	249	289	465	$\frac{3}{4}$	104	²⁸⁴ Dec. 17	21

96 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

Period. Julian.	U. Cl. Varren.	Ante Christ.	Olym- piad.	Pythag. an. def.	Nabonaf.	Antea Lugina
4250	290	464	$\frac{78}{79} \cdot \frac{4}{1}$	105	285	1
4251	291	463	$\frac{1}{2}$	106	286	2
4252	292	462	$\frac{2}{3}$	107	287	3
4253	293	461	$\frac{3}{4}$	108	288 Dec. 16	4
4254	294	460	$\frac{79}{80} \cdot \frac{4}{1}$	109	289	5
5255	295	459	$\frac{1}{2}$	110	290	6
5256	296	458	$\frac{2}{3}$	111	291	7
4257	297	457	$\frac{3}{4}$	112	292 Dec. 15	8
4258	298	456	$\frac{80}{81} \cdot \frac{4}{1}$	113	293	9
4259	299	455	$\frac{1}{2}$	114	294	10
4260	300	454	$\frac{2}{3}$	115	295	11
4261	301	453	$\frac{3}{4}$	116	296 Dec. 14	12
4262	302	452	$\frac{81}{82} \cdot \frac{4}{1}$	117	297	13

2.
*Rationes
 de eadem
 Pythagoræ
 ætate Ad-
 versario-
 rum.*

Dedimus hic Chronologiam Pythagoræ auctissimam, ut ita constare possit quid sit eâ sentiendum, pro singularum sententiarum de vitâ illius seu breviori, seu productione variis hypothefibus. Nemo enim est (quod quidem sciam) qui illum ultra annum CXVII^m. vitam produxisse censuerit. Nos hic Natalem uno anno seriore quàm in prædictâ Dissertatione posuimus, de quo infra plura. Antiquior placet amico summo C. Lloydio Episcopo olim Asaphensi & eruditissimo Bentleio. Natum illi censent Olympi XLIII. $\frac{3}{4}$. ut annum ætatis XVIII^m. Olympi XLVIII. inchoârit, quæ illum ætas excluderet à Pugilatu Puerorum. Pugilem enim Pythagoram eundem existimant cum Philoso-
pho. Discrepamus ergo spatio integro novem
 Olympi

lympiadum, annorumque proinde XXXVI.
 e quo spatio ambigitur, antiquioremne justo
 ythagoram fecerint celeberrimi Adversarij,
 n nos potius justo *seriorem*. Nostras ergo
 ffentiendi rationes quâ par est nominum
 ntorum observantiâ proponemus; nec
 iter quam quâ salvâ *veritate* licebit, tue-
 mur atque vindicabimus. Sic enim *Chri-*
iani hominis *officiis*, & *bono* Reipubl. litera-
 a *publico*, optimè consulturos arbitramur.

Meminerit ergo Lector in eâ nos *Chrono-*
 giâ versari quam admodum *incertam* esse

robant frequentissimæ Veterum *discordiæ*,
 e jam diu observavit *Plutarchus*.

Primis *Græcorum Historicis* coævus erat ipse
 ythagoras, qui non è decessorum *Libris*,

d *Traditionibus*, sua hauserint. *Obiter* au-
 m, nec datâ operâ, *vitam* illius attigerunt

avi *Historici*, dum res illius *gestæ* cele-
 iorem indies famam tam utilis *Philosophiæ*

gitassent. Scriptores autem primos *Ari-*
 xenum, *Hermippum*, *Dicæarchum* legimus

riores *Aristotele* ejusque *Bibliothecâ* (quæ
 ima fuisse legitur, post *Pisistratum*, insignis

ominis *privati* Bibliotheca) & *Bibliothecis*
 ævos *publicis* tam *Alexandrinæ* quàm etiam

ergamenæ. Poëtas enim tantummodo com-
 ectebatur *Bibliotheca Pisistrati* & *Hipparchi*,

ondum *Philosophos*, nedum *solutæ* orationis
Historicos. Nondum ergo suppetebant *vitæ*

jus *Philosophi* colligendæ necessaria monu-
 H menta,

3.
 Primis
 Græcorum
 Historicis
 par erat
 ætate Py-
 thagoras.
 Primi au-
 tem vitæ
 illius Scri-
 ptores A-
 ristotele
 juniores.
 Proinde
 fabulis im-
 mixtam
 Historiam
 complexi,
 quæ cautè
 invicem
 internof-
 cendæ.

menta, cum nullæ essent *Historicorum* ad
 num congeries quâ alij possent ex aliis su-
 pleri, nedum regionum variarum tamque
 invicem diffitarum in quibus *Doctrinæ* su-
 egregia specimina ediderat nobilissimus il-
 Philosophus. Conferendi erant gentium illa-
 rum omnium *Historici* in quibus fuerat pere-
 grinatus, quorumque inventa suis ipse novis
 inventis locupletaverat, *Babyloniorum*, *Chal-
 daeorum*, *Indorum*, *Phœnicum*, *Ægyptiorum*,
 si minus *Ebræorum*, qui tamen ante *Alexan-
 andri Magni Expeditionem* occurrebant in
Græciâ rarissimi. Tum præterea *Græcorum*
 ipsorum consulendi erant *Historici*, in
Græcarum omnium in *Siciliâ*, & *Italia* & in
 ipsâ *Asiâ* insulisque *coloniarum* in quibus vi-
 partem aliquam exegerat *Pythagoras*, quibus
 ne quidem aditus patebat sine novis peregrina-
 tionibus. Contendi autem invicem non
 poterant à studiosis *Pythagoræ* discipulis, cum
 seorsim prostant in singulis *Historici* cujusque
 patriis *Archivis*. Vel inde intelligimus in-
 gram hujus Philosophi *Historiam* ante primam
Scholæ Peripateticæ institutionem ne quidem
 colligi potuisse, nec ante annum adeo à *Py-
 thagoræ* morte centesimum & quod præter
 excurrerat, pro illâ etiam de illius mor-
 sententiâ quæ illum fecerit longævissimam.
 Idemque verum ostendunt antiquissima
Poëtas vetustissimos *Scholia*. Quid senserint
Poëtæ ipsi nunquam colligunt è coævis *Poë-
 tæ* Auctoribus qui mentem *Poëtæ* è *Poëtæ*

dicerint, ut mentem *Virgilij* in *Bucolicâ* III.
Afinio Gallo docet *Servius*. Suis ergo ra-
 ciniis è collatis invicem interpretantur
Historicis, quibus *Poëtarum* sententiâ non
 erit explorata. Inde tot illæ, tamque in-
 cem *discordes*, de sui cuiusque Auctoris
 ente, pro Scriptoris *Scholiastæ* captu, sen-
 tiæ. Inde duplex sequitur in rebus *Py-*
thagoræ tradendis incommodum: alterum *pri-*
oriorum coævorumque ipsi *Pythagoræ* Au-
 orum, *recentiorum* alterum remotiorumque
 ipsius *Philosophi* memoriâ. Primos omnes
 te *Thucydidem* *Historicos* rebus reverâ gestis
 ulis immiscuisse docet ipse *Thucydides*, &
 s alibi probavimus. Hic ergo *fabulæ Histo-*
 que cautè invicem internoscendæ sunt ut
 c *Historiæ* ipsæ propter *fabulas* in suspicio-
 m veniant, nec pro *Historiæ veræ* nor-
 is *fabulæ* ipsæ habeantur. Exempla certè
 bemus manifestissima in *Abaride* A-
 llinis Hyperborei sacerdote & *Aristeâ*
 roconnesio Arimasporum Auctore, quorum
 erque *Philosopho* nostro coævus fuisse credi-
 r. *Historia* tamen utriusque *fabulas* com-
 ectitur quas nemo prudens *fabulas* fuisse du-
 taverit. Ideone propter *fabulas* admixtas
Historias ipsas rejiciemus? Aut, pro *Histo-*
 arum normis *fabulas* habebimus? Si hoc mi-
 us liceat in *Abaride* & *Aristeâ*, cur potius,
 axso, licebit in *Pythagorâ*? Quin potius
 peram dabimus ut illas invicem accuratissimè
 cernamus, cum illæ etiam *Historiæ* ab
 auctoribus prodierint coævis quibus fuerint

Appar. ad
 Ann. Thu-
 cyd. n. 4.
 & Diff. de
 Cycl. §. 2.

explorata: nec à *fabulis* Argumenta deducemus, sed à *verè* gestis duntaxat *Historiis*. Similiter in *juniorum* Commentationibus *rationum* à *factis* internoscenda erunt; quoniam nempe didicerint è *Veterum* scriptis *Historiis* quid ipsi vicissim *rationum* suis collegerint scriptis *Historiis*, rectène, an secus, intellectis. Hæc enim ubi *pugnant* invicem, non est cur dubitemus quia *disertæ* *Veterum* *Historiæ* *rationum* anteferendæ sint, quæcunque demum verisimilitudinis specie *rationum* ipsa ex *aliis* colligantur *Historiis*. Hæc si observentur accuratè, sic optimè contulerimus Auctorum *discordiis* quæ occurrunt in *hoc* *Historiæ* *intervallo* sane frequentissimæ. Est enim illa demum Hypothesis omnium verisimillima quæ efficere possit ut nullæ invicem *pugnent* *Historiæ*, utcunque *pugnet* cum *fabulis* majorum juniorumque *rationum*.

4. Videamus ergo, utræ magis cum *Historiis* consentiant, nostræne, an potius Adversariorum, de *Pythagorâ*, rationes. Nostræ quæ *seriores* sunt, favet ætas *Pherecydis* quæ *Pythagoræ* Præceptorem omnes agnoscunt. Hujus Natalem *Suidas* *Olympiadi* tribuit XLV^æ. Ita VII. fere *Olympiadibus* *Pythagorâ* major fuerit pro calculo nostro satis commodissimè. Adversarios si audiamus minor fuerit *Pythagorâ* Discipulo duabus, aut circiter, *Olympiadibus*. Et tamen *Pythagoram* *Mnesarchus* pater à primis, ut aiunt unguiculis, omni disciplinarum genere, & summum

Nostras rationes veteriores probat ætas *Pherecydis* qui *Pythagoræ* Præceptor erat. Male hic *Pherecydem* *Levrium* *Historicum* cum *Pherecyde* *Syrio* Philosopho confundit Cl. *Bentleius*.

mmis cujusque disciplinæ *Magistris* curavit
 buendum. Ita natalem *Pherecydis* post
 natalem *Pythagoræ* in *Synopsi* suâ *Chronologicâ*
 fuit Amicus *Wigorniensis*. Nec tamen ob- P. 58, 59.
 ravit quàm id ceciderit, pro suis hypo-
 esibus, incommodé. Observavit quidem
Bentleius, & novo quodam artificio oc-
 rrendum existimavit. Ait nimirum *Olym-*
piade LIX. fatis concessisse *Pherecydem*.
 em observat è *Luciani Macrobiis*, annum
 isse cum moreretur, LXXXV^m. Hi anni
 anno *Olympiadis* LIX. 1° retrorsum sup-
 tati ad annum pertingunt *Olympiadis*
 XXVII. 4. Sic annum egisset, pro ra-
 nibus Adversariorum, *Pherecydes* XXV.
 m nasceretur *Pythagoras*, ambobus nempe
 minis inclusis. Malè autem *Pherecydas*
 os invicem confudit Cl. *Bentleius*, *Histo-*
rum scilicet *Pherecydem Leriæ* cum *Phe-*
ryde Syrio Pythagoræ Magistro. Malè qui-
 m *Σύεγγ* appellavit *Lucianus* quasi *Syriâ*
 undum, qui tamen *Syra* insulâ procreatus
Pherecydes proinde rectiùs ab aliis *Σύεγγ* ap-
 latur. Eodem scilicet, quo Cl. *Bentleius*,
 ore, patriam *Philosophi* tribuens *Historico*.
 cunque tamen non alium ibi *Lucianus*
Pherecydem intelligit quàm *Historicum Le-*
m, quo quidem *Historici* nomine illum
 c ipso loco distinguit à *Philosopho Py-*
goræ Præceptore. Duos ille ordines ag-
 cit *φιλοσόφων* & *συγγραφέων* quorum poste-
 ri *Pherecydem* complectitur. Scio quidem

102 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

nomen *Philosophi* propriè sic dicti à Pythagorâ cœpisse, *Pherecydis* discipulo. Non tamen ludit in voce *Lucianus*, *Philosophorum* nomine complectitur illos qui antea *sapientes* sive σοφοί appellabantur, præsertim septem nomine celeberrimos. Horum enim tres *Solonem*, *Thaletem* & *Pittacum* sub *Philosophorum* μαθησίων classe recenset. Erant autem qui loco *Periandri* tyranni *Pherecydem* potius ad septenarium numerum complendum *Sapientum* sufficiens existimabant. Vix est cur dubitemus quin hoc loco *Pherecydem* fuisset memoraturus *Pythagoræ* Magistrum loco post *Pythagoræ* proximo, quo hos sui ordinis *Sapientes* recensuit *Lucianus*, si adeo fuisset longævus quam credidit doctissimus *Bentleius*. Hunc certè *Pherecydem* antiquissimum censuit *Scriptor* in *Chronologiâ* accuratissimus, *Suida* testis *Porphyrius*, cui natalem *Olymp.* XLV. assignaverat ipse *Suidas*. Nec tamen nesciebatur quæ de variis ferebantur de pluribus eodem nomine *Pherecydibus*. Nec inter illos *Atheniensem* quibusdam visum *Pherecyde* Syrio antiquiorem. Cæterum *Atheniensem* cum *Laertius* eundem credidit *Vossius* pater, in eo *Porphyrio* astipulatus. Rationesque dedit, cum ita senserit, fane verisimillimas. Et verum cum hac, quam *Pherecydi* assignavimus, ætate satis aptè conveniunt ætatis, quas habentur

Laert. L.I. notæ. Τέρονε, inquit *Laertius*, κατὰ τὴν Πλάτωνα, τῆς ἐνάτης Ὀλυμπιάδας. Tum autem

egerit

gerit, pro nostris rationibus, annum ætatis
 LX. si quidem *primus* utriusque Olympiadis
 annus intelligatur. *Eusebius* illius mentio-
 nem habet ad *Olymp.* LX. 2. quo anno Æ-
 tatis annum attigerit saltem LIX. Nec
 longæviorē fuisse verisimile est quem nullus
 est qui *longævis* accenseat. Nota utraque
servij Tullij Regno convenit, quo illum re-
 tulit *Cicero*. Convenit præterea, quod ex *Cicer.*
Alexandro de Successionibus tradit *Laertius*, *Laert. L. I.*
 auditum à *Pherecyde* fuisse *Pittacum*. De *n. 116.*
Scholarum Philosophicarum Successionibus a-
 cebat in illo Opere *Alexander*. Sic ergo
 docet auditum à *Pherecyde* *Pittacum* ut fuerit
Pittaci discipulus. Sic itaque fuerit *septem*
Græciæ Sapientibus cœtaneus *Pherecydes* ut
 fuerit nihilominus ipsis paulo *junior* quorum
 in numero erat *Pherecydis* Magister *Pittacus*.
Cræsi tempora *Pittacum* attigisse docet *Laer-*
sius, quibus diu non superfuit, vel pro nostris
 quoque rationibus, ipse *Pherecydes*. Γέρονε
 inquit de *Pittaco* *Suidas*) κατὰ τὸ λβ'
 Ὀλυμπιάδα, de Natali illius intelligendus.
 Vixit autem annis C. teste in *Macrobiis Lu-*
iano. Hi *Olympiades* conficiunt XXV. quæ
 superiori *Olympiadi* additæ ad *Olympiadem*
 pertingunt LVII. *Cræsi* Regno ad exitum
 vergente. Non me quidem fugit eum *Αὐ-*
ροδιδάκτω facere *Suidam* & *Hesychium* *Illu-*
strium. Auctores nempe *minorum gentium*,
 nec cum *Alexandro* illo conferendi. Quasi
 scilicet è *Phænicum* Libris arcanis sua fuisset

mutuatus. Quòd in *Phænicum* Libris ver-
 fatum volebant *Pherecydem*, vereor ne e-
 errore illo fluxerit, quòd pro *Syrio* illum
Syrum existimârint. Vel etiam quòd *Phæ-*
nicum Theologiam *Mochi*, quæ postea, *Py-*
thagorâ Auctore, in lucem publicam ema-
 nârit cum *Pherecydis* Theologiâ consenta-
 neam reppererint, quæ causa esse potuit
 quæ *Mochi Phænicis* Libris debuerit *Pytha-*
goras, ea illum à Præceptore *Pherecyde* didi-
 cisse existimârint. Nam peregrinatum *Phere-*
cydem non legimus pro exemplo coævum
Solonis & discipuli *Pythagoræ juniorumque*
 deinceps *Philosophorum*. Et simile aliud
 exemplum habemus prædicti ex aquâ pu-
 tei terræmotus. Hoc enim *Pythagorâ* tri-
 buerat *Andron Ephesius*, *Pherecydi* autem
Theopompus, ut è *Porphyrio* nos docet *Euse-*
bius, Illud præterea observavit *Porphyrus*
 quòd *Metapanti* hunc terræmotum à *Pythagora*
 prædictum voluerit *Andron*, quem *Theopom-*
pus à *Pherecyde* in *Syriâ* prædictum esse vo-
 lebat. Unde hoc *Theopompus* nisi ut com-
 modius furtum suum in *Pherecydem* transfer-
 ret quem *Syrum*, non *Syrium*, existimavit.
 Exhibet & aliud Exemplum *Laertius* quo
 non satis invicem distinguuntur Præceptor
Pherecydes discipulusque *Pythagoras*. Nescio
 annon hinc alius quoque error fluxerit, quòd
Syrum Pythagoram ipsum nonnulli fecerint,
 vel *Tyrium* (pro *Syria*, ut videtur) quòd
 illum non satis accurate à Præceptore di-
 stinxerint.

Euseb.
Præp. Ev.
L. X. c. 3.
p. 464.

inixerint. Sic invicem cohærent nostræ
Pherecydis Pythagoræque Chronologia. Alium
 item, de quo loquitur *Lucianus*, *Phere-*
cydem Lerium vel *Atheniensem, Historicum,*
 nemo est, quod quidem sciam, qui *Pytha-*
goræ parem fecerit, nisi qui cum *Philosopho*
 confuderit. *Illum* ne quidem *primis* accen-
 sent *Historicis*, quos sub *Dario Hystaspide*
 oruisse volunt. Proinde verisimilius est
 illum *secundis* esse potius accensendum. Eò
Suidæ verba retulerim ; *γενῶς περὶ ὀλίγῃ*
ὁ ἐ' Ὀλυμπιάδῳ. Ut scilicet *Natalem*
 hujus *Pherecydis* designarit voce *γενῶς.*
 Postea hunc eundem *Pherecydem Historicum*
 memorat, quem *Pherecydem secundum* ap-
 pellat, *Olymp. LXXXI. 1.* Is si ultimus illius
 annus fuisset, ita *natus* fuisset *Olymp. LIX. 4.*
 multis ante *Xerxis* Expeditionem annis,
 quique sufficerent ut *Historiam* ante eam
 scribere potuerit. Melius ergo propiusque
 portasse *Natalem* illius annum è *Suidæ* colli-
 gemus. *Natus* nimirum fuerit anno *Olymp.*
LXXIV. 4. Sic annum *Ætatis LXXXV^m.*
 absolverit *Olymp. XCV. 1.* qui fuerit ei proinde
natalis. Nec procul, ut opinor, à vero ejus
Natali aberrabimus. Sic enim fuerit non
primis qui ante *Xerxis* Expeditionem scripse-
 rint, *Historicis* accensendus, sed potius *se-*
condis, qui post illam Epocham *Historiam* in
 lucem emisserint. Plane tamen à Viri doctis-
 simi consilio alienus, ut ab *illius* ætate de
Pythagoræ ætate pronuncietur. Sed de *primi*
Phere-

106 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

Pherecydis ætate favent nobis etiam illa *Suida* verba : Γέρονε ὃ κατὰ τὸ πρῶτον Ἰωνικὴ βασιλεὺς Ἀλυάττιον. Vera hæc esse ne quidem poterant si vera fuisset sententia *Dominii Bentleij*, si nempe anno *Olymp.* XXXVII. natus fuisset primus ille, de quo agimus, *Pherecydes*. Tum enim nondum erat in Regno *Lydorum Alyattes*. Pro nostrâ autem *Chronologiâ* erat, quæ proinde verior habenda est.

5. Sunt quidem, fateor, & aliæ quoque apud *Laertium* in *Pherecydis* vitâ notæ cum nostra *Chronologiâ* minus consentaneæ. Et quidem factorum, non tantummodo ratiociniorum. Alii *Pherecydem* hospiti *Perilao Messenio* auctorem fuisse, ut è patriâ aliò migraret, negligenter autem *Perilao*, captam fuisse à *Lacedæmonio Messenen*. Hæc si vera, Bello aliquo *Messenico* oportuit vixisse *Pherecydem*. Triplex autem hoc Bellum memoratur à *Pausania*. Primum quod cœperit anno *Olymp.* IX. 2. desiitque *Olymp.* XIV. 1. ad exitum vergente. Secundum quod XXXIX° inde anno inierit *Olymp.* CXXIII. 4. profligatum *Olymp.* CXXVIII. 2. Tertium decennale quod ab *Olympiade* LXXIX. 1. inchoatum est, si *Pausaniam* audiamus; pro nostris autem rationibus *Thucydideis*, biennio ante. Priora Bella antiquiora sunt quàm ut *Pherecydi* Syrii convenire possint, pro calculo etiam Adversariorum. Nedum ut consilium *Perilao* hospiti dare

Conciliantur aliæ ætatis notæ quæ *Pherecydi* tribuuntur apud *Laertium*, Bello *Messenico* tertio vixit *Pherecydes Historicus*. *Magnesium* cladem prædicere potuit *Olymp.* L. *Pherecydes* etiam *Philosophus*.
Annal. *Thucyd.*

daret Bello nondum oborto. Et tamen hanc
de Pherecydis ætate sententiam secutus fuerit,
siquid ipse sani senserit, qui Observationes
Pythagoræ Astronomicas ad Olympiadem re-
tulit XLII. Postremi autem Belli Messeniaci
tempus ætati Pherecydis Historici ut nobis
designatæ non incommode conveniet, ut is
proinde reverâ fuerit qui rem habuerit cum
Lacedæmoniis. Alia nota in eo est, quod
fatali Magnesiis Bello quo ab Ephesiis excisi
sint, corpus suum in agro Magnesiorum sepe-
liendum commendârit, pridie quàm prælium
committeretur. Hæc certè Epocha eadem
fuisse de quâ Clemens Alexandrinus, quo loco
agit de Archilochò : Μέμνηται γέν η̃ τ̃ Μαλνη-
τῶν ἀπωλείας, πρὸς φάτως γεγενημένης. Σιμω-
νίδης μὲν ἐν κατὰ Ἀρχίλοχον φέρεται. Καλ-
λῖνός τ̃ πρὸς βύτερός τ̃ μακρῶ. Τῶν γὰρ
Μαλνητῶν ὁ μὲν Ἀρχίλοχος, ἀπολωλότων. ὁ
τ̃, εὐημερέντων μέμνηται. Idem antiquior
Clemente Strabo : Καλλῖνός μὲν ὡς εὐτυχέν-
των ἔτι τ̃ Μαλνητῶν μέμνηται, η̃ κατορ-
θόντων ἐν ταῖς πρὸς Ἑρεσίης πολέμῳ, Ἀρχί-
λοχος τ̃ ἡδὴ φανείναι γινώσκων τ̃ γενομένῳ
αὐτοῖς συμφορὰν κλαίειν δάσασιν ἔτα Μαλ-
νητῶν κακὰ. ἐξ ἧς η̃ τὸ νεώτερον ἔστι Καλ-
λῖνός τεκμαίρεται πάρεσιν. De eodem agi Mag-
nesiorum in Ephesios Bello vel inde manifestum
est. Hinc verò nullum subsidium si Veteres
Grammaticos audiamus qui primi Poëtas ve-
tustissimos Scholiis illustrârunt. Horum enim
alii Gygis temporibus illum assignant, alij
Olymp.

Plin. Nat.
Hist. L. II.
c. 8.

Cl. Alex.
Strom. I.

Strab.
L. XIV.
p. 647.

108 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

Diff. III.
de Cycl.
§. 9. &
Addend.

In D. Boyl.
P. 41, 42.

Olymp. XVIII. alij XXIII. alij XXIV. A
eundem plane modum quo etiam in *Homer*
ætate statuendâ utuntur, cui coævum hun
eundem eorum nonnulli faciunt *Archilochum*
Sed *Homeri* quæque ætatem nos recentiores
ostendimus quàm illi crediderint *Grammatici*
Pariter ergo in *Archilochi* etiam ætate fa
ciendum est. Ansam suppeditat ita faciend
hic ipse *Clementis* locus quo *Simonidem* Poëtam
parem facit *Archilochi*. Paritas illa nisi de
Simonidis natali intelligi plane non potest
Egit autem *Simonides* annum ætatis LXXX^m
Archonte *Adimanto*, ut ex ipso *Simonide* pro
bavit Cl. *Bentleius*. Hunc nos *Archontem*
assignavimus *Olymp.* LXXV. $\frac{3}{4}$. in *Annalibus*
Thucydideis. Nempe anno ante *Christum* 477.
Periodi autem *Julianæ* 4237. Sic natus fuerit
anno Periodi *Julianæ* 4157. *Olymp.* LV. $\frac{3}{4}$.
quo fuerit proinde superstes *Archilochus*. Nec
multo antea *Homerum* decessisse probavimus.
Ergo hoc ipso anno in vivis erat *Pherecydes*,
quod convenit cum nostris rationibus accu
ratissimé. Nec multo aliter se res habebit
si majorem natu *Simonidem*, ipsum quoque
Poëtam, & minoris ævum, intelligi malit Cl.
Bentleius. Illius quoque mentionem legimus
anno quo decessit *Darius Hystaspis* in *Chronico*
Marmoreo. Annus erat Periodi *Julianæ* 4228.
Sic anno *Nepotis* LXXI° excesserit si annum
illum illius ultimum censuerit Auctor *Chronici*.
Sic illum, utcunque longævum supponamus,
agrè tamen nepote majorem quadragenaria
suppo-

supponemus. Ita ergo se habuerit. Sic an-
num natalem vel eundem habuerit cum nostro
Pherecyde, vel non admodum à Pherecydis
natali remotum, pro nostris quoque ratio-
nibus. Astipulabitur ergo nobis, potius quàm
refragabitur, hoc Laertij testimonium. Vi-
dimus præterea Callinum Archilochi hoc Argu-
mento paulo antiquiorem haberi, quòd Mag-
nesiorum meminerit florentium, quorum exci-
sorum mentionem fecerit Archilochus. Sed
vero Cimmericorum in Asiam expeditionem me-
moravit ipse Callinus, atque ita memorat
quasi, illo ipso tempore, quo illa commenta-
batur, susceptam. Sic enim de illâ Strabo:

Ἀλλης δὲ τινὲς ἐρῶδες τῷ Κιμμερίων μέμ-
νηται πρεσβυτέρως ὁ Καλλίνος ἐπὶ τὴν φῆ.

Strab.
L. XIV.
p. 648.

Νῦν δὲ ὅτι Κιμμερίων στρατὸς ἐρχεσθαι ὁμ-
βρυμόεργον,

Ἐν ἣ τῇ Σάρδεων ἄλωσιν δηλοῖ. Hinc certè
colligitur Magnetum cladem ab illâ Cimme-
riorum Expeditione non esse longe remo-
vendam, ut utramque proximè attingeret
Callinus. Vix est cur dubitemus huc refe-
renda esse verba Herodoti de Ardye Lydorum
Rege: Ἐπὶ τέττε τε τυραννεύοντι Σαρδίων, Herodot. I.
Κιμμέριοι ἐξ ἐδέων ὑπὸ Σκυθέων τῷ νομαδῶν 15.
ἔξαναπάντες, ἀπικέατο ἐς τὴν Ἀσίην, καὶ Σάρδεις
πλὴν τῆ ἀκροπόλεως εἶλον. Hoc cum Ardye
contigerit, proinde ante Olymp. XXXVII. 1.
contigerit oportet, quo Ardys extinctus est
pro rationibus Herodoti. Et tamen post
Olymp.

110 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

Addend.
ad Dif. III.
de Cycl.

Olymp. XXXVI. $\frac{1}{2}$. quo cecidit Cimmeriorum opera Medorum Rex Phraortes, ut alibi ostendimus. Imo ipso illo anno quo ingruerat Cimmerij Olymp. XXXVI. $\frac{1}{2}$. videtur scripsisse Callinus. Huc spectant & alia Strabonis verba & quidem ex eodem Callino, sed ex antiquioris se Auctoris fide Calisthenis ab Alexandro M. occisi : Φησὶ δὲ Καλλισθένης ἀλλοτρίας Σάρδεις ὑπὸ Κιμμερίων περῶν, εἰς τὴν Τρηῶν καὶ Λυκίων, ἔπερ καὶ Καλλίον δηλῶν τὴν Ἐλεγκίαν ποιητὴν. Ὑστατα δὲ τὸ ἐπὶ Κύρῳ καὶ Κερίσκῳ γενέσθαι ἀλώσιν. In eo etiam alibi suffragatur Herodotus Cræso antiquiorem hanc fuisse Magnesium à Cimmeriis cladem. Male

Casaub. ad autem Athenæum intelligit Magnus Casaubonus cum cladis Magnesium propter luxum testem

Callinum & Archilochum advocat Athenæus. Nam luxus tantummodo testem volebat Callinum, cladis autem Archilochum, ut è dictis constat. Sic nulla erit, quam credit, pugnam inter illum & Strabonem vel Clementem. Hic

Procl. in
Chrellom.
ap. Phot.
& Strab.

ergo ætatem tenemus Callini quem antiquissimum censent Elogiarum Auctorem. Mimirnum certe Poëtam Elegiacum Olympiadi Suidas assignat XXXVII. & Tyrtelum Olympiadi XXXV. utrumque Callino paulo juniorem. Proinde mihi suspecta sunt quæ de secundi Belli Messeniaci fine habet Pausanias, quod ab hoc gestum, & carminibus Elegiacis magis quàm armis. Ardyem certe & Phaortem in Lydia Mediaque Regnis reperiisse dicitur cum in Asiam è Messeniâ su-

geret

eretur dux *Messeniorum* fortissimus *Aristomenes*.
 paulo nimirum antea quàm à *Scythis Cimmerios* persequentibus *Phraortes* interficeretur,
 quod *Olymp. XXXVI. ½.* factum ostendimus.
 accuratè satis pro initio *Tyrtæi* circa *Olympiadem XXXV.* Hæc tamen ostendunt non
 initium *Callini*, sed *mediam* potiùs ætatem,
 ab *Olympiade XXXVI. ½.* esse repetendam.
 sic *Homero* fuerit antiquior, quem eò pro-
 tendet potiùs *Strabo*, & quidem meritò, ut
 maiorem faciat irruptione *Cimmeriorum*. Nec
 enim in *Asiâ Cimmerij*, sed in propriis suis
 sedibus quo redierant ex *Asiâ* fugati, memo-
 rantur ab *Homero*. Hoc quoque rectè, ut
Homero antiquior fuerit, *Callinus* qui *Archimacho*
 antiquior erat, quem parem faciunt
Homero. Post annos *XXVIII. Olympiades VII.*
 fugati sunt ex *Asiâ Cimmerij*. Itaq; post *Olymp.*
XLIII. scripserit oportet *Homerus*. Quam-
 diu postea nondum constat. Huc ergo quæ in *diff. III.*
Disertationibus diximus exigenda sunt. *de Cycl.*
 Nondum autem constat quo tempore scrip- *S. 14.*
 serit ea *Callinus*, quæ de florentibus scripsit
Magnesiis. Videamus itaque. Ait *Strabo* *Strab. L.*
 hac ipsâ *Cimmeriorum* irruptione ab ipsis *XIV. p.*
 deletos fuisse *Magnesios*. Addit præterea *647.*
Cimmerios εὐτυχῆσαι πολὺν χρόνον. Hunc
πολὺν χρόνον de *XXVIII.* annis intelligo,
 quibus rerum in *Asiâ* potiti sunt *Scythæ*, qui
Cimmerios in *Asiam* persecuti sunt. Nec
 enim antea *Cimmerios* ex *Asiâ* pellere *Lydis*
 uicuit quàm *Medi Scythas* pepulissent. Pro-
 inde *Olymp. XLIII. ½.* *Cimmerios* fugavit
Alyattes.

112 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

Alyattes. Subjungit *Strabo*: τὰ δὲ ἐξ ἑνὸς ἑταίρου
Μιλησίου καταχῆν τὸ τόπον. Nempe Olymp.
XLIII. $\frac{2}{3}$. Nondum ergo restituti sunt in
patriam *Magnesium*. Sed verò *Cræsus* tam *Ionem*
quàm *Æoles* in suam potestatem redegit tell.
Herodoto l. 6. Inde nullæ poterant esse
pugnæ inter *Magnesium* & *Ephesium*. Idem
rursus ab *Harpago*, *Cyri* auspiciis, devicti
otium non habebant arma in se mutuo con-
vertendi. Et tamen *Magnesium* sub *Dario*
Hystaspide meminit *Herodotus*, L. III. c. 90.
non jam *Milesiorum*. Inde intelligimus
medio aliquo tempore inter Olymp. XLIII.
& initium *Cræsi* Olymp. LIV. $\frac{3}{4}$. ejectis *Mi-*
lesiis rursus patriam restituisse *Magnesium*.
Hoc item spatio necesse est ut *Bella* illa invicem
gesserint *Magnesium* fatalia. Si quidem Olymp. L.
sene quidem gesserint *Callino*, *Pherecyde* autem
vicenario. *Vivus* enim ipse *Pherecydes* hoc *E-*
phesium præceperat pro omine *victoriæ*, se mul-
tis *postea* annis defunctum, ut in agrum *Mag-*
nesium transferretur. *Omina* enim fuisse in tran-
slationibus *cadaverum* ostendunt, exempla *Ore-*
stis à *Lacedæmoniis*, & *Thesei* ab *Atheniensibus*
translatorum. Nihil ergo absurdi erat
vivi *Pherecydis* omen multis *postea* annis
quàm è *vivis* excederet, impleretur. Sed
verò ad hoc *posterius* intervallum potius re-
ferendæ res prosperæ *Magnesium* à *Callino*
memoratae, si quidem ad Bellum *Ephesium* re-
ferendæ sint, ut vidimus, disertè testari *Strabo*
bonem. *Excidium* enim eorum à *Cimmeriis*
erat quod proxime sequebatur impetum illum
Cimme-

orum cuius meminit idem *Callinus*. Nec
am *Pythagoræ* Historiâ pugnabit si sepultum
Pythagora Pherocydis cadaver in agrum
Magnesium transtulerint ominis ab eo dati
beneficio victores *Ephesij*. Ita nostris ratio-
bus satis aptè conveniet hæc quoque nota
temporis quo vixerit *Pherocydes*. Idem probat
enique & *Heliotropium* in *Syrâ* patriâ à
Pherocyde positum. *Τεγνὰς* enim *primus*
citatur reperisse *Thales* à quo proinde didicit
Pherocydes. *Thaletem* autem *Olymp. XXXV. 1.*
atum omnes consentiunt. Eiusdem, scio,
in *Syrâ Heliotropij* *Homerum* meminisse ob-
servatum est. Non tamen propterea colli-
gendum est antiquius illud fuisse *Pherocyde*,
sed contra potius hæc ipsa *Thaletis* & *Phere-*
cydis tempora *Homerum* attigisse. Ad spe-
cificam *Astronomicam* retulisse veteres quibus
Τεγνὰς explorabantur, constat ex *Eustachio*.

Unica est, quæ in contrarium obtenditur, 6.
ratio cur adeo antiquos credunt Adversarij *Pugil Py-*
thagoræ Philosophi natales, quòd eundem *thagoras*
cedant cum *Pythagorâ* pugile *Olympionicâ* cum *Phi-*
Olymp. XLVIII. Quasi verò nulli fuissent, *losopho fu-*
illa præsertim *Historie* infantia, in viris *erit incer-*
tibus, qui eodem nomine veniebant, invi- *tum est.*
em permiscendis errores. Cur itaque tot *Multorum*
vetustissimorum *Grammaticorum* Scripta de *Pythago-*
iris cognominibus? Scripsit *Castor* de Re- *rarum Hi-*
bus ambiguus. Scripsit *Demetrius Magnes.* *storias in*
Ὁμωνύμων à quo multa passim *Laertius.* *unici Phi-*
I *Præsertim* *riti Veteres.*

114 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

Præsertim his in quibus versamur, temporibus Philosophorum antiquissimorum. Passim occurrunt in *Laertio cognomines* Philosophi Viri quacunque demum arte celebres. Occurrunt etiam in hac ipsâ, de quâ agimus *Vitâ Pythagoræ Philosophi* alij quoque quod eodem fuerint nomine cum hoc nostro quoque Philosopho Pythagoræ plures è prædicto, videtur, *Demetrio Magnæso*. Occurrunt plurimum ejusdem cum Philosopho nominis virorum vestigia cum Philosopho confusorum. Non aliò retulerim tam diversas Philosophi patrias. *Samium* quidem, fateor, plerique faciunt. Erant autem præterea qui *Phliasi* facerent, erant qui *Metapontinum*, ut è *Laertio Historico* docuit *Porphyrus*. *Sidone* ortum alij, teste *Jamblich*o, malebant. *Tyrrhenus* erat Auctoribus magni nominis *Aristoxenus*, *Aristarcho*, *Theopompo*, ut nos docet *Clemente Alexandrinus*, & *Theodoretus*, *Therap.* *Euseb.* Pr. Ev. X. 4. *Neanthi Syrius*, *Tyrius*, vel *Syrus* fortasse potius, ex urbe *Tyrrheniæ* Patriam ergo *Pythagoræ Philosophi* non tantum incertam censuit *Josephus* quam *Poëta* fuerit *Homeri*. Et sane de patriâ natali, non adscititiâ, illam fuisse difficultatem eximè constat, quòd incertum inde fuisse collegimus. Viri Eruditi, *Græcûsne* fuerit, an *Barbari* origine. Plurimum certè potius hominum quam unius illas tam longe invicem distitas patrias fuisse verisimillimum est. Et certè *Italici* origine *Sectæ Italiciæ* conditorem existimamus videntur.

Jamblich.
L. I. c. 2.

Joseph.
contr. A-
pion. L. II.
init.

identur, qui *Pherecydis* sepeliendi causâ
Pythagoram Italiâ abfuisse censebant, qui
 tamen, superstitie etiamnum *Pherecyde* non-
 um Italiâ vel oculis usurpârit. Ne autem
 illi in his temporibus *Cl. Bentleyus* miretur
Eratosthenem, antiquiores erant *Eratosthene*
 uctores qui tantâ invicem sententiarum
 discordiâ de nostro Philosopho invicem pug-
 nant. Nec in patriâ minus, quàm etate.
 antiquior nostro *Pythagoras* erat *Eratostheneus*.
 Et *Eratostheneo* vicissim antiquior quem *Plin.* *Nat.*
Astronomica observâsse credidit *Olymp.* *Hist.*
 cum jam rudis esset infansque admo-
 dum *Astronomia*. Et *Pliniano* rursus anti-
 quior *Pythagoras* *Pausanianus* quem *quartum* *Pausan.*
 censet ab *Heraclidis*. Unum tamen *Corinth.*
 omnes eundemque *Philosophum* intelligunt.
 et aliusmodi primorum Historicorum discor-
 diis colligunt veteres *Grammatici* multos
 fuisse eodem nomine tam Deos quàm homines
 eorum gesta invicem confunduntur à Scrip-
 toribus vetustissimis qui antea vixerint quàm
 illæ prostant publicæ *Bibliotheca* quarum
 beneficio contendere invicem possent diver-
 sorum Scriptorum locorumque Traditiones.
 unde multi *Joves*, *Apollines*, *Mercurij*, *Mi-*
sera, *Hercules*, *Bacchi*, *Homeri*, alique
 primis Historicis antiquiores, *Dij*, *Heroes*,
 etque homines. Et sane quatuor ad minimum
Pythagoras observavit *Laertius* ne quidem *Laert.*
 etate discrepantes, qui poterant adeo invicem *VIII. 40.*
 facillimè permisceri, *ὅς τις αὐτῶς*, inquit,
 Ἰ 2 *ἡρώας*,

116 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

χρόνους, ἔ ποτὶ ἀπ' ἀλλήλων ἀπέχοντες
 Primum scilicet tyrannum *Crotoniatem*, qui
 poterat adeo incendio *Cyloniano* perire, qui
 tamen superstitem *Philosophum* nostræ proban-
 rationes. Hunc autem cum *Philosopho* eu-
 dem faciunt qui propterea *Philosophum* ty-
 rannidis insimulant. Secundum *Phliastrum*
 σώμασκητιώ & ἀλείπῃν, quem cum *Phi-*
sopho eundem crediderunt qui sub illius disci-
 plinâ victoriam in *Olympiis* reportâsse vol-
 bant *Eurymenem*. Alius tamen fuerit oportet
 à *Philosopho*, quem non *Mnesarchi* filium
 sed *Eratoclis*, agnoscit *Jamblichus*, c. 5. p. 4.
 Tertium *Zacynthium*, qui Auctor fuerit
 pro *arcani* disciplinâ, *Philosophiâ* traderetur
 à quo Proverbiale illud, αὐτὸς ἔφα, in vitam
 emanarit, quæ ambo manifestum est *Philoso-*
pho fuisse imputata. Hujus *Zacynthij* meminit
 Auctor *Musices* antiquissimus *Aristoxenus*.
 Quartum non numerat *Laërtius*, ipsumque
 fortasse *Philosophum* intellexit, quem his
 censuerit *coævis* quos proximi Seculi Scrip-
 tores non alios à *Philosopho* existimabatur.
 Dedit & alios eodem nomine *Pythagoras* in
 ipso in loco *Laërtius*, & XXIX. recenset
 Cl. *Jonsius*. Proclivius autem erat ut *coævis*
 invicem permiscerent *proximi* à memoratis
Philosophi Seculi *Traditiones*. Imo permi-
 cuisse ex his ipsis, quæ dedimus, *exemplis* ma-
 nifestum est, si saltem fidem peritissimorum
Grammaticorum sequamur. Quidni itaque
 permiscuerit etiam *Eratosthenes* ?

Jons. de
Script.
Hist. Phil.
L. IV. p.
341.

PYTHAGORÆ Philosophi. 117

Sed nec adeo certum, quod pro certo habet

7.

Vir Eruditissimus, Philosophum cum Pugile
undem credidisse Eratosthenem. Alius fuerit
portet Pythagoras, de quo ibi loquebatur
Laertius, si nexum ullum habeant illius de
Eratosthene verba cum verbis ejusdem pro-
xime præcedentibus. Suprà dixeram: Καὶ

Pugilem
pythagoram
cum Phi-
losopho eun-
dem fuisse
non cen-
suit Era-
sthenes.

Pythagoram scilicet, Δωρεὶα πειρα-
τευμένον, ὡς Διονύσιος ἰσορεῖ. Sequitur

Laert.
VIII. 47.

inde: Ἐρατοδένης δὲ φησι (καθὸ καὶ Φαβ-
οῦ ἐν τῇ ἡ παντοδαπῇ ἰσορίᾳ παρὰ τὴν
ἐν τῷ πρῶτον ἐντέχνως πυκτεύσαντα,
καὶ ὁδὸν καὶ τεταρακτοῦς Ὀλυμπιάδων,
καὶ ἀλκιμῶν πορῶντα· ἐκείνην δὲ τε
καὶ παίδων, καὶ χλευαδέντων, αὐτὰ καὶ παρὰ
ἐν τῷ ἀνδράσιν, καὶ νικῶσιν. Alius erat

de quo hoc loco sermo erat, Pythagoras
quatuor sibi invicem coævis suprà memo-
ris, quorum unum Philosophum fuisse veri-
millimum est. Fecit enim communis om-
ibus ætas cum Philosopho ut cum Philosopho
idem crederentur. Sic ergo, si Laertij men-
am assecuti fuerimus, alterius fuerit à Py-
thagoræ Philosopho ætatis Pythagoras ille de
quo loquitur, hoc in loco, Laertius. Idem
eterea exinde colligitur quòd Scriptorum
hanc linguâ conceptorum Auctorem Laer-
tius hunc crediderit Pythagoram. Hunc enim
à Philosopho credidisse necesse erat qui
gabant quidpiam à Philosopho literis fuisse
signatum. Ita ¹ Josephus, ² Plutarchus,

¹ Joseph.
cont. A-
pion. L. II.
² Plutarch.
de Fort.
³ Lucia-
Alexand.

118 *Exercitatio Secunda, de Etate*

³ *Lucian.* ³ *Lucianus,* ⁴ *Porphyrus,* ¹ *Rufinus,* ⁶ *Claudianus Mamertus.* Hoc nempe volebant *μὴδὲν ὁμολογεῖν*, ut cautè loquitur *Josephus*. Alioqui multa fuisse Scripta quæ *Pythagoræ* nomen ementiebantur, nemo dubitabat quæque à multis *Philosophi* fuisse à minimè cautis credebantur. Reverà tamen alii Auctoribus, vel *Lyside*, vel *Helothale Epicharmi* patre, vel *Crotone*, vel *Hippaso*, vel *Astone*, *Crotoniæ*, vel *Cleempere*, &c. Scilicet primi institutoris memoriam colendam censuerunt. Nec verò *Sectam* ullam unquam legimus quæ plus conditoris memoriam detulerit quàm *Pythagoræ*. Nulli ergo legimus in eà natas *Hæreses* quòd si omnia *Præceptorum* accepta retulerint, non propriis inventis illius disciplinam excolendam censuerint. Scio quidem non fuisse illos loqui credere *Laertium* qui Scripta *Pythagoræ* nulla prorsus agnoscerent. Non tamen illud, quod volebat *Laertius*, è testimonio *Heracliti* *Philosophi* rectè conficiat. Agnoscit quidem *Heraclitus* in *Pythagoræ* *ἰσορίῳ ἀνδρῶπων μέλιστα πάντων*. Agnoscit *σοφίῳ* illius è *Scriptis* undique collectis congestam

Laert.
VIII. 6.

estam. Non tamen inde sequitur quidpiam
 ipso scriptum fuisse Pythagorâ, quod in-
 otuerit Heraclito. Ἰσορίη illa varia erat
 ius eruditio è tot gentium Traditionibus
 peregrinationibusque collecta. Par erat He-
 clito Democritus qui hâc ipsâ sententiâ ver-
 um illud usurpavit. Sic enim habent De-
 criti verba apud Clementem Alexandrinum :

ὅτι ὁ κατ' ἐμαυτὸν ἀνθρώπων γῆν πλείστην Clem. A.
 ἐπλανησάμενη, ἱστορεῖν τὰ μήκιστα. Alexand.
 ἀρεὰς καὶ γὰρ πλείστας εἶδον· καὶ λόγων ἀν- Strom. I.

θρώπων πλείων ἐσήκωσα. Locus plane ge-
 minus est de Peregrinationibus Eruditionis ergo
 intelligendus quem Libro titulum fecit Philo-
 sophus qui eidem Clementi Pythagoræus erat.

Ibid.

Primum enim harum Peregrinationum exem-
 plum erat à Pythagorâ, quem alij deinde
 multi imitati sunt, Seculis proximè sequen-
 tibus, Sophistæ & Philosophi. Nihil ergo
 commune habebat cum scriptis Historiis Py-
 thagoræ illa ἰσορίη, qui, pro Adversariorum
 hypothesebus, nullos habuit coævos ; pro
 nostris autem admodum paucos, è primis
 omnium Græcorum Historicis. Nulla præ-
 terea mentio apud Heraclitum Operis à
 Pythagorâ scripto consignati, utcunque illum
 scriptis alienis profecisse concedamus.
 In nomine Scriptorum, quæ Pythagoræ tribuenda
 censuit Laertius, meminisse ne quidem po-
 tuit Heraclitus. Idque nos docet ipse Laer-

sius : Γέγραπται δὲ (inquit) τὰ Πυθαγόρα Laert.
 ἱεράματα τρία· παιδευτικόν, πολιτικόν, VIII. 6.

120 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

Laert.
VIII. 15.
Sic item
Jamblich.
Vit. Pyth.
c. 31. p.
172.

Laert. ib.
Jamblich.
Vit. Pyth.
c. 31. p.
172. *Gel.*
III. 17.

Jamblich.
Vit. Pyth.
c. 20. cu-
jus tamen
Auctor ali-
us erat à
Pythagora.

Vit. Pyth.
p. 205.

φυσικόν. Sed verò hæc tria latuisse usque
ad *Philolaum* & *Platonem*, idem ipse testis
est *Laertius*, verbisque pariter in hanc sen-
tentiam disertis : Μέλει ὃ Φιλολάου καὶ Ἰων-
ῶναυ Πυθαγόρειον δόγμα. Οὗτος ὃ μόνος
ἐξήνεγκε τὰ διαβόντα τρία βιβλία, ἃ Πλάτων
ἐπέσειλεν ἑκατὸν μινῶν ἐωνηθῆναι. Si nullum
prorsus *Pythagoræ Scriptum* in lucem publi-
cam emanarit ante *Philolaum*, quomodo
quæso, ullum *Heraclito* innotuit Sectæ ex-
traneo, nec arcanorum conscio, qui tamen
Pythagoræ ipsi par pene fuit, & *Philolao* a
quanto etiam antiquior? Vix est cur dubi-
temus quin hæc tria διαβόντα βιβλία ipse
illa fuerint tria συγράμματα quæ priori loco
ipsæ *Pythagoræ* attribuerat. Hunc enim
ipsum numerum agnoscunt qui *Libros Pytha-*
goreorum operâ *Platonis* erutos testantur.
Et *rationem*, cur *Pythagoræ* tribuerentur
illam agnoscit *Jamblichus*, quòd mos esset
Pythagoreis receptus ut sua etiam inven-
Pythagoræ imputarent : Καλὸν ὃ καὶ τὸ πᾶν
(inquit) Πυθαγόρα ἀνατιθέναι τε καὶ ἀπολά-
ττειν καὶ μηδεμίαν ἀλλοτρίαν δόξαν ἰδίαν ἀπὸ τῆς
ἐν αὐτοῖς ἀποκειμένης, εἰ μὴ πᾶσι σπάνιον. Proinde
non est cur miremur in ἱερολόγω *Pytha-*
goræ personâ sermonem haberi. Causas ergo
cur tandem interciderint, inter alias, has etiam
recenset *Porphyrus* : Διὰ τὸ καὶ τὰ γεγραμ-
μένα Δωρίδι γράφειν· ἐχέσθαι τι καὶ ἀσφα-
λὲς διαλέκτε· καὶ μηδὲν διὰ τὸ τοιοῦτον
τὰ ὑπὸ αὐτῆς ἀνισορέμενα δόγματα ὡς νῦν

παρηκκομένα· τῷ μὴ ἀντικρυς Πυθαγο-
 ρεύς εἶ) τὰς ἐκφύρας ταῦτα. Loquitur
 manifestò de *Scriptis Doricis* quorum Auctor
 fuerit *Pythagoras Eratostheneus*, quæ tamen
Pytha pronunciat quæ *Philosopho* assignaban-
 tur, ipsisque suspecta *Pythagoreis*. Eâ po-
 tissimum ratione quòd ab illis emanassent
 qui *fidem* Sectæ datam de *arcanis* minimè
 divulgandis prodiderant, quique adeo pro *veris*
Pythagoreis minimè habendi essent. Fecitque
 intervallum, quo latuerant, quo minùs ge-
 nuina crederentur, quæ à *suspectis*, nec eâ,
 quæ fas esse credebatur, *reverentiâ*, Magistri
memoriam venerantibus, prodierant. Alius
 ergo à *Pythagorâ Philosopho* fuerit oportet
 qui verè *Scriptorum* Auctor fuerit quæ *Phi-*
losophi nomen duntaxat ementiebantur. Sal-
 tem ex eorum sententiâ qui *Philosophi* no-
 men ementitum existimabant, in quorum
 numero *Dionysius* erat, ni fallor, *Halicar-*
massæus, Criticus sui Seculi accuratissimus.
 Pergit deinde *Laertius*, & alia quædam addit
 de *Pythagora Athletâ* pro variis *Scriptorum*
 vetustissimorum *sententiis*. Ultimo nimi-
 rum loco de eo intelligendum esse cujus ibi
 mentionem facit, *Epigramma*. Verba ejus
 ita se habent : Ἐπὶ τῷ ἀθλητῇ καὶ τῷ το
 λέγετο τὸ ἐπίγραμμα, &c. Vel inde intel-
 ligimus de eodem *Pythagorâ Athletâ* eousque
 fuisse sermonem. Alium tamen illum à *Phi-*
losopho fuisse docent verba proxime sequentia : *Laert.*
 Οὗτος Φιλόσοφος καὶ ὃς ἐπέσειλε, &c. Hoc VIII. 48,
 ergo 49.

ergo tantummodo volebat, *Laertio* teste *Phavorinus*, eundem fuisse *Pythagoram* Scriptorem *Doricâ* linguâ Auctorem cum cognomine *Olympionicâ*, non autem eundem fuisse cum *Philosopho*, pro sententiâ *Eratosthenis*. Hunc etiam alij eundem fuisse credebant qui fuerit à *Cylone* oppugnatus. See alium illum à *Philosopho* crediderint oportet qui *Philosophum* incendio *Cyloniano* ne quidem interfuisse tradebant. Et quidem hic hallicinatos fateor qui tum *Pherocyde* Præceptore sepeliendo *Philosophum* occupatum volebant. Hoc enim cum verâ temporum doctrinâ pugillare vidit, teste *Porphyrio*, accuratissimus *Dicæarchus*. Solidius argumentum erat à recentioribus incendio *Cyloniano* ductum *Pythagoræ Philosophi* peregrinationibus, in portum primo *Caulonium*, inde ad *Locros*, inde *Tarentum*, tum postea *Metapontum*, ubi novissime perierit civium seditione. Hæc sane facta vera omnia esse non poterant, nisi alius fuerit qui *Crotone* perierit *Pythagoras*, alius qui *Metaponti*, vel in prælio cum *Syracusanis* multis post incendium *Cylonianum* annis. Idque sane verisimile est cognomines in Sectâ *Pythagoreâ* *Pythagoras* juniorum *Pythagoreorum* Traditiones non satis accurate invicem distrinxisse, sed discipulum qui *Cylonis* adversarij seditione perierit eum *Magistro* confudisse qui multis postea annis fuerit superstes. Quæ sane confusio facilis admodum erat cum vel nullæ omnino, vel pauca admodum extarent

extarent *Historiæ*. Sic item optimè *Historias*
 vicem conciliabimus, si ad *Pythagoræ Samij*
Philosophi disciplinam accesserit *Pythagoras*
 atque major *Athleta* etiam ipse *Samius*. Rectè
 enim ei obitus *Philosophi* obitu maturior affig-
 andus erat, cujus etiam natalis aliquanto
 fuerit maturior. Rectè item *Athleticæ* ope-
 ram ex professo dederit *Pythagoras* ille senior
 tum tamen, exercitio tantummodo probato,
 quoniam ipse dissuaserit junior eodem nomine
Philosophus. Rectè item potuit animalium
 quorundam carnes & fabas suis discipulis
 Athletis permittere *Pythagoras Athleta*, sal-
 tem antea quàm ad junioris civis disciplinam
 se contulisset, quæ tamen suis *Philosophis*
 interdixit *Pythagoras Philosophus*. Et sane
 ad carnis firmitatem corporisque crassitudinem
 spectabat victus ille *Pythagoræ senioris*, qua-
 rum rationem præcipuam habebant *Aliptæ*
 victus *Athletici* Præceptores, ab animi curâ
 alienas, quæ tamen erat præcipua *Philosophi*.
 Hæc si vera (quæ vera credidisse videtur
Eratoſthenes) Scripta illa, quæ *Pythagoræ*
 nomine ferebantur, hujus fuerint *Pythagoræ*
Pagilis, non *Philosophi*. Et filia item *Damo*
Pagilis fuerit non *Philosophi*, cujus fidei cre-
 dita *Pythagoræ* patris *ῥωμνήματα* refert
Lyſis ipse *Pythagoreus*, si quidem genuina sit
 illa *Lyſidis* Epistola, à *Damo* vicissim *Vitale*
 filia credita, quæ etiam ipsa *Telaugi* Philo-
 sophi *Pythagoræ filio* nupserit. Non certè
 matris fratri. Duos ergo *Pythagoras* fuisse
 consen-

Ap. Laert.
VIII. 42.

124 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

consentaneum est, quorum *junioris* filius fuerit *Telauges*, majoris autem *filia Damo*, neque autem *Vitale* nupta *Telaugi*. Accuratè hæc cum *duorum Pythagorarum* ætatibus conveniunt, quâ nos illas designavimus. Nec sane *Damonem* aliquam *Pythagoræ Philosophi* filiam agnoscunt qui *filias* illius recensent, nisi quidem illum cum *Pythagorâ Pugile* eundem censuerunt. *Duas* tantummodo *Pythagoræ filias* agnoscunt.

Clem. Alex. Clemens Alexandrinus, Myiam & Arignoten
Str. IV. Duas similiter Auctor alius apud *Photium Anonymum*. Hoc tamen *discrimine*, quod quædam

Bentl. in Arignoten appellaverit *Clemens*, hanc *Sarapionem* ille appellârit *Anonymus*. Acutè admodum *Æsaram* legendum è *Stobæo* collegit *Cl. Bentl.*
Boyl. p. 382. Harpocr. Edoi. *leius*. Et tamen *Arignoten* agnoscunt *Harpocratio* & *Suidas*. Potuit ergo *Arignoten*

Suid. A-crotonis à *Crotonis* fluvio *Æsaro* cognomen etiam *Æsaræ* traxisse. Utcunque tamen plurimum duabus *Pythagoræ Philosophi filias* nemo recenset, quod quidem sciam, inter quas locum fuerit *Damoni* nullus. Seorsim *Damo*, neque aliâ aliquâ accensitâ sorore *Pythagoræ filia* fuisse dicitur. Plane quasi alterius *Pythagoræ* filia quàm *Philosophi*, cum tamen attribuitur fuerit propter *Patris nomen* commune cum *Philosopho*.

8.

Alium à Pythagorâ Pugile Philosophum fuisse verum quicquid certè senserit *Eratosthenes*, alium tamen à *Pythagorâ Pugile* fuisse *Philosophum* res ipsa loquitur. Contrâ testimonium est *Hesychij*, quem plurimi facere solent articulum.

Gramm.

Grammaticæ consultissimi. Sic ille : Ἐν ^{rissimilli-}
 ἁμῶν κομῆτας. Ἐνιοι Πυθαγόραν τ' σοφὸν ^{mum est.}
 σοὶ τ' πυκτικῶ ἀσκήσαι ἢ ἀπ' αὐτῆ τ' ^{Carnium}
 παρημίαν λέγεαδ, ἈΜΑΡΤΑΝΟΝΤΕΣ. ^{esut apud}
 Hinc saltem constat quales habuerit in errore ^{Pythagoreos}
 duces *Eratosthenes*, pro illius *Scholias*tæ sen- ^{serò re-}
 tentiâ cujus *Scholia* hoc in loco compilavit ^{ceptus.}
Hesychius, si quidem in eâ fuerit sententiâ
 illam illum contendit fuisse Cl. *Bentleius*.
 saltem ita sensit *Jamblichus* cujus iudicium
 e quidem tanti facit ipse *Bentleius*. Hoc
 idit ipse Dominus *Bentleius*, nec ullâ ta- ^{Bentl. in}
 men *Responsione* dignatus est. Addidit & ^{Boyl. p. 53.}
 aliud contra se Argumentum de patre *Pugilis*
Pythagoræ Crateo, alio utique quàm qui
 merit *Philosophi*. Huic etiam ipse nihil aliud
 opponit præter nomen *Eratosthenis*. Et
 tamen à matribus *Clisthenum* diversis *Clisthenes*
 etiam diversos colligit Dominus *Bentleius*. ^{Pag. 88.}
 Nec erant profecto spernenda hæc quæ sibi
 ipse objecit Argumenta. Vix equidem
 unicquam habemus in *Pythagoreorum* disci-
 plinâ celebrius puris illorum ab animalium
 de manibus, & multo magis puro à carnium
 iaculo victu. Id quoque celebre dogmati
 apud illos recepto de animarum humanarum
 aliorum animalium corpora μετεμψύχουσι
 ceptam referendam esse tam sanctam illam
 brutorum animalium carnibus abstinentiam.
 ade enim factum ut homicidij, imo non-
 nunquam Parricidij, rei crederentur brutorum
 animalium interfectores. Inde factum ut ne
 quidem

126 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

Ovid. Me-
tam. L.
XV.

Gel. Noct.
Att. L. IV.
c. II.

quidem Deorum cultu Sacrificia cruenta probavit ipse Pythagoras, probavit Pythagoras Eadem fecit opinio ut Apollinis genitoris Delo ara Pythagoræ ipsi fuerit imprimis carum quod fuerit ἀνιδμαλῶς, ab animalium nemine cæde pura atque incruenta. Mitto quod habet, ipsius Pythagoræ Personâ, in hac sententiam, Ovidius. Mitto quæ justis hoc Argumento Operibus tradiderunt Plutarchus & Porphyrius, viri profecto Philosophiæ veteris universæ peritissimi, eoque nomine, pro suo cujusque Seculo, celeberrimi. Et tamen, si Gellium audiamus, contrarium docuit idem ille Pythagoras Philosophus, qui testes sententiæ adeo fidem supponentis adducit Aristoxenum Peripateticum Aristotelis Discipulum, ipsumque Aristotelem Aristoxeni Magistrum, imo Comicum etiam Alexidem : “ Porculis (inquit) minusculis & hædis tenerioribus victitasse Aristoxenus refert. Quam rem videtur cognovisse ex Xenophilo Pythagorico familiari suo, ex quibusdam aliis natu majoribus, quod ab ætate Pythagoræ haud multum aberat. Ac de animalibus Alexis etiam Poëta Comœdiâ quæ Pythagoræ vita inscribitur docet. — Postea : Plutarchus quoque homo in disciplinis gravi auctoritate primo Librorum quos de Homero composuit, Aristotelem Philosophum scriptis eadem ipsa de Pythagoricis scripsisse quod non abstinuerunt edendis animalibus, non pau-

paucâ carne quâdam. Verba ipsa *Plutarchi*, quoniam res inopinata est, subscripsi: Ἀριστοτέλης ὁ μίτερας, ἢ καθεας, ἢ ἀκαλύρας, ἢ τοιούτων ἄλλων ἀπέχεσθαι φησι τὸς Πυθαγορείους· χρῆσθαι ὁ τοῖς ἄλλοις. Ἀκαλίφη autem est animal marinum, quod urtica appellatur. Sed & piscibus nonnullis abstinere *Pythagoricos Plutarchus* in *Symposiacis* dicit." — Fieri non potest ut ille abstinendi à carne animalium cœperit post tempora *Aristoxeni*. Amicus enim illius *Xenophilus* ultimis Scholæ *Pythagoricæ* discipulis solet accenseri. Imo ab ipso *Sectæ* Magistro *Pythagorâ Philosopho* emanasse tam facta illiusquàm dogmata ostendunt, quid sani complectatur illius *Historia*. His certè *Aristoxeni* & *Xenophili* temporibus antiquiora habemus vetiti apud *Pythagoræos* carni testimonia. Ita *Aristophanes* in *Pythagoreis*, quo loco dicit pro solatio *Pau-* *peris* quæsitum fuisse *Pythagoræis* illum abstinentiæ prætextum, sic deinde inquit :

Ἐπεὶ παράδες αὐτοῖς ἰχθὺς ἢ κρέας
Καὶ μὴ κατεδίδωσι ἢ τὰς δακτύλους,
Ἐδέλω κρέμασθαι δειγνύς.

Ap. Athen.
Deipnos.
L. 4. c. 17.
p. 161. F.

hec ille de *Pythagoræis* vetustissimis, quos *Plutarchus* τὰς πάλαι Πυθαγορείους appellat. Tum quoque fortassis innuens à severitate *Discipuli* veteris discessisse novos ejusdem *Sectæ*, quique cœuvos asseclas. Antiquius hoc est *Mysteriis*

128 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

Mysteriis Pythagoræorum à Philolao & Platone
vulgatis testimonium. Quale item illud
Empedoclis de Homicidij Piaculo admissio
cæde Animalium. Imo etiam *Parricidij*:

Ap. Plu-
tarch. de
Superst.
p. 171. C.

Μορρω δ' ἀλλάξαντα πατὴρ φίλον υἱὸν ἀέει-
σφάζει, ἐπευχόμενῳ μέγα νήπιῳ.

Hinc ergo item discimus qualis fuerit
rustiorum Xenophilo Pythagoræorum opinio
de *cæde* brutorum *Animalium* quæ illos tam
à *cæde*, quàm à *victu* illorum animalium
prohiberit. Primus enim erat *Empedocles*
qui *Pythagoræorum* *Mysteria*, etiam ante *Philolaum*,
prodiderit, effeceritque ne etiam
Exteros lateret eorundem de *Animalium* *cæde*
sententia. Hoc nos docet *Neantes Cyzicenus*
Pythagoricos omnes *arcanorum* dogmatum
fuisse participes usque ad *Philolaum* & *Empedoclem*,
Empedoclis autem exemplo cautionem
effectos legem tulisse, μηδενὶ μεταδώσειν ἐν
ποίῳ. *Primo* quidem loco fateor memorari
Philolaum. Quæ causa fortasse fuerit causa
alibi neminem *Philolao* antiquiorem agnosce-
verit *Laertius* ipse *Pythagoricorum* *Mysteria*
proditorem. Sed ipsa ætas *Empedoclem*
cum *Philolao* *Platonis* *coævo* antiquiores
evincit. Et forma ipsa *Legis* de *Arcani* disci-
plinâ deinceps *arctiori* docet Poëtam fuisse
qui *Legis* in *futurum* ferendæ primus occa-
sionem dederit, qualem *Empedoclem* fuisse mani-
festum est, non autem *Philolaum*. Sed
laxiore

Ap. Laert.
VIII. 55.

maiores in hac tam sancta, uti credebatur,
disciplinâ, juniores, qui demum, quasi è
ostliminio, Sectam demortuam restaurârint,
docet *Plutarchus* astipulante etiam *Athenæo*.
De sui temporis *Pythagoræ* ambo intelligendi
unt. Ait ergo *Plutarchus*, cibus in commu-
nibus Epulis interdictos, (sic enim intelligo
verba: πλήθει ὀπιχνομένων καὶ διεργουμένων)
Oraculo *Delphico* admonitos, quo jube-
antur frugibus parcere, exinde solutiori usos
disciplinâ, ut carniū usum cum aliis com-
munem haberent, exceptis quibusdam anima-
rum terrestrium partibus, & piscium usu in
universum apud illos etiānum interdicto.
Tempus etiam, fortasse, quo cæperit hæc
inter *Pythagoræ*os invicem discordia, indicat
idem, ni fallor, ibidem *Plutarchus*. A Mo-
derato scilicet *Gaditano*, cūjus de Vitâ *Pytha-*
goræ Libros advocat *Porphyrius*, & *Alexicrate*
idem, ut videtur, *Pythagoræ*. Moderati
discipulum *Lucium* Quæst. VII. colloquio
fuisse testatur. Et *Alexicratis* τὸ καὶ
αὐτὸς discipulos à se conventos agnoscit *Em-*
edocles *Plutarchi* *Symposiacis* cœvus ad ulti-
am *Plutarchi* ætatem referendos. Se enim
annis provectum indicat hoc Opere *Plutarchus*,
& filios adultos. Opus ipsum inscribit *Sessio*
Senecioni Trajani gratiâ florenti. Memoratque
eo *Phavorinum*, qui floruit sub *Hadriano*
potissimum, sic tamen ut *Antonini Pij* Impe-
rium affectum attigerit, quo illum sæpe dis-
crepentem audivit *Gellius*. Memorat etiam

Plutarch.
Symp.
L. VIII.
Qu. VIII.
Athen. Dei-
pnos. L.
VII. c. 164
p. 308. D.

K

Herodem.

Herodem. Atticum, ut videtur, quem sæpe vidit Athenis audivitque *Gellius, tum Consularem* Sub *Nervâ* thesaurum reperisse dicitur *Nicetas Herodis pater*. Idem adhuc erat in honore *Nicetas* Martyrium patiente *Polycarpo, quo Trajani Imperio, ad exitum vergente, passus est*. Anno *Ær. nostræ Christianæ CXLIII* Cos. erat *Herodes*. Tum nempe munere defunctus quo *Marci Verique* studiis præfectus est. Etiam *Marci* tempora attigit, ut ex *Inscriptione* colligimus & *Pausaniâ*. Secus *Romæ* fuit, ut videtur, *Herodes* cum illius mentionem faceret *Plutarchus, necdum Principum* institutioni præfectus. Hæ certe notæ *Traiani* finem vel *Hadriani* initium designant videntur quo fuerint proinde *Pythagoræorum* novæ Sectæ discipuli. Et primo adeo *Christianæ Æræ* Seculo vixerint oportet *Moderatus & Alexicrates, novæ Sectæ Magistri*. Tum ergo prodierint quæ Sectæ novæ occasionem dederint *Delphica Oracula*. Sic tamen non nisi pedetentim obtinuerint. Primo quidem ut in *Sacrificiis* animalium usum admitterent; tum ut in *Epulis Sacrificialibus* animalium mactatorum carne, pro more vescerentur, denique ut in *privatorum* hominum conviviiis hanc sibi licentiam permiserint, ut, pro *convivarum* arbitratu, victum caperent. Sed rarò imprimis, & parce, & carniū discrimine observato, quòd manifestum esset à *decessorum* præceptis discessio. Ita *divisos* invicem *Pythagoræos* è *Plutarcho* discimus

imus. Abstinebat enim adhuc ab animalium carne *Philinus* amicus *Plutarchi*, cum tamen convivij libertate communi, pro novatorum sententiâ uteretur *Lucius* discipulus *Moderati*. Quod ergo timidè *Novatores* fecisse diximus, ad aliquâ decessorum Auctoritate muniendum existimabant, ut vel timidè admitterent. Inde testimonia illa quæ sita *Aristoxeni Peripatetici*, et *Aristoxeni* Magistri *Aristotelis*. Quæ tamen non sufficiebant quin pro novatoribus haberentur timidi illi animalium convivatores.

Veterum certè *Pythagoræorum*, quos *παλαιὸς* appellat, aliam fuisse sententiam agnoscit ipse *Plutarchus*. En verba : Πάρεσι ὃ τῷ τε λόγων ^{9.} *Auctor* τῷ ἱερῶν εἰσάξειν τοῖς ΠΑΛΑΙΪΔΙΣ, ὥς ἔ ^{carnium} *edenda-* ^{rum apud} *juniores* *Pythagoras*, ἔργον ἐναγὲς καὶ ἄδεσμον ἐποιεῖτο. Sic ^{Pythagoras *raos, ve-* ^{tustior fe-} *rebatur,* ^{Philosopho} *tamen ju-* ^{nior, Py-} *thagoras* ^{Eratoclis} *filius, ori-* ^{gine Tyr-} *rhenus,* ^{quem ta-} *men falso* ^{cum Philo-} *sopho eun-* ^{dem exi-} *stimabant.* ^{9.} *Auctor* ^{carnium} *edenda-* ^{rum apud} *juniores* *Pythagoras* ^{Pythagoras} *raos, ve-* ^{tustior fe-} *rebatur,* ^{Philosopho} *tamen ju-* ^{nior, Py-} *thagoras* ^{Eratoclis} *filius, ori-* ^{gine Tyr-} *rhenus,* ^{quem ta-} *men falso* ^{cum Philo-} *sopho eun-* ^{dem exi-} *stimabant.*}

tam à *Sacrificiis* quam ab *epulis* exemerint
Pisces autem διὰ τὸ μὴ ὁμορύλον excepisse dicuntur.
 Quasi verò sæviores esse docuerit in ὁμορύλων
 quàm ἄλλορύλους. Hoc certè alienissimum
 à sanctissimis innocentissimisque veterum
Pythagoræorum moribus ostendit *Plutarchus*
 ut verè fuissent *pisces* hominibus ἄλλορύλοι.
 Sed ὁμορύλους *pisces* agnoscebant qui *Humanarum Animarum* etiam in *Pisces* μεταμε-
 τήσωσιν asseriebant. Et in eâ sententiâ ipsum
 fuisse *Pythagoram* *Sectæ* universæ Magistrum
Plutarchus observavit. Huc refert capturam
piscium à *Pythagorâ* redemptorum hoc solo fide
 ut redemptis à se piscibus *libertatem* indu-
 geret, Οὐχ' ὡς ἄλλορύλων καὶ πολεμίων (inquirit)
 ἀμελήσαντα τῷ ἰχθύων, ἀλλ' ὡς ἡμεῖς φίλων
 καὶ οἰκείων γερονότων αἰχμαλώτων λύτερα κατα-
 βαλόντα. Hæc itaque tantopere à verâ *Pythagoræ Philosophi* sententiâ discrepantia, à
 aliquâ proinde Auctoritate commendanda
 erant *Sectæ* in quâ *Magistri* Αὐτὸς ἑρὰ insta-
 omnium erat Argumentorum. Huc illa spe-
 ctabant *Oracula* quæ è tripode *Delphico*
 emanabant. Par enim *Pythio Apollini* apud
 suos credebatur *Philosophus*, Humanâ omni
 Auctoritate major. Imo *Pythij Apollinis*
filius, à quo nomen illum nonnulli credunt
 traxisse *Pythagoræ*. Imo idem cum *Apolline*
Hyperboreo credi volebat, si quidem verum
 sunt quæ de *femore* ejus aureo fabulantur
 quod *Abaridi* monstrârit *Apollinis Hyperborei*
 sacerdoti, quale scilicet in numine suo patri
 coluerat.

coluerat ipse *Abaris*. Ita *Pythagoræ* vicem
 ipse obtinuerit Oraculi Auctor *Apollo* qui id
 tantum præcipiebatur, ut *frugibus* parcerent,
 καὶ τοῖς ἀφ' ἧς φθίγγουσιν. De anima-
 rum Sacrificiis *frugum* loco sufficiens contra
 receptas majorum ab ipsis *Pythagoræ* tempo-
 ribus consuetudines, nihil apertè præcipiebat
 Oraculum. Hoc suis duntaxat debebant ra-
 tioniis è receptis vulgo Sacrificiis supplen-
 dum fuisse quod deerat è *frugibus* quibus
 parcebatur. Hæc causa erat cur novam illam
 veteribus Sectæ præsidibus incognitam
 consuetudinem ταρταρῶμενοι καὶ δειμαίνοντες
 introduxerint, ne forte mentem *Pythij* non
 essent affecuti, nec verbis expressis id præci-
 piens quod ipsi ausi fuerant, nec majorum
 Traditionibus consentaneam, nec Sectæ uni-
 versæ suffragiis munitam. Ergo quod *Pythius*
 non satis clarè præceperat, id *Pythagoræ*
 nomine approbandum erat, alterius quidem
 Philosopho qui tam dissenteanea præceperit à
 Philosopho, quem tamen ipsi neglecturi fuerint
 nisi eundem credidissent cum Philosopho.
 Huc ergo avidè traducta quæ apud *Ari-*
stoxenum Musicum *Peripateticum* legebantur
 Traditione *Xenophili* celebris in Scholâ
Pythagoræ Magistri, eum scilicet porculis mi-
 nuculis & hædis tenerioribus victitasse. Ergo
 si alius fuerit à Philosopho, & tamen idem
 haberetur cum Philosopho qui alia senserit à
 Philosopho; non aliò rectius, ut opinor, hæc
 attulerimus quàm ad *Aliptem Pythagoram*

Jamblich.
Vit. Pyth.
c.V. p.40.

Aristox.
Harmonic.
Elem. p.
6, &c.

Symp.
VIII.
Qu. VII.

Pythagoræ Philosophi discipulum, de quo scribit Jamblichus: μὲν Σαμίων συναπὸ Πυθαγόρα ὁμῶνμεθα ὦν αὐτῷ, Ἐρατοκλῆς ὁ υἱός. Τέτρε δὲ καὶ τὰ ἀλειπτικά συγγραμμά φέρεται, καὶ ἡ ἀντὶ ἰσχυρῶν τοῖς τότε ἀθλητῶν κρεώδεις τερφῆς, ἢ καλῶς εἰς Πυθαγόραν Μνηστέρχε τέτων ἀναφερομένων. Fuerit eadem cum Philosopho patriā, alium tamen sum à Philosopho fuisse necesse est qui alium fuit à Philosopho patrem, non Mnesarchum, Eratoclem. Eundem, ni fallor, cum Ergastoc vel Erastocle, vel Eratocle (sic enim variè scribitur monet Cl. Meibomius) cujus meminit idem Aristoxenus, testis Traditionis de compositis à Pythagorā animalibus. Musicum fuisse Eratoclem ex hoc ipso constat Aristoxeni testimonio. Et quidem ita ut de proportionibus Musicis disputārit. Has autem à Pythagorā Philosopho inventas esse docemur ex audientia fabri ferrarij in incudem plagis. Inde poterat colligemus Pythagoræ Philosophi discipulum ipsum quoque fuisse Eratoclem, maioremque adeo Philosopho filium Eratoclem fuisse Pythagoram. Idque sane innuit Jamblichus cum veniā fuisse Pythagoram Eratoclem cum in Italiam discederet Philosophus. propinquior vixerit memoriæ Xenophili atque Aristoxeni. Tyrrbenum ergo hunc Pythagoram existimant quorum è sententiā loquitur Mnesarchus: Οὐ παλεῖσθαι, ὥσπερ ἔτεροι ποιοῦν, ἀλλ' αὐτὸν εἰς Τυρρηνίαν καὶ γερνῆσαι, καὶ τὰ τράγῳ καὶ πεπαυμένῳ τὸ Πυθαγόραν.

etiam

etiam *Aristoxeni* vestigia habemus. Sententia enim quæ *Pythagoram Tyrrhenum* fecerit, Auctorem *Aristoxenum* agnoscunt primum *Veteres*, quæ scilicet *idem* asserentibus *Aristarcho* atque *Theopompo* præiverit. Inde colligimus hunc ipsum fuisse *Pythagoram* quem victus ex animalibus Auctorem fecerat *Aristoxenus*. Hoc tamen ipsum de *Philosopho* probare difficile censuit *Theo Grammaticus*.

Verba sunt *Plutarchi* : *Ὁ δὲ Γραμματικὸς* Symp. VIII. Qu. VIII.
ὅτι Τυρρῶν μὲν ἀποδείξαι μέγα ἔργον, ἔστιν, καὶ ἡ ἰσχυρία. Duæ enim erant, quod hos ipsos *Pythagoræos Xenophili Aristoxenique* sequaces, de hac *Pythagoræ* patriâ sententiæ : Alia illum *παλεῖν* *Tyrrhenum* existimavit, quod scilicet patrem illius *Aratoclem Tyrrheniâ* ortum filium *Pythagoram* alibi suscepisse crediderint. His astipulari videtur *Jamblichus*, qui minorem hunc *Pythagoram Philosophi comitem* è *Samo* censet. Alia illum in *Tyrrheniâ* natum, enutritum, educatumque censebat. Harum ergo sententiarum utra verior esset ex *Aristoxeni* testimonio *Tyrrhenum* tantummodo appellantis non constabat. Inde factum ut ad Argumenta à re ipsâ petita confugerent cum de testimonij sententiâ ambigeretur. *Symbolorum* nempe vestigia in *Tyrrhenorum* moribus receptis repererant alibi non reperi. Sed ex *Ægyptiorum* moribus desumpta *Pythagorâ Symbola* idem observavit *Plutarchus* aliique. Utrunque autem ortum ha-

136 *Exercitatio Secunda, de Etate*

buisset unum eundemque *Philosophum*, non est agnoscendum. *Tyrrhenum* tamen saltem ortu paterno juniorem illum *Eratoclis* filium *Pythagoram* potuit certe scire qui *Eratocle* advocat *Aristoxenus*, vel Præceptor *Aristoxeni* *Xenophilus*. Hinc tamen alius à *Philosopho* fuisse vincitur qui fuerit aliâ quàm *Philosophus*, patriâ. Hic ergo erat qui *Eurymenem*

Laert.
VIII.12.
Nat. Hist.
XXIII.7.

Olympionicen instituit, ut è *Phavorino* *Philosopho* aliisque docet *Laertius*. Nempe *Pythagoras* *Exercitator*, ut à *Plinio* appellatur. Hoc ipso nempe consilio, ut illum à *Philosopho* secerneret. Perperam ergo *Eratosthenes* *Pythagoram* pro *Philosopho* habet *Cl. Bentleius* ex eodem testimonio apud *Laertium* *Phavorini*. Longe proclivius erat ut cum *Aliphatam* confunderet *Eratosthenes* quàm alterutrum eundem crederet cum *Philosopho*. Ægrè certè Sectam *Pythagoricam* vel profite potuit hic *Pythagoras* si rectè *Aristoxeni* sententiam repræsentârit *Laertius*, cum animalium omnium esum ab eo permissum tradidit bove duntaxat aratore & ariete excepto. Manifesta satis in his tribus trium *Pythagorarum* indicia habemus: alterius qui ipse fuerit *Pugil* atque *Olympionices*; alterius qui non ipse fuerit *Athleta*, arte tamen saltem *Athleticâ* *Eurymenem* *Olympionicen* instituerit tertij denique qui ne quidem agones victoriæ causâ susceptos probârit, sed corporis duntaxat exercendi. Hanc certè ultimam sententiam fuisse *Pythagoræ Philosophi* docet *Porphyrius*

Laert.
VIII.20.

Pythius : Καίτοι γε παρὶ τῇ σοφίᾳ ὁ Πυθα-
 γόρας ἀθλεῖν μὲν παρήκει νικᾶν δὲ μὴ ὥς δέον
 τὸν μὲν πόνον ὑπομένειν, τὸν δὲ ἐκ τῆ νικᾶν
 δόξαν φεύγειν. Saltem inde colligimus, con-
 stitutâ Pythagoræ disciplinâ, non esse cur
 expectemus in illius Scholâ Olympionicas
 ut aliorum quorumcunque ludorum victo-
 res. Et tamen ex hac ipsâ Scholâ erat
 Milo Crotoniates VI. victor Olympiorum, VI.
 Pythiorum, X. Neneorum, IX. Isthmiorum. Certè
 illâ ipsâ Olymp. LXII. quo Stadionices erat
 Eryxias, vicit etiam Milo, quo volunt multi
 in Italiam venisse Pythagoram. Etiam corollis
 Olympicis decoratus vicit Crotoniatas Olymp.
 LXVII. 3. quod alienum erat ab illâ Pytha-
 γοραῶν disciplinâ. Ita Diodorus. Nondum
 ergo Crotone Scholam constituerat Pythagoras
 Philosophus. Etiam Olymp. LXXI. vicit Olympia
 Empedocles, ut ne tum quidem disciplinam
 exierit in Siciliâ. Ambo cum nostris Pythagoræ
 rationibus paulo serioribus magis, quàm cum
 adversariorum antiquioribus conveniunt.

Porph. Vit.
 Pythag.
 p. 186.

Diodor.
 Olymp.
 LXXXIII.
 3. Lib. XII.

Hoc tamen obiter. Alia enim ostendunt
 novaturientes illi juniores Pythagoræi quibus
 mores suos à Præceptoris sui disciplinâ minus
 abhorre conficiant. Aristoteles paucorum
 tantaxat animalium partibus tantummodo
 quibusdam abstinuisse testis esse dicitur, χρῆσθαι
 τοῖς ἄλλοις. Ita sententiam Aristotelis
 Plutarchi Libro, qui intercidit, de Homero
 præsentavit Gellius. Utinam verba Aristo-

10.
 Animalium non-
 nullorum
 partes
 nonnullæ
 propter
 mysticas ra-
 tiones Py-
 thagoræis
 interdi-
 ctæ. Non
 quasi alio-

telis

rum ani-
malium
partes om-
nes, eo-
rundemve
alia fuisse
concessa.

Aristot.
ap. Laert.
VIII. 19.

telis ipsa haberemus. Ita constaret non
verba illa *χρησθῆναι τοῖς ἄλλοις* Aristoteli
fuisse, an à Plutarchi, juniorumque
Pythagoræorum, nata ratiociniis. Poterat
enim Pythagoras & partes illas certorum ani-
malium vetuisse, propter Mysticam aliquam
rationem illorum animalium, illarumque
partium, propriam; nec reliqua proinde
animalia omnia, eorundemve animalium par-
tes alias, propterea indulgisse, propter com-
munem omnibus animalibus humanarum ani-
marum, quam credebant, μεταμψυχω-
Mores animalium Humano generi incommu-
dos sub illis animalium partiumve Symbolis
interdictos jure gentium receptum est. Sicut
vetita Judæis animalia intellexere qui è
similibus aliarum gentium exemplis de Juda-
rum moribus argumentabantur. Nec, ut
datur, absurdè. Et tamen præter morum
vitia animalium Symbolis obducta, Symbolis
ipsa Judæis interdicta esse constat. Erant
enim vetustissimorum Sapientum Præcep-
tiones pleræque Symbolicæ, ut fusè docet
Clemens Alexandrinus. Pro more tunc re-
ceptissimo, cum Proverbiis & Ænigmatibus
arcana Sapientiæ traderentur. Erant præ-
terea nonnulla hujus generis interdicta, non
ob culpam aliquam animalis, cujus Symbolis
adhibebatur, sed ad memoriam Historiarum
alicujus Sacræ & arcane; seu gentium me-
moriam spectarent, seu conditores quorum me-
moriam apud posteros sacram esse volebant.

Sivon:

ic emarcescente Jacobi femore cum Angelo
 stantis, pars illa femoris in aliis omnibus,
 Legi permittitur in victum cedebant, ani-
 malibus vetabatur, ratione tamen Interdicti
 humano Jacobi femore petita. Similia
 ant apud Ægyptios interdicta in memoriam
 belli Osiridis, & Ori postea cum Typhone,
 propter fabulas quæ Deorum ipsorum aut
 typhonis latebras in animalibus comminiscen-
 tur. Similia apud Græcos propter prælia
 cum Typhoeo aut Encelado, quo Dij
 animalium formas induisse credebantur. Si-
 milia apud Syros in fabulis de Dagone, Der-
 onto, Atergatide piscibus, & columbâ Semi-
 midis. Quanquam autem ad speciem ani-
 malium Symbolicorum universam transferri
 deberent undecunque ex Historiâ gentis cu-
 jusque Sacra petita rationes, ut unâ animalium
 ipsorum esus præciperetur seu vetaretur,
 cum alia nulla ratio obstaret quo minùs
 ratio Præcepti à Symbolo ad animal ipsum
 transferretur; cum verò legem haberent
 Pythagoræi quæ animalium omnium usum Sectæ
 interdixit, nihil tamen interea vetabat quo
 minùs usum Symbolorum ab animalibus petito-
 rum adhiberent in Sacris saltem Præceptio-
 nibus. Exemplum habemus in S. Petri Apo-
 stoli Visione de gentium admissione in Pec-
 catorum sine Circumcisione, sub animalium impuro-
 rum Symbolis quæ pura Deus ipse pronun-
 ciavit, cum tamen animalium mundorum im-
 mundorumque discrimen apud Christianos nul-
 lum

lum futurum esset. Imo *Apostolo jejuno* Vi oblata est, & sub *comestionis* Symbolo, c tamen de *manducatione* corporeâ nihil p ceperit *Spiritus Sanctus*. Ægrè alioqui turus erat, si id *voluisset*, quòd animalia i immunda jejunos *Apostolus non comederit*. Tandem ergo, non *Præcipiendi*, consilio m nebat *Apostolum* *Spiritus* de *animalibus immundis* mactandis atque comedendis, utcunq formam eam adhibuerit quæ *Præcipienti* mag consentanea videatur. Vera autem *Præceptis* ad sensum *Præcepti Mysticum*, non *Grammaticum*, referenda est, ne scilicet *Gentili præputiatis* pro *immundis* haberet quos De se pro *mundis* habiturum esse docebat. Sit itaque *Pythagoræ Symbola* de μήτρα, καὶ ἀκαλύρη vel ἀκαλήρη intelligenda erant res Symbolis significatas, non autem Symbol ipsa, præceperit *Philosophus*. Malè ergo animalia, animaliumve partes retulit se *Aristoteles* ipse, seu *Plutarchus*, seu potius fortasse coævi *Plutarcho Pythagoræi*, quos receptis suæ moribus, dum vigeret *Sectæ successio*, discessisse probavimus. Imo Symbolorum suorum veram sententiam extere latere voluit ipse *Pythagoras*, quæ causâ ver fuisse videtur cur Symbolis potius, quam verbis apertis, ea præceperit *Magister Sectæ Pythagoras*. Non est ergo cur veram Symbolorum sententiam affecutum credamus *Aristotelem*, cum hoc ipso fine Symbola à *Pythagorâ* excogitata fuisse manifestum sit.

Sectæ exteris ea patefierent quæ noluit
ab aliis intelligi præterquam ab admis-
sionis intimæ Discipulis. Perperam ergo ex
Symbolis collegerunt Pythagorâ juniorès,
quæ fuisset Præceptoris sententia de animalium
carnumcunque carnibus comedendis. Ju-
iores non moramur idem ex alienâ fide re-
ferentes.

Sed aliunde colligit Athenæus hanc ean-
dem de Pythagorâ sententiam. Ἀπολλό-
νιος ὁ Ἰωνεὺς, inquit, ὁ Ἀεθιωντικὸς, καὶ Δύσαι-
ος αὐτὸν ἐκατόμβην, ὅτι τὰ εὐρηκέναι ὅτι
ἐργὸν ἐξδογανίς ἢ τὸ ἐξδιδῶ γανίαν ὑπολέυσσα
καὶ δύναιται ταῖς ἀμεχεύσαις.

Πυθαγόρας τὸ περὶ κλέες εὐεατο γράμμα
λέων, ἐπ' ᾧ κλεινὴ ἦτορ βεδυσίη.

Hæc ideo addidit ut rectè Aristoxenum Phi-
losophi Pythagoræ sententiam intellexisse pro-
ferret. Proinde de cruentis animalium sacri-
ficiis intelligendus. Eadem fere ² Laertius
que ³ Plutarchus, atque ante utrumque
Vitruvius, & ⁵ Cicero. Sed de Thalete
em tradidit Pamphile, eodem agnoscente
Laertio. Hæc si veriora, non erit necesse
Sacrificia animalium cruenta Pythagoræ
putemus. Erant enim certè ejusdem Sa-
crificia à Pythagoræ dogmatibus alienissima.

II.
Hecatombæ veterum Pythagoræorum non animalium erant, sed factorum consilium.
Alius ergo Alipies ille Pythagoras qui Animalium esum indulgit à Pythagorâ Philosopho.

¹ Athen. Deipnos. X. 4.
² Laert. VIII. 12.
³ Plutarch. Ne si. av. viv. posse secund. sent. Ep.
⁴ Vitruv.

Arch. L. IX. c. 2. ⁵ Cicer. III. Nat. Deor. ⁶ Laert. I. 24.

⁷ Laer.

142 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

⁷ Laert.
VIII. 20.

⁷ Laertius: Μανικῇ τε ἐχρήτο τῇ διὰ τῆς κ
δόνων τε καὶ οἰωνῶν. ἥκιστα δὲ διὰ τῆς ἐμ
ρων, ἔξω δὲ διὰ λιβάνων. Οὐσίαις τε ἐχρ

⁸ Ap. Laert.
VIII. 37.

⁸ Α Ψ Τ Χ Ο Ι Σ. ⁸ Mnesimachus Alcmaeone

ὥς Πυθαγορεῖς δύνειεν τῷ Λοξία,
Ἐμψυχον εἶδεν ἐοδόντες παντελῶς.

⁹ Athen.
L.IX. c.9.

*Mediæ ætatis fuisse hunc Comicum testa-
tam* ⁹ *Athenaus* quàm ex eo *Suidas*.

magis audiendus de *Veteris Sectæ* moribus
quàm *juniores* etiam *Pythagorai*. Nec fa-
qualis obtulerint in *Templis* publicis *Sacrificiis*
latere potuit *Sectæ* etiam *extraneos*. *Porphyrus*

Porph. de
Abstin.
L.II. c.38.

Opere Elaboratissimo: Φησὶ δὲ ἔμψυ-
χτος δύνειεν μὲν ἐν, ἀλλ' ἄχρως ἀλφίτων,
μέλιτι, καὶ τῆς ἐκ γῆς ἀκροδύων, τῆς
ἄλλων ἀπάρχεσθαι. Μὴ δὲ ἀρ' ἡμαρμένης ἐσθλῆς
ἔστω τὸ πῦρ, καὶ ὅσα φησὶν ἐκείνου. Τί γὰρ
μεταγράψαι ταῦτα; De *Vitâ Pythagoræ*

P. 196.

Οὖν τε θεοῖς ἀνεπαχθὴς ἦν, ἀλφίτοις τε,
ποπάνῳ, καὶ λιβανωτῷ, καὶ μύρρῳ τὸς δὲ
ἐξίλασκόμενον, ἔμψυχοις δὲ ἥκιστα. Quàm

aliena quæ sequuntur: Πλὴν εἰ μὴ πο-
ἀλεκτορείῳ, καὶ τῆς χοίρων τοῖς ἀπαλατάτοις
Opponimus ei testem *Eudoxum* ab ipso a-
vocatam, melioremque certè de veteru
Pythagoræorum moribus testem quàm fuer

Ap. Porph.
Vit. Pyth.
P. 183.

ipse *Porphyrus*. Sic ille: Τοσαύτη γὰρ ἀνέ-
φησὶν Εὐδόξου, ἐν τῇ ἐσδόμῃ δὲ γῆς περιέ-
κεχρησθῆναι, καὶ τῇ περὶ τὸς φόνους φυγῇ καὶ τῇ
φονεύοντων, ὥς μὴ μόνον τῆς ἔμψυχων ἀπέχεσθαι
ἀλλ'

παρὰ τὴν μαγείαν καὶ τὴν ἀνθρώπων μηδὲ ποτε πλη-
 ρυν. Par erat hic ipsi Platoni, majorque
 Aristotele, omnibusque anteponendus testibus
 probato animalium victu à Pythagora.
 dum junioribus Pythagoræis. Qualia verò
 sacrificia animalium probârit verus Sectæ
 institutor Pythagoras, docet loco citato
 Porphyrius illâ ipsâ in causâ inventi à se Pro-
 tematis Mathematici, his nimirum verbis :

ἀδύτισε δὲ ποτε, σάκτινον, ὡς φασί, βέν, Porph. Vit.
 ἀνελίξεσθαι, ἐξευρών τ' ὁρθογωνίαν τ' ὑποτεί, Pythag.
 πῶς ἴσον δυναμένῳ ταῖς περιεχέσσαις. P. 196.

Hanc
 sententiam Auctorum acuratissimorum
 auctor sui Seculi doctissimus. Erat ergo
 ille Pythagoræus è farinâ triticeâ subactâ
 bovis duntaxat effigiem formatus. E molâ
 licet, vel libo cocto Sacrificiis addi solito,
 de sumi solebant Sacrificiorum farta vel
 amina. Carnis itaque aut sanguinis in hoc
 sacrificio usus erat plane nullus, nec certè
 aliquam quod cum egregiâ Pythagoræorum
 doctrinâ pugnare aliquatenus videretur.
 nem bovem obtulisse volunt primum Athe-
 nensium Regem Cecropem, qui tamen etiam
 è sanguine, pariter ac Pythagoras, abhor-
 erit. Sic enim scribit de Cecrope Pausanias :

μὲν γὰρ Δία τὸ ὀνόμασιν ὑπαίον πρῶτος, καὶ Pausan.
 ἔχει ψυχρὸν, τέτων μὲν ἡζήσεν ἔδεν Arcad.
 περμαῖα ὃ ἐπιχέμα ὅτι τὸ βωμῶ
 ὀρίσιν, ἀ πελάνες καλῶσιν ἔτι καὶ ἐς ἡμᾶς
 βωμῶν.

Bos enim Eusebio est qui πέλανον
 Pausania. Ita ni Historia intelligatur, se
 fidem

144 *Exercitatio Secunda, de Aetate*

Cicer. de
Nat. Deor.
L. III. c. 36.

fidem ei non habere Cicero profitetur ingenu
Sed id quidem (inquit) non credo, quoni
ille ne Apollini quidem Delio hostiam immo
lare voluit, ne aram sanguine adaspergeret.
unico, fateor, bove loquitur Porphyrius à
thagorâ immolato. Nec tamen solus. B&S
σίν tantummodo dixerat in Epigramma
Apollodorus Arithmeticus vel Logisticus
(utroque enim modo appellatur) qua vo
boum numerum certum nullum designav
De unico tamen bove illum, præter Porph
rium, interpretantur Cicero & Plutarchus
De hostiis unâ pluribus intellexit Vitruvius
Et hecatomben fuisse censuerunt Laertius
Athenæus. Non certè pro sententia Pyth
goræ qui frugalitatem in Sacrificiis probaba
Utcunque tamen incruenta his quoque tem
poribus Pythagoræorum fuisse Sacrificia exen
plum habemus in Empedocle. Vicit in
lympiis ille, & pro more Olympionicarum
facros Civitatum legatos convivio excep
Sacrificio bovis. Talis nimirum, quales
descripsimus, non carne videlicet aut sangui
præditi. Ita apud Laertium Phavorinus
Εγὼ δὲ εὖρον ἐν τοῖς ὑπομνήμασι Φαβριαν
ὅτι καὶ βέν ἔδωκε τοῖς θεοῖς ὁ Ἐμπεδοκλ
ἐκ μέλιτος καὶ ἀλείτων. Respondent ha
verbis Porphyrij supradictis, ἄχρῃ ἀλείτων
καὶ μέλιτος, in Libris de Abstinentiâ. In
autem Empedoclem sacrificasse pro Seta
quam profitebatur, disciplinâ Pythagoræ
testis ipse Athenæus est. Sic enim habet

Laert.
VIII. 53.

Ἐμπε

Ἐμπεδοκλῆς δ' ὁ Ἀκραγαντῖν^Θ ἵπποις Ὀ-
λύμπια νικήσας, Πυθαγόρειος ὢν, καὶ ἐμψύχων
ἐπιχόμεν^Θ, ἐκ σμύρνης καὶ λιβανωτῆ, καὶ τῶν
πλυτελεσιμάτων ἀρωμάτων βέν ἀναπλάσας,
ἔθηκε τοῖς εἰς τὸ πανήγυριν ἀπαντήσασιν.
Oblitus est hæc se scripsisse Athenæus cum
postea è bove quem sacrificârit Pythagoras
contrariam adeo Pythagoræ sententiam col-
ligeret, quasi scilicet cruenta Sacrificia pro-
bârit. De eodem Empedoclis factio ita Phi-
lostratus : Καὶ ὁ ἐν Ὀλυμπίᾳ βῆς, ὃν λέγεται
ἄμμα ποινοῦμεν^Θ διῶσαι, τὰ Πυθαγόρεος
παρὲν^Θ εἶναι ἄν. Quare Aleipticorum Scrip-
tor, Aleiptes ipse, Pythagoras, qui animalium
nonnullorum esum indulgit, quicumque demum
fuerit alius certè fuit à Philosopho.

Athen. Dei-
nos. L. I.
c. 3 p. 3. E

Vit. Apol-
lon. L. I.
c. 1. p. 2.

Hinc autem obiter, ni fallor, notas lucra-
mur, temporis quo in Italiam venerit Py-
thagoras Philosophus. Solus enim junior hic
Pythagoras fuisse fertur Samiorum qui à
Samo ad Italiam usque Philosophum secutus
fuerit. Συνεπῆρε, inquit Jamblichus, L. I. c. 5.
40. Interpreti perperam, extolleretur.
sed legendum συνεπῆρε, & ad sarcinas colli-
gendas, aut convasandam supellectilem refe-
rendum, pro more itinerantium. Hæc scilicet,
pro eorum sententiâ qui Tyrrhenum hunc
juniorē Pythagoram, non suo ortu, quem
Sami repererit Philosophus ; sed παλεόθεν,
quod Etruriâ oriundus esset pater hujus ju-
nioris Pythagoræ Aristoxenei Eratocles. in

12.
Aleiptes ille
Pythagoras
juvenis e-
rat, cum
Philoso-
phum, O-
lympiad.
LXVII. 4.
è Samo
comitare-
tur in Ita-
liam.

146 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

eā enim sententiā nonnullos fuisse monu-
 uti vidimus, *Plutarchus*. Ita unā cum *P*
losopho venerit in *Hetruriam* junior ille *Pyt*
goras καλεῖται *Hetruscus*. Nempe anno, p
 nostris rationibus U. C. *Varroniano* 244. o
 fuerit *Philosopho* LIX^{us}. Tum senium *Ph*
sophi & memoriae defectum, τὸ γῆρας, ἡ
 τέτς ἀμνημοσύνη, memorat *Jamblichus*.
 proinde *Philosophus* ætate saltem illā mi
 esse vix potuerit. Vicissim *Pythagoram*
 niorem νεανίαν appellat idem *Jamblich*
 eāque ætate ut exercitia juvenibus impos
 præstiterit. Is fuerit annus, præter-prop
 ætatis XX^{us}. Satis nimirum commodè,
 juvenis pater etiam *Eratocles* artem *Musica*
 à *Philosopho* didicerit. Sic natus fuerit
 nior ille *Pythagoras* *Aliptes* sub initium *T*
quinij Superbi. Ne quidem id incommo
 Sed & aliam præterea temporis notam q
 venerit hic in *Italiam* *Pythagoras*, qui aliq
 tenus *Tyrrhenus* fuisse fertur, dedit *Laerti*
 Et quidem ex eodem, cui *Tyrrhenum* *Pyt*
goram debemus, teste *Aristoxeno*. Sic i
 de hoc *Pythagorā*: ὅς ᾿Αεστίζεν, Τυρρῆν
 ἀπὸ μῆτρὸς τῆς νῆσος ἧς κατέχου ᾿Αδρια
 Τυρρῆνες ἐκαλέοντες. Insulæ hæ *Lem*
Imbros, *Scyros* & *Lesbos*, ut docuit *Cl. B*
chartus. *Tyrrhenos* hosce *Pelasgos* fuis
 utpote è gente *Pelasgorum* oriundos, è ce
 tissimis Auctoribus, *Thucydide*, *Sophoc*
Dionysio Halicarnasseo, idem probavit *B*
chartus. *Pelasgos* autem è *Lemno* expul
 Athenie

Laert.

VIII. I.

Bochart de
Plen. Co-
lon. L I.
c. 33.

Atheniensium jussu Miltiades. Sic enim illos
 appellat Herodotus, quos Cares Nepos. *Mil-* Herodot.
Herodotus hic erat Cimonis filius, Cimonis vicif- VI. 140.
 alterius qui Persas vicit ad Eurymedontem
 ater, ipse victoriâ Marathoniâ celeberrimus.
 Tyrrenorum autem nomine hos ipsos Pelasgos,
 quos expulit è Lemno Miltiades, venisse con-
 stat. Causam exilij memorat ¹ Herodotus ¹ Herdot.
 aptas ab his Pelasgis è Braurone Atheniensium VI. 138.
 mulieres, cæsosque decreto publico earum & IV. 145.
 filios. Et Tyrrenis raptum è Braurone mu- ² Plutarch.
 lierum Atticarum tribuit ² Plutarchus. Lem- Virt. Mu-
 nios item Minyarum filios à Tyrrenis inde lier.p.247.
 raptos, cum Scholiaste consentit ipse ³ Apol- Quæst.
 llius. Idemque Pelasgis factum assignatur Græc. p.
⁴ Valerio Maximo. Sed plures fuisse insulas 296.
 quibus Tyrrenos arcuerint Athenienses, cum ³ Apollon.
 Italiam cogitaret Pythagoras, docuit ex Ari- Argon.IV.
 maxeno Laertius. Et è pluribus insulis pulsos ⁴ Valer.
 Tyrrenos priori loco testis est Plutarchus. Max.L.IV.
 Idem Auctor est non Lemnum modò, sed c.6. ext.3.
 etiam Imbrum eosdem possedisse, cum scelus
 in mulieres Atticas è Braurone admitterent in
 Questionibus Græcis. Addit prædictis insulis
 Porphyrius Scyrum è Diogene Incredibilem
⁵ Θέλαν Auctore, quem ipse credidit
 de rebus à Pythagorâ gestis scripsisse accu-
 ratè. Sed Scyrum Dolopibus eripuit Miltiadis
 filius Cimon. Ulline fuerint inter Dolopas
 Tyrreni, non constat. Lemnios autem Im-
 briosque, quasi invicem affines jungunt He-
 rodotus & Thucydides. Conveniunt autem

hæ notæ ætati *Miltiadis*, immo anno, quo nos *Pythagoræ* adventum in *Italiam* constituimus, satis accuraté. Annus erat *Olymp.* LXVII. 3. *Darij Hystaspidis* XII. pro nostris quas superius dedimus, rationibus. Et certe initio *Darij* adhuc *Lemnum* & *Imbrum* tenebant *Pelasgi*, quos *Tyrrhenos* fuisse diximus. Ita de *Otane Darij* Satrapâ *Herodotus*

Herodot. V. λαβὼν δὲ παρὰ Λεσβίων νῆας, εἰλε Λημόν τε καὶ Ἰμβρον, ἀμφοτέρους ἔτι τότε καὶ Πηλοποννησίων οἰκιστάς. Innuit hoc ipso loco

Historiæ pater, tum certè, (cum ipse scriberet) non jam amplius, in illis insulis fuisse *Pelasgos*. Scripsit autem etiamnum vivente *Xerxe*. Proinde ante *Olympiad.* LXXVIII. 3. quo *Artaxerxem* successisse probavimus in *Annalibus* nostris ante *Peloponnesiacis*. Convenit profectò, quòd anno Belli *Peloponnesiaci* IV°. & quidem priori illius anni parte quæ ad *Olymp.* LXXXVIII. 4. spectabat, sic *Lemniorum Imbriorumque* meminit *Thucydides* quasi tum non sui fuissent juris, sed in fide *Populi Atheniensis*, quod tum cœpit cum veteribus harum insularum possessores *Pelasgi* seu *Tyrrheni* avitâ possessione cessissent. Sic item ejusdem Belli anno VII. *Olymp.* LXXXVII. 4. Et Belli anno VIII. *Olymp.* LXXXIX. 1.

Thucyd. IV. 109. τὸ δὲ πλεῖστον, Πελοποννησίων, καὶ Λημόν τε καὶ Ἰμβρον Τυρρηνῶν οἰκιστῶν. Vox potius

temporis non admodum nuperi exacti nota est. Sed ante Bellum *Peloponnesiacum* Sa-

miorum

iorum obfides *Pericles* in *Lemno* deponit. *Thucyd. I.*
Scholiaſtes ibi : Ἡ γὰρ Λήμνος ἐπὶ τῇ κοῦρῃ ἔστι
 ἡ Ἀδριατικὴν. Hæc *Olymp. 84. 4.* pro noſtrâ
 diſpoſitione in *Annualibus Thucydideis*. Etiam
 ante *Xerxis* mortem hoc idem *Tyrrhenorum*
 exilium contigſſe ex *Herodoto* probavimus.
 Rectè ergo *Miltiadi* auctori assignabitur quod
 proximis *Miltiadi* temporibus jam præteri-
 tum observavimus. Sed prælio *Marathonio*
Olymp. LXXII. 2. diu superſtes non erat *Mil-*
tiades, cujus aliam poſtea nullam Expeditione-
 rem legimus, præterquam in *Parios*. Pro-
 inde antea oportet exulâſſe *Tyrrhenos*. Et
 tamen certum eſt poſt reditum è *Scythiâ*
Darij Hiſtaſpidis adhuc in inſulis hiſce *Lem-*
niorum Imbriorumque fuiſſe *Pelaſgos*. Tunc
Otanem Megabyzi loco oræ *Aſiæ* maritimæ
 præfecit *Darius*. De illo ita ſcribit *Hero-*
dotus : Λαβὼν δὲ παρὰ Λεσβίων νῆας, εἶλε *Herodot. V.*
 ἑαυτὸν τε καὶ Ἰμβροῦν, ἀμφοτέρους ἔτι τότε καὶ 26.
 Πελασγῶν οἰκομένους. Impoſuit præterea
Lemniis Otanes tyrannum, qui, brevi qui-
 tem, ſed tamen aliquantiſper, tenuit, antea
 nihilominus exutus quàm rem cum *Lemniis*
 gereret *Miltiades*. Tum enim *liberos* fuiſſe
 ipſa loquitur. Ita certum eſt poſt
Olymp. 84. 4. quo cœperit *Darius*, hoc *Tyr-*
renorum exilium contigſſe. Domanda enim
 erat à *Dario Babylon*. Tum, pace conſti-
 tuta, apparatus ad Bellum *Scythicum* facien-
 dus. Denique *Bello* ipſi ſinis imponendus
 poſtea, quam *Satrapas* fieret *Otanes*. Quæ
 L 3 certè

150 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

certè omnia paucorum annorum esse non poterant. Convenit præterea tempus quo missum fuisse dicitur ab *Atheniensibus* in *Chersonesum* hic, de quo loquimur, qui *Tyrrhenas* ab insulis fugavit, *Cimonis* filius *Miltiades*.

Herodot.
VI. 39.

Pisistratidis missum (non à *Pisistrato* ipso testatur *Herodotus*. Proinde post mortem ipsius *Pisistrati*, dum fratrem in Regno superstitem haberet *Hippias*, *Hipparchus* Medio ergo anno aliquo inter *Olymp. LXIII.*

& *LXVI. 4.* pro rationibus quas dedimus *Annalibus* nostris *Thucydideis*. Ab illo enim anno solus erat in tyrannide *Hippias* sine

Herodot.
IV. 137.

fratre aliquo collegâ *Pisistratide*. Erat autem in *Chersoneso* *Miltiades*, rerumque potiebatur cum de ponte *Darij* solvendo, quo reditus illius è *Scythiâ* intercluderetur, consilium cum *Scythis* iniret. Post reditum *Darij* *Scythis* pariter ac *Dario* metuens *Miltiades* tertio anno *Tyrannidis* anno fugit è *Chersoneso*, *Scythis* à *Dario* irritatis eas partes impetentibus. Hinc sane colligimus, anno quo

Herodot.
VI. 39.

Darij Expeditionem præcessit, possessam *Miltiade* *Chersonesum*. Huc spectant verba

Cap. 40.

ni fallor, *Herodoti*: Οὗτος ὁ Κίμων Μιλτιάδης νεώσι μὲν ἐληλύθει ἐς τὴν Χερσονήσον κατελάμβανε δὲ μὴν ἐλθόντα ἄλλα τῶν κατὰ χρόνων ᾠρηγμάτων χαλεπώτερα. *Molestiarum* κατεχέσων nomine illas complectitur quæ mox à fratris *Stesagoræ* morte primus *Miltiadis* *Chersonesum* adventu obtigerant datis in custodiam *Chersonesi* primoribus

His

His ergo gravior erat illa quæ anno proximo, Dario in Scythas profecto, & Megabyzo res Darij absentis in Europâ strenuè procurante, Miltiadi communis erat cum aliis earum partium tyrannis. Gravissima omnium illa, quæ proximo à Darij fugâ anno Miltiadem penitus à Chersoneso fugavit, Scytharum operâ Darij Expeditionem ulciscientium. Causa fuisse videtur, quòd pontis partem tantummodo, quæ Scythiæ proxima erat, Græci abruperant. Darium enim irritaverat Miltiades consilio de ponte solvendo. Et viceversa Scythas, quòd parte tantummodo solutâ, Dario redeundi, juncto rursus ponte, suo trajiciendo operam navavissent. Fecit enim hæc eadem causa quæ Scythas ad vindictam provocaverat, ut æquiores senserit Miltiades, in Metiochum filium captum à Phœnicibus, quàm expectaverat, Darium. Hoc autem anno Miltiadis tertio, à fugâ Darij proximo, Lemni Pelasgos deserto Herodot. VI. 41, 42. testimonio fuisse probavimus. Et Imbri etiam fuisse è fugientis Miltiadis itinere constat. Imbrum enim petiit, Phœnicibus illum persequentibus, inde autem Athenas. Adhuc ergo amicos habuit Imbrios. Addit Herodotus : Καὶ κατὰ τὸ ἔτος τὸ τρίτον ἐκ τῶν Cap. 42. Περσέων ἔθεν ἐπὶ πλείων ἐγένετο τριτέων, ἐς καὶ πέντε ἰσοι. Gemina hæc sunt cum iis quæ alibi idem habet Herodotus, post Lemnios ab Otane subactos ; Καὶ ἤρχετο τὸ δεύτερον ἐκ Νάξου τε καὶ Μιλήτης ἰσοι γινέσθαι κακῶς. 28. Herodot. V.

Utrobique sermo est de turbis in *Ioniâ* p
Aristagoræ defectionem concitatis. Proin
ante illos *Ioniæ* tumultus *Athenas* jam r
dierat *Miltiades*. Ante ann. *Olymp.* LXX.
quo cæpit defectio illa *Aristagoræ*, p
nostris calculis *Thucydideis*. Diutinum a
tem illud *Miltiadis* exilium esse vix potu
mox à *Doloneis* restitui, reversis in patria
Scythis. Hoc autem tempore quò *Cherson*
exulavit ipse *Miltiades*, *Chersonesum* p
Atticâ habere non potuit. Sed *Lemni*
dum *Chersonesum* reverteretur, de *Orac*
Cap. 139. monuit quo jussi sunt *Atheniensibus* pœ
dare violatarum in *Brurone* virginum *At*
carum. Vicissim *Lemni*, illum moneba
Responsi à se dati, tum se parituros cum
Atticâ vento *Aquilone* uno die *Lemnum* at
gisset. Sed, morâ nullâ interpositâ, in *Ch*
Chersonesum docet pervenisse *Nepos*: Ibi bre
tempore barbarorum copiis disiectis, t
(inquit) regione, quam petierat, potitus, l
castellis idonea communivit; multitudine
quam secum duxerat, in agris collocavit; c
brisque excursionibus locupletavit. Post
Lemnum reversus vento, qui à *Chersoneso* s
rabat, *Aquilone* datam fidem exegit, vi etia
in recusantes adhibitâ ne fidem fallere
Posterioris hæc in *Chersonesum* Expedition
fuisse res ipsa docet, utcunque *Nepos* a
priorem imperitè retulerit. Conveniunt h
notæ tempori à nobis assignato *Olympia*
LXVII. $\frac{1}{2}$. satis commodè, si saltem spatium
fat

Herodot.
VI. 40.

Nepos Vit.
Miltiad.
c. 1, 2.

his laxum concedatur rebus in Ioniâ ab
Pythagorâ novandis. Quo tamen seriùs,
commodius, longiùs autem à calculis
adversariorum. Sic fuerit Tyrrhenus Era-
cles hujus junioris Pythagoræ pater, non
quidem quod ipse fuisset in Hetruriâ, sed
quod eadem gente oriundus fuerat quæ jam
antea colonias deduxerat in Hetruriam.

Sed Pythagoram κομῆτην non alium à Philo- 13.
sopho censet Cl. Bentleius. Exinde Pugilem Comatus
eundem cum Philosopho fuisse colligit, quòd non erat
erit κομῆτης. Sed contraria omnia ex illâ Philosophus
Observatione colligentem Hesychium phus. Pri-
e testem adduxit, qui eodem Argumento mus au-
um à Philosopho Pugilem probavit, eosque tem mo-
rare censuit qui eundem existimarent. Sed rem capi-
Hesychio opponit Jamblichum, quem tamen litij pro-
bi tanti non facit ut fuerit cum Hesychio mittendi
conferendus. De Pugile autem interpretatur Scholæ
iam Auctor Adagiorum ex Appendice Vati- Pythagoræ
ma. Sed missis hominibus, videamus in- intulic.
rim è reipsâ petita Argumenta, ut inde Diodorus
olligamus, utra sententia alteri sit antese- Aspendius.
ada. Philosophi morem fuisse dicit ut P. 53.
pillitio inceslerit promisso. Sed alium
philosophi morem fuisse discimus ex Athenæo.
ic Diodorum Aspendium illius apud Pytha-
eos moris Auctorem facit, & quidem
ste Hermippo, qui de rebus Pythagoræ Scrip-
tatur habetur accuratissimus. Sic ille : Ἦν Athen. Dei-
ὁ Διόδωρος ἔτατο τὸ μὲν γὰρ Ἀσπένδιον, pnos. L. IV.
Πύθα- c. 17, 18.
P. 163.

154 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

Πυθαγορεὺς δὲ δόξας ἔη, ὧν τῶν Κυνικῶν
(ad Cynicū Cynicum sermo est) τρεῖς
ἔση, κομῶν, καὶ ῥυπῶν, καὶ ἀνυποδιδιτῶν, ὅθεν
Πυθαγορεὺς τὸ τὸ κόμης ἐδόξαν εἶναι τινες δὲ
τῶν Διοδώρου παραχρῆν, ὡς φησὶν Ἑρμιππὸς
Τίμαιος δὲ ὁ Ταυρομενίτης ἐν τῇ ἐνάτῃ
ἱστορίᾳ, ὅθεν αὐτῷ γράφει ἔτι· Διοδώρος
τὸ γένος Ἀσπενδίου τὸ ἐξηλλαβμένον εἰσαγαγόντα
κατασκευῶν, καὶ τοῖς Πυθαγορεῦσι πεπλησιακῶς
παραποινδένοντα. Πρὸς τὸν ὅτις ἐλλαν δὲ Στρε-
τόνικος, ἐκέλευσε τὸ ἀπαίροντα τὸ ῥηδὲν ἀπο-
γίλαι τὰ περὶ θηροπέπλες μανίας, ὅθεν
ὁ Διοδώρος φησὶν ἔχοντι Πυθαγόρῃ πελά-
Σωσιράτης ὅς ἐν τρίτῳ Φιλοσόφῳ διαδο-
βαθεῖ πῶς ἂν χρῆσασθαι τὸ Διόδωρον ἱστορεῖ,
τρίβωνα ἀναλαβεῖν, κόμῳ τὴν φορῆσαι,
κατὰ τινὰ τύπον τὸν ὅτις ἐπιδιδευσὶν ταύτῃ
σαγαγόντα, τῶν ὅθεν αὐτῷ Πυθαγορεῶν λα-
τῶν τε ἐδίδετο ἀμειννυμένων, καὶ λῆτραις,
ἀλέμμοισι, κερῶν τε τῇ συνήθει χρωμένῳ
Diodorus ille Aspendius ultimus erat Pythagorae
in Scholâ Crotoniensi successor, VII^{us}, à Py-
thagorâ, si primus numeretur ipse Pythagoras.
Perperam ergo hîc mentio Stoicorum secunda
in interpretibus Athenæi, vixdum nato Zenone
Citico Stoicorum Magistro. De σοῦ πνεύματι
Zenonis scholâ non magis cogitabat ille Straton
tonicus, quàm de Aristotelis Peripato, aut
Academiâ Platonis aut horto Epicuri. Τὸ
ut Socrates, sic etiam exprobrat Diodorus
Stratonicus. Nec tam pro vero Philosopho
Pythagoricæ professore habet, quàm vixdum
taton

Jamblich.
Vit. Pyth.
c. 3. p. 220.

re potius atque ostentatore. Inde verbum
 et *Timæi*, *μεγαλομνημον*. Quasi scilicet
 cum *Pythagoræis* commercium nullum
 habuisset. Propterea scilicet quod primus ipse
 aliena à mente *Pythagoræ* in Scholam
 vocavit, cui præfuisse ipse, *Pythagoræorum*
 tenuisset. Sed in porticibus mercimonia sua,
 in quibus misello Populo fucum faciebant, pro-
 stituebant *Agyrtæ*. Hæc *σοὰ* *μελισσιμῶν*,
 ad locum docuit magnus *Casaubonus*. Non
 in Scholæ, sed Porticûs nomine officinam
Diodori dignatur, quod *Philosophiam* vendi-
 ret potius quàm profiteretur. De cog-
 nomine *Diogene Cynicorum* patre ita *Laertius* :
 καὶ παντὶ τόπῳ ἐχρήτο εἰς πάντα, ἀεικλῶν τε *Laert. VI.*
 καὶ δειδῶν, καὶ διαλεζόμενῳ, ὅτε καὶ τὰς ²²
 ἀσκήσεις ἐφασκε (δεικνύς τὸ τὸ Διὸς σοὰν καὶ
 πομπῆς) αὐτῷ κατεσκευασμένην ἐνδιαγῶν.
 nempe pro hospite publico haberi volebat
 quod in ore omnium & conspectu versaretur.
 Similis enim erat πομπῆς usus quod in illo *Laert. II.*
Deorum πομπῇ spectandæ proponerentur. ⁴³
 Et verò *Cynicorum* fastum sordesque imita-
 tum *Diodorum* ostendit hoc loco *Athenæus*.
 mo in hac ipsâ, de quâ agimus, causâ
Κόμῳ enim *κῆρᾱ* opponit, osten-
 ditque veteres ante *Diodorum Pythagoræos*
 consore usos, nec à vulgi consuetudine re-
 ceptissimâ, sub *Philosophiæ* obtentu, disces-
 sisse. Plane itaque in *Pythagoræ* Philosophi
 personam non quadrat significatio illa comati
 quâ junioribus *Diogene Philosophis* tribue-
 batur,

156 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

batur, qui proinde *capillitium* alebant ut *P*
sonæ quandam *gravitatem* inde conciliaren

I 4.
Coma illa
erat *Py-*
thagora
Athletæ
Philoso-
pho pror-
sus *indigna*,
qui vel
inde vin-
citur non
fuisse *Phi-*
losophus.

Contrà non *senilis gravitatis*, sed *Puer*
duntaxat ætatis, nota erat hæc quæ loc
adagio fecit in *Pythagorâ*, coma. Fecit en
coma illa ut *Pugilatum* inter *Pueros* profite
tur. Sed quia annum *Puerilis ætatis* u
mum (qui tum *XVII^m* numerabatur) c
cesserat, proinde, *comâ* non obstante à *Pue*
rum *Pugilatu Hellenodicarum* sententiâ c
clusus est, nec aliter, nisi cum *viris* cen
vellet, ad agonem admissus. Simile e
exemplum in causâ *Hylli* quem etiam ipse
Hellenodicæ eodem *ætatis* ejusdem obtentu
Puerorum ludis arcuerunt. Causa utrobique
eadem erat, *ætatis* nempe *Puerilis*, cui
nota erat *coma*. Inde *intonsus Apollo*, que
nempe *Puerili* vultu repræsentabant *Poëtæ*
Pictores. Inde *Puerorum cini*, & *cincin*
& *βόσρυχοι*. Sic enim appellari soleb
cæsaries in *nodum* collecta antea quàm *prima*
tonsuram accepisset. Glossæ veteres *Philoxen*
Cirrus, *μαλλὸς παιδὸς ἢ ἀδελτῆ*. Vicissim
Μαλλὸς παιδὸς ἢ ἀδελτῆ, *Cirrus*, *Cirra*. M
nifestum est hic designari *ætatem Puerile*
qualis locum habebat in agonibus *Puerorum*
quæ causa erat ipsissima *Pythagora*. In
Pueri ipsi cirrati apud *Poëtam* :

Pers. Sa-
tyr I.

Ten' cirratorum centum dictata fuisse
Pro nihilo pendere.

PYTHAGORÆ Philosophi. 157

ταῖς ἰσόβουσιν & apud *Pindarum*. Ne du- *Pindar.*
Olymp. VI.
50.
 temus tum quoque hæc fuisse *Puerilis æta-*
 insignia recenti adhuc memoriâ *Pythagoræ*
Philosophi, quæ tamen, ne tum quidem, ita
 ceperint. Eodem spectat & alia nota
Pythagoræ & cujus meminit in eâdem ejusdem *Ap. Lucr.*
VIII. 47.
Pythagoræ causâ tam *Eratosthenes* quàm etiam
Porphyrius. Togam certè *Puerilem* apud
 Romanos purpurâ *prætextam* fuisse constat.
 quæ quidem prætextura *purpure* in virili
 toga omisâ effecit ut virilis *toga pura* appel-
 letur. Sic *hasta pura* ea demum habeba-
 tur quæ *cuspidem* carebat hastarum *vulgarium*.
Cena pura quæ *deliciis* vacabat ex anima-
 rum carne quæsitis. Hanc autem Roma-
 rum togam à *Lydis* & *Persis* (imo proximè
Etrusci, seu *Tyrrhenis*, è quibus unum
 Pythagoram ortum probavimus) ar-
 restit *Romanarum* rerum Scriptor accuratissi-
 mus *Dionysius Halicarnassæus*. Ab oriente
 unde sine dubio prodiit *Philosophus*.
Purpuræ usum *Tyriis* plerique tribuunt, à
 quibus etiam nonnulli *Philosophi* natales
 educunt. Proinde nihil est cur *Purpure*
 tum in *Pythagoræ Samij* Pugilis togâ *Puerili*
 uteremur. Aliena autem erat à *Philosopho*
 quæ nomine *Aristippo* exprobrata. Certè
Pythagorâ Philosopho alienissima *veram* sine
 ostentatione *Philosophiam* pro-
 fecto, *mediam* proinde inter *sordes* atque
delicias. Cæterum ut adscititium illud
purpure decus in *Pueris* non ita pridem è
nutricum

158 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

nutricam & gynæconitidis curâ egressis molestè tulerint ; ita muliebrem illum mollem, nec viri nomine dignum existabant, qui ætate Puerili major adhuc Pueritiam cultu corporis Puerili ementire

Dionys. Halicarnas. Ant. Rom. VII. p. 424.

Sic animos Cumanorum Puerorum enliviſſe dicitur Aristodemus : Κομᾶν τὸ γὰρ ἄρρενας ὡσπερ τὰς παρθένας, ἐκέλευεν, ἐδίζομένους ἢ βοσρυχιζομένους, &c.

scilicet disciplinâ pueros corripit ἕως ἐκ πρώσου ἐκείνου ἔτῳ, τὸ δὲ τῆδε χρέον ἀνδρας εἶναι τελεῖν. Videmus hic alienam viri dignitate fuisse siquis medio inter annætatîs XVII^m & XX^m spatio, comam buisset intonsam, quæ ipsa ætas erat Pueri Pythagoræ. Gemina habet etiam Plutarchus in Xenocritâ. Habet autem de ipso Aristodemus hæc quæ ad causam nostram facia-

Plutarch. de Virt. Mulier. p. 261.

Ἐπεκλήθη γὰρ ὑπὸ τῶν βαρβάρων μάλα ὥπερ ὅτι ἀντίπαυς, ὅτι μειράκιον ὢν παρὰ πᾶσι μετὰ τῶν ἡλίκων ἔτι κομῶντων (ὅς τις κομητὴς, [leg. κομητὰς,] ὁπότε τὸ κόμης ἀνὸμα ἐν τοῖς πρὸς τὰς βαρβάρους πόλεμους ὅτι πρὸς ἦν ἢ λαμπερός. Hic manifestum est esse, quam dixi, κομητῆς significationem à comâ deducitur : Ætatîs nimirum fuit notam quâ nondum communia Puerorum Virginûmque insignia deposuerant. Hic ætas erat ἀντίπαυδῶς seu μειράκιε, Pueri anno, pro illius Seculî censu, ultimo XV° Tum μαλακὸς habebatur Aristodemus, nondum accepisset insignia quibus à mollitie

tu muliebri internosceretur. Cum non-
um accessisset hircosa cutis durities quæ
istum crimen manifestum faceret. Μαλακοί
Puerum effæminati, qui tum demum oppro-
tione obnoxij cum *sexus* dignitatem, *ætatis*
enceptâ normâ manifestam non assererent,
pueris deinde mollitiei muliebris insignibus.
id intelligimus rationem cur *irrisus* fuerit
Pugil Pythagoras, ὡς Πύλας, in fragmento
Africani Olympionicarum apud Scaligerum;
ἀπαλὸς, apud Syncellam. Quod scilicet
virilem ætatem assecutus, comâ tamen non-
annam detonsâ, & Puerili togâ nondum mu-
m, sexum virilem dissimularet, & mulie-
Pugilem ementiri videretur. Nihil itaque ad
taratam *Philosophicam*, quam sibi vendica-
Artem capillitio promisso Cynici, spectabat coma
cia Pythagoræ quæ illum ita non fecerit vene-
abilem, ut contra potius ludibrio exposuerit.
παρὰ nimirum ut ne quidem viri nomine
ignus haberetur. Tantum aberat ut reve-
ntiam tanto Philosopho debitam vendicârit,
πρὸς tamen refertur à Jamblichō & à Luciano,
st et nostris etiam, in hac causâ, *Adversariis*.
m ed verò non Sami, ut volebant illi, sed in
a fuisse, Olympiorum loco quo vicit Pugil,
erorum adagium, ex Epigrammatis à Theateto
Hæc conditi parte posteriore colligitur. Sic
ueri enim se habet :

Πυθαγόρας ἐγὼ εἰμι. τὰ δ' ἔργα μὲς εἰπὼν ἔρχομαι. Ap. Laert.
ἀλλὰ τίς, φήσεις αὐτὸν ἄπιστα λέγειν. VIII. 42.

Illud

160 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

Illud nimirum ἀπὸ τοῦ videbatur, quòd *Pueritiam* nuper egressus à *viris* palmam repârît. Vera itaque sententia *Adagij* in locum habet, qui, spe factâ rerum gerendarum admodum *mediocrium*, *maxima* tam præstiterit, omnemque prorsus expectatione *superantia*. Itaque contrariæ invicem sunt duæ hæ, nostra, atque Adversariorum, ejusdem *Adagij* interpretationes. Facit enim nostra ad *comati* Pugilis contemptum quod *comati* nomine fuerit *irrisus*. Contrâ, *come* laudem venerationemque spectat mentio *comati*, non *Pueri* tamen, sed *seniorum*que, & canorum, causâ reverentiam *Philosophi*. Corporis præterea laus est solius quam in *Puero Pugile* prædicatam habemus, quæ tamen *mentis* præcipuè expectanda erat in *Philosopho*. *Mentis* præterea illum postea accessisse, aliunde probandum erat quàm è *Pugilatu*. Ita autem rem, ut volunt, postea fuisse, proferant Adversarii quas volent, Tabulas. Sic Chronologia *Philosophi* perplexam reddiderunt *variorum hominum* facta in unum eundemque *Philosophum* collata. Horum nonnullos *Philosophi* discipulos fuisse verisimillimum est, propter dogmata cum Præceptore communia. Et tamen in amplissimo discipulorum Catalogo quem exhibet *Jamblichus*, ne quidem unus cum legimus Præceptori cognominem *Pythagoræ*. Causa erat in promptu si *Pythagoræ* rarum discipulorum Historias ad Præceptorem retulerent.

trulerint Catalogorum Auctores. Hinc item intelligimus quomodo potuerit in incendio Syoniano perire Pythagoras, & tamen multis ante illud incendium annis perire Philosophus. Facile & illa poterunt invicem con-
 lliari si tyrannus in Crotone Pythagoras, qui erit in incendio, alius tamen fuerit à Phi-
 sopho. Alium porro Philosopho patrem Damaratum tribuit Justinus Trogius, qui quartus
 proinde fuerit, & cum Zacynthio quintus, qui communi cum Philosopho Historiâ con-
 tinetur. Sed mihi, fateor, suspicio est cum Lucumone (qui postea Tarquinius erat Priscus) illum confundi Pythagoram, nec alium pro-
 inde à Damarato Corinthio Damaratum illum fuisse Samium. Erant enim ambo exteri in Italiâ celeberrimi tam Tarquinius ille Priscus quam etiam Pythagoras Philosophus.

L. XX.
c. 4.

Habet autem aliunde Cl. Bentleius Argu-
 mentum temporis quo Pythagoram Philosophum credit floruisse. A testimonio nimirum Antilochi. Sic enim de illo Clemens Alexandrinus : Ἀντίλοχος ὃ αὖ ὁ τῆς
 ἱστορίας περὶ ματευσάμενος ἀπὸ τοῦ Πυθαγόρου
 ἡλικίας ἐπὶ τῷ Ἐπικέρει τελευτῶν, Γαμηλιῶν
 δεκάτῃ ἰσαμένει γενομένῳ, ἔτη φέρει τὰ
 πάντα τετρακόσια δώδεκα, Strom. I. Dies
 ille Gamelionis X^o. Archonte Pytharato
 Olymp. CXXVII. 2. anno Cycli Calippici
 LX°. Januarij Juliani dies erat 7. anni Urbis
 Condit. Varroniani 484. qui respondebat
 M Olymp.

15.
Non faveat
 Adversa-
 riis Antilo-
 chus. Cer-
 tus nullus
 Pythagora
 annus ab
 eo defig-
 natur voce
 ἡλικία.

162 *Exercitatio Secunda, de Aetate*

Olymp. CXXVII. ½. Hic citimus Historiam ab *Antilocho* susceptæ limes. Demptis annis 312. supererunt anni ejusdem Epochæ *Varonianæ* 172. Respondit annus ille *Julianus* Prolepticus ann. *Olymp. XLIX. ¾.* *Tarquius Prisci XXXV.* ut è nostris *Tabulis* apparuit. Annus erat ante nostrum *Philosophi* natalis *XXIII^m.* Post *Bentleianum* verò *XXIII^m.* *neutrorum* hypothesebus *natalis* ille annus *Pythagoræ* esse potuit, seu *nostris*, seu etiâ *Bentleianis*. Et tamen calculum accuratè positum ostendit citimus ille, quem dicitur limes qui ad mortem *Epicuri* porrigebatur tantâ *excessu* designatus, ut & mensis *Epicuro* fatalem, & mensis diem, calculi ultimum, constituerit. Fecitque nostrum quam dedimus in Opere de *Cyclis* emendatio, ut, annus, saltem, accuratissimè spondeat. Det itaque vir acutissimus etiam ipse vicissim rationes suas quæ efficiantur lectio vulgò recepta similiter conveniat. Hoc ut efficiat, observavit vocem quâ utitur est *Antiochus*. Nempe à *Pythagoræ* *ἡλικίαν* procedere supputationem, quam quidam *ἡλικίαν* ipse, pro mente ipsius *Pythagoræ* ab anno ejusdem *XX°* arcessendam esse contendit. Et tamen hunc annum *Pythagoræ* sui *XXIII^m.* ipse quoque numerat. Successit autem annus *Pueritiæ* ultimum fuisse *XVI^m.* & de eo intellexisse *Antiochum*, quod *Olymp. XLVIII. 1.* anno ineunte viceret. Sed Puero majorem fuisse prodit sententia *Hellenica*.

P. 57.

Pythagoræ Philosophi. qui tamen, pro recepto
Pythagoræ calculo, annum ætatis XVI^m.
 implere non potuit anno Olymp. XLIV. 1°.
 nisi ipso Olympiaci anni initio fuerit
 lucem editus. Fallitur autem Vir doctif-
 mus si annum illum ætatis XVI^m. pro
 ætate ultimo habeat. Annum enim XVII^m.
 complectebatur ætas, pro Servij Tullij censu,
 ætatis, μελλετήβης XV^m. ἐφήβης XVI^m. &
 XVII^m. ἐξεφήβης, quibus respondebant Lace-
 demoniorum μαλλεῖρες, ἔφρες, ἐξεφρες.
 nempe post ἡβῶν annum unum quo ex E-
 ἡβῶν excessisse dicerentur. Ab hoc demum
 anno ætatis XVII°. inibat ἡλικία σερατικωτική,
 & ἡβη & ἡλικία simpliciter & νεότης
 Pubes & Adolescentia appellari solebat pro
 censu Catalogorum militarium. Postea per
 annum in ἀειπύλῳ merebant οἱ ἀπὸ διετέ-
 ρα civitatum limites cujusque patrios. Inde
 procedebant stipendiorum quinquennia, nempe
 initio anno ætatis XX°. quo jam extra
 patriæ fines militabant. Pro hoc ergo secundo
 quoque ἡλικίας militaris forinsecæ censu, jam
 unus erat ἡλικίας secundus quem anno Py-
 thagoræ sui XXI°. labenti imputare oportet
 pro secundis illis Cl. Bentleyj rationibus.
 ut neutro modo certum hujus Antilochi
 epochæ annum, quo inierit, constituunt Viri
 doctissimi rationes. Est tamen profecto cur
 merito dubitemus certumne aliquod in Py-
 thagoræ vita spatium ἡλικίας nomine desig-
 nare voluerit Antilochus. Esset quidem cur

164 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

ita se res haberet si *unius ejusdemque* homi-
 ætates *varia* invicem conferrentur. Sic enim
mediam ætatis universæ partem indica-
 ἡλικία, quam reliquæ præcederent vel
 sequerentur *eiusdem* hominis ætates.
 autem non una *Pythagoræ* ætas cum
eiusdem Philosophi ætate contendebatur
Antilocho, sed ætas illius universa à va-
 seculorum *Philosophorum* in διαδοχαῖς se-
 nitur, ad ætatem, quæ ἡλικία erat unive-
Epicuri quæ morte *Epicuri* terminaba-
 Vel inde intelligimus non *mediam* danta-
 ætatem *Epicuri*, quæ ἡλικία propriè appe-
 batur, hic accipiendam. Illam enim lo-
 superavit *Epicurus* qui LXXII° vitæ a-
 decessit. Itaque ut in morte finem acce-
 ἡλικία *Epicuri*, ita in natalibus initium
 buisse consentaneum est *Pythagoræ Philosophi*
 ἡλικία. Ita spatium illud omne comple-
 tur ἡλικία *Pythagoræ* quo vixit ipse Phi-
 phus & *Philosophi* omnes *Pythagoræ* co-
 Ita quidem, si adeo explorati fuissent
Pythagoræ natales quam fuere postea *Epi-*
 coævorumque *Epicuro Philosophorum*.
 qui aliter se habebat (his præsertim,
 quibus agimus, *Pythagoræ temporibus*)
 inde undecunque ansam captabant statue-
 ætatem alioqui incompertam, si minu-
 natalibus, qui nulli reperirentur in *Histo-*
 consignati, à morte tamen vel à facto alio-
 insigni, vel à coævo, siquem habuissent
 poris in *Historiâ*, bonisque monume-

Laert. X.
15.

explor

explorati. Ex unâ ergo istiusmodi notâ de
 universæ ἡλικίας pronunciare necesse erat.
 coævorum Seculum universum pro ἡλικία
 bent optimi Scriptores. Demosthenes :
 τὸν ζῶσαν ἡλικίαν ὁ χρόνος ἀεθίζατο Demosth.
 Eadem prorsus ἡλικία est quam paulo Epitaph.
 τὰ κατὰ τὸν παρόντα χρόνον γενεὴν ἀρ- p. 153.
 llaverat. Sic πολλὰ ἡλικία apud Plu-
 chum ἐμπαροθεν τῷ περὶ Σάμον πόλεμος, Plutarch.
 undem valent quod multa ante Bellum Pericl.
 Pericle in Samo gestum Secula. Nec aliter p. 167.
 pe, si rectè memini, Herodotus. Nihil
 que necesse est ut illam vocis significa-
 nem quæ Cl. Bentleio placuit, hoc in loco
 mittamus, quam nec ipsam quadrare vi-
 mus. Quicunque demum is fuerit vitæ
 us à quo Pythagoræ Historiam arcessivit
 ilochus, nota tamen ἡλικίας fuerit, in hac
 incertâ, quâ vixit Pythagoras, temporum
 mologiâ. Passim occurrunt in Eusebio,
 temporibus, unius ejusdemque hominis
 ij anni, pro multorum, quos excerpfit,
 actorum sententiis ipsis quoque variis.
 una certè ab origine, nec unius ejusdemque
 i, nedum à certâ aliquâ Epochâ ἡλικίας
 à mediam vigentemque ætatem designat.
 desunt in eodem notæ etiam à Nata-
 us, Olymp. XXXV. 1. Thales Milesius
 amij filius primus Physicus Philosophus
 scitur, inquit, Eusebius. Hunc annum Euseb.
 letis natalitium omnes agnoscunt Olymp. Chron.
 2. Simonides clarus habetur. Hic certè

166 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

annus à natalibus Simonidis abesse longe non potuit, pro ipsius Domini Bentleij rationibus quæ annum Simonidis LXXX^m anno Olympiæ LXXV. 3. assignandum è Simonidis ipsius testimonio invictè probant. Et tamen ubique verbum Eusebij ἐρωπίστο, S. Hieronymo agnoscitur, & clarus habetur, adultius magis quàm infantilem ætatem præfert. sic suos Auctores Eusebius, Eusebium autem ipsum intellexisse videtur Hieronymus.

16. Nec ulla erat profecto ratio cur Philosophorum διαδοχῶν ab Adolescentiâ Pythagoræ inchoaret Antilochus, si vel compertum habuisset Pythagoræ natalem. Edit certè Philosophorum suorum natales Laertius quæquidem licuit per Auctores. Exemplo procul dubio eorū qui fuerant ante Laertium, Historia Philosophorum versati, quo quidem in numero hic ipse erat Antilochus. Nec Scholæ suæ Magisterio maturum Pythagoræ facere potuit ἡλικία illa Bentleiana, ut Scholarum duntaxat Παιδῶν nomine intelligeret Antilochus. Major tamen eadem quàm ut illa primum ætate nomen dedere Philosophiæ studio Pythagoras, seu mortuæ ætatis receptum expendamus; seu maturæ ipsius Pythagoræ indolem, & supra spem expectationemque præcocem; seu diligentis patris, in filio excolendo, Μνησάρχου. Vnde itaque dubito quin ab alicujus Pythagoræ tali processerit illa Antilochi suppuration, quæ quidem

Nulla erat ratio cur initium Historia Philosophicæ à Pythagoræ Philosophi Adolescentiâ arcesceret Antilochus. Halucinetur in Solomonis ætate Petavius.

quidem Antilochus Domus quod alius laborum Nec factum exemplum Chronologia procedentis fuerit docere derinat fuisse Auctorem nomine lator, Marie posuit S. Hieronymus in sacris duntaxat minimis Codice dūdexa est. certe Quam

quidem pro Pythagoræ Philosopho ipse habuerit
Antilochus. Alium tamen illum à *Pugile*
 Domini *Bentleij* ipsa vincit ætatis ratio,
 quod tum illam ἡλικίαν attigerit *Pugil* cum
 alius ille nasceretur à quo *Historia Philoso-*
phorum Epocham ipse arcessivit *Antilochus*.
 Nec sane illam ἡλικίαν significationem quæ
 ætatis annum alium à Natali designat,
 exempla vincunt à doctissimo Viro allata è
Chronologia antiquissima. A Regni initio
 procedit ἡλικία *Solomonis* pro calculo Cle-
 mentis *Alexandrini*. Quod verò XXIII^{us} is
 fuerit ætatis annus nec docuit, nec potuit
 docere, *Petavius*, cum nullæ illum prodi-
 derint hodiernæ *Sacra Litteræ*. Annum XII^m.
 fuisse voluit magno consensu *Veteres* :
 Auctor *Constitutionum* quæ sub *Apostolorum*
 nomine feruntur, idemque *Ignatij* interpo-
 lator, & quicumque demum is fuerit qui
Maria Cassobolitæ nomine *Epistolam* sup-
 posuit ad *Ignatium*. Etiam *S. Chrysostomus*,
S. Hieronymus, *Cedrenus* & *Zonaras*, & *Rab-*
binorum etiam *Traditiones*, quorum testimo-
 nia collegit *Cotelerius*. Eumque numerum
 in sacro quoque *Textu* olim fuisse, vel uno
 duntaxat anno discrepantem Argumenta sunt
 minimè sane contemnenda. In *Alexandrino*
 Codice 1 Reg. II. 12. verba adduntur, ἐτῶν
 δώδεκα quo loco de *Solomonis* ætate sermo
 est. Et in Editionibus nonnullis, *Altinâ*
 certè ὅς ἐτῶν δώδεκα, pro lege *Ebraismi*.
 Quam quidem lectionem tribus è quatuor

Coteler. ad
 Const. A-
 post. L. II.
 c. 1.

168 *Exercitatio Secunda, de Aetate*

Regiæ Galliarum Bibliothecæ Codicibus confirmari docet ibidem *Cotelerius*. Acced

Ap. Euseb.
Præp. Ev.
LIX. c. 34.
p. 449.

testimonium antiquissimum *Eupolemi*, qui testatur *Solomonem* *δεξασθαι οὐκ οδομεν τὸ νῆα* τῆς θεῆς, ὅντα ἐκὼν ἰγ'. Unde quæso ha

Eupolemus nisi ex antiquissimis coævisque sibi *Codicibus* ? Hoc tamen de suo *ratu* *cinium* miscuit, quòd cum primo mox Regni *initio* manum à *Solomone* Templo admota falsò crederet, *primum* proinde Regni, post patrem, annum *ætatis* XIII^m. numerâr

Joseph.
Antiq.
VIII. 3.

Cumulavit porro calculum eundem, error simili, *Josephus*. Annos enim *Solomonis* censuit *vita* XCIV. Regni LXXX. Ab anno, videtur, *Davidis* ultimo quo *Regem* crederit à patre *renunciatum*. Calculum nimirum *Eupolemi* de anno *ætatis* XIII° *abluto* intelligens, ut *Templi* structionem præcepto *Davidis* etiamnum *superstitis*, de Templo in *futurum* condendo arcessivit *Eupolemus*. Sic utrobique, tam scilicet apud *Josephum* quàm *Eupolemum*, vestigia constant *lectionis antiquissimæ*, de anno *Solomonis*, cum in *Regnum* succederet XII°. Nullos habemus de *Græcorum* Interpretum *lectione* testibus antiquiores. Nec dissimilem *Ebræorum* Codicum olim fuisse *lectionem* suspicio est. E *Rabbinorum* illorum testimoniis qui *Græci* nunquam favent ab *Ebraicâ* *lectione* discedentibus. Itaque *Masoræthis* fortasse debemus quòd nulla hodie habeamus in *Ebræorum* hodiernis Codicibus hujus *lectionis* indicia

indicia. Ante illos floruit noster *Hieronymus* S. Hieronym. Ep. 125, 131, 132. & in Is. III. 4. qui non uno in loco illam, quam dixi, *Solomonis* ætatem agnoscit. Hunc tamen *Ebræis* antiquiorem fuisse, quàm *Græcis*, manifestum est. Saltem profectò cum scriberet in *Isaiam*. Sic ergo illum in Codicibus *Ebræis* sibi *reperisse* verisimillimum est. Cæterum *Petavius* non alium habuit, ut videtur, Auctorem quàm *Eupolemum*. Ita non *Petavij* error fuerit qui XIII. scripserit, sed dormitantis *Typographi* qui numerum *Petavianum*, lapsu satis proclivi, integrâ mixerit *decade*, ejusque loco XXIII. reponerit. Sic universa Domini *Bentleij* Argumentatio in nihilum denique redibit. Nec enim illam, quam vult Vir doctissimus, *ἡλικία* implebit ætas illa tantilla *Solomonis*. Sed non certum aliquem ætatis annum, uti dixi, sed *Regni Solomonis initium* cogitabat *Clemens Alexandrinus*, quæ Epochæ longe notior erat quam illa fuerit ætatis. Videat porro Dominus *Bentleius* quomodo sit cum sacro *Textu* conciliaturus suam illam sententiam de *ἡλικία* *Solomonis*. Se parvum puerum appellat ipse *Solomon*, *סלון נצר* *Ebraice*. Apud *Græcos* interpretes deest locus ille, 1 Reg. III. 7. Idem alibi *παιδάριον ἀπαλόν*, *Græcis* ipsi interpretibus, *parvulus & delicatus* vulgato interpreti *Latino*, *נצר ורך* *Ebræo* Originali 1 Paralip. XXII. 5. Similiter in *Ebræo* & vulgato *Latino*, 1 Paralip. XXIX. ubi *Græcis* *νεῶν ἐς ἀπαλός*. Certum est Regno

170 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

Regno Davidis admodum affectu natum e
Solomonem. Bello demum Ammonitico Ba
shebâ viriatâ, virum illius Uriam Joabi mi
sterio tollendum curavit. Periit autem p
mogenitus è Bathsheba nondum accepto,
videtur, nomine. Ab illo quareus censet
ex eadem Bathshebâ Solomon, i Paralip. III
Firmant hæc omnia veterem illam, qua
dixi, *Textus sacri lectionem*, aliena prorsus
rationibus *Bentleianis*. Perperam ergo
hanc *ἡλικίας* significationem adstruenda
primum hoc exemplum adduxit Vir E
ditissimus.

17. Imo prorsus aliena est à *Clementis Ale*
andrini mente in his antiquissimis *Synch*
nismis illa significatio. Contendit ille in
cem *γενεάς* retrorsum actas, eosque hab
pro *coævis* quorum pares fuerint, & à citis
Epochis pariter remotæ *γενεαί*. Aliæ nu
suppetebant temporum plerunque nota
cum nulla essent adhuc gentium inter
commercia, nec ullæ prorsus quæ rerum
vicem *nexarum* fidem facerent ipsæ fi
dignæ *Historiæ*, & ne quidem *Epochæ* an
riores unde supputationum *initia* proce
rent. *Situm* autem in temporum *Canonis*
undecunque colligebant, à quacunque h
minis *re gestâ* quæ juniorum *ratiociniis* co
stitui poterant in *Chronologiâ*, quæ tam
rarò admodum, si fortassis unquam,
illam incidebat, quam tanti fecit Domin
Bentle

Tantun-
dem va-
lent apud
Veteres in
Chronolo-
giâ om-
nium anti-
quissimâ
ἡλικία, γέ-
νεις, ἀκ-
μὴ, γενεα.

Bentleius hominis ipsius ἡλικίαν. Vera itaque non est distinctio illa γενέσεως ab ἡλικία, quod quidem facit ad hanc, de quâ agimus, causam. *Clemens Dracontis Clemens Olymp. XXXIX.* *Clem. Alex. Strom. I. p. 133. 31. Commol.* assignat, quo quidem *Leges* tulisse dicitur, non *infans* utique, sed *maturæ* saltem *ætatis*. *Γενεῶς* vox *Clementis* est. In *Homeri* causâ *γενέσεως* ipsâ voce utitur, cujus tamen *annum* *Bentleius* tantum aberat ut cognoverint antiqui *Chronologi*, ut ne quidem de *γενεῇ* quâ vixerit, invicem consenserint. Hîc itaque *γενέσεως* nomine aliud intelligere non potuit *Clemens* quàm quod alibi vocibus ἀκμῆς & ἡλικίας. Et in ipsâ *Mosis* causâ non ita *γένεσιν* ab ἡλικία fecerint ut ἡλικίας nomine *mediam* illam *maturamque* ætatem designârit, ut vult *Dominus Bentleius*. *Mosis* ἡλικίαν non uno in loco *P. 129. 21.* memorat. Et tamen *tres* tantummodo in universâ *Mosis* vitâ *Epochas* agnoscit, *γένεσιν*, *ἡλικίαν*, *τελευτήν*. *P. 145.* Nec plures habent *sacrae* etiam *Literæ* notâ *temporis* insignes. Quamcunque harum ἡλικίας nomine intellexerit *Clemens*, non potuit certè *Bentleianam*. *Media* quoque illa in annum *vitæ* incidit *LXXX°*. Quid fecerit *Moses* anno *ætatis* *XX°* vel *XXIII°* nec docuit *Historia sacra*, nec potuit proinde docere *Clemens*. Sic etiam *Prophetarum Aggî, Zachariæ, & Malachi* unam eandemque *Clemens* agnoscit ἡλικίαν, *Olymp. XLVIII. 1.* *P. 143.* Ideone *unum* aliquem eundemque *ætatis annum* hoc ipso anno egerint? E quibus, quæso, *sacris monumentis*,

è quibus

172 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

è quibus *Veterum* vel *Traditionibus* vel *Fabu*
hoc potuit ipse discere *Clemens* ? Sic *Zethus*

P. 139. 36. & *Amphionem* dicit *ᾠδὴ τὸ Κάδμος γενέ-
ῃλκεν*. Non ita certè intelligendus qua-
tum nati fuissent *Zethus* & *Amphion* cu-
annum *Cadmus* ætatis ageret XX^m. vel XXII^m.

Quis enim unquam *Chronologus* seu *Zethus*
seu *Amphionis*, sed *Cadmi* designavit annu-
natalitium ? Non hoc volebat *Clemens*, sed

Cadmi Seculo (quà quidem *Secula* per *vere*
designari solebant à junioribus qui *vere*
invicem contulere, *Grammaticis*) vixisse *Zethum* & *Amphionem* mœnium *Thebanorum*
conditores cum *Urbis* nempe *Thebanæ* co-
ditore *Cadmo*. Nec aliter intelligenda *ἡλικία*

Lycurgi, quam eandem fuisse cum ejusdem
ἄκμῃ pro mente *Clementis* rectè observavit

P. 141.
46, 48.

Vir doctissimus. Ita *ἄκμῃ* non ætatis flore
tantummodo denotabit, sed ætatem & *Seculum*
à natalibus, ut ætatem suam & *Seculum*
Patrum Avorumque *Seculis* opponunt *Auctores*.
Parentum enim ætatem *Seculumque*
à *Patrum natalibus*, *Avorumque*, ab *Avorum*
natalibus similiter ordiuntur. Certum enim

quo natus fuerit *Lycurgus*, annum scire non
poterant qui ne quidem de *Seculo*, quo flo-
ruerit, invicem consentiebant. Inde *συμβαλλόμενοι* censentur quicunque notas aliqua
Chronologicas seu *natalium*, seu *mortium*, seu
mediæ vitæ gestorum insignium habebant non
admodum discrepantes. Non alibi magis
hujus Chronologiæ incertitudo apparet quam

Scriptoribus *Historiæ* ἀποράδῳ. Multa
 eorum vestigia habemus tum alibi, tum præ-
 cipuè apud *Georgium Syncellum*. Classes illi
 congregabant *hominum συναρμασάντων*, ut exi-
 stimabant, rerumque invicem coævarum. Or-
 dine tamen plerumque perturbatissimo. Dum
 enim *homines cognomines* invicem permiscunt,
 dum γυνεὺς *diversarum διαδοχῶν* committunt
 modum *disparēs*, dum aliorum hominum
 mortes cum gestis aliorum mediis vel etiam
 natalibus, dum γυνεῶν non unicam agnoscunt
 mensuram (quæ tamen ipsa erat incertissima)
 sed aliam aliamque pro diversorum Auctorum
 sententiis invicem diversissimis: non est cur
 miremur sæpe evenire ut pro coævis habeantur
 qui partem in Seculo nullo nullam com-
 munem habuerint. Nulla itaque his tempo-
 ribus de certo aliquo medio ætatis anno ἡλικίας
 nomine intelligendo procedit Argumentatio.
 Natalem autem annum aut emortualem magis
 commodè fert illa ipsa notio ἡλικίας quæ
 Seculum denotat, quæ nostra vocis interpre-
 tatio est. Firmat porro nostras rationes ac-
 curatissimè, si pro nostrâ conjecturâ legatur
 testimonium *Antilochi*. Adversariorum ra-
 tiones convellit ipsa illa lectio quam defendunt.
 Tam longe abest ut quicquam habeat quod
 nostris rationibus adversetur.

Videamus autem obiter quis ille sit *Anti-* 18.
lochus, quantumque sit illius testimonio tri-
 buendum. Sunt quidem, fateor, qui eundem
 illum

Antilochus
 ille Epi-
 curo paulo
 junior.

174 *Exercitatio Secunda, de Aetate*

illum cum *Antiocho Historico* esse volun-
 Alium ab *Antiocho Syracusano Vetusissimo*
 rum *Secularum* Scriptore vincit *ætas*, quod
 mortem *Epicuri* Historiam suam *Philosophicam*
 deduxerit. Vincit, quod non *Rerumpublicarum*
 Historiam scripserit, sed *ισόπων*, de *viris* nem-
eruditis & Philosophis. Ego eundem puto cu-
 eo quem *Dionysius Halicarnassæus Antilogus*
 appellat, quemque *recentioribus* accenset *Philosophis* quidem, *styli* tamen *cultusque elegant-*
ris *neglectoribus*, *Phylarcho*, *Duridi*, *Polyb-*
Saoni, *Demetrio Calatiano*, *Hieronymo*, *Her-*
clidi & Hegesæ Magneso. *Alienæ notæ* illi
 sunt à *Personâ & ætate Antiochi*, magisq-
 illi conveniunt qui scripserit post *Epicurum*.
 Et facilis erat error, ut χ migraret in
 vel viceversâ. Erat ergo *Philosophus* ille
Antiochus, seu *Antilogus*. Et *Sectæ*, ut
 detur, *Epicureæ*. Nec enim *Hæresis* alteri
 quàm suæ conditorem pro *citimo* suæ *Histo-*
riæ Philosophorum termino habiturus er-
 Nec tamen *longe* ab *Epicuri* memoriâ vixi-
 verisimile est qui *Historiam* suam in *Epicuri*
 terminandam censuit. Cur ergo *nomen* illi
 inter *Epicuri discipulos* nusquam legimus.
 Fieri potest ut *præcipuos* duntaxat *Scho-*
Epicureæ *præfides* complexi fuerint *Cata-*
gorum Auctores. Utcunque tamen ip-
 Operis titulus *ισόπων* his, quibus *Antiochus*
 assignamus, *temporibus* satis aptè conven-
 Rei enim *literariæ* peritiam denotat in *usu*
versum, non autem solius *Historiæ*, qui *usu*

Dionys. Ha-
 licarnas.
 πρ. σμδ.
 δνομ. p. 3.
 l. 20.

ut vocis receptissimus temporibus *Antilocho*
 centioribus, ut in *Solini* videmus *Polybiore*.
 ne quidem rerum *Philosophicarum* cogni-
 tionem denotat è variarum gentium *Tradi-*
tibus Peregrinationibusque collectam, qua-
 illa fuit *Magistrorum Verustissimorum De-*
criti, ipsiusque *Pythagoræ*, quos item iso-
 nomine celebratos fuisse observavimus.
 Peregrinationes, *Eruditionis* ergo, nullas
curum obisse legimus. *Media* ergo hæc
 vocis ejusdem significatio, *mediorumque*
 inde nota *temporum*. Sic autem fiet ut
tempora omnium *excutissima* inciderit hic
Antilochus, constitutis jam in usum homi-
 num *Eruditorum* publicis *Bibliothecis*, &
remiis stipendiisque eorundem diligentiam
 tractaturis, & *Grammaticis* rem *literariam* pub-
 licam, præsertim *Historicam*, magno jam nume-
 ro promoventibus; majorumque errores, qui
 deerant *Bibliothecæ*, collatis invicem diver-
 sam *ætatum regionumque* monumentis magis
 diè magisque patefacientibus, sub *secundo*
 in *tertiore Ptolemao*. Fecerunt hæc ut magis
 erint *ipsi* audiendi quàm eorum *maiores*.

19.

Τερεών nu-
 mero non
 certus ali-
 quis anno-
 rum nume-
 rus desig-
 natur in
 Scriptori-
 bus anti-
 quissimis,
 sed Succes-
 sorum.

Nec est (quod putat Vir doctissimus)
 nostris rationibus contrarius *Dionysius Hali-*
arnassæus, quem & nos Scriptorem *accura-*
ssimam agnoscimus. Pugnat ille *Numa*
 præceptorem *malè* asseri *Pythagoram Philo-*
sophum Argumento à *Chronologia* deducto.
Numam cepisse ait *Olymp. XVI. 3.* Pro

nostris

176 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

Dionys.
L. II.

nostris Epochæ Catonianæ, (quam sequitur
Dionysius) rationibus accuratissime. Pythagoram
contrà μετὰ τῷ πεντεχοσίων Ὀλυμπιάδῃ in Italiā διατρίψας. Proinde ἡλικία

Pythagoræ quatuor integris γενεαῖς junior
pronunciat, μετὰ τέσσαρες γενεάς ἀκμαίοντα.

Frustra hic è quatuor γενεῶν annis mentem

Dionysij elicit doctissimus Bentleius. Ipse

potius sententiæ Dionysius interpretis audiendus

est. Quarta à Numâ γενεὰ quarti erat

Numâ Regis Romani Servij nempe Tullij

Dionys.
L. IV.

cujus initium Olymp. L. 4. assignat ipse Dionysius.

Id quoque rectè pro Tabulis nostris

quæ annorum initia censentur à Palilio

Sic convenit cum Livio, qui sequitur etiam

ipse eandem cum Dionysianâ Epocham Catonianam.

Liv. L. I.
c. 18.

Nam & ipse Pythagoram, Servio

Tullio regnante Romæ, centum amplius

[Numam] annos in ultimâ Italiæ orâ juvenem

æmulantium studia & cætus habuisse creditur.

Hic sane manifestum est ab initio Numæ

Servij Tullij similiter initium calculum

cedere, & γενεῶν proinde nomine non

tum aliquem annorum numerum intelligi

sed quartum tantummodo in διαδοχῇ successorem.

Et quidem illum istiusmodi quævis

fuerit ejusdem cum decessore stirpis. Nam

communem cum Numâ stirpem habebat Tullius

Hostilius, nec cum Hostilio Ancus Marcius

nec cum Marcio Tarquinius Priscus, nec

Prisco Servius Tullius. Nec unus inter

erat decessoris filius, qui ad γενεῶν alteram

strictissimè

vetustissimè dictam pertinuerit. Itaque ac-
 curates sunt, quàm solidiores, quâ quidem ad
 nostram causam spectant, Viri Eruditi mi-
 nistrant. Et multa sunt apud *Dionysium* exem- Dionys. L. i.
p. 2.
 plicata quibus γενεὰς eodem modò intellexerit.
 Auctorum Regnum ἐπὶ τὴν τετάρτην γενεὰν dis-
 tributum observavit. Hæ γενεαὶ Deiocis erant,
 Phraortis, Cyaxaris & Astyagis. Sic XVI.
 ab Excidio Trojano Romam conditam Dionys. L. i.
p. 8. l. 19.
L. ii. p. 77.
l. 44. L. i.
 constituit sæpe *Dionysius*, cum fuerit *Romulus*
 Æneæ successor reverà XVI^m. Frustra
 quidam sunt qui lectionem illam ad γενεὴν p. 36. l. 2.
 referunt, qui varij admodum erant,
 pro variis Auctorum sententiis, nec alibi lo-
 cuti apud antiquos habebant nisi cum laterent
 annorum numeri quibus Successor
 quique tenuerit. Exemplum manifestum
 est, quòd adventum Æneæ sub Latino
 post *Herculem* γενεὰ assignat, anno Dionys. L. i.
p. 35. l. 30.
 LV. Hæc certè distributio nulli
 calculo convenit, cum nullus ad anni 31.
 miliones descenderit. Sic filium Æneæ
 post γενεὰ μετὰ τὸ Ἰλίου πτόλεμον γενεὰ Dionys. L. i.
p. 58. l. 6.
 scriptore antiquissimo idem *Dionysius* ob-
 servavit, *Cephalone* nempe *Gergithio*. Inde
 colligimus vetustissimam esse hanc, de quâ
 loquimur, γενεὰς significationem. Sic ab Æneæ
 γενεὰν XV^m numerat ad Urbem Con-
 stitutam. Ita sibi constat *Dionysius* dum XVI^m
 numerat, eodem filio incluso. Ita tertium Ap. Dionys.
L. iii. p.
140. l. 23.
 Romanorum Regem *Tullum Hostilium* pro
 γενεὰ censet apud eundem *Dionysium*
 N Rex

178 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

Rex *Albanus*. Ex his itaque magis exploratis exemplis sententia ferenda est de exemplis minus exploratis ejusdem *Dionysii*. Illud sane manifestum est cum *γερων* numerum *Excidium Trojanum* Præcedentium, *Catonis* Censoris & *Sempronij* mente definire nare vellet, partim illum *hominibus*, partim inde *γερων* designasse. Nam ab *Æge*o quod numerat *Oenotrum*, inde autem ad cladem *γερων* XVII. Tantundem ergo apud illum valet numerus in stirpe, seu aliquâ Successione, hominum atque *γερων*. Nec aliter unquam è Successorum numerorum Successionis cujuslibet numerum universum colligit *Herodotus*, nisi cum finitum numeri nulli innotescerent. Et quidem ita ullos alia quàm rotundos, qui in partes possent invicem æquales pro *γερων* numero distribui. Malè ergo ex his *γερων* numeris Leges dat certiori Chronologia. Vir doctus, cum sint ipsi omnium incertissimi. Cæterum, ut ad causam redeam, unde digressus, constat initium *Servij Tullij* animo habuisse *Dionysium*. Proinde contemporaneum erat ut initium *Pythagoræ* in antiquitate habuerit, ut initio *Numæ* tanto recentior probaret originem *Pythagoræ*. Tantundem ergo hoc ipso in loco valebit natalis *Pythagoræ* ejusdemque *ἀρχὴ*, ut proinde non *Dionysius* de mediâ aliquâ ætatis parte intelligendus. Non tamen proinde colligendum primo *Servij Tullij* anno, & quidem pro-

Dionys. L.I.
P. 9. l. 23,
28.

ius anni parte (quæ sola locum in Olym-
piade L^a habebat) natum esse Pythagoram.
potius volebat, & è Græcis qui Pytha-
goræ natalem tradiderant, colligebat, rerum
Romanarum potiente Servio Tullio, natum esse
Pythagoram. Nempe Olympiadem illam,
cunquē demum fuerit, quā Pythagoræ
natalitia Græci existimabant, in Servij
Tullij Regnum incidisse, ut docuerant illi
Res Græcorum Olympiadibus consignatas
Romanorum Epochâ aliquâ ab Urbe Con-
stituta contenderant. Hinc ergo colligebat,
cunquē varia sensissent Autores de Olym-
piade, annoque Olympiadis, quo fuerit editus
Philosophus; certe Olympiade L^a
antiquiorem ejus natalem ne quidem esse po-
tuisse ut in Servij Tullij Regnum incurreret,
cum illâ Olympiade desinente cœperit ipse
Tullius. Imo de Regnante, non autem Reg-
nare incipiente Servio Tullio, interpretatur
Livius. In eo tamen lapsus, quod Tullio
Regnante cætus in Italiâ habuisse crediderit.
Tullius ergo, pro hujus Ratiocinii tenore,
illam Olympiadem, quæ nostra est sen-
tentia, nasci Pythagoras, non autem antea,
quod volunt Amici Adversarij. Et verò
ἡλικίας, seu γενεᾶς, notam fuisse
quando Natalem jam antea probavimus.
hac ipsâ in causâ ita rem habuisse, è
Platarchi loco colligimus quem observavit
Dominus ipse Bentleius. Quinque γενεᾶς
uma recentiorē Pythagoram facit Plu-

tarchus, quem cum *Dionysio* frustra conciliari conatur *Damianus Bentleius*, quasi pro aliquâ *γενεᾷ* mensurâ ita statuisset *Plutarchus* cæculumque ad eundem duxisset terminum quem *Dionysius*. Nos itâ meliùs invicem conciliandos existimamus. *Pythagoræ* ἡλικίαν *Dionysius* à natali censebat, *Plutarchus* ab *Adventu* in *Italiam*. Ita *quintæ* à *Numæ* γενεᾷ *Adventum* *Pythagoræ* in *Italiam* assignârit non incommode *Plutarchus*, quoniam scilicet à *Numâ Regi Tarquinio Superbo*. Ita ante *Plutarchum* *Cicero*. *Pherecydem* quem *Syrium* *Pythagoræ* Magistrum sub *Regem* statuit sibi cognomine *Tullio*, ipsum autem *Pythagoram* *Superbo* regnante in *Italiam* venisse arbitratur. Nec longe abest *Solinus* qui *Bruto* demum *Consule* in *Italiam* adventum censet. Ita fortasse *Ciceronis* locum alium intellexit quo tempus ejusdem *Philosophi* ita designavit : Fuit (inquit) in *Italia* temporibus iisdem, quibus *L. Brutus* patriam liberavit. Non tamen observavit, quantum invicem duo illa discreparent : tum in *Italia* fuisse *Pythagoram*, & tum demum in *Italiam* advectum esse. Verum autem esse quod dicit *Cicero*, tum saltem in *Italiâ* fuisse *Pythagoram* è *Diodoro* probavimus.

Tusc. Qu.
L. I. c. 10.

Solin. c. 17.

Tusc. Qu.
L. IV. 1.

20.

Notæ omnes
ætatis
quâ vixit
Pythagoras
Philosophus

Ἀρχὴς ergo, ἡλικίας, γενεᾷς, γενεῶν (hæ enim fere sunt antiquissimis hisce *Pythagoræ* temporibus notæ *Chronologica*) *Pythagoræ* notæ erant multæ, aliæ è natalibus ductæ

ductæ; aliæ à Præceptoribus; aliæ è tyrannide Polycratis Samij *Πολυκράτης, συννομήσα*, cum nominis fratrique qui Polycrati successit, *Σύλφοντις*; aliæ ab illius Peregrinationibus in *Ægyptum*, in *Italiam*, per ipsam *Græciam*; aliæ è Captivitate ejusdem *Babylonicâ*; ab ipso anno, quo periisse dicitur alia, prælioque cum *Syracusanis*; à tot annis vitæ, quorum meminit *Jamblichus*, omnes nostris rationibus consentientissimæ. Edant vel unicam Adversarij, quæ Philosophi sit propria, nec alterius fuerit cum Philosopho cognominis *Pythagoræ*, quæ cum nostris pugnet rationibus. Pugilem certe *Veterum* plerique alium Philosopho fatentur, siquis fortassis fuerit vel unus qui ratiociniis à nominum similitudine ductis eundem fecerint. Edant vel unum qui Olympiade L^a antiquiorem fecerit Philosophi vel natalem. Numerus certè *Plianius*, *Olymp. XLII.* quâ observationem *Pythagoræ Astronomicam* statuunt hodierni *Comedices*, verus esse non potest, ne quidem pro *Adversariorum* hypothesebus. Neminem certè novit *Clemens Alexandrinus*, in tanta *Veterum discordiâ*, qui illâ, quàm dixi, *Olympiade L^a* antiquiorem *Philosophum* existimârit. Is enim *Olymp. XLVIII. 1^m* non *Pythagorâ* modò, verum etiam *Thaleta Pythagoræ Præceptore*, & coævis *Thaleti* reliquis *Sapientibus* antiquiorem existimat. Ita vir in omnimodâ *Lectiōe* versatissimus. Neminem ergo cognovit Auctorem celebrem qui *Pugilem*

à Veteribus traditæ cum nominis fratri con-
veniunt, non autem cum Adversariorum, hypothese-
sibus.

Clem. Alex.
Strom. I.
p. 143.

182 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

gilem Pythagoram hac ipsâ *Olympiade* ineun-
in universâ *Græciâ* celeberrimum habue-
pro *Philosopho*. Qui enim *Adagio* causa
dedit de *Samio comato*, qui vicerit in *Olymp*
non *Adversarios* modò, verum etiam *Spec*
torum *Judicumque* spem omnem atque e-
pectationem, qui vixdum *Pueritiâ* egressus
Viros vicerit *ætatis* robore vigentissimo
non potuit is latere, non potuit ubique
tot nominibus non esse notissimus. Et
illa certe *Pueritiâ* egressa *ἡλικία* pri-
ori sic dicta, etiam pro *Adversarior*
rationibus.

21. Sed notas, fateor, *temporis* quo flor-
Pythagoras Philosophus, accuratissimas de
illa quæ *Jamblichus*, cui *fidem* derogant nos-
in *Jambli-* in hac causâ, amici *Adversarij*. Cur
cho appa- quæso? *Philosophus* erat ipse *Jamblichus*
ret, non *Philosophus* plane talis qualem volunt fuisse *Pythagoras*
ipsam *Jamblichus* *Πυθαγόρας* nomine celeberrimus, p-
Jamblichus *Πυθαγόρας* *ἄρετων* nomine celeberrimus, p-
Sed *Aucto-* *Πυθαγόρας* *ἄρετων* nomine celeberrimus, p-
ribus, quo- *Πυθαγόρας* *ἄρετων* nomine celeberrimus, p-
rum *fidem* *Πυθαγόρας* *ἄρετων* nomine celeberrimus, p-
est secu- *Πυθαγόρας* *ἄρετων* nomine celeberrimus, p-
tus, impu- *Πυθαγόρας* *ἄρετων* nomine celeberrimus, p-
tanda est. *Πυθαγόρας* *ἄρετων* nomine celeberrimus, p-

Pythagoras Philosophus, accuratissimas de
mus *Jamblichus*, cui *fidem* derogant nos-
in hac causâ, amici *Adversarij*. Cur
quæso? *Philosophus* erat ipse *Jamblichus*
plane talis qualem volunt fuisse *Pythagoras*
Πυθαγόρας *ἄρετων* nomine celeberrimus, p-
simque à suis *Πυθαγόρας* *ἄρετων* nomine celeberrimus, p-
tümne virum deditâ operâ mendacem exi-
mabimus? Non equidem, forsitan, absur-
fiquo demum deceptorum *commodo* errore
censuissent compensandum. Erant enim
eâ sententiâ magni quoque optimique *Phi-*
losophi fallendos esse homines quoties erro-
rium interesset ut fallerentur; nec alienum
esse à viri quantumvis *gravis* officio,
huiusmodi erroris *officiosi* minimèque pœ-
tendi *auctor* etiam *suasor*que fuisset. Ita certe
cum

suis *Plato*, nec aliis, ut videtur, ducibus
 nam *Pythagoræis*, quibus plurimum à *Platone*
 elatum esse certissimum est. Nec enim
 ideo quò *fabulas* suas de *Pythagorâ Philo-*
sopho retulerint *Pythagoræi* præterquam ad
 ingendam *Præceptoris reverentiam*, quæ e-
 iam ipsa maximè contulerit ad stabiliendam
sectæ disciplinam. *Ætas* autem *Pythagoræ*
 nec ad *laudem* illius spectabat nec *vitupe-*
rationem. Proinde nullum erat *auctæ* lucrum,
 nec *diminutæ* operæ pretium. Nihil plane
 ideo cur hos annos aliter quàm apud
 doctores repererat, designaret *Jamblichus*,
 quos nobis favere, *ætatique Pythagoræ* à
 nobis constitutæ, ne quidem ipsi negant *Ad-*
versarij. Videamus autem quo pacto *malam*,
 quam tribuunt *Jamblichis*, *fidem* evincant.
 Mit, fateor, *Jamblichus*, *Stadionice Eryxidâ*,
Olymp. LXII. in *Italiam* venisse *Pythagoram*, *Vit. Pyth.*
 quem nostræ eodem appulisse ante *Olymp. c. 7. p. 47.*
LXVII. ne quidem ferant rationes. Inde
 rectè colligent, alium nostrum esse calculum
 calculo *Jamblichi*, non autem ipsum pug-
 nare secum *Jamblichum*, qui nuspiam illud
 offeruit, quod nos *rationibus* elicuimus, tam
 serò *Pythagoram* in *Italiam* advenisse. Sic
 nullum erit *testimonium* illius *testimonio* alteri
 contrarium quo *falsi* vincatur. Sunt
 quidem, fateor, alia in *Jamblichis* quæ per
consequentiam evertant illam *Jamblichi* sen-
 tentiam, ostendantque vera omnia esse ne
 quidem esse potuisse quæ variis in locis è

184 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

variis excerptis *Auctoribus*. Sed fidei ejus
fraudi esse non debet, si *decessorum sententia*
fideliter repræsentârit quantumcunque *invicem*
discrepantes. Penes *Auctores* fidem esse
æquum est quæcunque *alienâ* narrat fide
hausta nimirum ex *antiquioribus* se *Auctoribus*
Ipse suo munere defunctus est si, cum ipse
invicem dissenserint, *sententias* eorundem re-
tulerit, quales ab *Auctoribus* prodierint, simi-
liter *dissentaneas*. Imo in *Historiâ* (qualen-
illam fuisse probavimus) *Auctorum* discor-
diis *difficili* ac *incertâ*, ne quidem *fidi Inter-*
pretis muneri satisfecisset si nulla *discordiarum*
vestigia in eo apparuissent. Nostrum est
de *Auctoribus* *judicare*, cui potius *fides* adhi-
benda sit. Nostram *internoscere* quæ è probis
fideque dignis *monumentis* emanârint; quæ
viceversâ *juniorum conjecturis* ortum debue-
rint, incertisque à magno post res gestas
intervallo *ratiociniis*. Facile autem est in
hâc, de quâ agimus, *causâ* erroris ipsum
fontem aperire. Observaverat *Aristoxenus*
causam discessus in *Italiam*, οὐκ ὀνόματι *scilicet*
Polycratis tyrannidem, anno *Pythagoræ* XL
contigisse, qui cum *Olympiadis* LXII. 3. con-
currit pro nostris *Tabulis*. Nec enim quot
Olympiadis anni nota est in *Eryxidâ* Sta-
dionice, sed ipsius duntaxat *Olympiadis*. Tum
cœpit *exilium* è *Samo* patriâ *Pythagoræ Philo-*
sophi, unde post annos exilij *multos* consilium
ortum est discedendi tandem in *Italiam*. Male
tamen inde posterî argumentabantur, tum
profectio-

Ap. Perph.
Vit. Pyth.
p. 184.

professionem in Italiam contigisse cum prima
Pythagoræ nasceretur occasio cur tandem de
inire in Italiam cogitârit. Hoc non dixerat
Aristoxenus, sed ex Aristoxeno perpe-
ram intellecto hauserunt Grammatici juniores
contra mentem ipsius Aristoxeni. Siqua ergo
hujus Ratiocinij culpa sit, Jamblichus tamen
imputanda non est qui testis ipse primarius
non est, sed fidem necesse habet sequi alienam.
Facilis illa est, quam dixi, occasio erroris in
re gestâ quæ vitæ anno assignanda sit. Non
item adeo facile certos vitæ annos desig-
nare quibus res quæque gestæ tribuendæ
fuerint si nulli emanâssent è coævis proximisve
monumentis. Imo annum vitæ XL^m tradi-
dit, uti vidimus, Aristoxenus quo saltem
Pythagoras è Samo patriâ discesserit. Nihil
ergo vetat, quin & alios illos vitæ annos
quorum memoriam debemus Jamblichus, do-
cuerit seu Aristoxenus, seu par Aristoxeno vel
Superior Veterum alius.

Sed quæcunque in Laertio hodierno non 22.
reperiuntur, ea omnia ab Jamblichus conficta
arbitrantur. Quasi verò neminem haberet
Jamblichus Auctorem, quem in rebus Pytha-
goræ sequeretur, præter Laertium. Quasi
ille Laertius sic Veterum Scripta omnium
compilasset de Philosophis ut, pro suspecto
futilique commento sit habendum si quid habeat
de antiquissimis Philosophis quod non hauserit
è Laertio. Quasi ea saltem de Laertio recepta
sit

Habuit
suos quoq;
Auctores
Jambli-
chus, ne
quidem
ipse Laer-
tio multò
junior.

186 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

fit opinio cum scriberet *Jamblichus*. Perperam hæc omnia. Sic enim *Laertium* negligit *Jamblichus* quasi ne quidem illud exploratum habuerit, ullusne unquam fuerit rerum naturâ *Laertius*. Nunquam enim illum advocat, uti ne quidem *Porphyrus Jamblichus* Præceptor. Quem enim teste de *Pythagorâ* adducit *Porphyrus* *Diogenes* alius erat à *Laertio*, *Antonius* nempe *Diogenes* qui de *Incredilibus* scripsit ultra *Thule* de quo *Photius* multa, & *Porphyrus* ipse verbis expressissimis. Nec verba *Diogenis illius* in nostro leguntur *Laertio*. Nec fuerit noster *Diogenes* nomine appellandus, pro centiori nominum *Romanorum* disciplinâ, si *Laertij*, postroni nempe nominis, ut probavit ad *Sidonium* doctissimus *Sirmondus*. Non aliter nostrum, quàm *Laertij*, nomine advocant *Veteres* qui mentionem *illius* disertè habent. *Antonius* autem *Diogenes*, non aliter fuit quàm *Diogenes* nomine, pro eadem disciplinâ, advocandus. Sed mirum est perfectò, si tum innotuisset *Laertius*, nuspia illos mentione dignatos collectorem, saltem de Philosophis, omnium, quos quidem scimus, accuratissimum. Nec verò quicquam video quo receptam sententiam tueantur quod antiquiorem *Jamblichus* facit *Laertium*. Nem

Jons. Scrip. nem certè *Sopatro* antiquiorem reperire potu-
tor. Hist. *Jonsius* qui *Laertium* de nomine advocat
Philos. Hunc autem advocasse docet *Photius*. Vi-
L.III.c.12. ille occiditque sub *Constantino Magno*, te-
Cod. CLXI. *Ennap*

Eunapio. Non me quidem fugit sub *Juliani* postatæ nomine extare ad *Jamblichum* Epistolas, quas tamen mihi diu suspectas esse fateor. Agunt certè omnes de Argumentis modum levibus *Sophistâ* profectò, quàm *Principe*, dignioribus. Negotium in illis primum nullum est, & *styli* curam majorem capiunt quàm quæ deceat vel *Philosophum*. præcipuum verò in illas Argumentum illud est neglectæ *Chronologiæ*. *Sopatrum* hic reperiunt legimus quem tamen sub *Constantino* Magno interfectum diximus. Nec ullum principis Christiani vestigium est in vitis *Porphyrij* & *Jamblichi*, quales describuntur ab *Eunapio*. Alium enim à *Philosopho*, *Porphyrium Optatianum*, fuisse qui sub *Constantino* Magno exulavit, apud Eruditos in confesso est. Nec sane *Constantini* tempora attigisse *Jamblichum* ex *Eunapio* colligimus. *Ædesium* enim *Jamblichi* discipulum grandævum facit tum à puero *Juliano* visitaretur, tum quoque defectionem meditante à *Christianâ*, quam consueque professus fuerat, *Religione*. Qui hoc ipsum observatu dignum censuit *Eunapius*, egrè profecto familiaritatem *Jamblichi* cum *Juliano Principe* reticuiſſet, si tanta fuisset quantum supponunt *Epistolæ* à *Sophistâ* confictæ. Nec puto *Leges* de *Magiâ* & *Veneficis* effugissent *Jamblichi* illæ tam celebres *Σεργίου* quarum meminit *Eunapius*, *Christianis* Principibus Reipublicæ præfectis, odiosoque apud *Christianos* nomine *Philosophi*. Nec sane *Constantino*

188 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

Laert. IX.
c. 116.

Περ. 70
ἑστῶν Βε-
βλίων.

tino Magno, multo antiquior potuit esse *Laertius*. Successionem *Pyrrhonorum* & *Empiricorum* ab *Antiocho Laodiceo* sitæ ad *Lycium* fluvium *Laodiceæ* ita deducit, ut primi fuerint post illum *Menodotus Nicomediensis* Medicus *Empiricus*, & *Theiodas Laodiceus* proximus hisce successerit *Herodotus Tarsensis Ariei* filius, *Herodoto Sextus Empiricus* *Sexto* præterea *Saturninus Cythenas*. Priorum duorum meminit *Galenus*, postea quam Romæ à *Marco* evocaretur, anno quo mortuus *Aquileiæ Verus*, Æræ nostræ *Christianus* *CLXIX*. Et *Sexti* mentio est Libro *quod* *ῥόδοις* accensetur, *Εἰσαγωγὴ* vel *Ἱερίῳ*, quod *qui Heresim* apud *Medicos Empiricam* per *Menodotum*, in quem scripsit *Galenus* ipse admodum stabilierit. Verba sunt : *Μεθ' ἡμῶν δὲ οὐ καὶ Σέξτος, οὐ καὶ ἀνεβῆς ἐκ τῶν αὐτῶν*. Successor ergo nemo *Menodoti junior* innotuit *Galeno*, ne quidem *Sextus* quem, prætermisso *Herodoto*, memoriâ clarissimâ dignum censuit *junior* ille *Galenus* Scriptor qui sua edidit sub nomine *Galenus* *Tertius* autem est à memoriâ *Galenus* successerit *Saturninus Cythenas*, quem ab utroque prætermisum memorat *Laertius*. Verba illius ita se habent : *Σέξτος δὲ διήκοντι Σατυρῶντι Κυθῶνας, ἐμπειρογὸς καὶ αὐτός*. Nihil habet quo tum quoque cum illa commentaretur *Laertius* innuat vixisse *Saturninum*. Potius *Auctoris* quem, hoc in loco excerpserit *Laertius*, ætate vixisse crediderim. *Alienus* enim

nim est à more *Laertij* ut Philosophorum
accessiones ad sua usque tempora deduceret.
 Quod igitur hoc in loco aliter, quàm pro
 more suo fecerit, *Auctori* cujus fidem secutus
 est, potiùs quàm *consilio* suo, tribuendum
 erat. Vix certè potuit *Laertium* ignorare,
 seu *Porphyrus*, seu *Jamblichus*, si tum pro-
 misisset, quem paulo postea compertum
 habuit *Sopater* discipulus *Porphyrj* & condi-
 cipulus *Jamblichi*. Vix potuit alteruter ab
 alio mentione temperare, quem nuperrimà
 memorià scivisset Scripta de *Philosophis* in
 universum compilasse omnium fusissimè.
 Quod ergo illum cum utroque, ni fallor,
 existimabimus. Sic nullum erit
Laertij silentio Argumentum, si tum vixe-
 rit uterque cum vixit ipse scripsitque *Laer-
 tius*. Fidem enim eandem merebuntur cum
Laertio qui eosdem habuerint *Auctores* quos
 habuit *Laertius*. Unum certè advocat *Por-
 phyrus* qui de *Pythagorà* & *Pythagoræis* egerit
 accuratissimè, *Laertio* ipsi longe anteponen-
 tum, nec tamen unquam advocatum à
Laertio. Hic *Moderatus* erat *Gaditanus*. De
 nota *Porphyrus*: *Μοδὲ αὖτ' ὁ ἐκ Γαδείρων* *Porphyr.*
ὁ συντάξας ἐν ἑνδεκά βιβλίοις συναγαγὼν τὸ *Vit. Pyth.*
πλῆθος τοῖς ἀνδράσι. *Magnificum* est, & *P. 202.*
judicis suo Seculo *peritissimi*, Elogium. Egit
 Author de *Pythagora* longè, quàm *Laer-
 tius* ipse, copiosius. Nec *judicio* inferior
Laertio, cujus *diligentiam* *judicio* anteferen-
 tum nemo nescit. *Ætate* etiam *Laertio*
 superior,

Jonsf. de
Scriptor.
Hist. Phi-
losoph.
L. III. c. 5.

superior, pro receptâ quoque sententiâ q
Laertium, quàm reverâ fuit, *antiquior*
 existimat. Hoc etiam probavit Cl. *Jonsf.*
 vel *Jonsii* nomine, veriùs fortasse *Marquar*
Gudius. Potuit ergo eisdem *testes* app
 lare quos *Laertius*, aliòsque, si qui medio s
 tio perierint inter *Neronem*, quò Impera
 vixit *Moderatus*, ætatemque *Laertij*. N
 latuit proculdubio *Jamblichum*, qui tanti fe
 Præceptorem *Porphyrium*, in Scriptis *Porphy*
 versatissimum. Missum facio ejusdem
derati, apud S. *Hieronymum*, encomium
Styli potius laude petitem quàm peri
 Inde tamen constat *utrumque punctum* tul
Moderatum. Mitto & alios Auctores q
 habebant *Porphyrius* & *Jamblichus* commu
 cum *Laertio*. Nempe *Porphyrij Antiphont*
Apollonium, *Aristoxenum*, *Aristotelem*, *Di*
archum, *Duridem Samium*, *Empedoclem*,
doxum, *Hippobotum*, *Cleantem*, *Neanth*
Nicomachum, *Timæum*. Advocat etiam *J*
blichus ipse *Apollonium*, *Aristoxenum*, *Ar*
telem, *Archelaum*, *Empedoclem*, *Epimenid*
Epicharmum, *Eudoxum*, *Hippobotum*, *Lysi*
Tarentinum, *Neanthem*, *Nicomachum*, *X*
cratem, *Parmenidem*, ipsum *Pythagoram*
 Scriptis quæ illius nomine ferebantur, alia
 veterum *Pythagoræorum* Scripta. Mitto, p
 ter *Moderatum*, *Antonium Diogenem* & *Ly*
Porphyrij; & *Jamblichi Androcydem*, quos
 quidem constat ad manus pervenisse *Laer*
 Satis ni fallor, hæc ostendunt, ut nihil
 buer

erint *Laertio* *Porphyrius* vel *Jamblichus*,
is tamen idoneos habuisse *fidei* suæ *testes*,
ne quidem illis *inferiores* quos vidit aut
peripit ipse *Laertius*. Frustra ergo Adver-
ri ea omnia pro *suspectis* habent quæ ser-
vunt *Porphyrius* & *Jamblichus*, nec tamen
multa è *Laertio*. Multa passim apud Ve-
tes legimus quorum nemo *testes* fuisse
bitat, cum tamen ipsi *testium* nomina non
derint. Imo longe *plura* quàm quæ *testium*
minibus disertè consignârint.

Omnium verò, quæ dixi in nostris ratio-
bus illud difficillimum esse fateor, quòd
idem *Pythagoræ* discipulum *Epaminondæ*
magistrum existimârim. Videamus ergo
Veterum testimonia sint quæ nos cogant
ita se rem habuisse deinceps existinemus.
idem illum *Pythagoræum* agnoscunt *Cicero*,
Nepos, saltem ab *Æmilio Probo* in-
polatus, aliique. Et verò propriam quan-
singularemque obtinet vox illa signifi-
cationem, quâ quidem usurpari solebat in
Sectæ disciplinâ. *Pythagoræorum* nomine
discipulos intelligit *Jamblichus*, quo-
communis esset *ἐσία* & *συμβίωσις*, qui
licet Præceptoris votis per omnia parue-
at, *primæ* admissionis *discipulos*, arcano-
que *participes* διὰ παντὸς τῆς ζωῆς. Hos
Pythagoristis opponit, qui *extra* collegium
erent, collegarum *æmuli*, propriisque pos-
sionibus pro arbitrio fruantes, nec *mystarum*
arctio-

23.

Erat reve-
ra *Lyfio* il-
le qui *Epa-*
minondæum
docuit,
discipulus
Pythagoræ.

192 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

Jamblich. Vit. Pyth. c.18.p.84. arctioribus regulis astricti. Sic *Jamblichus* Sed post mortem *Pythagoræ Philosophi* corpore hoc *sanctioris disciplinæ* etiamnum perstitit

certissimum est cum nulli essent ad *Sectam* parentem aditus. Est autem alia apud alios divisio trimembris, *Pythagoricorum*, *Pythagoræorum*, & *Pythagoristarum*, quos ita invicem distinguunt: *Σὺν μὲν αὐτῷ τῷ Πυθαγόρᾳ οἱ γενόμενοι ἐκαλεῖτο Πυθαγορεῖοι· οἱ τῶν τέτων μαθηταί, Πυθαγορεῖοι· οἱ δὲ ἄλλοι ἔξωθεν ζήλωται, Πυθαγορεῖαι.* Verba sunt

Phot. Cod. 259. Suid. Πυθ. Schol. in Theocrit. Eidyl. XIV. Auctoris Anonymi apud *Photium*, sententia autem *Suida* & Scholiastæ in *Theocritum* Hunc si *vocum usum* sequamur, hoc ipso nomine *Lysis* erit ab eorum numero excludendus qui ipsum audierint *Philosophum*, quod fuerit tantummodo *Pythagoræus*. Propterea enim *Pythagoricus* non habebitur, quod ipsum non audierit *Magistrum*. Propterea uno tantum gradu in Scholæ *διαδοχῇ* inferior, quod non fuerit *Pythagoræ discipulus*, sed eorum qui *Pythagoram* audierant *discipulorum Pythagoricorum*. Fieri etiam potest ut ne quidem proximum à *Philosopho* gradum tenuerit, sed remotiorem, sub alio aliquo Scholæ *Pythagoricæ* præside medio inter *Pythagoram* eumque quem audierit *Lysis*. Nec enim à sequentium graduum discipulis distinguitur nomine *Pythagoræi*, sed à *Pythagoristis*, Sæctæ tantummodo candidatis, nondum in *sanctiorem Sæctæ disciplinam* admissis. Sed harum vocum propriam illam significationem à nuperæ Scholæ *Pytha-*

Pythagoræ, quæ paulo ante *Plutarchum* est exorta, natam arbitror. Gradus enim est omnium ignobilissimus eorum qui *Pythagoristarum* nomine censentur. Et tamen hoc ipso nomine *Pythagoræ discipulos* quantumvis celebres lacerant *Comædi*, proximi nimirum auctor ipsius temporibus *Philosophi*. Hoc enim titulo *Dramata* inscribunt quibus *Hæresin Philosophi* universam insectantur. Et *Πυθαγόρειον βίς τερόπον* communem omnibus a Seculo *Pythagoræ* ad sua usque tempora censet *Plato*. Constat, uti vidimus, ex ipso *Plutarcho*, in *Sectas* invicem diversas discessisse viros illos *Pythagoræos*. Ita scilicet, ut qui prius ab animalium cæde manserint, ij sese pro γνησίους *Pythagoræ discipulis* haberi velint, atque adeo *Pythagoræis*; qui autem à communis Præceptoris disciplinâ in illo animalium piaculo discessissent, illos ne quidem *Pythagoræorum* nomine censuerint, sed tantummodo *Pythagoristarum*. Itaque ne quidem ἐσωτερικῶς *Sectæ Mysteriorum* illis credabant, sed duntaxat ἐξωτερικῶς, quasi βεβήλοις, extraque *Adyti* fores exclusis. Proinde ex Historicis *Pythagoræ memoriæ proximis*, nihil est quod colligere liceat è nomine illo nudo *Pythagoræi*, num ipsum *Lysis* audierit *Philosophum*, an illo potius extincto *Sectæ* nomen dederit. Et ne quidem è juniorum testimoniis aliud exinde colligemus, quàm quòd illum pro genuino *Sectæ discipulo* habuerint, non autem pro *Mysteriorum proditore*, receptarumve

Plato Polit. X. p. 464. Edit. *Basil.*

194 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

rúmve Sectæ Traditionum corruptore. Hinc autem de ætate illius nullum prorsus erit Argumentum. Nec propiora Pausanias. Lysidem ait ἀνδρα γένεσθαι τὰς ἐν τῷ Πυθαγόρῃ, ἀπὸ τοῦ Πυθαγόρου ἢ Σαμίου λόγου. De eo nihil, an ab ipso didicerit Pythagorâ, a potius ab alio aliquo Philosophi discipulo.

Pausan.
Bœotic.
P. 291.

In eo plus est quod Lysidem γνώριμον τὸν Πυθαγόρου agnoscat Ælianus. Si nempe verbo usus fuerit Auctoris è quo illa descripserit, nec aliud illius loco reposuerit, cum auceps Sophista, quod sibi videretur Ἀττικώτερον & primariis Atticis fontibus convenientius. Certè in διαδοχαῖς primariæ Sectæ cujusque discipuli γνώριμοι habentur quâ à junioribus internoscendi sunt. Quod scilicet Sectæ conditori innotuerint, Traditionesque Sectæ à primo Traditionum fonte illibatas hauserint. Idem plane qui literarum profanis πορνείαις & ἀνεσταῖς, sacris autem ἀντιπύλαις appellantur. Ita Clemens Alexandrinus Vir doctissimus & hujus Scholarum disciplinæ callentissimus. Apud illum discipuli nostri γνώριμοι audiunt qui illum ipsum audiverunt. Et Theodatis Præcepto Valentini Apostoli S. Pauli γνώριμον ἀπὸ τῶν ἑρῆτικῶν venditatur. Hoc nempe fine contrariam Ecclesiæ disciplinam, contrariam Scriptis, quæ extabant, ipsius Apostoli, a ore tamen Apostoli hausisse crederetur. Idem quidem quoties cum aliis conferendi essent ejusdem Sectæ condiscipulis, non item cum extraneis.

Ælian.
Var. Hist.
L. 3. c. 17.

Strom. VI. p. 288. I. 4. Edit. Commelin. Strom. VII. p. 325. l. 12.

ext. Sect. qua discipuli quo Maj. Lysidem quod tuis. Hoc Soph. cent. anti. Pyth. perior morum lor. ante quæ Nec Scri. bant. Ea a alios ipsu. I est, esse thag.

extraneis duntaxat opponuntur. Sic enim
Sectæ asseclæ omnes pro γυωρίμοις habendi
quæ tantundem valet tantummodo quod
discipuli. Sic *Israelitas* omnes *Mosis* γυω-
ρίμους appellat *Philo*. Nec quicquam verat
quo minùs ita vocem intellexerit *Ælianus*.
Majus adhuc est quòd *Pythagoræ auditorem*
Lyfidem nuncuparit *S. Hieronymus*. Majus
quòd *Pythagoricum Lyfidem* agnoscat *Laer-*
tius, non autem tantummodo *Pythagoræum*.
Hoc enim nomine *Pythagorici* ipsius *Philo-*
sophi auditores venisse jam ostendimus è re-
centiorum *Pythagoræorum* stylo qui tamen
antiquiores erant *Laertio*. Majus quòd *Libros*
Pythagoræ Magistri nomine scripserit, quando
periculum erat ne Sectæ dogmatumque me-
moriam penitus intercideret. Nec enim alio-
rum erat quàm *primariorum* Sectæ discipu-
lorum testari de arcanâ Sectæ disciplinâ nullis
antea scriptis monumentis, vel saltem nullis
quæ antea publicè extabant, consignatâ.
Nec enim pro suis inventis haberi volebant
Scriptorum Auctores quæ ipsi *Scriptis* manda-
bant, sed pro antiquis Sectæ *Traditionibus*.
Ea autem Quæstio cum *Facti* esset, proinde
alios testes ne quidem admittebat quàm qui
ipsum audiverint *Philosophum*.

S. Hiero-
nym. Ap. II.
adv. Rufin.

Maximum verò omnium Argumentum 24.
est, quòd incendio *Cyloniano Lyfidem* elapsum
esse tradant, quod quidem incendium, *Py-*
thagoræ etiamnum superstite, omnes hæctenus
agno. 1/2. & 97. 3/4.

196 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

viz. inter agnoverint. Hoc Argumentum ut solvatur
ann. U. C. Domino *Bentleio*, pariter ac nobis, incumbit
Varr. 363, Quod tamen fieri non potest, si de *Pytha-*
& 365. au- *gorà Philosopho* intelligatur, pro antiquioribus
diverunt *Philippus* Adversariorum rationibus. Nostras autem
Philippus quò sunt *seriores*, eò, in hac causâ, *utiliores*
Macedo & esse constat. Utcunque tamen videamus
Epaminon- quâ licet ex *Historiæ hodiernæ* monumentis
das. Mor- quantum concedi necesse sit in hac prima
tus Lysis, Scholæ *Pythagoricæ* successione intervallum
Ol. 100. 1/2. ad mortem usque *Lysidis*. Hunc enim termi-
U. C. *Varr.* num ponit *Diodorus*, quâ quidem ad *Thebanos*
375. Nun- attinebat. Est enim alioqui certum multa
cium de *Lyside The-* postea annis in *Italiâ* fuisse *Pythagoræos*
bis agente Nobis autem, qui de *Lyside* agimus, is limes
attulit *Gorgias,* observandus erit. Hæc *Diodorus Olymp. CIII. 3.*
Ol. 88. 1/2. pro more suo quo multa solet *alienis* anni
U. C. *Varr.* narrare quorum *verum annum* ignoravit
327. *Athe-* *Finis Lysidis* ex *Epaminondæ & Philippi Ma-*
nis rever- *cedonis* ætate explorandus est, qui ambo *Lysi-*
sus. *dem Thebis* educatorem habebant. *Philippus*
Diodor. *pum* autem *Thebanis* obsidem ab *Illyriis* tra-
L. XVI. ditum docet *Diodorus*. Et quidem sub *Amyntæ*
Ol. 105. 1. patre. Tum scilicet, cum victo *Amyntæ*
Ann. ant. sufficeretur in illius locum per biennium
Christ. *Argeus*. Hoc nos *biennium*, in *Annalibus*
454. *Thucydideis*, commodiori, nisi fallimur, loco
inseruimus quàm ipse *Diodorus*. Ille 2°
Amyntæ anno inferendum censuit. Nos
potius VI° ab *Olymp. 97. 1/2.* ad *Olymp. 97. 3/4.*
Tum certè patri *Epaminondæ* creditam edu-
candi *Philippi* curam agnoscit *Diodorus*.
Satis

Satis nempe commodè ut socium æmulumque sub *Lysidis* disciplinâ haberet *Epaminondas*. Egit tum *Epaminondas* annum ætatis ad minimum XIX^m prælio *Leuctrico* Olymp. 102. $\frac{2}{3}$. quadragenarius, teste *Plutarcho*. Nec multo proinde minor potuit esse *Philippus* ut æmulum in studiis haberet *Epaminondas* sub institutore *Pythagoræo*. Fallitur ergo Vir doctus cum ad annum retulit Olymp. 102. 4. *Philippi* hanc, de qua loquimur, sub *Lyside* institutionem. Tum quadragenario major erat *Epaminondas*, & in Republicâ clarus prælio *Leuctrico*, maturiorque quàm ut in Scholâ *Philosophi* versaretur. Datum tamen tum quoque obsidem *Philippum* fateor. Non tamen *Polymnidi*, sed *Pammeni*, teste in *Pelopida* vitâ ipso *Plutarcho*. Tum nec ulla mentio auditi à *Philippo* *Lysidis*, nec ulla fane esse potuit. Anno enim receptæ à *Pelopidâ* *Cadmeæ*, quem nos ann. Olymp. 102. $\frac{1}{2}$. in Annalibus *Xenophonteis* fuisse probavimus, venit in *Plutarch.* *Græciam* *Theanor*, missus ab *Italia* *Pytha.* de Gen. *goræis*, antea monitis in somnio de excessu *Socrat.* *Lysidis*. Potuit ergo anno aliquo præcedenti decessisse, *Lysis*, hunc ne quidem potuit superare. Nedum illum audire *Philippus* cum secundo obses, non jam à Patre, sed à Fratre, traderetur. Malè ergo XL. & VII. annorum *Philippum* tradit decessisse *Justinus*. Sic *Justin. l.* IX. c. 8. enim nec *Lysidem* audire, nec sub eo æmulum *Epaminondas* habere potuit. Error erit

198 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

in numero facillimus si pro LX. librarius XL reposuerit. Sic item rectè procedent omnia. *Interfectus* est *Philippus* anno U. C. *Varroniano* 418. *Olymp.* IIIe . $\frac{4}{5}$. Natus proinde anno *Varroniano* 351. *Olymp.* 94. $\frac{1}{2}$. Sic annum egerit cum *Lysidi* instituendus daretur XII^m. annum *atatis* etiam XIX^m. agens *Epaminondâ*. Conveniunt satis accuratè pro *nostris* condiscipulorum *atates*, non autem pro *rationibus* Cl. *Bentleij*. Illo ergo ipso anno *Olymp.* 100. $\frac{1}{2}$. U. C. *Varr.* 371 mortuus est *Lysis*, anno fortassis ineunte *Posteriori* enim anni parte *Olymp.* 100. occupatam probavimus à *Pelopidâ* *Cadmean*. De morte autem *Lysidis* per somnium moniti sunt in *Italiâ* *Pythagorai* antea quàm ita illud susciperet *Theanor*. Hunc ergo annum quo excessit *Lysis*, pro citimo prædicti intervalli termino habebimus. Et senem fuisse cum excederet, omnes agnoscunt. Illud præterea docet hoc in loco *Plutarchus* *Ares* tempore *Cathedram* *Pythagoræorum* *Crotoniensem* obtinentis *Thebas* ex *Italiâ* missum esse *Theanorem*. Nec enim alius est *Ares* *Plutarchi*. Hunc *Sextum* à *Pythagorâ* numerat *Jamblichus*, quintum verò tantummodò si è numero excludatur ipse *Pythagoras*. E quidem ita, ut non diu in *Cathedræ* successione ipse fuerit *Aresas* cum mitteretur à illo *Theanor*. Sustulerat enim patriæ *Cro-*

Jamblich. tonis everse dolor *Tydam* *Aresæ* decessorem
Vit. Pyth. teste *Jamblichæ*. Hoc *Olymp.* XCVIII. 1.
G. 36. p. 22. *Dionysio*

Dionysio tyranno auctore, contigisse refert *D. Bentleius*. Et quidem, auctore *Diodoro*. Sed anno illo de excisâ *Crotone* nihil *Diodorus*. Classem autem *Italicam Crotone* emissam ab eo profligatam refert *Olymp. 97. 3.* Tum vero à *Rheginis* repulsus est fugatusque, ante hyemem, eodem teste *Diodoro*. Deinde legatos *Gallorum* qui ante menses *Romam* incenderant, societatem amicitiamque ejus petentes illum adiiisse Auctor est è *Trogo Justinus Justin.* Hinc obiter sententia nostra de *Epochâ Var. XX. 5.* *Catonianâ* omnium verissimâ egregiè confirmatur. Annum enim *Urbis Romanæ excisæ à Gallis* eundem fuisse qui à *Conditâ* fuerit 364. ostendimus, qui respondebat *Olymp. 97. 3.* Rectissimè. Mense enim *Quintili* excisâ Urbe, hoc anno proinde desinente menses aliquot ab excidio effluxerant ingruente hyeme. Eorum scilicet quos VII. in *Romanæ Urbis* ruderibus agebant *Galli*. Sequitur deinde in *Justino* : Grata legatio *Dionysio* fuit. Ita pactâ societate, & auxiliis *Gallorum* auctus, bellum velut ex integro restaurat. Fc qui, post hyemem sequebatur, annus *Urbis Romanæ* 365. erat pro calculo *Varroniano*, respondebatque *Olymp. 97. 4.* Et quidem anno illius *Olympiadis IV°* magnam *Dionysij* in *Crotonienses* victoriam narrat *Diodorus*, quæ proinde satis commodè ad anni *Juliani finem* referenda sit. Inde per annos XII. in *Dio-* *Dionys. Halicarnas.* *nysij* potestate *Crotonienses* testatur *Dionysius* *Excerpt.* *Halicarnassæus.* Hi, si in *Epochâ Catonianâ* *Porphyr.*

numerentur ab excidio Urbis Catoniano, annum desinent Epochæ Catonianæ U. C. 376. qui idem erat Varronianus 376. ut è nostro constat Tabulis. Est enim ille similis XII^m ab anno U. C. 364. quo Urbem censam credebant Varroniani. Is Olymp. 100 respondebat pro situ Varroniano. Satis enim commodè præcedentibus Olympiadibus annis 100. $\frac{1}{2}$. respondebit annus à prædicta Epochâ XII^m. si terminus uterque includatur annusque XII^m. inchoatus duntaxat intelligitur. Hic ipse annus est quo missus est ab Italia Pythagoræis in Græciam Theanor. Hæc enim erat Dionysij tyrannis de quâ loquitur Plutarchus quæ obstiterit quo minùs Thebas visendum Lysidem ipse navigarit Arefas. Iam tamen fateor cur dubitemus an tum quoque Cathedrâ Crotoniensi potitus fuerit Arefas Crotonis excisæ tempore Bulagoram. In Scholâ Crotoniensis moderatorem præfuit docet Jamblichus, verumque agnoscit D. Beza. Postea, urbem tenente Dionysio reversus è Peregrinatione Tydas Bulagoræ successit. Sed extinctus dolore patriæ libertas imminutæ. Et morte Pythagoræis immuturâ quibus ἐνθάδε erat γεγωνίς σφόδρα γένους ὧντες ἐκ δεσμῶν τὸ σῶμα ἀπαλλάττεσθαι, eodem teste Jamblichus. Post illud χρόνον ὕστερον è Lucaniâ Crotonem vocatus Arefas. Propter Bella & tyrannidem mortem illam fuisse verisimile est. Sic elapsis fortissimè XII. illis, Urbe jam libertati restitutâ, cessavit

Jamblich.
p. 220.
Vit. Pyth.
c. 36.

cesserit *Aresas* post illam *Theanoris* legationem. Et sane aliquanto junior erat qui *Aresæ* accessit *Diodorus Aspendius*. Post ortum certè *Cynicorum*, & tamen ante *Archestratum* Poëtam discipulum *Epicuri*, qui quanquam illius meminit, non tamen quasi etiamnum viveret, ut credidit *D. Bentleius*. Est autem alius, nescio quis, antiquior *Diodorus*, nem antiquioribus *Pythagoræis* accensere videtur *Jamblichus* Vit. *Pythag.* c. 35. p. 215. Videndum an de illo cogitârit *Archestratus*. Quia tamen antea de *Lyside Thebis* versante scivit *Aresas*. Hoc enim didicit à *Gorgia* continuo è *Græciâ* in *Siciliam* redeunte, teste supra *Plutarcho*. *Gorgia* meminit ad *Olymp.* 86. 1. in *Chronico Eusebii*. Adventum illius in *Græciam*, ni fallor, innuit. Nec multo serius venire potuit ut *Thucydidem* & *Periclem* in arte suâ Discipulos jam *μαθητάς* haberet. Tertio certè Belli *Peloponnesiaci* anno mortuus est *Pericles*, & quidem superiori anni *Juliani* parte quæ cum *Olymp.* 7. 4. concurrebat, ut ostendimus in *Anna-*
bus Thucydideis. Nec serius ut *Thucydidem* vivis reperiret. Intelligo enim potius seniori, qui *Pericli* par fuisse videtur, & in publicâ gerendâ æmulus, *Thucydide*, quàm nostro *Historico*. Quanquam enim *σεμνὸν* ipse etiam obierit *Historicus*, interque *αἰσπιδὰς* eximium locum teneret, cum tamen decederet *Pericles*, non multo *quagenario* major erat, quæ ætas *Periclis* ætate

202 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

ætate inferior erat, nec facile pro senectute agnoscenda. *Tempus* autem quo redierit in patriam *Gorgias*, docet *Diodorus*. Tum enim rediisse testatur cum *Oratoriæ* artium specimine edito patriæ causam egisset apud *Athenienses*, & auxilia *Leontinis* mittendi impetrasset, quod V^o *Belli* anno assignat *Thucydides* qui *Olymp.* 88. $\frac{1}{2}$. conveniebat *Olympiadis* autem 88. 2. *Diodorus*, ut posteriori anni parte proinde contigerit. Verba *Diodori* sunt : Τέλαρ πέντας τὲς Ἀθῶναις συμμαχῆσαι τοῖς Λεοντίνοις, ἔταρ μὲν δαυμαδεῖς ἐν ταῖς Ἀθῶναις ἐπὶ τέλῃ ῥήτορας, ἃ ἐς Λεοντίνας ἐπάνοδον ἐποίησαντο. Tum ergo didicit *Aresas* in *Thebis* versari *Lysidem*. Erantque tum in ætate *Puerili* *Gorgiæ* auditores *Alcibiades* atque *Critias*. Annum autem ætatis VIII^m. attigerat *Isocrates*, qui etiam *Gorgiam* puer audivisse dicitur. Et tamen πολὺν χρόνον tum elapsum esse testatur *Plutarchus* ex quo latuerat *Lysis*, à tempore nimirum incendij *Cyloniani*. Ætas illa *Aristophanis* est, & ne quidem ab anno longe abest quo docuit *Nepéλας*. *Secunda* illius *Dramatis* Editio sub *Archonte* fuisse dicitur *Aminiâ*, anno exeunte, *Dionysis* ἐν ἄσει proinde *Olymp.* 89. 2. anno *Varroniano* 332. qui *Olymp.* 89. $\frac{2}{3}$. convenit. Tum *Socratis* Scholam à *Strepsiade* incensam fabulatur pro illo incendij in *Italiâ* *Cyloniani*, ut videtur, exemplo. Tum ergo incendij fama *Athenas* emanaverat. *Primâ* autem ejusdem *Dramatis*

Dramatis editione num emanârit incertum est. Partem certè illam de Scholæ Socratis incendio in priori Editione locum nullum habuisse observavit Scholiastes. Nescio tamen eam inde colligere liceat tum de incendio Cyloniano nondum Athenienses rescivisse cum primâ vice *Nubes* doceret *Aristophanes*. Nam *Lyfides* certè jam ante annos aliquot *Thebis* repererat *Gorgias*, nunciusque erat reperti relictis in *Italiæ Pythagoræis*. Aliunde ergo indagemus.

Peracto incendio, duos tantummodo elapsos 25.
omnes agnoscunt. Sed quis fuerit *Lyfidis* in Incendi-
fugâ comes invicem dissentiunt. Alij *Ar-* um Cyl-
chippum fuisse volunt, *Archytam* alij, *Plu-* nianuncir-
tarchus verò *Philolaum*. Hi, cum se in tuta ca Olymp.
recepissent, expectabant aliquantisper an 83. 3. U.C.
forte facinoris in socios editi pœniteret Varr. 309.
cives *Crotoniatis*. Γενομένης ὅ τῆς, καὶ λόγον
ἐξ ἑνὸς πομπασμένων τῶν πολλῶν ὡς τὴν συμ-
βάνῃ παύσας, ἐπαύσαντο δὲ ὑπὸ μελέας δι-
Πυθαγόρειοι. Ita rem è Cyloniorum ipsorum
fide narrat *Jamblichus*. Id scilicet vult, cum
de neglectâ cæde constitisset, tum deinde
curam Urbis *Crotoniensis* omnem abjecisse
Pythagoræos, & suæ salutis, quâ licuit, con-
sultuisse. Itaque, excepto *Archytâ*, reliquos
ex *Italiâ* docet discessisse *Pythagoræos*. Verba
sunt: Οἱ ὅ λοιποὶ τῶν Πυθαγορείων ἀπέστησαν
δὲ Ἰταλίας, p. 209. Hæc ille, ut videtur,
ex *Aristoxeno*, cujus disertam habet mentio-
nem, p. 210. Tum quoque tamen aliquan-
tisper,

204 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

tisper expectâsse *Rhegij*, ibique διαλεβε
 (quæ *Scholæ* erant) habuisse. Rebus ver
 in deterius procedentibus, *περίοιτο* ὃ
 χεὶν, tum demum ex *Italiâ* discedun
 p. 209. Tandem ἐπιγινόμενων πολλῶν ἐπὶ
 p. 218. subit *Crotoniatas* pœnitentia, missique
 in *Achaiam* legati qui *Exules* revocarent *Py*
thagoræos. Hæc forte è *Crotoniatarum* ἑσ
 νήμασι, quorum ibidem mentionem legimus
 Hinc obiter intelligimus quàm immerito
Jamblichum spernant *Adversarij*, qui meliore
 habuit, quàm *Laertius*, *Auctores*. Et in
Achaiâ Peloponnesiacâ dicitur fuisse *Lys*
 p. 209. Imo διαρίσαι, & *Scholam* ibi ade
 habuisse antea quàm redirent *socij*. De h
 reditu intelligendus est proculdubiò prædict
 loco *Plutarchus*, ubi de *socio* loquitur *Lysidis*
 in fugâ *Philolao* : Φιλόλαος μὲν εἰς λευκανέ
 φυγὼν, ἐκείθεν (inquit) ἐσώθη πρὸς τὰς ἄλλας
 φίλους ἤδη πάλιν ἀθροισθέντας καὶ κρατύναν
 τὸν Κυλωνέϊον. Ab illo ergo demum tem
 pore nesciebant, ubi lateret *Lysis*, fratres
 illius in *Italiâ Pythagoræi*. Nam certissimos
 habebant de eo *nuncios*, qui illum in *Achaiâ*
 viderant, reversos ex *Achaiâ* fratres *Lysidis*
 & in ὁμαχοῦν collegas, *Pythagoræos*. Hoc
 autem nesciebant, quo se *Lysis* ex *Achaiâ*
 receperit. Idque illos nescivisse necesse erat
 si tum *Lysis* ex *Achaiâ Thebas* migrârit cum
exules rediissent in *Italiam*. Utcunque tamen
 jam *Thebis* agebat *Lysis* cum rediret *Gorgias*,
 antea quàm nasceretur *Epaminondas*. Nec
 alibi

libi illum præterquam *Thebis* vidisse se
 profitebatur *Gorgias*. Nescio tamen rectène
 de colligere liceat, tum quoque cum
Gorgias in *Græciam* navigaret, *Thebis*
 fuisse *Lysidem*. Favet tamen fortasse πο-
 τὸς χεῖν Plutarchi quo locus, ubi fuit
Lysis, latuerit collegas illius in *Italiâ* *Py-*
thagoræos. Sed octo fuit ad minimum anno-
 rum spatium quo *Gorgias* artem suam in
Græciâ professus est, pro temporibus aditûs
 creditûsque jam probatis, quod rectè potuit
 pro πολλῷ χεῖνῳ haberi quo nuncium de
Lyside nullum acceperant. Hoc si verum,
 jam ante *Olymp.* 86. 1. (quo diximus in
Græciam venisse *Gorgiam*) jam revocati
 fuerint ab exilio à *Crotoniensibus Pythagoræi*.
 Hic annus erat ante mortem *Lysidis*, ad mi-
 nimum LVI. ante finem *Bulagoræ* XLVI.
 Et tamen tum quoque supererant πολλὰ ἔτη
 & αἰών χεῖνῳ ad incendium *Cylonianum*
 quo *Lysis* fuerat fugatus ex *Italiâ*. Νέῳ
 autem dicitur incendio illo fuisse *Lysis*. Præ-
 illà nimirum ætate quam habebant *Pytha-*
goræ coævi, proximique ætate Discipuli.
 Intelligitur enim νεότης illa de ætate om-
 nium robustissimâ. Idem enim cum fugæ
 socio τελευτάτοι καὶ εὐρωστότοι appellantur
 ab *Jamblichō*. Hæc enim causa fuisse innuitur
 cur nemo alius evaserit, quod senilibus annis
 fessi ætatem illam superârint. Manifestum
 est hîc intelligi vigentissimam *Juventutis*
 ἀμύνην, quâ quidem in Catalogis militaribus
 Juniorum

206 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

Juniorum Seniorumque centuriæ invicem opponuntur. Ea, quæ per *quinquennia* in illis *Catalogis* invicem secernebantur, ad ultimum proculdubio spectabat *Juventutis quinquennium*, quo *maiores* centuriis *Seniorum* accensebantur, nempe *τετρακονταπενταετών*. Hoc enim fuisse verisimillimum est quos *electi* appellant *Sacræ literæ*, quique se in *chore Lacedæmoniorum militaribus*, se jam in eadem ætate esse gloriabantur in quâ reliqui fore vel fuisse tantummodo venditabant. Itaque *tricenario* ita major erat *Lysis* cum *inceps* *Cylonianum* effugeret, ut *proximum* tamen à *tricenario quinquennium* nondum *superârât*. Addantur ergo anni XXX. annis à *Lysidis* obitum LVI. annumque egerit *Lysis* cum moreretur, saltem LXXXVI. quæ ætas satis ampla erat ut *Longævis* accenseretur, quidem *nulli* fuissent his temporibus *longævi* extra *Catalogos Plinij, Phlegontis, Luciani* atque *Censorini*. Sed aliunde certum est multos fuisse præterea *longævos* in his *Catalogis* *omissos*, ut multi etiam recensentur in eadem ætate *juniores*. Et *vivacissimos* fuisse *Pythagoræos Tydæ* præproperæ mortis occasione testatur *Jamblichus*. Et quidem ita ut *rarus* *Tydæ* inter illos fuisse significârit *exemplum*. Nec enim obvium quemque, sed probatissimos duntaxat animi corporisque notis *Philosophus* in suum admisit *ὀμαρκοῦν*, & discipulum *Pliniam* deinceps accuratissimâ exercuit: ne quid obstaret quo minus *vitæ stamina* terminarentur.

minos assequerentur quos poterant amplissimos. Nihil ergo ex his *Catalogis* opponendum est quo minus fuerint, quæ diximus, verissima. mo anni aliquot ætati *Lyfidis*, præter illos quos diximus, addendi sunt propter spatium incendio *Cyloniano* ad *Gorgiæ* iter in *Gra-*
iam, & si forte paucis annis major fuerit *Lyfis* in incendio. Demus X. nec multo portasse pauciores patientur notæ illæ quas dedimus, ex *Jamblichō*. Ita annum *XCVI* attigerit *Lyfis* cum decederet. Natus proinde *Olymp.* 76. $\frac{1}{2}$. U. C. *Varr.* 279. Sic annum egerit *XXX*. *Olymp.* 83. $\frac{3}{4}$. U. C. *Varr.* 309. Ut proinde incendium ipsum *Cylonianum* hac *Epochâ* multo antiquius esse quidem potuerit. Nec longe, ut opinor, errabimus si ita rem se habuisse existimemus. Satis autem erit in his incertæ *Historiæ* temporibus si vel proxime ad scopum attigerimus. Sed pugnabunt, fateor, cum nostris *Chronologia* *Pythagoræ* rationibus in superiori Libro traditis. Videamus ergo quo pacto emendari poterunt quæ non poterunt defendi. Hoc enim nostrâ interest pariter ac *Reipublicæ literariæ*.

Duo ergo hic sunt à nobis denuo ad 26.
examen revocanda : de tempore incendij *Milonis* post
Cyloniani, & de morte ipsius Philosophi. *Milonis* res
in Sybari-
Serius enim statuendum illud erit incendium, tas gestis
pro *Lyfidis* illâ, quam dedimus, atate. annis in-
cendium
Novem enim fere *Olympiadibus* antiquior illa erat Py-
thagoræo-
rum in Mi-
est incendij *Cyloniani* *Epocha* à nobis in
Disserta-

208 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

*lonis do-
mo con-
gregato-
rum. Et
ne viro
quidem
vel Milone,
vel Cylone.*

*Dissertationibus assignata hac quam secunda
suadent cogitationes. Ita annum ætatis CXL
superâsse oportet Lysidem, si vera fuisset
Epocha antiquior incendij. Proinde senioribus
temporibus admovendum est incendium po-
tius quam antiquioribus, quod tamen faci-
D. Bentleius. Videamus ergo quid habeat
quod in contrarium opponat. Unico testi-
monio nititur illius, quem alibi toties sper-
nendum censuit, Jamblichi; nos autem minimè
negligendum. Ait scilicet Jamblichus seditio-
nem Cylonis reverentiâ Pythagoræ repressam
dum ipse coram ageret; postea illo disce-
dente, & peregrè agente erupisse. Verba
sunt: Ἐπεὶ δὲ Σύβαριν ἐχειρώσαντο, καὶ ἐν
ἀπῆλθε, καὶ τὸ δορυκτῆλον διακῆσαντο [ταῖς] μὲν
κατακληρησχηθῶσιν κατὰ τὸ ἑπιθυμίαν τῶν
πολλῶν, ἐξεργάζηται τὸ σιωπόμενον μῦθος, καὶ
δίεσθαι πρὸς αὐτὰς τὸ πλῆθος, p. 213. Et
prælij illius ad Tetraentem fluvium, quo
trecenta millia à decem millibus victa sunt
rursus meminit inter Argumenta seditiosorum
p. 217. quod non aliud erat ab eo quo
victi sunt à Crotoniensibus Sybaritæ. Non
tamen id quod existimat D. Bentleius, testa-
tur Jamblichus. Ait quidem tum primum
concitatam à Cylonianis alienatamque pau-
lisper à Magistratibus Pythagoræis Croto-
nensium plebem, ut palam se viris sapien-
tissimis infensam ostenderet. Sed multi
erant præterea gradus, & mora admodum
diutina antea quàm eo audaciæ procederent*

ut

ut incendium molirentur. Prælij illius in Sybaritas & victoriæ pars maxima fuerat ipse Milo in cujus domo collegæ Milonis Pythagoræi incendio extincti sunt. Nulla tamen Milonis mentio est, quem tamen certum est Sectæ fuisse deditissimum. Credibile non est recenti tantæ victoriæ memoriâ adeo ingratos esse potuisse Cives Crotoniatis ut Milonis vel domum violarent. Credibile non est (si gratitudinis sensum omnem exuissent) id vel ausuros seditiosos, vel saltem impune laturos. Credibile non est, siquis fuisset in rebus humanis, quin per confertissimos seditiosorum cuneos viam similiter patefacturus fuerit Milo (qui tot Sybaritarum turmas paulo antea prostraverat) ut fecit cum unico fugæ comite ipse Lysis. Credibile non est victoriæ illius mentione concitari plebem à seditiosis potuisse in auctorem victoriæ Milonem. Facile hinc intelligimus multis à Milonis, & proinde à prælij, memoriâ annis tantam accessisse sceleratis audaciam ut de incendio cogitarent. Primam porro illam plebis seditionem tum fuisse observavit Jamblichus cum de agris Sybaritarum dividendis ageretur. Bello scilicet profligato, & pace Reipublicæ restitutâ, Incendium contrâ, cum de novo Bello consilia inirentur, συνέδρευόντων Πυθαγορείων, καὶ βαλευομένων αὐτῶν πολεμικῶν πραγμάτων, p. 208. Imo ortam à Cylone seditionem admodum diutinam fuisse satis aperte significat Jamblichus. Cœpit quidem
P à Cylone,

à Cylone, transiit autem, Cylone ipso, ut videtur, mortuo ad illius participes Cylonios. Cœpit viceversâ sub *Pythagorâ*, descendit verò ad *Pythagoræ* successores in *Crotone* *Pythagoræos*. Verba *Jamblichi* in hanc sententiam disertissima sunt : Οὕτω σφοδρά περ ἐγένετο καὶ ἀκράτεια ἡ φιλοτιμία αὐτῶν τε Κυλωνίων καὶ τῶν μετ' ἐκείνων τεταγμένων, ὥστε διατεῖναι μέχρι τῶν τελευταίων Πυθαγορείων. Ita locum ipse emendavit *Arcerius*. Utriusque partis erant successores, ut proinde ad posteros discordia emanârit. Hoc ita verum erat ut ne quidem vivo Cylone incendium contigisse videatur. Proinde Cylonis incendium, pro *Jamblichi* sententiâ,tribuendum ipse vidit *Arcerius*. Cylonios fuisse dicit *Jamblichus*, qui διετέλεσεν ὡρὸς Πυθαγορείους σαπάζοντες. Hoc nempe illis imputat quòd cœptam à Cylone seditionem ipsi continuârint. Hoc enim indicat vox διετέλεσεν, ne quidem cum Cylonis vitâ seditionem à Cylone ortam intercidisse. Et quidem huic Cyloniorum continuatæ seditioni imputat, quòd ad illum tandem finem pervenerit ut domum *Milonis* cum *Pythagoræis* in eâ consultantibus incenderint. Hoc docet verbis illis : Τέλει δ', &c. Diutinam illam seditionem fuisse innuit, quæ tandem in hoc ultimo scelere defierit. Alium præterea Demagogum ex *Apollonio* habet *Jamblichus*, præter Cylonem etiam *Ninonem*, qui *Adagio* locum fecerit, καὶ τὰδε ὅτιν ἐπὶ Νινών, p. 219. Propter infamiam scelerum

illius

illius operâ Editorum, quasi omnium *imma-*
nissimorum. Quis dubitet in his locum vel
præcipuum fuisse *incendio*, quo nullum fuit in
omni illâ Tragœdiâ facinus atrocius? Ratio
autem nulla est cur *Ninonis* nomen tulerit
illud flagitium, si etiamnum fuisset in *vivis*
primus seditionis Auctor malorumque, quæ
secula sunt, omnium ipse *Cylo.* Illum certè
Cyloni junxit *Jamblichus*, p. 215. & quidem
ex auctore, ut videtur, *Apollonio*, quasi fuerit
non eorundem tantummodo *consiliorum*, ve-
rum etiam *Seculi* particeps. Quòd ergo
pulsorum Pythagoræorum infamiam retulerit,
in eo certe, ni fallor, innuitur, tum non
amplius in *vivis* fuisse *Cylonem.* Legatur
Cap. XXXV. *Jamblichi*, in quo plenissimam
habemus *sceleris* narrationem, & è *variis*
optimisque *Auctoribus.* Et facilè intelligetur,
à *prodito* vulgi studio cum *peregrinaretur*
Pythagoras, post *prælium* cum *Sybaritis*,
longum fuisse spatium quo certârint invi-
cem *Pythagoræi* atque *Cylonij* usque ad *incen-*
dium. Postea ex *Italia* fugabantur *Pytha-*
goræi pene omnes, nec *turbas* dare vel re-
primere antea poterant quàm *revocarentur*
punitis Cyloniis. Nos unico duntaxat Argu-
mento præterea utemur.

Extabat olim sub *Pythagoræ* nomine li. 27.
bellus qui *Ἰεὲς Ἀγῶ* inscribatur. Multi *Incendium*
illum *Pythagoræ* tribuunt. Et *Personâ Pytha-* *Cylonia-*
goræ conceptum constat è fragmento illius *num post*
mortem Py-
P 2 apud

Pythagora
Philosophi.
Alius ta-
men erat
Pythagoras
Philosophi
discipulus
quem Lysis
audierit.

apud Jamblichum, Cap. XXVIII. p. 135.
Non tamen illud obstabat quo minus aliis
etiam tribueretur *Pythagoræis*. Tam erat
apud illos familiare ut Libros à se scriptos
Magistri nomine inscriberent, ut suprà vi-
dimus. Alij ergo *Telaugi Pythagoræ* filio
assignant, *Arignote* alij ejusdem filix, alij
Cercopi. Sic enim apud *Clementem Alexan-*
drinum Epigenes. Nec deerant qui *Hippaso*
potiùs attribuendum esse contenderent. Sed
nec *Pythagoræ* fuisse, nec genuini cujusvis
Pythagoræi, loquebatur res ipsa manifestius
quàm ut negari posset. Erat enim ἐπὶ δια-
βολῇ Πυθαγόρου, ipso agnoscente *Laertio*.
Ita scilicet *disciplinæ Pythagorææ* peritiam præ-
se ferens, ut *arcana* ejus proderet, hoc ipso
consilio ut vulgo *invisam* propinaret, quod
veris Pythagoræis sceleratissimum habebatur.
Rectiùs ergo, certè verisimiliùs, *verum Aucto-*
rem docuit *Jamblichus*, sed verbis corruptis,
nec intellectis ab Interprete. Nos ita da-
bimus ut legenda arbitramur: Μετὰ τὴ ταῦτα
(inquit) συνένων τῶ πολλῶν διελόμενοι τὰς
δημηγορίας κατηγοροῦν αὐτῶν ἐκ τῶ ῥητόρων
Κύλων καὶ Νίνων. Ἡ δὲ ὁ μὲν ἐκ τῶ εὐπόρων,
ὁ δὲ ἐκ τῶ δημοτικῶν. Τοιούτων δὲ λόγων, μα-
κροτέρων δὲ, παρὰ τῶ Κύλωνος ῥηθέντων
ἐπῆγεν ἕτερος θεωροῦμενος μὲν ἐζητημένα
τὰ τῶ Πυθαγορείων ἀπόρρητα, διπλακούς
δὲ καὶ γεγραπὸς ἐξ ὧν μάλιστα αὐτὸς ἤμελλε
διαβάλλειν, καὶ δίδως τῶ γραμματεῖ βιβλίον
ἐκέλευσεν ἀναγνώσκειν. Ἦν δὲ αὐτῶ ἐπι-
γεγραφή

Jamblich.
Vit. Pyth.
c. 35. p.
215, 216.

γενη μὲν ΛΟΓΟΣ ἹΕΡΟΣ. Ὁ δὲ πῶς
 τοῖστος τῶν γεγενημένων, &c. "Postea verò
 "Plebe in Comitiiis conveniente, partitis
 "inter se loquendi vicibus, accusationem
 "in ipsos instituunt ex Oratoribus Cylo &
 "Nino. Erat autem è ditioribus Cylo,
 "Nino verò ex eorum numero quibus inter
 "Plebeios locus pro censu assignatus fuerat.
 "Dictis ergo, sed fusiùs, multis hoc accu-
 "sandi consilio à Cylone sermonibus, suc-
 "cessit alter [*nempe Nino*] fingens se Py-
 "thagoræorum arcana indagasse, illa autem
 "potissimùm urgens scriptoque recensens,
 "è quibus eos maximè esset traducturus,
 "traditoque Scribæ libello ut legeret oravit.
 "Sic autem se habebat libelli Inscriptio,
 "SERMO SACER. Summa verò eorum
 "quæ scribebantur, hunc se habebat in
 "modum," &c. *Græca* hic emendavimus.
 Nec temerè à *Latinâ* etiam *Arcerij* inter-
 pretatione discessimus. *Sententiam* tamen
 loci *aliâ* repræsentavimus quàm intellexit
Arcerius. Duos hic habemus in *Pythago-*
raos Oratores junctis illos viribus ad *Popu-*
lum in *Comitiis* accusantes, *Cylonem* & *Nino-*
nem. Hoc ergo certum, hanc causam in
Comitiis ab utroque peroratam esse. *Iisdémne*
autem *Comitiis* perorata fuerit, hoc incertum
arbitror. Imo verisimilius arbitror *diversa*
potius fuisse *Comitia* quibus *diversi* fuerint
Accusatores. Nec enim *plures* in *eadem*
Actione Accusatores antiquissimis his, in
 quibus

214 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

quibus jam versamur, temporibus observavi. *Divinatio* prævia erat inter *Ciceronem* & *Cæcilium*, cui potius accusandi *Verris* officium demandandum esset. Plane non necessaria si per *Leges* licuisset ab *utroque* reum peragi. Nec aliter memini rem habuisse in antiquissimis *Rhetorum Græcorum* accusationibus. *Nuspian*, opinor, legimus uno plures *Accusatores*. Imo aliam illam *Ninonis Actionem* fuisse verisimillimum est quæ *Ninoni* solus locum fecerit in *Adagio*, non item *Cyloni*. Hoc ergo vult, ni fallor, *Jamblichus*, cum alia omnia, & quidem longe plura, *Pythagoræis* objecisset *Cylo*, novam postea Accusandi rationem inventam à *Ninone* quâ cæpta à *Cylone* Actio posset instaurari. Hoc enim indicat vox ἐπὶ γένει. *Arcana* scilicet *Pythagoræorum* dogmata à se primo explorata professus est, quæ eousque omnes *Sectæ extraneos* latuerint, interque illos ipsum adeo *Cylonem*. Hæc se comperta habere ex eorum *Scripto*, tum demum à se in *lucem* prolato quod proinde cum *Populo* communicandum censuit, rogavitque ut à *Scribâ publico* legeretur in *Comitiis* ut omnibus innotesceret. Hoc certè *Scriptum Pythagoræorum* haberi volebat cum à *Scribâ publico* ut legeretur hortaretur. Sic enim *Adversariorum confessiones* è propriis *Adversariorum testimoniis* comprobandas à *Scribis publicis* legi solenne est apud *Oratores*. Inde *variæ* de *Auctore conjecturæ*, quòd *Nino* neminem certum *Scripti*

Scripti à se prolati auctorem nominârît. Fecit apud prudentiores æquioresque ut *suspecta* esset Scripti fides quòd ab *Adversariis* Hæresin *accusantibus* in publicum emanârît, quòd nemine prodito Auctore qui *Sectæ* *Sacra hostem* *Sectæ* edocuisset, quòd denique illa potissimùm dogmata completeretur quæ *odium* *Sectæ* conflatura sciebat adversarius. Ea autem *dogmata* erant quibus *Sectæ* *charitatem* majori in pretio se habere docebant quàm vel *sanguinis*, vel *affinitatis*, vel communis etiam *patriæ*; quòd suis honores *eximios* detulerint & prope *Divinos*, reliquos autem omnes cujuscunque generis *cives* spernerent, exceptis tantummodo *parentibus*, nec meliori loco habuerint quàm *brutorum* animalium. Hæc hujus libelli erat origo. Verba autem postrema, 'Ο ὃ τὸ πρὸ τοῦ τῶ, &c. ostendunt eò spectare sequentia ut Libelli Argumentum doceant *Pythagoræ* nomen falsò præ se ferentis, reverâ autem *Ninoniani*, quo tantum fuerit accensum *Plebis* in *Pythagoræos* odium ut ad *incendium* usque processerit. Nec aliter, ut opinor, etiam præcedentia quæ eodem faciunt ad honorem Præceptoris supra modum augendum. Ait *Jamblichus*, Μὴ δὲ να τῶ Πυθαγορείων ὀνομάζειν Vit. Pyth. Πυθαγόραν, ἀλλὰ ζῶντα μὲν, ὅποτε βέλωντο c. 35. P. διλῶσαι, καλεῖν αὐτὸν θεόν. ἐπεὶ ὃ ἐτελεύτησεν ἐκείων τ' ἀνδρα. 213. Plane pro disciplinâ *Mysteriorum* quæ nefas esse statuebat siquis *Mystagogum*, qui se *Mysteriis* *initiâisset*, de

216 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

nomine compellaret. Hæc si è *Sermone sacro* hauserit *Jamblichus*, Philosopho *Pythagoræ* mortuo necesse erit fuisse instauratam illam *Ninonis* Actionem qui libellum illum *Pythagoræ* nomine supposuit. Absentem certum incendij tempore ipsum *Pythagoram* omnes agnoscunt. *Jamblichus*: "Οτι μὲν ἐν ἀπονίῳ Πυθαγόρου ἐγένετο ἡ ὀπίσθευσι, πάντες συνομιλοῦσι. De causâ autem aut loco in quo fuerit, invicem discrepabant, quod certum facit ut meritò suspicemur tum illum non amplius fuisse *superstitem*. Et tamen tum fuisse *Pythagoram* cum *Lysis* ex incendio elaberetur omnino verisimile erit siquidem *Pythagoram* ipse *Lysis* audierit. Et quidem *Lysidem* inter primarios *Pythagoræ* discipulos recenset *Jamblichus*, qui παλαιότατοι erant, καὶ αὐτὰρ συλχερόμενοι καὶ μαθητεύσαντες τῷ Πυθαγῶρι πρεσβύτεροι. Parem ergo illum ibi faciunt *Aristæo* quem proximum *Pythagoræ* in *Cathedrâ Crotoniensi* successorem ipse agnoscit *Jamblichus*. Videat ergo D. *Bentleius* quomodo è *Scholâ Pythagoræ* successione alium illum *Lysidem* fuisse colligat. Facillime hæc, ut putò, omnia conciliabimus, si de duplici potius *Pythagorâ* hæc intelligamus, quorum alterum audierit, alterum ægrè potuerit audire *Lysis*. Majorem enim, quem nos *Philosophum* existimamus, *Pythagoram*, in acie inter *Agrigentinos* & *Syracusanos* ætatis anno *XCIX.* pro illâ ætatis Epochâ quam tot aliis notis firmaverat *Jamblichus*, cecidisse pro-

Vit. Pyth.
c. 35. p.
807.

ibid. c. 23.
p. 103.

probavimus, è sententiâ optimi accuratissi-
mique Auctoris *Hermippi*. Hunc ergo eâ
nequidem potuit audire *Lysis*, quæ
erat ad viam vi patefaciendam in incendio Cy-
leniano plane necessaria. Sed alius erat, ut pro-
bavimus *Pythagoras* qui juvenis Philosophum
à Samo comitabatur in *Italiam*, quem nos
etiam à junioribus cum Philosopho eundem
creditum evicimus. Nec quicquam obstat
quo minùs in annum à Philosophi natali
CXVII^m. inciderit mors *Pythagoræ junioris*.
Hoc si contigerit, inde facilis erat erroris
occasio quo *Philosophus* ipse annum vitæ
CXVII^m. propterea attigisse credebatur quòd
eodem illo anno mortuus fuerit alius ju-
niorque *Pythagoras* qui idem putabatur cum
Philosopho. Convenit præterea satis com-
modè *Pythagoræ junioris* ætas à nobis suprâ
designata. Junioem enim Philosopho annis
fere XL. probavimus minorem illum Phi-
losopho *Pythagoram*. Sic fiet ut anno à
natali Philosophi CXVII. atatis suæ annum
LXXX^m. vix attigerit junior ille *Pythagoras*.
Potuit ergo juniorem illum *Pythagoram*
audire senem juvenis ipse *Lysis*, ipsâ illâ
quam descripsi *Juventute*. Nec erit cur
etatem illam junioris etiam *Pythagoræ* in
sestâ tam vivaci miremur. Est potius cur
suspiciemur à juniore hoc *Pythagora* manâsse
illas *Aristoxeni* & *Xenophili* Traditiones
quæ à Philosophi institutionibus ita abhor-
ruerint.

Firmat

216 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

nomine compellaret. Hæc si è *Sermone sacro* hauserit *Jamblichus*, Philosopho *Pythagoræ* mortuo necesse erit fuisse instauratam illam *Ninonis* Actionem qui libellum illum *Pythagoræorum* nomine supposuit. *Absentem* certè incendij tempore ipsum *Pythagoram* omnes agnoscunt. *Jamblichus*: Ὅτι μὲν ἐν ἁπλοῖς Πυθαγόρῃς ἐγένετο ἡ ὀπίσθευσι, πάντες συνομιλοῦσι. De causâ autem aut loco in quo fuerit, invicem discrepabant, quod certe facit ut meritò suspicemur tum illum non amplius fuisse *superstitem*. Et tamen tum fuisse *Pythagoram* cum *Lysis* ex incendio elaberetur omnino verisimile erit siquidem *Pythagoram* ipse *Lysis* audierit. Et quidem *Lysidem* inter primarios *Pythagoræ* discipulos recenset *Jamblichus*, qui παλαῖοι ἐρατοὶ καὶ ἀντιπαλαιότεροι καὶ μαθητεύσαντες τῷ Πυθαγόρῃ ὡρεσβύτην ἦσαν. Parem ergo illum ibi facit *Aristæo* quem proximum *Pythagoræ* in *Cathedrâ Crotoniensi* successorem ipse agnoscit *Jamblichus*. Videat ergo D. *Bentleius* quomodo è *Scholæ Pythagorææ* successione alium illum *Lysidem* fuisse colligat. Facillime hæc, ut putò, omnia conciliabimus, si de duplici potius *Pythagorâ* hæc intelligamus, quorum alterum audierit, alterum ægrè potuerit audire *Lysis*. Majorem enim, quem nos *Philosophum* existimamus, *Pythagoram*, in acie inter *Agrigentinos* & *Syracusanos* ætatis anno *XCIX.* pro illâ ætatis Epochâ quam tot aliis notis firmaverat *Jamblichus*, cecidisse pro-

Vit. Pyth.
c. 35. p.
207.

ibid. c. 23.
p. 103.

probavimus, è sententiâ optimi accuratissimique Auctoris *Hermippi*. Hunc ergo eâ *reborni* nequidem potuit audire *Lysis*, quæ erat ad viam vi patefaciendam in incendio *Cyloniano* plane necessaria. Sed alius erat, ut probavimus *Pythagoras* qui juvenis Philosophum è *Samo* comitabatur in *Italiam*, quem nos etiam à junioribus cum Philosopho eundem creditum evicimus. Nec quicquam obstat quo minùs in annum à Philosophi natali CXVII^m. inciderit mors *Pythagoræ junioris*. Hoc si contigerit, inde facilis erat erroris occasio quo *Philosophus* ipse annum vitæ CXVII^m. propterea attigisse credebatur quòd eodem illo anno mortuus fuerit *alius* juniorque *Pythagoras* qui idem putabatur cum Philosopho. Convenit præterea satis commodè *Pythagoræ junioris* ætas à nobis suprâ designata. *Junio*rem enim *Philosopho* annis fere XL. probavimus *minorem* illum Philosopho *Pythagoram*. Sic fiet ut anno à natali Philosophi CXVII. *atatis* suæ annum LXXX^m. vix attigerit *junior* ille *Pythagoras*. Potuit ergo *junio*rem illum *Pythagoram* audire *senem* juvenis ipse *Lysis*, ipsâ illâ quam descripsi *Juventute*. Nec erit cur *etatem* illam *junioris* etiam *Pythagoræ* in *Sectâ* tam *vivaci* miremur. Est potius cur suspicemur à *juniori* hoc *Pythagora* manâsse illas *Aristoxeni* & *Xenophili* Traditiones quæ à *Philosophi* institutionibus ita abhoruerint.

Firmat

216 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

nomine compellaret. Hæc si è *Sermone sacro* hauserit *Jamblichus*, Philosopho *Pythagoræ* mortuo necesse erit fuisse instauratam illam *Ninonis* Actionem qui libellum illum *Pythagoræorum* nomine supposuit. Absentem certe incendij tempore ipsum *Pythagoram* omnes agnoscunt. *Jamblichus*: "Οτι μὲν ἐν ἁπορίᾳ Πυθαγόρου ἐγένετο ἡ ὀπίσθευσι, πάντες συνομιλοῦσι. De causâ autem aut loco in quo fuerit, invicem discrepabant, quod certe facit ut meritò suspicemur tum illum non amplius fuisse *superstitem*. Et tamen tum fuisse *Pythagoram* cum *Lysis* ex incendio elaberetur omnino verisimile erit siquidem *Pythagoram* ipse *Lysis* audierit. Et quidem *Lysidem* inter primarios *Pythagoræ* discipulos recenset *Jamblichus*, qui παλαῖοι erant, καὶ αὐτὰν οὐκ ἐχονόσαντες καὶ μαθητεύσαντες τῷ Πυθαγῶρι πρεσβύτη νεοί. Parem ergo illum ibi facit *Aristæo* quem proximum *Pythagoræ* in *Cathedrâ Crotoniensi* successorem ipse agnoscit *Jamblichus*. Videat ergo D. *Bentleius* quomodo è *Scholæ Pythagorææ* successione alium illum *Lysidem* fuisse colligat. Facillime hæc, ut putò, omnia conciliabimus, si de duplici potius *Pythagorâ* hæc intelligamus, quorum alterum audierit, alterum ægrè potuerit audire *Lysis*. Majorem enim, quem nos *Philosophum* existimamus, *Pythagoram*, in acie inter *Agrigentinis* & *Syracusanos* ætatis anno *XCIX*. pro illâ ætatis Epochâ quam tot aliis notis firmaverat *Jamblichus*, cecidisse pro-

Vit. Pyth.
c. 35. p.
207.

ibid. c. 23.
p. 103.

P
proba
miqu
néon
erat a
lonian
bavim
è Sam
etiam
creditu
quo
CXVI
Hoc si
occasio
CXVI
eodem
niorqu
Philoso
modè
designa
fere X
lopho
nata
LXXX
Potuit
audire
quam
statem
Sectâ t
suspice
illas A
quæ à
uerint.

probavimus, è sententiâ optimi accuratissimique Auctoris *Hermippi*. Hunc ergo eâ nequidem potuit audire *Lysis*, quæ erat ad viam vi patefaciendam in incendio *Cyloniano* plane necessaria. Sed alius erat, ut probavimus *Pythagoras* qui juvenis Philosophum è *Samo* comitabatur in *Italiam*, quem nos etiam à junioribus cum Philosopho eundem creditum evicimus. Nec quicquam obstat quo minùs in annum à Philosophi natali CXVII^m. inciderit mors *Pythagoræ junioris*. Hoc si contigerit, inde facilis erat erroris occasio quo *Philosophus* ipse annum vitæ CXVII^m. propterea attigisse credebatur quòd eodem illo anno mortuus fuerit alius juniorque *Pythagoras* qui idem putabatur cum *Philosopho*. Convenit præterea satis commodè *Pythagoræ junioris* ætas à nobis suprâ designata. Juniores enim *Philosopho* annis fere XL. probavimus minorem illum *Philosopho Pythagoram*. Sic fiet ut anno à natali Philosophi CXVII. ætatis suæ annum LXXX^m. vix attigerit junior ille *Pythagoras*. Potuit ergo juniorem illum *Pythagoram* audire senem juvenis ipse *Lysis*, ipsâ illâ quam descripsi *Juventute*. Nec erit cur ætatem illam junioris etiam *Pythagoræ* in Sæcū tam vivaci miremur. Est potius cur suspicemur à juniore hoc *Pythagora* manasse illas *Aristoxeni* & *Xenophili* Traditiones quæ à *Philosophi* institutionibus ita abhoruerint.

Firmat

218 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

28.

Gorgias
natus Ol.
80. audiit
Empedo-
cle na-
tum Ol.
76. 4. *Em-*
pedocles
ipse *Telaugis*
Py-
thagoræ
Philosophi
filium &
Pythago-
ram junio-
rem audi-
vit, Olymp.
81. 4.
82. 1. &
Parmeni-
dem na-
tum Ol.
69. 2. &
Anaxago-
ram na-
tum Ol.
69. 4.
70. 1.

Firmat præterea quæ dixi ætas *Gorgiæ*, quo modò egimus, *Sophistæ*. *Olympiades* LXXX. illum assignat, nescio quo Auctore *Suidas*. Sic tamen ille ut monuerit antiquiorem illum haberi à *Porphyrio*. De *natiuitate Gorgiæ* intelligendum esse vix est cur dubitemus. *Vivacissimum* illum *Sophistam* annoscentem noscunt omnes, nec anno, cum decederet, CX. multo minorem. Conficient anni *Olympiades* XXVII. & duos præterea annos. Sic itaque *Olymp.* CVII. attigerit præterea propter. Ut mors *eius* non admodum remota fuerit à morte *Platonis*, quæ *Olymp.* CVIII. 1. assignatur. Nec sane notam ætatem quam temporis, quo vixerit *Sophista*, sentire non observavi dicteris ejusdem in *Platonis* *Dieteria* illa multo recentiora erant redacta illius è *Græcia*. Fortasse in *Siciliâ*, cum *Dionysium* bis conveniret *Plato*. Habuit proculdubio rationes suas cur antiquiorem crediderit ortum *Gorgiæ* doctissimus *Porphyrus*. In illis forte, quòd majores se natu discipulo habuerit. Sed in novâ arte non est quod illud admodum miremur. Utcunque tam vix patiuntur termini à nobis positi ut erant admodum insignis sit. Erat autem *Gorgias* Præceptor *Empedocles*, quem quidem *Empedoclem* *Pythagoræ* discipulum faciunt alij, *Telaugis* qui filius erat *Philosophi*. Id quod rectè, pro illis, quas modò dedimus, rationibus. Successit *Philosopho* *Pythagoræ* *patre* *Olymp.* 77. 1. pro nostris *Tabulis* *Telaugis*

non erat Ol.

non *Crotonæ* quidem, sed in Scholâ aliquâ
Siculâ in quâ illum fortassis audierit *Empe-*
doxus. Nescio annon in ipsâ *Empedoclis*
patriâ Urbe *Agrigentina*, quam à *Phalaridis*
tyrannide pater eripuerat, & dum causam
tyrannidum in *Syracusanos* tueretur, occisus est.
 Nec sane ante annum illum Scholæ *Pytha-*
goræ disciplinæ maturus esse potuit *Empe-*
doxus. Erat enim inter *Thuriorum* colonos
Olymp. 84. deductos testis est *Laertius*.
 Nos paulo accuratiùs *Olymp.* 84. $\frac{1}{2}$. asseruimus
 in *Annalibus* nostris *Thucydideis*. Inde Hi-
 storia ejus adeo incerta est ut ægrè detur in
 quo pedem figamus. Erant qui illum in
 bello *Syracusano* contra *Athenienses* sensisse,
 quibus ab ætate quam tum egerit, petito
 argumento refragatur *Glaucus* apud *Laer-*
cium. Erant qui illum in *Peloponnesium* cecidisse *Laert.*
 vellet, quod sane consentaneum erat si *VIII. 52.*
 certum fuerit *Atheniensibus* adversarum. *Ib. 73, 74.*
 Sed nec in ætate illius convenitur. Erant qui
 anno *LXXV.* defunctum traderent. Erant
 qui *CIX.* *Aristoteles* anno *LX.* illum defe- *Ib. 52, 74.*
 cisse scripsit, cui ego præ coævis omnibus
 in rebus *Facti* fidendum arbitror, propter
Bibliothecam quam primus legitur habuisse
privatam. Egerit ergo post cladem *Athe-*
nensium Siculum annum *LX.* quousque per-
 tigit ætas *militaris*. Annus post cladem illam
 proximus, *Olymp.* $\frac{91}{2}$. $\frac{4}{1}$. idem *Varronianus* erat
 442. Detrahantur *LX.* natalisque ejus ad
 annum *Varronianum* 282. referendus erit, qui
 erat *Olymp.* $\frac{76}{77}$. $\frac{4}{1}$. Sic annum egerit, cum
 colonia

220 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

colonia *Thurios* deduceretur (quod anno
factum *Varroniano* 311. *Olymp.* 84. $\frac{1}{2}$
XXIX^m. Non admodum incommode.
enim, cum, pro nostro calculo, decederet
Pythagoras Philosophus, anno *Varroniano* 28
Olymp. 77. $\frac{1}{2}$. annum duntaxat unicum egerit
Empedocles. Idem verò cum satis concederet
Pythagoras junior Philosophi discipulus *Olymp.*
 $\frac{81}{82}$. $\frac{4}{1}$. anno *Varroniano* 302. tum annu-
egerit XX^m. Ætas admodum commoda
capiendis tam à *Telaugē* quàm à *juniore* *Py-*
thagorā institutionibus, & vicissim dandis
adolescentiā *Gorgiæ* ab *Olymp.* 80. repetendo
Multo sane antiquior esse vix potuit cum
illius, ejusdem tamen nominis, *Empedocle*
Olymp. 71. *palma* reportārit. Sic re-
fuerit *Empedocles* coævus *Zenoni Eleati*, utpo-
sub *Parmenide* condiscipulus. De *Parmenide*
Laert. IX. verba sunt *Laertij* : Ἡμεῖς δὲ κατὰ
ἐνάτῳ καὶ ἑξήκοντῳ Ὀλυμπιάδῃ. Hic obit
habet *D. Bentleius* exemplum quo ἀκμὴν
de *Natali* intelligi non potest. Annu-
egerit *Parmenides*, cum *Atbenis* esset sociumque
haberet *Zenonem Eleatem*, LXV^m. *Zeno* autem
ipse fere XL^m teste in *Parmenide* *Platonis*
Esto de *primo* *Olympiadis* anno intelligatur
Laertius. Ita annus *Parmenidis* LXV. con-
veniet *Olymp.* 85. 2. Proinde *Olymp.* 75. 2.
natalis erit *Zenonis*, qui fuerit proinde sexenni-
major condiscipulo *Empedocle*. Ita *Parme-*
nidem audierit *Melissus* quem *Olymp.* 84.
assignat *Laertius*, quem *Olymp.* 85. superfuisse
certum est è rebus ab eo gestis in Bello
Samiorum

Laert. IX.
23.

seniorum cum Pericle. Addit Plato tum
 eodem *ἔσθ' ὅτι* fuisse Socratem, quod tamen
 magis intelligendum est cum in illo Collo-
 quio pars assignata fuerit Socrati, quæ, pro
 æculi disciplinâ, non erat assignanda admo-
 dum adolescentibus. Natus est Socrates Olymp.
 77. $\frac{3}{4}$. ut ostendimus in Annalibus Thucy-
 dideis. Sic annum egerit in Colloquio illo
 circiter XXX^m. Sic rectè Anaxagoram au-
 xerit Empedocles, qui idem Socratis Præ-
 ceptor erat atque Periclis. Natus Anaxa-
 goras est Olymp. 70. teste Apollodoro. Sic
 annum egerit XX^m in Xerxis Expeditione
 Olymp. 75. 1. Inde Olymp. 70. 1. natus esse
 probatur. Vixit 72. annis, quæ XVIII. sunt
 Olympiades. Proinde finis Olymp. 88. 1.
 assignandus. Vel potius anno Varroniano
 26. Olymp. $\frac{87}{88}$. $\frac{4}{1}$. Xerxis enim Expeditio
 erat Olymp. $\frac{74}{75}$. $\frac{4}{1}$. Et sic Archontes cum Olym-
 piadibus eorum temporum committendos
 ostendimus. Gorgiam Empedoclis discipulum
 fuisse è Satyro habuit Laertius, qui quidem
 Satyrus scripsit sub Ptolemao. Imo Empe-
 docli Magiam exercenti adfuisse Gorgiam, è
 Gorgiæ Poëmatibus, quorum fragmentum Laert. VIII.
 habemus in Laertio, hausit ipse Satyrus. 58, 59.
 Pythagoram autem Empedoclis Magistrum
 agnovit Timæus & Alcidamas. Sic autem
 Telaugi operam dedit Empedocles ut post Em-
 pedoclem superstes fuerit Telauges. Mortem
 enim Empedoclis in Telaugis ad Philolaum
 Epistolâ narratam discimus è Laertio. Cum
 ergo

222 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

ergo ultra LX^m *Empedoclis* annum pertige
Pythagoræ Philosophi filius *Telauges*, fi
 non potest ut *Empedocle* multo senior e
 potuerit pater *Telaugis* ipse *Philosophus*. So
 quidem illius *Telaugis* Epistolæ fidem dubia
 ab ipso haberi *Laertio*. Probabile tam
 est antiquiorem aliquem *Sophista* Auctore
 fuisse cur ita scriberet in Personâ *Telaug*
 quicunque demum is fuerit qui certè *Laer*
 erat antiquior, *Sophista*. Hinc ergo firma
 tur tam quæ diximus de juniori illo
Telaugi cœvo *Pythagorâ*, quàm etiam
 morte *Pythagoræ* Philosophi.

29.
Pythagoras
 junior *Ly-*
sidis Præ-
 ceptor,
 pro quo
 nomine
Mnemar-
chus ap-
 pellaba-
 tur, cog-
 nomen au-
 tem *Py-*
thagora à
Philosopho
 habuisse
 videtur.
 Hic pater
Damonis.

In eo tamen ultrò nos errâsse fatemur
 quòd annis XX. continuis *Pythagoram* Phi
 sophum *Crotone* hæsisse, nec ab eâ discessisse
 crediderimus. Rectè enim paulo post prælium
Crotoniatarum cum *Sybaritis* Philosophum
 peregrè abfuisse, cum de agro *Sybaritarum*
 dividendo ageretur, è prædicto *Jamblic*
 loco collegit *D. Bentleius*. Prælium er
Olymp. 67. 4. nempe annis ante *Olymp.* 83.
 LXIII. pro rationibus *Diodori*. Pro nostr
 quam posuimus, *Tabulâ*, annus erat *Olym*
 67. 4. U. C. *Varr.* 246. tertius ex quo
Italiam venerit *Philosophus*. Sic rectè pa
 tem habere potuit in cæde *Phalarid*
 Nam in *Siciliâ* pariter ac *Italiâ* illas fuit
 Philosophi peregrinationes, & restituend
 urbium libertati impensas, urbisque nom
 natim *Agrigentinae*, consentiunt ambo, tam

Porphyr

PYTHAGORÆ Philosophi. 223

Porphyrius quàm Jamblichus. Aliter ergo Porph. Vit. Pyth. p. 189.
 in locus Jamblichi de tempore quo sedem Jamblich. Vit. Pyth. c. 7. p. 46.
 Crotoniensem tenuerit Philosophus, intelligen
 us erit, & cum Justino conciliandus quàm
 Opere de Cyclis. Verba Justini sunt :
 Pythagoras autem cum annos XX. Crotone
 misisset, Metapontum migravit, ibique decessit,
 lib. XX. c. 4. Sic anno, postquam Italiam
 misisset, XX° Crotonem reliquerit Philosophus,
 Metaponti sedem fixerit. Urbis nimirum
 Varroniano 264. Olymp. 72. $\frac{2}{3}$. ipsius Pytha-
 goræ Philosophi anno LXXIX°. Inde ergo
 incipienda successio Aristæi Damophontis Cro-
 toniatæ filij quem omnes proximum in sede
 Philosophi successorem agnoscebant, teste
 Jamblich. Huic Scholam, tanquam $\omega\pi\epsilon\sigma\beta\upsilon\tau\eta\varsigma$
 $\epsilon\upsilon\pi\iota\ \pi\alpha\rho\epsilon\delta\epsilon\upsilon\alpha\iota$ dicit ipsum Philosophum.
 Trivium scilicet, cum à Crotone sedem ad Me-
 tapontum transferret à Cylonianis malè habitus.
 Addit honoratum fuisse $\gamma\acute{\alpha}\mu\omega\ \Theta\epsilon\alpha\nu\delta\varsigma$, &
 Metela genuinorum Pythagoræ liberorum, qui
 cum ex uxore nascerentur quam duxit in
 Italiâ, proinde vicenariis minores erant ut
 Metela indigerent. Theanum autem illam non
 Philosophi uxorem intelligo, sed discipulam
 notius, Scriptorum sub Theanûs nomine con-
 triticem, quæ & filia appellatur à Scrip-
 tore Anonymo apud Photium. Illam enim,
 ejus nomine Scripta ferebantur, longâ à
 Pythagoræ morte memoriâ vixisse verisimile
 est, cum periculum esset ne Doctrina illius
 re tradita penitus intercideret. Hanc enim
 scribendi

224 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

scribendi rationem fuisse consentiunt Auctore
 Sed ne quidem *annis* provec̃tam *Pythagor*
uxorem in *Italiâ* fuisse necesse erat, si *virg*
nem duxerit, pro illius, quo vixit ipse, *Secu*
disciplinâ. Potuit ergo etiam multis po
Philosophi mortem annis superfuisse, nec mul
 adeo *minor* fuisse *ultimis* primi Magistri *dis*
pulis. Idem autem hic *Aristæus* erat cu
Porphyrj Aristæo Androclis filio adoptit
 quem aliunde advectum filio *Pythagoræ* d
 nârit *Mnesarchus* pater, *Pythagorâ* ipso pr
 inde non *multo* juniorem. Hunc *περὶ βῦτα*
 appellat *Jamblichus*, quòd etiam alios puer
 sibi charos habuerit *Philosophos*, quoru
maximus natu fuerit *Aristæus*, *Zamolxide*
 scilicet (quem *Getarum* legislatorem voleba
Pythagoræi, falsò tamen, ut ostendit *Her*
dotus) ipsumque illum quem in Scholâ *P*
thagoræa successorem probavimus, *Pythagoræ*
juniorem. Manumisso autem *Zamolxide*
 ad *Getas* misso, nemo eorum supererat q
 sufficeretur in locum *Aristæi*, præter *juniore*
Pythagoram. Illum ergo pro *Aristæi* su
 cessore habet *Jamblichus* ex Auctore cui
 fidem secutus est, qui tamen ipse nemine
 eo nomine compertum habebat inter *dis*
pulos Pythagoræ. Sunt enim verba *Jamblic*
 in hanc sententiam disertâ : *Μεθ' οὗ ἡγήσατο*
Μνήμαρχον ἔ Πυθαγόραν. *Mnemarchum* *P*
thagoram propterea appellavit Auctor *Jam*
blichi, ut à *Philosopho* distingueret qui cu
 illo nomen habebat commune *Pythagoræ*, no
 autem

tem *Mnemarchi*. Malè ergo locum *Jamblich*, qui rectè se habebat, emendandum propterea censuerunt Viri Eruditi qui alium in successione *Pythagoram* fuisse nesciebant, *Philosophi discipulum*. Primum, ni fallor, nomen fuerat *Mnemarchus*, cui post accessit novum illud à Præceptore *Pythagoræ*. Sic enim Discipulis *Petri & Boanergis* nomina à Domino nostro Salvatore. Sic & *Theophrasti* nomen à Præceptore similiter *Aristotele*. Inde tanta hujus *Pythagoræ* apud posteros Sectæ discipulos *Auctoritas*, ut convaria Philosopho instituta illius nomine venientia de edendis *carnibus* receperint. Indito nomen à *Philosopho* nomine *Pythagoræ*, cum in idem sufficeretur, erat in proclivi ut crederent, unà cum nomine animam quoque illum migrasse *Philosophi*, idque ut innueret, propterea nomen immutatum à *Philosopho*, cujus ratio ratione satis erat αὐτὸς ἔρα. Ita certè se habuisse, ex alio loco colligitur quod hujus *Eratoclis* filij *Pythagoræ* idem meminit *Jamblichus*. Cum enim observâset aliena, quæ hujus nomine ferebantur, à mente *Philosophi* instituta, sic deinde subjungit: καλῶς εἰς Πυθαγόραν τὴ Μνημάρχου τέτων παραρρομένων. Sulpicatus fueram legendum εἰς Μνημάρχου, & errore Typographi factam esse mutationem. Sed convenit *Latina* interpretatio, nec ulla illius erroris vestigia erratis. Sic & in Cap. 2. sæpissimè *Pythagoræ* pater *Mnemarchus* appellatur, semel

Q

tantum.

tantummodo *Mnesarchus*. Nec aliter se
scriptis Codicibus agnoscit reperisse edit
Archerius. Confusi cum *Mnemarcho* *Mnesarcho*
in his omnibus locis vestigia habemus ex h
duobus *Pythagoris* invicem confusis oriund
Erroris occasio facillima erat si quis vetust
Auctor gignendi casu junioris hujus *P*
thagoræ meminisset, Πυθαγόρας τὸ Μνημαρχει
intelligens nimirum *Pythagoram* qui pr
prio nomine *Mnemarchus* appellabatur, *P*
thagoræ autem nomen duntaxat adscititiu
Facile enim è loquendi formâ collecturi era
parum attenti Lectores vel Scriptores, illu
intelligi *Pythagoram* qui filius fuerit *M*
marchi. Talem autem cum neminem
Veterum monumentis reperirent, *Philos*
phum autem *Mnesarchi* filium ubique agnitu
observarent; ratio inde facillima erat c
pro *Mnemarcho* reponerent *Mnesarchum*
nulla contrâ tam facilis cur *Mnemarchu*
obtruderent cum de vero ageretur *Mnesarch*
quàm quòd hos adeo diversos *Pythagoras*
eadem *Successionis* serie invicem non inte
noscerent. Hunc certè juniorem *Pythagora*
Præceptorem agnoscit *Lysis* Epistolâ ad *H*
parchum quam integram habemus *Dora*
Dialecto conceptam, pro more *Pythag*
ræorum, in Collectione Epistolarum *Græc*
nicarum editâ sub nomine *Cujacij*, qua
tamen vetusti alicujus collectoris fuisse q
post *Theophylactum Simocatam* vixerit, n
ipsa loquitur. Ex illâ certè testimonia a
vocantur

vocantur non ab *Jamblicho* tantummodo, verum etiam à *Laertio*. Ex illâ constat Epistolâ, hujus *Pythagoræ* neptem fuisse *Vitaliam*, filiam *Damonem* quam nemo Veterum *Philosophi* filiam existimavit. Contrâ non fuisse exinde intelligimus quòd nupserit *Telaugi* *Philosophi* filio, qui frater fuisset si etiam ipsa fuisset filia *Philosophi*. Hujus ergo *junioris Pythagoræ* Scripta erant *Damonis* filiae fidei commissa, non autem *Philosophi*, à quo nihil scriptum plerique consentiunt, alienumque fuisse à scribendi consilio, editâ cur ita sentiret ratione, ut *cor* libris potius quàm *Libris* documentorum suorum memoria servaretur. Hunc *Eratoclis* filium non adeo à scribendo abhorruisse exinde constat, quòd Ἀλεπληχῶ illi sine dubio assignârit *Jamblichus*. Conveniunt porro ætates *Telaugis* & *Damonis*. Nec enim *Theanonem* *Telaugis* matrem antea uxorem duxerat *Philosophus* quam veniret in *Italiam*. Et par matrimonio erat *Eratoclis* filius *Mnearchus* cum *Philosophum* in illo itinere comitaretur. De hoc ergo *juniori Pythagorâ* sermo *Lysidi* est Epistolâ ad *Hipparchum*, ubi mox initio ait se, post *Pythagoræ* mortem, nunquam in animum induxisse, fore ut discipulorum congregatio invicem dispergeretur, inde manifestum est post mortem hujus quoque *Pythagoræ* incendium iussu *Cylonianum*. Inde enim, quanquam aliquantisper expectarint meliores Civium animos, erat

228 *Exercitatio Secunda, de Ætate*

Vit. Pyth.
c. 35. P.
213.

tamen in prospectu *dispersio*. Hunc autem fuisse *Pythagoram* exinde etiam colligitur quòd illum de *nomine* compellârit. *Alienus* enim hoc à moribus *Pythagoræ* fuisse docet *Jamblichus*, verba supra dedimus. Satis autem commodè conveniunt hæc cum nostris, quas dedimus de *Lysia* ætate rationibus. Anno, quo mortuus est hic *Pythagoras*, Olymp. $\frac{81}{32}$. $\frac{4}{1}$. *Varronian*. 302. annu-
egerit *Lysias* tantummodo XXX. Sed incendio propiorem anno XXXV. fuisse ostendimus, ut *robustissimam* illam ætatem attingeret quæ ad *eruptionem*, cui tam pauci suffecerunt, necessaria erat. Ipsa tamen illa ætas annorum XXX. satis erat ad audiendum per aliquot annos hunc *Pythagoram*. Sic ergo in hac Scholæ *Crotoniensis* successionem initium tenemus *Aristæi*, anno ex quo venit in *Italiam* *Philosophus* XX° Olymp. 72. U. C. *Varr*. 264. finem autem junioris *Pythagoræ* *Mnemarchi*, initiumque *Bulagoræ* Olymp. $\frac{81}{32}$. $\frac{4}{1}$. U. C. *Varr*. 302. ut uterque tenuerit per annos in universum XXXVII. Est autem admodum verisimile nomen *Pythagoræ* tum *Mnemarcho* à *Philosopho* impositum cum illum *Aristæo* successorem dare *Philosophus*. Spectabat enim hoc ad *Auctoritatem* ejus augendam, cujus potissima ratio habita in disciplinâ *Pythagoræ*. Spectabat eodem *Telaugis* *Philosophi filij* cum *Damone* *Mnemarchi filia* matrimonium. Pro eodem scilicet exemplo quo etiam *Aristæum*

cum etiam ipse sedi Crotoniensi admo-
neretur, dignatus est nuptiis Theanonis.
Hæc si vera, ante mortem Philosophi succes-
serit Mnemarchus. Proinde ante annum quo
cessus est Philosophus, Olymp. 77. $\frac{1}{2}$. U. C.
Varr. 283. Regnante scilicet apud Syra-
cusanos Hierone, ad quem Pythagoræ Epi- P. 107.
tolam legimus in collectione Cujacianâ.
Quamdiu antea successerit, de eo nullum
habemus, quod sciam, Veterum testimonium,
vel etiam ratiocinium.

Ex hac autem Lysidis ad Hipparchum Epi- 30.
tolâ obiter confirmamus quæ suprà diximus *Ætas hu-*
de tempore incendij Cyloniani. Cum enim *jus Pytha-*
tempore quo decessit junior ille Pythagoras, *goræ è Ly-*
de quo ibi sermonem esse probavimus) *sidis ad*
nil esset cur de futurâ Pythagoræorum *Hippar-*
dispersione suspicio aliqua mentem Lysidis *chum Epi-*
abiret, inde colligitur, tum secundissimo *stola, &*
curfu fuisse rem Crotone Pythagoræam. Se- *Epocha*
cundum enim Pythagoram, non priorem, de- *incendij*
gnant notæ illius Epistolæ omnes. Non *Cyloniani.*
sola, cujus modò meminit, quòd Lysis
tum de nomine compellârit: sed quòd
iam habuerit Damonem, aliam à filiabus
Philosophi; quòd neptem Vitalem; quòd
anc Pythagoram audierit ipse Lysis, imò
quòd se adultum innuat, & de Sectæ suæ
prospero statu sollicitum, cum ipse decederet.
que post hujus quoque Mnemarchi Pytha-
oræ mortem necesse est fuisse incendium.

Q 3

Imo

Imo post aliquos ab illius morte annos tanta fieret rerum conversio, ut fieret *probabile* quòd antea ne quidem *verisimile* videbatur, fore aliquando ut contingeret. Nos *septem annos* assignavimus, qui incendium *Cylonianum* constituimus anno *Varroniano* 309. *Olymp.* 83. $\frac{3}{4}$. Potuit fortasse aliquanto fuisse *serius* si propius *Lysis* annum *ætatis* XXXV^m. tunc accesserit, *major* fuerit, quàm putavimus, illo decedente *Pythagorâ*. Contrà tamen *Thebis* *Lysidem* fuisse probavimus cum è *Græciâ* rediret *Gorgias* *Olymp.* 88. $\frac{1}{2}$ anno *Varroniano* 32. Medium est spatium *annorum octodecim*. Tum verò revocati fuerunt ab exilio socij *Lysidam* in *Achaiâ* *Pythagoræi*, qui antea redierant, quùm *Lysis* se ad *Thebas* contulisset, ut socij nuncium referre non potuerint quo ille post *discessum* suum loco latuerit. Et tamen antea quàm illi *redirent*, jam elapsi erant anni ab incendio *Cyloniano* plures, *πολλὰ ἔτη* *Jamblichio*. Imo ab eâ *Epochâ* quâ ex *Italiâ* in *Achaiam* venerant. Hi anni *tribus* pauciores esse non poterant. Addatur spatium quo *Crotoniensium* resipiscentiam expectârint *Pythagoræi* tam in *Crotone* quàm etiam *Rhegiâ*. Addatur & illud quo latuerit *Lysis* post reditum sociorum, antea tamen quàm rediret *Gorgias*. Accedetque annus alius, ut quàm parcissime agamus. Sic *quadriennio* ad minimum *Gorgiæ* *reditu* antiquius fuerit *incendiam*, ut proinde post *Olymp.* 87. $\frac{1}{2}$. annum autem

antem *Varronianum* 323. contingere non
 poruerit. Sufficiet hæc, ni fallor, Epocha
 amicis antiquissimis qui Πυθαγορείους scri-
 berint. Hos enim omnes *pulsis ex Italiâ Py-*
thagoræis insultasse verisimillimum est, post
 calumnias *Ninonis*, post *Libros* ab eis editos
 de disciplinæ memoria intercideret, quod tum
 factum, cum essent saltem in *exilij* prospectu.
 Ita spatium ad annos *quatuordecim* redigetur.
 Huic tamen numero rursus anni V. detra-
 hendi erunt, si annum egerit in incendio
 XXXV^m. Ita intra *arctiores* adhuc *novennio*
 limites contrahetur intervallum, ut inter
 annum *Varronianum* 314. Olymp. $\frac{84}{85}$. $\frac{1}{2}$. ad
 annum *Varr.* 323. Olymp. LXXXVII. $\frac{1}{2}$. per-
 petratum fuerit *incendium*.

Q 4

NOTÆ

NOTÆ, in Tabulas §. I.
Annalium PYTHAGORÆ Chronologica, ad quas Dis. III. de
 Cyclis exigenda est.

URbis Cond. *Varr.* 185. *Olymp.* 52. $\frac{3}{4}$. *Natalis Pythagoræ.* Anni *Juliani* hic rationem præcipuè habemus in Epochâ etiam *Olympiadum* atque *Varronianâ*. Ut scilicet initium anni supputetur, quâ quidem licet, à mense *Januario*. Et quidem *Olymp.* 52. 3. jam antea natalem *Pythagoræ* constituimus, qui duobus *Julianis* annis respondet U. C. *Varr.* 184. *Olymp.* 52. $\frac{2}{3}$. & U. C. *Varr.* 185. *Olymp.* 52. $\frac{3}{4}$. Illud ergo solum agitur impresentiarum : ad anni *Olympiadis* partemne priorem referendus sit *Pythagoræ Natalis*, an potius posteriorem. Ad posteriorem ergo partem referendum esse colligimus ex captivitate *Philosophi* in *Ægypto* sub *Cambyse*, quæ nota est horum *Annalium* certissima. Anno ergo *Olymp.* 63. 3. Expeditionem *Cambysis* in *Ægyptum* fuisse certissimum est. Sed certè exeunte. Nam anno contigit *Cambysis* V^o qui anno *Nabonassareo* respondebat 223. quo cœpit *Thoth* à die *Januarij* II° *Juliani*. Tum ergo cœperit oportet annus *Cambysis* V^{us}. Proinde anno Epochæ *Varronianæ* 229. qui respon-

respondebat Olymp. 63. $\frac{3}{4}$. Post illum nempe
Januarium qui anno Olympiadis 3^{io} desinente
 coeperit. Tum autem agebat *Philosophus*
 annum ætatis XLIV. quem nempe nondum
 absolverit cum in *Ægypto* caperetur à Cam-
 byse. Proinde novus Pythagoræ natalis à
 quo inierit Pythagoræ annus XLV^{us} anno illo
 Olympiadis 63. 3. desinente contigerit. Primus
 itaque natalis Olymp. 52. 3. similiter desinente.
 Vere enim Cambyfis Expeditionem fuisse con-
 stat, annique adeo *Juliani* parte priori.
 Auctorum loca hic adducenda non existima-
 vimus, quòd facile repeti possint è *Dis. de*
Cycl. III.

U. C. Varr. 193. Olymp. 54. $\frac{3}{4}$. Pythagoræ
 VIII^{us} cum moreretur Epimenides, *Dis. III. Cycl.*
 §. 12. p. 147. Sed serius Epimenidem vixisse
 constat ex Epistolâ Dorica illius ad Solonem.
Laert. I. 113. ubi supponit jam in tyrannide
 Pisistratum, quam assecutus est Archonte
 Comiâ Olymp. $\frac{54}{5}$. $\frac{4}{1}$. cum annum ageret Py-
 thagoras IX^m. Sequenti anno mortuus est
 Solon Olymp. 55. $\frac{1}{2}$. cum annum ageret Philo-
 sophus X^m. U. C. Varr. 195. In illâ Epistolâ
 nominatur Epimenides Pisistrati tyrannidem
 ad filios non transiturem. Hæ certè notæ Epi-
 stolæ genuinæ. Nec enim ita sub Epimenidis
 nomine scripturus erat Sophista qui tunc
 vixerit cum hanc Epimenidis Augurationem
 falsam esse constaret. Platonis præterea
 locum celebrem de Epimenide observavit
 D. Bentleius, quo ante Persicam Expeditionem
 decennio

Jamblich.
Vit. Pyth. I.
c. 23. p.
103.

Ibid. c. 2.
p. 29.

decennio Epimenidem vixisse testatur. Nec quicquam habemus de tempore quo decessit Epimenides adeo exploratum quo tam propinquus ipsius Epimenidis ætati testis falsi convincatur. Erat præterea inter Pythagoræ discipulos junior Epimenides, teste Jamblich. Et quidem in illâ discipulorum classe quæ juvenes ipsi senem audierint Pythagoram Philosophum. Nescio an idem fuerit quem de rebus à Pythagorâ gestis scriptorem advocat Jamblichus, à paucis admodum, quod quidem sciam, observatum. Hunc facile erat Scriptoribus etiam antiquis ut cum Philosophi Magistro confunderent, ut vidimus illos multo invicem permiscuisse Pythagoras. Potuitque idem junioris Pythagoræ revera fuisse Præceptor, quem quidem juniorem Pythagoram cum vetustiore eundem censent multi Veteres.

U. C. Varr. 201. Olymp. 56. $\frac{3}{4}$. Pythagoræ XVI. quo ad Thaletem se & Biantem contulit, Dis. II. §. 12. p. 140. Hoc inde colligimus quòd tunc ἐρήβον illum appellârit Jamblichus. Hæc enim ἐρήβος ætas, quâ μελλερήβω & ἐξερήβω opponitur.

U. C. Varr. 203. Olymp. 57. $\frac{1}{2}$. Pythagoræ XVIII. Ὑπονομένης ἄρτι τῆ Πολυκράτης τετρα- νίδος ὡς ἐκτὼ καὶ δεκάτῳ μάλιστα ἐτῶν ὡς, Jamblich. Vit. Pythag. c. 2. p. 31. Lib. XIV. Strabo : Ἐπὶ τέττῃς, καὶ Πυθαγόραν ἰσορρο- P. 638. φουμένῳ ἰδόντα τὴν τετρανίδα, ἐκλιπὲν τὸ πᾶν, καὶ ἀπελθεῖν εἰς Αἴγυπτον καὶ Βαβυλῶνα, φιλο- μαθίας

μασίας χάρειν. Tyrannis φουμένν ea dicitur
 quæ adhuc fuerit quasi in *embryone*, nondum
 matura partui. Idque magis voce *ὑποφουμένν*
 indicatur quâ usus est *Jamblichus*. Est enim
ὑπόλευκον quod *album* quidem non est, prope
 tamen ad albedinem accedit. Nondum ergo
 stabilitam fuisse *Polycratis* fratrumque tyrannidem
 illo *Pythagoræ* ætatis anno intelligimus,
factionem tamen ab iis initam adeo
 potentem ut ipem omnem civibus præci-
 derit quæ obstare potuerit quo minùs fuerit
 in *tyrannidem* evasura. Satis illa fuit ad
 alienandum à desperatâ patriâ animum *Py-
 thagoræ*, vertendumque ad *Peregrinationes*
 animi excolendi gratiâ susceptas. Illâ præ-
 fertim, quâ tum erat *Philosophus*, ætate
 nondum maturâ ad capeffendam *Rempublicam*.
 Tyrannidem illam, arce occupata, accersitis
 à *Lygdamide Naxiorum* tyranno auxiliaris
 stabilitam observat è *Polyæno D. Bentleius*, *Polyæn.*
 qui tamen *Lygdamis* ipse non antea *tyran-* *L. I. c. 23.*
nidem affecutus fuerit quàm *Athenis* jam
 tertiâ vice tyrannide potitus esset *Pisistratus*.
 Hoc enim asserere putat *Herodotum*. Inde
 colligit ante *Olympiadem LIX. 1.* ne quidem
 in *tyrannide* fuisse *Lygdamidem*, nec adeo qui
Lygdamidis auxilio *tyrannidem* adeptus est
Polycratem. Rectè quidem Vir doctissimus
 modò vera essent è quibus illa collegit.
 Tyrannus enim *Athenis* Archonte *Comiâ*
Olymp. 54. 4. primâ vice factus est *Pisistratus*,
 ann. U. C. Varr. 194. Tenuit autem per
 annos

Aristot. Po-
litic. L. V.
c. 12.

annos XXXIII. ad annum proinde Varr. 227.
Olymp. 63. $\frac{1}{2}$. Sic tamen ut XVII. annis
tantummodo fuerit in possessione, teste op-
timo Auctore Aristotele. Numerentur illi à
fine Pisistrati retrorsum, incidetque Pisistrati
tertium illud initium in annum Varr. 200.
Olymp. $\frac{58}{59}$. $\frac{4}{5}$. Ita quidem si fuissent continui.
Sed (quia partem annorum illorum XVII.
duabus primis vicibus in tyrannide exegerat)
aliquanto serius, ut proinde non incommode
Vir. Cl. ad Olymp. 59. 1. retulerit. Et serius
adhuc Polycrates qui Lygdamidis auxilio ty-
rannus factus est. Sed erravit, ut puto à
verâ Herodoti sententiâ Vir Clarissimus.
Sic enim post tertiam Pisistrati restitu-

Herodot. I.
64.

tionem Herodotus : Ὀμήρης τε τῷ πα-
ραμενάνων Ἀθωαίων ἢ μὴ αὐτίκα φυ-
γόντων παῖδας, λαβὼν, ἢ κατασχέας ἐς
Νάξον. Καὶ γὰρ ταύτῃς ὁ Πεισίστρατος κα-
τέπρατο πόλεμον, ἢ ἐπέτρεψε Λυγδάμει.
Obsides Atheniensium post tertiam tyrannidis
vicem in Naxum translatos esse dicit. Non
autem tum demum subactam Naxum Lyg-
damidis fidei fuisse commissam. Imo in
priori aliquâ tyrannide subactam innuit, quòd
paratam habuerit, quo obsides conferret,
eorum qui tertio occupatâ tyrannide sese
aliò è vestigio non contulissent. Hoc enim
innuit vox αὐτίκα, moram tum nullam fuisse
in Naxo subigendâ. Remque ita se habuisse,
confirmat locus alter Herodoti ab ipso quoque
D. Bentleio observatus, quo adjutum à Lyg-
damide

Annalium Pythagoræ Chronolog. 237

Lygdamide Pisistratum ostendit in hac tyrannidis
 instauratione. Verba sunt: Καὶ Νάξιός σφι *Herodot. I.*
 ἀνὴρ ἀπιγμένῳ ἐδελοντῆς, τῷ ἔνομα ἦν Λύγ- *61.*
 δαμῖς, τοῦδ' αὖτις πλείων παρέχοντο, κομίσας
 ἐς χεῖρας αὐτῶν. Tyrannidem indicavit
 tantæ illæ *Lygdamidis* in *Pisistrato* adjuvando
 vires. Gratam autem beneficij jam antea
 collati memoriam, quod venerit ἐδελοντῆς,
 & quod τοῦδ' αὖτις πλείων ostenderit.
 Mentio ergo illa, post tertiam tyrannidem,
Lygdamidis eò spectat ut cur *Naxi*, potius
 quàm *Athenis*, obsides custodiri vellet *Pisi-*
stratus, Lector intelligeret. Nec est è contra
 Argumentum tam familiaris illa in Tyranno
 appellatio Νάξιός αὖτις, quam in majoribus
 quàm fuit *Lygdamis*. Principibus adhibet
Herodotus, & cœvi *Herodoto* Scriptores. Sed
 verò XI^{us} hic erat annus ex quo tyrannide
 exutus fuerat *Pisistratus*, teste *Herodoto*. *Ibid. 62.*
 Proinde anno *Varr. 199. Olymp. 56. 1/2.* fuerat
 in *Naxiorum* tyrannide *Lygdamis*, ut secundâ
 quoque tyrannide exeunte *Naxiis Lygdami-*
dem præfecisset *Pisistratus*. Potuit tamen
 illum etiam in primâ suâ tyrannide *Naxiis*
 præfecisse. Et viceversâ paulò seriùs, si
 duarum primarum tyrannidum tempus fuisset
 protrahendum, quas tamen admodum diu-
 tinas fuisse non est admodum verisimile.
 Nihil ergo obstat quo minus hoc *Pythagoræ*
 anno *XVII°* *Samiorum* tyrannidem affecutus
 fuerit *Polycrates* pro rationibus nostris, &
 quidem ope *Lygdamidis*. Obstat autem
 ut

ut ante *Olymp.* 54. 4. U. C. *Varr.* 194. tyrannidem *Samiorum* ope *Lygdamidis* consequi posset *Polycrates*, cum nondum esset in tyrannide *Pisistratus* auctor *Lygdamidis*. Male ergo sibi *Suidam* favere credit Vir doctissimus, in quo *Olympiadum* numeri corruptissimi sunt. In *Anacreonte* *Polycratis* tyrannidem assignat *Olymp.* 52. Sed vix dubito quin pro $\nu\beta'$ reponendum sit $\xi\beta'$. Illā enim *Olympiade* veteres *Pythagoræ* in *Italiam* adventum & *Polycratis* tyrannidem stat quæ Philosophum fugārit à patriā. Sed ne quidem illi de tyrannidis initio intelligendū sunt. Addit *Suidas* de *Anacreontis* tempore ex alio Scholiaste : $\text{Οἱ } \delta' \text{ ἐπὶ Κούρῃ καὶ Καμβύσῃ τὰ τίκων αὐτὸν κατὰ τὸ καὶ Ὀλυμπιάδα}$. Hic rursus pro $\kappa\epsilon$, reponendum $\nu\epsilon$. Ille enim *Olymp.* 55. 1. anno *Cyrum* successisse magnus *Veterum* consensus est, & rectè pro nostris quoque *Tabulis*. Sed *Græci* ante *Sardes* captas vix innotuit, quæ captæ *Olymp.* 58. 1. vel 59. 1. assignantur. Aliter in *Ibico* : $\text{Εἰς Σάμον ἦλθε ὅτε αὐτῆς ἤρχε Πολυκράτης ὁ τῷ τυράννῃ πατὴρ. Χρόνῳ δ' ἐπὶ Κροίσῃ, Ὀλυμπιάς νδ'}$. *Olympias* hæc non ad *Polycratem* pertinet, sed *Cræsum*, cujus initium rectè *Olymp.* 54. 3. assignabatur ab illis qui *Sardes* captas *Olymp.* 58. 1. statuebant. Hoc ergo tantummodo volebat *Suidæ* Auctor *Cræso* in *Lydiā* regnante tyrannum in *Samo* fuisse *Polycratem*, non patrem tyranni qui fuit *Æaces*, sed tyrannum

rannum ipsum. Neutro ergo in loco *Olympias* designatur quâ cœperit *Polycrates*, sed quâ cœperint Principes *Polycrate* illustriores, *Cyrus* & *Cræsus*, è quorum temporibus statuendum esset de tempore *Polycratis*. Hoc ergo ex utroque *Suida* loco elicimus post *Olymp.* 54. 3. quo cœpit *Cræsus*, & post *Olymp.* 55. 1. quo cœpit *Cyrus*, inivisse *Polycratem*, & tamen ante *Olymp.* 58. 1. quo exutus est à *Cyro* *Cræsus*, ut partem aliquam tyrannidis haberet quæ cum *Cræsi* regnantis tempore concurrerit. Hæc cum nostris rationibus consentiunt accuratissimè, non autem cum rationibus Adversariorum. Hujus *Pythagoræ* anni XVIIIⁱ memorandi occasionem sumpsit *Jamblichus* ex Adagio de *Samio* comato. Eâ enim ætate fuit *Pythagoras* Athletes cum palmam virilem reportaret in *Olympiis*, à quo manavit Adagium. Respondet autem non temporibus *Athletæ*, quem à *Philosopho* non satis distinxit *Jamblichus*, sed recentioris alterius *Athletæ* *Pythagoræ* qui idem reverâ fuerit cum *Philosopho*. Nam eandem *ἐπομένῃς τῷ ἀνδρὶ* *Philosopho* tribuit doctissimus accuratissimusque *Strabo*, qui multa assecutus est quæ decessorum diligentiam effugerit. Erat ergo è monumentis hic *Pythagoræ* annus, de quo tamen in *Dissertationibus* dubitabamus. Fieri aliter vix potuit ut rectè se haberet commissio, quam ipsi adeo pravis *ratiociniis* corruperant, si ab ipsis fuisset excogitata. Huc porro

porro referenda sunt, ad hunc nimirum
 Florid. p. annum, verba Apuleij : *Eo* [Polycrate]
 351. Edit. *dominari orso, profugit ex insula clanculo Py-*
 Eimenborst. *thagoras, patre Mnesarcho nuper amisso.*

U. C. Varr. 207. Olymp. 58. $\frac{1}{2}$. *Pythagoræ*
 XXII. *Thaletis* monitu, hoc ipso anno de-
 functi, *Ægyptum* petit. Ibi hæsit per annos
 XXII. *Jamblichus* : Δύο δὴ καὶ ἑκοσθὲν ἔτη
 κατὰ τὴν Αἴγυπτον ἐν τοῖς ἀδύτοις διέτελεσεν
 ἀστρονομῶν καὶ γεωμετρῶν, καὶ μετέπειτα ἐκ
 ἐξ ὁπιδεσμῆς, ἐδὲ ὥς ἔτυχεν πάσας θεῶν
 τελετὰς ἕως ὑπὸ τῷ τῷ Καμβύσῃ αἰχμα-
 λωπαδὲς εἰς Βαβυλῶνα ἀνήχθη. Vit. *Pythag.*
 c. 4 p. 36. Nempe ante annum vitæ XLIV
 qui fuit ante annum vitæ LVI^m. XII^m
 Hæc ex *Auctoribus*, unde anni situs certissimè
 evincitur.

U. C. Varr. 211. Olymp. 59. $\frac{1}{2}$. *Pythagoræ*
 XXVI. Mortuum hoc anno *Pherocydem*
 sepelivit *Pherocydis* discipulus *Pythagoras* Phi-
 losophus. Venit ad eum, non ex *Italiâ*
 ut vulgò creditum. Hoc enim *Dicaarchus*
 eorumque quos ἀρεβέστερος censet, *Auctorum*
 testimonio refellit *Porphyrus*. Ergo ex
Ægypto, qui in annum incidit IV^m eorum
 (quos in universum ibi XXII. consumpsit
 annorum in *Ægypto*. Situs à morte *Phe-*
recydis petendus. Hic erat *Servij Tullij*
 XXXVI. pro Epochâ *Varronianâ*. Ind
Pherocydem ad *Servij Tullij* tempora refer
Cicero. Ipsumque *Pythagoram* *Livius*. Pr
 illorum nempe sententiâ qui ex *Italiâ* *Py-*
thagoras

Pythagoram ad Magistrum sepeliendum peregrinatum arbitrabantur.

U. C. Varr. 221. Olymp. 61. $\frac{3}{4}$. Pythagoræ XXXVI. Archonte Thericle venit in Italiam Pythagoras, pro sententiâ Diodori ex Excerpt. Porphyrog. à Valesio Editis. Thericlem Archontem Olympiadi 61. assignaverat Diodorus, sed nulli certo illius Olympiadis anno. Si tamen idem fuerit cum eo quem alij Heracleum, alij Heraclidem appellant, annus prædictus illi conveniet. Duorum enim annorum Olympiadicorum partes complectebatur, illis temporibus, annus Archonticus, cum initium anni Archontici procederet à Gamelione. Sed ad Servij Tullij Regnum, potius quàm Tarquinij Superbi, referendus is fuisset annus pro sententiâ, quàm falsam existimo, Diodori. Is enim, si uni alicui Epochæ Urbis Conditæ constet, Fabij, ut nullo, Pictoris Epocham sequebatur. Illis item Olympiadum annis annus Servij Tullij tantummodo XLI. apponitur, ut è nostris constat Tabulis. Hinc ergo corrigenda, præ scripsimus in Dissertationibus.

U. C. Varr. 225. Olymp. 62. $\frac{3}{4}$. Pythagoræ XL. Γερνότα δ' ἐτῶν τεσσαράκοντα, φησὶν δ' ἑξοξένου, καὶ ὁρῶντα τὴν τῆ Πολυκράτης βασιλείαν συντονωτέραν ἔσαν, ὥστε καλῶς εἶχεν ἀνδρῶν ἀνδρὶ τὴν ὀπισθεσίαν καὶ δεσποτείαν μὴ ἀπομένειν, ἕτως δὲ τὴν εἰς Ἰταλίαν ἀπαρσιν αἰῶνα. Porphy. Vit. Pythag. p. 184. Ex antiquissimi, quique Traditiones Pythagoræ

goræorum de suo Præceptore ex ipsis haufi-
fontibus, *Aristoxeni* testimonio colligimus
tantam fuisse eorum diligentiam, ut quid
quoque anno ab eo gestum fuerit, id operam
dederint ne nescirent. Non est itaque cur
miremur tot alios ejusdem annos ab *Jambliche*
designatos quorum memoria nulla est apud
Laertium, qui ne hunc quidem annum, tam
bono fultum testimonio observavit. Sedulè
autem *Facta* internoscenda erunt à *Ratiociniis*
ut certa ab incertis internoscamus. E *Factis*
enim bonâ Veterum fide comprobatis, variè
invicemque pugnantiâ *ratiocinia* juniores
elicuerunt, quæ si pro *Factis* habeantur, ne
quidem *normas* tenebimus *Chronologicas* ad
quarum fidem reliqua omnia incertiora exi-
genda sint. *Tyrannidem* patriæ à *Polycrate*
ortam causam fuisse cur se *Pythagoras* ad
Occidentem contulerit, hoc bonâ Veterum
fide traditum repererant. Non item quo
vitæ suæ tandem anno in *Italiam* venerit.
Hoc ergo suis *ratiociniis* investigabant
Veteres illi quidem, sed ab illis originibus
remotiores quàm ut *Facta* monumentis in-
cognita certò assequerentur. Inde tanta illa
sententiarum discordia. Erant ergo qui ty-
rannidis initio illum ad *Crotonem* fugisse ar-
bitrarentur, & fugam tum fuisse cum è patria
discederet. Discessum autem anno *Pythagora*
XVIII° fuisse è bonis monumentis didice-
rant. Tum ergo illum in *Italiam* appulisse
existimabant. Sic illi qui adventum illius sub

Servio

Annalium Pythagoræ Chronolog. 243

Servio Tullio statuebant, quique illum ex *Italia* ad Præceptorem *Pherecydem* sepeliendum profectum existimabant. *Errores* inde orti, quod nondum de rebus à *Pythagorâ* medio inter discessum è patriâ adventumque in *Italiam* gestis edocti essent. Postea occurrebat, in *Ægypto* fuisse *Pythagoram*, & per annos XXII. ibi hæsisse animoque adeo nondum infenso in *Polycratem* ut ab eo literas sui commendatorias ad *Amasidem* impetrârit. Hæc illi etiam è *bonis* hauserunt monumentis, quæque nullum dubitandi locum reliquum tecerint. Inde nulla de his *Factis* disputatio cum jam semel innotuissent. Tum deinde manifestum erat nullam fuisse causam cur adhuc metu *Polycratis* fugeret *Pythagoras*, cum tantâ adhuc *Polycratis* gratiâ floreret quæ gratiam impetrarit *Amasidis*. Hucusque ergo progressi fuerant ætate *Aristoxeni* Scriptores de hac *Chronologiâ* *ἡξεύβετος*, pro sententia *Porphyrj*. Erat enim in eorum numero *Dicæarchus* condiscipulus *Aristoxeni* in Scholâ *Aristotelis*. Hi *Pherecydem* *ὡς δ' ἐκ Σάμης ἀπαρχεως τελευτῆσαι* observant, teste *Porphyrjo*, *Vit. Pythag.* p. 206. Illam nimirum ἀπαρχω intelligit quæ ei metum redeundi injecerit. Alioqui in *Ægypto*, illum potius quàm *Samo*, fuisse, cum moreretur *Pherecydes*, necesse erat, cum in illud spatium inciderit sepultura *Pherecydis* annorum XXII. quos *Pythagoras* exegisse dicitur in *Ægypto*. Ita certè

è numeris illis annorum XVIII. cum primò
patriam relinqueret, annorumque XXII. in
Ægypto exactorum commissis invicem oritur
 annus ille, de quo agimus, *Pythagoræ* XL^{us}
 ut vix dubitare liceat quin illum inde colle-
 gerit *Aristoxenus* ipse, vel *Dicæarchus*, vel
 alius aliquis Auctor coævus *Aristoxeno*. *Py-*
thagoram certè *Aristoxeni* *Tyrrhenum* *Mæmar-*
chum fuisse ostendimus, in quem numerus
 ille non quadrabat. Erat enim ille, cum
Philosopho comes esset in *Italiam* proficiscenti,
veaviās tantummodo, multoque junior *quadra-*
genario. Cum *Scholæ* præficeretur, poterat
 ille quidem fuisse *quadragenarius*. Sed de
 illâ *Epochâ* non agebat hoc in loco *Ari-*
stoxenus. Sed quæ de *Philosopho* vera erant
seorsim sumpta, qui & anno XVIII° è pa-
 triâ discessit, & annos in *Ægypto* exegit
 XXII. in unum numerum conflando, & ad
Pythagoram suum traducendo, corripit *Ari-*
stoxenus, atque inde errores, quos diximus,
 elicuit. Hæc autem non debuit *Traditionibus*
 è *Seclâ* haustis, sed juniorum tantummodo ra-
 tiociniis. Hinc & errores alij de *Polycratii*
 tyrannide, & *Pythagoræ* in *Italiam* adventu
 in *Olympiadem* LXII. conferendis. Quod
 scilicet in illam ipsam *Olympiadem* inciderit
 annus ille *Pythagoræ* XL^{us}. Quod quotus
 ille fuerit *Olympiadis* annus non item desig-
 nârint, hoc sane fecerunt pro *Seculi* more
 quo vixit *Aristoxenus* atque *Dicæarchus*.
 Annos enim, ni fallor, *Olympiadum* medios
 Archon-

Archontibus Atticis primus invicem distinxit utroque junior *Timæus*. Hanc ego veram hujus anni *Pythagoræ* XLⁱ originem fuisse suspicor. Non scilicet ipsum à primævis *Traditionibus* acceptum esse, sed ex ipsis hisce numeris primævis XVIII. & XXII. commissis invicem per juniorum vitiosa *Ratiocinia*. Alioqui si hunc ipsum numerum tradidissent primævi *Pythagoræi*, quasi eventu aliquo qui *Philosopho* contigerit insignem ; tum forte *Philosophum* literas à *Polycrate* ad *Amasidem* commendatitias accepisse crederem. Renunciavit enim tandem hospitio *Polycratis Amasis*, nec literas proinde commendatitias ab eo accepturus erat. Inde amicitia *Polycratis* cum *Cambyse Amasidis* hoste. Tum suspectos sibi cives, obtentu auxiliorum misit ad *Cambysem*, amovitque à sese *Polycrates*. Initio tamen *Cambysis*, integrâ adhuc *Polycratis Amasidis*que, imo etiam *Cambysis* amicitia ; tum speciosissimus erat prætextus amandandi à se *Philosophi*, si studiorum patrocinium professus eum *Amasidi* obnixissimè commendaret. Erat præterea hæc Epochâ *Tyrannidis* *ovro-tyrææ*, cum major esset *Pythagoræ* metus quàm antea à *Polycrate*, & major vicissim *Polycrati* ab adultiori jam *Philosopho*. Sed priora potiùs vera arbitror.

U. C. Varr. 299. Olymp. 63. $\frac{1}{4}$. *Pythagoræ* XLIV. Hujus numeri mentionem nullam habemus disertam ex antiquissimis de *Philosophi* vitâ Scriptoribus. *Ratiocinium* tamen habemus quo necessario supponitur, & nume-

rum alium disertis verbis traditum qui *verus* esse non possit nisi hic etiam *numerus* è majorum *Traditionibus* emanasset. Hunc enim annum XII^m. censet *Jamblichus* ante illum quem idem numerat Philosophi LV^m. Postquam enim exemplum dedisset *Aristoteles* colligendæ *Bibliotheca* quâ usi sunt coævum *Aristoteli* discipuli *Aristoxenus* & *Dicæarchus* accensi sunt deinde illius exemplo Principes *Prolemæus Philadelphus* & *Attalus*, secum in *Bibliothecarum* publicarum colligendarum studio æmulabantur; & viros doctissimos undecunque *stipendiis* evocabant ut harum *Bibliothecarum* beneficio rem *literariam* atque *antiquariam*, collatis invicem veterum monumentis, excolerent. Ita factum ut errorem decessorum deprehenderint quod *Pythagoram* in *Ægyptum* concessisse arbitratum sunt cum primò *Samum* patriam relinqueret. Sed *Græciæ* *Ioniaeque* Philosophos tum tantummodò consulebat. De *Ægypto* ne cogitabat quidem, dum à *Thalete* de eâ moneretur. Et nè quidem ita discendum censuit à *Thalete*. Quare, mortuò demum *Thalete*, tum demum alios in *Ægyptum* institutores quæsit noster Philosophus. Proinde annum quo decessit *Thales* pro Epochâ habebant unde arcessendi essent anni XXX. quos *Philosophus* exegerit in *Ægypto*. Quarendum ergo deinceps erat spatium à *Polycratis* tyrannide *Πολυκράτει*, annoque *Philosophi* XVIII° ad exitum *Thaleris*, justique repererant esse quadriennij. Hoc licet nullo

Veteris

Veteris Scriptoris testimonio comprobatum habeamus, non est tamen cur se rem ita habuisse dubitemus. *Finem* enim moræ *Ægyptiacæ* quem decessores anno *Pythagoræ* XL° assignaverant, hi rectius anno ejusdem XLIV° assignabant, quod è *reliquis* eorundem *numeris* constare diximus. Hæc autem supputatio exinde se rectè habere vincitur, quòd à prædicto *Pythagoræ* anno & *Polycratis* initio, ad ipsum illum annum pertigerit quo fuit in *Ægypto* *Cambyfes*, captivumque *Pythagoram* in *Babyloniam* abduxit; & quòd à morte *Tbaletis* ad eundem terminum accesserint anni XXII. quibus *Philosophus* in *Ægypto* fuisse dicitur. Non tamen illud obstabat quòd minùs inde paulisper discesserit ad sepeliendum *Pherocydem*; ut non obstabant ejusdem anni XX. in *Crotone* peracti quo minùs interim peregrinaretur non in *Italia* tantummodo, verum etiam in *Siciliâ*. Malè hanc Historiam intellexit *Apuleius*. Nec enim in *Ægyptum* captivus à *Cambyse* *Pythagoras* adductus est, ut credidit *Apuleius*; sed ibi *reptus*, atque inde abductus ad *Persarum* *Magos* à *Cambyse*. Non pugnat ergo quo minus sponte *Pythagoras* *Ægyptum* petierit.

Apul. Florid. p. 351. Edit. Elmenhorst.

U. C. *Varr.* 241. *Olymp.* 66. $\frac{3}{4}$. *Pythagoræ* LVI. De captivitate *Pythagoræ* *Babylonicâ* ita *Jamblichus*: Καὶ κεῖ τοῖς Μάγοις ἀσμένους συνδιζέψας καὶ ἐκπαυδεύεις τὰ παρ' αὐτοῖς μυστὰ καὶ θεῶν ἰρησκέων ἐντελεσάτιον ἐκμαθὼν, ἀρεθμῶν τε καὶ μουσικῆς, καὶ τῶν ἄλλων μαθημάτων

μιάτων ἐπ' ἄκρον ἐλθῶν, παρ' αὐτοῖς ἄλλα τε
 δώδεκα συνδιαρίψας ἔτη, Vit. Pythag. c. 4 p. 37.
 Postea : Εἰς Σάμον ὑπέστρεψε περὶ ἑκτον πρὸς
 καὶ πεντηχοστὸν ἔτη ἤδη γεγονώς. c. 5. p. 37.
 Hi numeri invicem & cum superioribus
 commissi tam *superiorum* annorum *situm*
 quàm *hujus* etiam astruunt. Jam enim
juniorum Grammaticorum diligentia *Biblio-*
thecis publicis instructorum, compertum
 erat, rectè quidem anno *Pythagoræ* XLIV.
finem annorum XXII. assignandum : Sed
 nondum rectè sensisse *maiores*, qui ab *Ægypto*
 illum in *Italiam* migrasse crediderant, non-
 dum *Bibliothecis* instructis. Contrà obser-
 vatum, cum *Ægypto* discederet *Philosophus*
 non *sui* fuisse *juris*, ut quo vellet, pro suo
 arbitratu proficisceretur. Imo jure Belli
captivum fuisse *Cambyfis*. Convenerat autem
 inter *Polycratem* & *Cambysem*, ne quos
 misisset in auxilium *Cambyfis Samij* domum
 reverterentur, teste exceptione majore *He-*
rodoto III, 44. Multo minus, pro sententiâ
Polycratis dimitti oportuit à *Cambyse* *Pytha-*
goram, jure Belli *servum*, & à *Domini* nutu
 pendentem, cum ne quidem indulgentiâ
 illa concessa fuerit militibus *ingenuis* pro
Cambyfis salute dimicantibus. Ita ergo hæc
 invicem neçtuntur ut ne quidem licuerit
Pythagoræ in *Italiam* venire quàm *sui* esse
juris, solutâ illius *captivitate* *Babylonica*.
 Idque agnoscit doctissimus *Strabo*. Suntque
 hæc profecto certa, siquid certi habeamus.

Strab.
 XIV. p.
 638.

in Historiâ *Pythagoræ*. *Reciperatorum* illius (sic enim loquitur) *Gillonem Crotoniatem* fuisse testatur *Apuleius*, quem cum *Cylone* perperam confundit *Cl. Menagius*. Itaque dum venirit *Gillo*, adhuc captivus, ἀρχιμα-
λωπιδεύς *Jamblichus*, adhuc servus erat *Philosophus*. *Gillo* ille vix est cur dubitemus quin idem fuerit cum eo quem *Gillum* appellat *Herodotus*, non quidem *Crotoniensem*, sed *Tarentinum*, maximâ *Darij Hystaspidis* gratiâ florentem, propter redemptos *Persarum* speculatores qui *Democedem Crotoniatem* in patriam comitati fuerant. Convenit hic *Pythagoræ* annus cum anno *Darij Hystaspidis IX.* ut in nostris *Tabulis* apparet. Satis commodé. Captus *Democedes* unâ cum *Polycrate Samiorum* tyranno ab *Oxæte* Satrapâ ultimo *Cambysis*, primo, ut videtur *Darij* venit in potestatem *Darij* cæso ipso *Oxæte*. Hic latuit aliquantisper, nec Medicam artem profiteri voluit *Democedes* antea quàm à *Dario* cogeretur qui pedem in venando læserat. Sequitur *Atossæ* sanatio ἐν χεῖρῳ ὀλίγῳ μετὰ ταῦτα, inquit *Herodotus*. Tum ea, ubi convaluisset, *Darium* III. 133.
maritum hortatur ad *Græciæ* oras lustrandas duce *Democede*. Naves ergo *Persarum* ad *Tarentum* appulsæ ab *Aristophilide Tarentinorum* Rege detinentur. Hac usus occasione *Democedes* ad patriam *Crotonem* elabitur. Dimissi deinde ab *Aristophilide Persæ Democedem* persequuntur usque ad *Crotonem*. Nec
con-

Herodot.
III. 138.

consequuntur tamen, patriâ *Democedem* tuente. Ægrè ergo tandem dimissi à *Crotoniensibus Persæ* rursus ad *Japygiam* captæ, & *Persæ* in servitutem redacti, quos *Gillus* redemptos in patriam hospites reduxit. Hæc erant *Gilli* apud *Darium* merita cui hoc nomine gratissimus erat. Reditu autem in patriam, à quâ exulabat, *Darij* operâ per *Cnidios* frustra tentata, hæsit in *Persarum* ditione *Gillus* cum *Bello* patriam lædi noller. Itaque inventum in captivitate *Pythagoram* simili quâ *Persas* antea generositate redemit, liberumque fecit. Hæc certè *Darij* Regno affecto contigisse necesse est, convelluntque Adversariorum rationes quæ diu antea *Pythagoram* venisse volunt. Fecit enim hoc *Gilli* beneficium ut de *Italiâ* adeundâ cogitârit *Philosophus*. Docendi nempe, non discendi, gratiâ quâ alias susceperat peregrinationes. *Sensim* autem & per gradus quosdam, ut mox videbimus. Nec enim eo illum duxit patronus, qui adhuc ipse mansit in *exilio*. Erat autem fortasse *νομονομία* aliqua, & jus connubij inter *Crotonem* & *Tarentum*, quæ erat postea inter civitates frequentissima. Illum certè ipsam *Aristophilidem* *Tarentinorum* Regem pro *Crotoniate* habet *Herodotus*. Ita non erit cur miremur si etiam *Gillum* quem *Tarentinum* censet *Herodotus* eundem pro *Crotoniate* habeat *Apuleius*. Ita conciliare videtur *Lucianus* cujus illa de *Pythagoræ* emptore verba sunt : Ἰταλιώτης ὁ Ζεῦ δοκεῖ

Annalium Pythagoræ Chronolog. 251

δοκεῖ τις εἶναι τῆς ἀμφοῖν Κρότωνος καὶ Τάρεντος
καὶ τῆς ταύτης Ἑλλάδα. Vit. Auct. p. 374.
Fieri tamen vicissim potest ut is error fuerit
Apuleij Gellonem illum cum Cylone incen-
diario Crotoniate confundentis. Patriam
verò redire volebat Pythagoras, nisi per
Sylofontem stetisset jam tyrannide & scele-
ribus infamem. Illius tyrannidem, quia Po-
lycratis frater erat, non satis accuratè Græci
à Polycratis tyrannide distinxerunt qui Po-
lycratis metu Philosophum in Italiam ve-
nisse existimabant. Itaque, cum in patriam
minimè liceret, primò Delphos petit, vel
Delum; inde Cretam & Spartam ut Leges
Minois & Lycurgi disceret, sub hujus anni,
ut videtur, exitum.

U. C. Varr. 242. Olymp. 66. $\frac{4}{7}$. Pythagoræ
LVII. Hoc demum anno è Sparta sese ad
Olympia contulit Pythagoras. Dis. III. de Cycl.
§. 12. p. 143.

U. C. Varr. 243. Olymp. 67. $\frac{1}{2}$. Pythagoræ
LVIII. Postea quam in Cretâ & Spartâ
fuisse Samum rediit. Καὶ ἐν Κρήτῃ καὶ ἐν
Σπάρτῃ τῶν νόμων ἐνεκα διέτριψε. Καὶ τῶν
ἀπάντων ἀκροατῆς τε καὶ μαθητῆς γινόμενος
εἰς οἶκον ἐπανελθὼν ὤρμησεν ὑπὲρ τῶν παραλε-
λειμένων ζήτησιν. Καὶ πρῶτον μὲν διαλεβὼν
ἐν τῇ πόλει κατεσκευάσατο, Πυθαγόρας καλέ-
μενον ἔτι νῦν ἡμικύκλιον, &c. Jamblich. Vit.
Pythag. c. 5. p. 40, 41. Hæc novi anni
fuisse oportet quia à Spartâ sese ad Olympia
contulerat. Sic autem deinde loquitur Jam-
blichus

blichus quasi nullus jam ampliùs in vivis esset *Syloson*, nec proinde *metus* à tyranno. *Alias* enim dat *rationes* cur de *Italia* cogitârit *Philosophus*: Nempe πολιτικὰς ἀρχολίας, c. 6. *legationes* scilicet, aliaque id genus *munera* publica civibus à patria imposita, c. 5. Et τὸ ἐν παιδείας ὀλιγωρίαν τῆς τότε τῶ Σάμων οἰκένων, c. 6. Has causas fuisse dicit discessus in *Italiam*. Hoc itaque anno tyrannum excessisse verisimile est, quæ causa verisimilis erat cur hoc tandem anno, non antea, in patriâ docuerit. Elapsi jam erant ab ὑπερπομένην τετρακιδί anni XL. Et tamen tum quoque fratrem *Polycratem* adjuverat in tyrannide occupandâ *Syloson*, ut è *Polyæno* docemur, uno meliori, quàm fuerit *Polyænus* teste Herodot. III. 39. *Herodoto*. Tum certè vix minor tricenario. Nec sane unquam in patriâ docere potuit, si tum saltem non docuerit. Et publicum docendi monumentum illud erat *Hemicyclium*. Itaque non de vano hæc, ut videtur, *Jamblichus*. Sic autem fiet, ut vera non sit ratio discessus in *Italiam*, *metus tyranni*, in quâ tamen consentiunt fere, quotquot habemus, *Veteres juniores*.

Sic autem invicem nexæ sunt prædictæ in *Pythagora* vitâ *Epochæ*, ut si omnes Expeditionem illius in *Italiam* præcesserint, fieri ne quidem potuerit ut ante hunc annum in *Italiam* venerit. Et præcessisse testantur *Veteres*. *Strabo*: Ἐπὶ τέττῃ [de *Polycrate* XIV. pag. loquitur] καὶ Πυθαγόρῳ ἰσορῶσι φουμένῳ ἰδόντα

ἰδόντα τὴν τυραννίδα ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν, καὶ ἀπελ-
θεῖν εἰς Αἴγυπτον καὶ Βαβυλῶνα, φιλομαθίας
χάρων· Ἐπανόνα δ' ἐκεῖθεν, ὁρῶντα ἔτι συμ-
μένσαν τὴν τυραννίδα, πλεύσαντα εἰς Ἰταλίαν,
ἐκεῖ διατελέσαι τὴν βίον. *Justinus Trogus* :

“Ægyptum primò, mox Babyloniam ad per-
discendos siderum motus, originemque
mundi spectandam profectus, summam
scientiam consequutus erat. Inde regressus,
Cretam & Lacedæmona, ad cognoscendas
Minois & Lycurgi inclytas cā tempestate
leges contenderat. Quibus omnibus in-
structus Crotonam venit, populumque
in luxuriam lapsum auctoritate suâ ad
usum frugalitatis revocavit.” *Valerius*

Maximus : “Pythagoras perfectissimum
opus sapientiæ à juventâ, pariter omnis
honestatis percipiendæ cupiditatem in-
gressus (nihil enim quod ad ultimum suū
finem perventurum est, non & maturè
& celeriter incipit) Ægyptum petiit, ubi
literis gentis assuesfactus præteriti ævi Sa-
cerdotum commentarios scrutatus, innu-
merabilium Seculorum observationes cog-
novit. Inde ad Persas profectus, Ma-
gorum exactissimæ prudentiæ se forman-
dum tradidit ; à quibus siderum motus,
cursusque stellarum, & uniuscujusque vim,
proprietaem, & effectum, benignissimè
demonstratum docili animo hausit. Cre-
tam deinde & Lacedæmona navigavit,
quarum legibus ac moribus inspectis, ad
“Olym-

Justin.
Lib. XX.
cap. 4.

Val. Max.
Lib. VIII.
cap. 7. Ex-
tern. 2.

“ Olympicum certamen descendit. Cumque
 “ multiplicis scientiæ maximâ totius Græciæ
 “ admiratione specimen exhibuisset : quo
 “ cognomine censeretur interrogatus, non
 “ se σποδὺν (jam enim illud septem excel-
 “ lentes viri occupaverant) sed φιλόσοφον
 “ esse respondit. In Italiæ etiam partem
 “ quæ tunc major Græcia appellabatur,
 “ perrexit,” &c. Aliter dixi sensisse Ve-
 teres qui vixerint ante *Bibliothecas*, accura-
 tissimosque, in Bibliothecarum usu, *Gramma-*
ticos. Ita tamen omnes qui res gestas *Py-*
thagoræ, eodem, quo sunt gestæ, ordine
 descripserunt, quos sequitur in primis capi-
 tibus *Jamblichus*. Nec quenquam reperimus
 qui refragetur postea quam illius Historia
 monumentorum veterum collatione digesta
 esset, à diligentissimis *Grammaticis*. Proinde
 credibile est omnibus satistecisse quæ pro
 hoc ordine comprobando adduxerunt viri
 summi *Bibliothecarum* studiosi. Videant ergo
 Adversarij quomodo hæc ad suum accom-
 modabunt *Athletam*. Nam si quas notas ha-
 beamus *Philosophi* nostri, is certè *Pythagoras*
Philosophus habendus est, qui *Mnesarchi* filius
 erat, & *Samo* oriundus *Thaletem*, *Pherecy-*
dem, *Anaximandrum*, *Creophylum*, &c. au-
 dierit ; qui in *Ægypto* fuerit, & *Baby-*
lone, & *Cretâ*, & *Lacedæmone* denique
 in patriâ antea docuerit quàm veniret in
Italiam.

Annalium Pythagoræ Chronolog. 255

U. C. Varr. 244. Olymp. 67. $\frac{2}{3}$. Pythagoræ
LIX. absolut. LX. inchoatus. Gellij verba
sunt Græcorum Romanorumque Synchronismos,
è Chronicis, quos pro accuratissimis habebat,
excerpentis: "Postea Pythagoras Samius
" in Italiam venit, Tarquinij filio Regnum
" obtinente, cui cognomentum Superbus
" fuit. Eisdemque temporibus occisus est
" Athenis ab Harmodio & Aristogeitone
" Hipparchus Pisistrati filius, Hippiz tyranni
" frater." Noct. Attic. XVII. 21. Hipparchi
cæde restitutam sibi libertatem existimabant
Athenienses. Inde statuæ æneæ in honorem
Harmodij & Aristogeitonis cædis auctorum.
Quod tamen falsum cum tres inde annos,
& quarti partem tyrannidem tenuerit Hip-
parchi frater Hippias. Si cædis annum intel-
lexerit Auctor Gellij, is erat U. C. Varr. 241,
Olymp. 66. $\frac{3}{4}$. Pythagoræ annus LVI. Is ipse
nimirum annus quo Gillonis operâ redemptus
rediit à Babylone, Tarquinij Superbi XXII.
pro Epochis Varronianâ & Capitolinâ, XX.
pro Catonianâ & Polybianâ, pro Fabianâ au-
tem tantummodo XVII. Quos medios Tar-
quinij Superbi annos nescio cur designaret
Auctor, cum in incertis primum ultimūve
annum solenne sit ab Auctoribus designari.
In Epochâ Græcâ rationem video cur errarit
Auctor si antea vixerit quàm ab accura-
tissimis Grammaticis repertum esset quid
medio tempore gessisset Pythagoras inter re-
ditum è Babylone iterque in Italiam. Sic
enim

enim vidimus *gradatim* reperta omnia à *primo* ejus è *patriâ* discessu ad appulsum in *Italiam*. Qui nihil *medium* exploratum habebant, illis placebat ut primo *Polycratis* anno è *Samo* rectà venerit in *Crotonem*. Qui antea illum in *Ægypto* fuisse compererant, tum saltem illum in *Italiam* venisse credebant cum spatium, quo fuerit in *Ægypto*, absolvisset. Simili *Ratiocinij* errore qui *post* discessum illius ab *Ægypto* aliam peregrinationem illius compertam habebant, præterquam *Babylonicam*, tum denique illum ad *Crotonem* venisse arbitrabantur cum à *Babylone* reversus tum quoque *tyrannidem* reperisset in *patriâ*. Ultimus erat *Chronologiæ* restauratæ *gradus*, ut *Delphos* *Cretam*, *Spartam*, & *Olympia*, denique & *patriam* ipsam *Samum* à *Pythagorâ* visitatam probarent *antea* quàm *Italiam* accederet. Proinde paulo *ante* *Chronologiam* omnium accuratissimam vixisse oportuit qui in gradu illo ultimo errârit qui deerat *unicus* ad *Chronologiam* numeris suis omnibus absolvendam.

Similes porro *gradus* esse poterant in *Epochâ* liberatæ *Atheniensium* civitatis. Ut scilicet *primi* antiquissimique *Chronologi* tum *patriam liberatam* arbitrarentur cum interficeretur *Hipparchus*, & finem illum existimarent *tyrannidis Pisistratidarum*, ut pro eâdem *Epochâ* haberetur cædes *Hipparchi* & finis *Pisistratidarum*. Nam in illâ ipsâ *Historiâ* admodum imperitos fuisse antiquiores se *Historicos* docuit *Thucydides* oriundus ipse è genere

genere *Pisistratidarum*. Hæc autem falsa esse viderunt non tantum *Bibliothecis* juniores *Grammatici*, verum etiam proximus illis temporibus *Herodotus*. Sic enim de *Alcmæonidis* Historiæ parens : Τὰς Ἀθώας *Herodot.*
ἔτοι ἔσαν οἱ ἐλευθερώσαντες πολλῶ μᾶλλον *VI. 123.*
ἢ περ Ἀρμόδιός τε καὶ Ἀριστογείτων, ὡς ἐγὼ κρίνω. Οἱ μὲν γὰρ ἐξηγρίωσαν τὰς ὑπολοίπας
Πεισιπρατιδῶν Ἰππαρχὸν ἀποκλείναντες, ἐδὲ πῖ
μᾶλλον ἔπαυσαν τὰς λοιπὰς τυραννεύοντας.
Ἀλκμαιωνίδαι δ' ἐμφανέως ἐλευθέρωσαν, εἰ δὴ
ἔτοι γε ἀληθέως ἦσαν οἱ τ' *Πυθίῳ ἀναπεύσαντες*
Προσημαίνειν Λακεδαιμονίοισι ἐλευθερεῖν τὰς
Ἀθώας, ὡς μοι περὶ τὸν δεδῆλωται. Hinc
manifestum est duas fuisse *Libertatis* Epochas :
receptiorem vulgo aliam à cæde *Hipparchi*
auctoribus *Harmodio* & *Aristogitone* : aliam
autem, pro *Herodoti* sententiâ, *justiorem*, à
pulso *Hippiâ*, auctoribus per illud suppositij
Oraculi artificium *Alcmæonidis*, quorum
tamen memoriæ nullum extabat publicum
monumentum, quales erant *statuæ* æneæ *Harmodij*
& *Aristogitonis*. Cum tamen antea
receptum esset *libertatis* Epocham ab *Harmodij*
& *Aristogitonis* facinore arcessere, verè
ab exilio *Hippiæ* arcessendam : facile deinceps
erat primos post *veriorem* Epocham detectam
Scriptores mori recepto indulgisse, ut exilium
Hippiæ nominibus *Harmodij* & *Aristogitonis* insignirent.
Hunc si errorem hoc in loco agnoscamus, conveniet *posterior*
illa *libertatis* Epochæ cum *Philosophi* in
S *Italiam*

Italiam adventu, pro nostris quoque rationibus accuratissimè, inclusis ambobus terminis. Et quidem *ita* numerandum esse constat, cum *cæptus* fuerit tantummodo annus *Hippiæ* IV^{us}. Cœpit *Pisistratus* Olymp. $\frac{54}{37}$. $\frac{4}{1}$. U. C. 194. *Varr.* Esto ergo hic annus *Pisistratidarum* I^{us}. Tenuit *Pisistratus* ipse ad finem anni ab initio illo XXXIII. filij autem post eum annis XVIII. Simul faciunt annos 51. L^{us} ergo hinc annus erat Epochæ *Varr.* 244. Olymp. 67. $\frac{2}{3}$. hic ipse nimirum in quo versamur XX^{us} erat, teste *Thucydide*, ante prælium *Marathonium* anno *Varr.* 264. Olymp. 72. $\frac{2}{3}$. C^{us} eodem teste, ante tyrannidem *quadringentorum*, quod, quomodo intelligendum sit, ostendimus in *Annalibus Thucydideis*. Hic, si Auctorum, quos *Gellius* est secutus, mentem assequimur, novo Argumento annus firmabitur quo venerit *Pythagoras in Italiam*, è sententiâ *Chronologorum accuratissimorum*. Firmabitur etiam novo exemplo *Chronologia Varroniana*, quæ hinc etiam evincitur in rerum *Græcarum* Synchronismis consentientissima his quoque antiquissimis temporibus quibus annorum *Romanorum* situs alius est atque alius pro *Epocharum* diversarum dispositione. Similia alia sunt in his *Gellij* Excerptis exempla rerum *Græcarum Romanarumque* in Epochâ tantum *Varronianâ* consentientium. Cicero: *Hanc opinionem discipulus ejus [Pherecydis] Pythagoras maxime confirmavit: qui cum Superbo regnante in Italiam*

Tusc. Qu.
I. 16.

Annalium Pythagoræ Chronolog. 259

liam venisset, tenuit magnam illam Græciam cum honore, & disciplinâ, tum etiam auctoritate, &c.

U. C. Varr. 245. Olymp. 65. $\frac{3}{4}$. Pythagoræ LX. Erat illis pene in conspectu præstanti sapientiâ & nobilitate Pythagoras, qui fuit in Italiâ temporibus iisdem, quibus L. Brutus patriam liberavit. Cicer. Tusc. Quæst. IV. i. Nam in Samo nihil nobilius quàm Pythagoras civis, qui mox offensus fastu tyrannico, relicta domo patriâ, Bruto Consule (qui Reges Urbis exegit) Italiam advectus est. Solin. Polyhist. c. 17. & Cicerone forte explicandus.

U. C. Varr. 246. $\frac{27}{8}$. $\frac{1}{4}$. Pythagoræ LXI. ante Archontem Callimachum LXIII. Bellum Crotoniatum cum Sybaritis, auctore Pythagorâ. Callimachus Archon erat Olymp. 83. $\frac{3}{4}$. U. C. Varr. 309. Detractis 63. hic annus erit reliquus. Μετὰ τὴν ταῦτα Πυθαγόρῃ τῷ φιλοσόφῳ συμβελεύσαντι ὁ σάξεν τὰς ἰκέτας μετέπεσον ταῖς νόμας, καὶ τὸ πόλεμον ἔωρεν ὃ τῷ ἰκετῶν σωτηρίας ἀνέλκοντο. Diodor. L. XII. Olymp. 83. 3.

U. C. Varr. 247. 68. $\frac{1}{2}$. Pythagoræ LXII. proximo post prælium cum Sybaritis anno, absens erat Pythagoras, cum de agris victorum Sybaritarum dividendis apud Crotonienses ageretur. Tum primùm absentis illius captâ occasione plebem Crotoniensium in Philosophum accendebant Cyloniani. Ἐπεὶ δὲ Σύβαριν ἐχειρώσαντο, καὶ ἐπὶ ἀπῆλθε, καὶ τὸ ἀδρῶκτον διεκίχσαντο, [διὰ τὸ] μὴ κατακλη-
§ 2
ερχομένης,

ρχηδύει κατὰ τὸ ὑπιδυμίαν τῷ πολλῶν,
 ἐξεργάζη τὸ σιωπώμενον μῦθον, καὶ διέση πρὸς
 αὐτὸς τὸ πλῆθος. *Jamblich. Vit. Pythag. c. 35.*
p. 212, 213. Inde de *Cylonianis*: Αἰχρὸν
 εἰ νομίζοντας τὰς τεράκοντα μυριάδων, ὡς
 τὸ Τετραέντα ποταμὸν ὠκευνομένους, ὑπὸ τῷ
 χιλιῶς μέρους ἐκείνων ἐν αὐτῇ τῇ πόλει φανῆναι
 κατασπασμένους. *Ibid. p. 217.* Loquitur de
 illo ipso prælio in *Sybaritas*. Erant enim in
Crotoniensium Senatu illo 300. tantummodo
Pythagoræi, quæ pars erat duntaxat mille-
 sima 300000 *Sybaritarum* à *Crotoniatis* illo
 prælio victarum.

Post hunc ergo annum oportet vixisse *Phalaridem*. *Phalaridi* innotuisse non solus testa-
 tur *Jamblichus*, sed etiam antiquior *Laertius*
 ipso *Lucianus*. Et civitates *Italiae Siciliae*que
 à *Pythagorâ* lustratas testatur non *Jamblichus*
 duntaxat verum etiam *Porphyrus*, cujus
 verba fere numeravit *Jamblichus*. Addit
 uterque: Ἀς δὲ κατέλαβε πόλεις δεδεδωμένας
 ὑπὸ ἀλλήλων, τὰς μὲν πολλῶν ἐτῶν, τὰς δὲ
 νεωστὶ, φεγγήματι εὐλευτέρως ὑποπλήσας διὰ
 τῶν ἐρ' ἐκείνων ἀκυστῶν ἡλευθέρωσε. In his re-
 censet uterque etiam *Agrigentum*. Ut pro-
 inde si *Agrigentum* à tyrannide liberaverit, &
 tyrannus tum fuerit *Agrigenti Phalaris*, non
 alium utique tyrannum quàm *Phalaridem*
 Philosophus ab *Agrigentinarum* cervicibus de-
 pulerit. Hæc vidit agnovitque *D. Bentley*,
 neutrum asseruisse sine teste *Jamblichum*. Cur
 itaque pro *fabulâ* habuit *Jamblicus*? Fefellit
D. Bent-

Porphyr.
Vit. Pyth.
p. 189.
Jamblich.
Vit. Pyth.
c. 7. p. 46.

P. 47.

P. 46.

D. *Bentleium* cum ait nihil quod huc spectet habere *Porphyrum*, qui tamen *Agrigentum* verbis disertissimis recenset inter *Urbes Philosophi* operâ à tyrannide liberatas. Nec video sane ad quem *tyrannum Agrigentinum* hæc potuerit referre D. *Bentleius*, præterquam ad *Phalaridem*. *Therone* antiquiores sunt hæc nostræ quoque rationes pro quibus hoc, in quo versamur, anno antiquiores esse non possunt *Philosophi* in *Siciliâ* peregrinationes. Et è *Diodoro* constat non illum tyrannide amotum, sed proximum illi successorem *Thrasydæum*. Multo minùs in hos juniores *Phalaride* tyrannos quadrare possunt antiquiores, quàm sunt nostræ, rationes *Amici Wigorniensis* & D. *Bentleij*. Medios porro inter *Phalaridem* & *Theronem* tyrannos *Agrigentinos* ἐξ Ἀγριγεντιῶν ex *Heraclidis* testimonio observavit ipse D. *Bentleius*. Nec antiquioris tyranni *Agrigentini* nomen legimus post conditam urbem *Agrigentinam*, excepto *Phalaride*, quem censet *Plinius* tyrannum omnium antiquissimum. Certè *Agrigentinorum* si minùs *Siculorum*.

U. C. *Varr.* 264. *Olymp.* 72. $\frac{2}{3}$. *Pythagoræ* LXXIX. A *Crotone* Philosophus discedit ad *Metapontum*. *Pythagoras* autem cum annos XX. *Crotonæ* egisset, *Metapontum* migravit. *Justin.* XX. 4. Causa erat, ni fallor, ingravescens paulatim reverentiamque illius exuens factio *Cyloniana*. Ipsum enim aliquantisper reueritos fuisse constat ex *Jamblichō*, p. 212. Erat

autem eâ indole *Pythagoras* ut quietem amârit, alienisque esset à negotiis quæ *otium* ejus interturbârint. Idcirco *patriam* reliquit quod nollet munia per Civitatis Leges civibus incumbentia præstare. Proinde illis Philosophis accenseri solebat *Pythagoras* qui vitam *contemplativam* amplectebantur, qui *latebras* quærebant & recessus, & otia. Sic tamen ille, ut magis interim *Reipublicæ* prodesset quàm illi qui volebant videri *negotiosissimi*. Operam enim posuit civitatibus rectè constituendis, & civibus bonâ educatione ad omnes *Reipublicæ* usus formandis. Quà nempe licuit per eorum pacem & concordiam. *Turbas* enim abominabatur, quòd Auctoritatem læderent rebus gerendis maximè necessariam. Minoris autem Auctoritatis Discipulis permisit ut se rebus *publicis* immiscerent, etiam *turbulentis*. Scholam ergo *Crotoniensem* hoc tempore commisit *Aristæo*, (qui *Porphyrio* *Astræus* est) *Reipublicam* autem trecentis illis *Pythagoræis* qui jam antea illam à volentibus *Crotoniensibus* acceperant. Inde lites *Cylonianorum* cum *Pythagoræis*, non jam ampliùs cum *Pythagorâ*.

U. C. *Varr.* 283. *Olymp.* 77. $\frac{1}{2}$. *Pythagoræ* *XCVIII. absolut.* *XCIX. inchoat.* interfectus prælio inter *Agrigentinos* & *Syracusanos*, teste *Hermippo* Auctore de *Pythagoræis* accuratissimo. Ερμιππο δὲ φησι, πολεμίων Ἀκραγαντίνων καὶ Συρακυσίων ἐξελθεῖν μετὰ τοῦ συνίδαν ἢ Πυθαγόραν, καὶ ἀποκτείναι τὸν Ἀκραγαντίνον.

φανίνων· τρεπῆς ὃ γινόμενης περιέμνοντα
αὐτὸν τ' ἑρ' κυάμων χάραν, ὑπὸ τῷ Συρα-
κουσίων ἀναγρεθῆναι· τὰς τε λοιπὰς ὄντας πρὸς
τὰς πέντε καὶ τετράκοντα ἐν Τάραντι κατακαυ-
θῆναι. *Laert.* VIII. 40. Et quidem hoc ipso
anno *Olymp.* 77. 1. prælium insigne inter
Agrigentinos & *Syracusanos* habet *Diodorus*,
quo pulsus est ab *Agrigentinorum* tyrannide
Theronis Agrigentini filius *Thrasydæus*. Et
quidem anno *Olympiadis* exeunte prælium
illud fuisse verisimillimum est. Hoc enim
Olympiadis anno *Theronis* mortem ponit *Dio-*
dorus. Spatium deinde necessarium erat
Thrasydæo copiis in *Syracusanos* colli-
gendis. Sic *Veri* sequenti anno *Olympiadis*
exeuntis *Expeditione* ipsa rectissimè assignanda
erat. Conveniunt porro admodum accu-
ratè, pro nostro calculo, anni *Pythagoræ*
tam vitæ, quàm adventûs in *Italiam*, ab
*Jamblich*o servati, qui tot alios *Pythagoræ*
annos servavit, tam sibi invicem, quàm
cum aliis bonis monumentis, consentientes.

Sic ille : Αὐτὸν μὲν γὰρ Πυθαγόραν ἀρνή- *Jamblich.*
σαι λέγειται ἐνδὲς δέοντα ἔτη τεσσαράκοντα τὰ *Vit. Pyth.*
πάντα, βιώσαντα ἔτη ἕως τῶν ἑκατὼν. Ita *c. 36. p.*
220.

D. Benteius. Quæ ita vertenda : Ipse enim
Pythagoras [*Scholæ*] præfuisse fertur annis
in universum undequadráginta ad annum vitæ
pene centesimum. Alia omnia *Cl. Arcerius*.
De anno autem vitæ *XCIX.* intelligendum
in *Dissertationibus* probavimus. Hos quoque
annos *Jamblichum* à bonis Auctoribus ac-

264 **NOTÆ in Tabulas §. I. &c.**

cepisse verisimillimum est. Cum autem, pro *Hermippi* notâ, in annum à natali *Pythagoræ* XCIX^m. ab adventu in *Italiam* XXXIX^m. incidat hoc prælium *Agrigentiorum* cum *Syracusanis*: hinc quoque vincitur, rectè nos constituisse annum *Pythagoræ* natalitium, & illum præterea annum quo ad *Crotonem* accesserit. Hoc ergo anno *Philosophi* mortem statuendam existimamus, & sequentes adeo annos ad CXII^m. non *Philosopho*, sed *juniori Pythagoræ*, qui *Philosophi* discipulus erat, esse assignandos.

F I N I S.

B
C
dici
Pret
Ly
Isaac
riant
cessa
Edit
T
Price
D
Refr
ador
of th
strun
Price
Th
with
Price
Re
Mart
by hir
Price
Th
late
Price
Les
elme
The
Court
Reign
mond.
Sir
Deeds
Estates
Person

BOOKS Printed, and Sold by
RICHARD SMITH, at the Angel and
Bible without Temple-Barr.

Georgij Bulli, S. T. P. Presbyteri Anglicani, Opera Omnia; cum Annotationibus Johannis Ernesti Grabe. Fol. Pretium 1 l. 10 s.

Theod. Turquet Mayernij Equit. Aurati Baronis Aubonia Medici & Philosophi, suo ævo Celeberrimi, Opera Medica. Fol. Pretium 18 s.

Lycophronis Chalcidensis Alexandra Obscurum Poëma cum Græco Isaacij, seu potius Joannis Tzetza Commentario, Versiones, Variantes Lectiones, Emendationes, Adnotationes, & Indices. Necessarios adjecit Joannes Potterus, M. A. & Coll. Lincoln. Soc. Editio Secunda. Pret. 16 s.

The Natural History of Staffordshire. By Robert Plot, LL. D. Price 15 s.

Dyalling Plain, Concave, Convex, Projective, Reflective, Refractive; shewing how to Make all such Dyals, and to adorn them with all useful Furniture relating to the Course of the Sun. Perform'd Arithmetically, Geometrically, Instrumentally, and Mechanically, &c. by William Leiburn. Price 15 s.

The Works of Josephus, newly Translated and Compared with the Original Greek, and Illustrated with Sculptures. Price 18 s.

Remains of the most Reverend Father in God, and Blessed Martyr, William Laud, Lord Archbishop of Canterbury. Written by himself. Collected by the late Learned Mr. Henry Wharton. Price 8 s.

The Arguments and Reports of Sir Henry Pollexfen, Knt. late Lord-Chief Justice of the Court of Common-Pleas. Price 1 l.

Les Reports de Gulielme Benloes, Serjeant del Lei; & Gulielme Dalison, un des Justices del Bank le Roy. Fol. Price 14 s.

The Reports of divers Special Cases, Adjudged in the Court of King's-Bench, Common-Pleas, and Exchequer, in the Reign of King Charles II. Collected by Sir Thomas Raymond. Fol. Price 14 s.

Sir Orl. Bridgman's Conveyances; being select Precedents of Deeds and Instruments concerning the most considerable Estates in England; Drawn and Approv'd by that Honourable Person, in the time of his Practice. Vol. 2. Fol. Price 9 s.

All,

Books Printed, and

All the Works of Sir Thomas Brown, M. D. viz. Enquiries into Vulgar Errors, Religio Medici, of Win. Burials Tracts, &c. Price 15 s.

Notitia Orbis Antiqui ; sive Geographia Plenior ab Ortu Rerum publicarum ad Constantinorum tempora Orbis Terrarum faciem Declarans. Christophorus Cellarius ex Vetusis Probarisque Monumentis Collegit, & Novis Tabulis Geographicis Singulari Cura & Studio delineatis, Illustravit. 4°. Pretium 18 s.

Phadri, Aug. Liberti Fabularum Libri V. Notis illustravit in Usum Serenissimi Principis Nassavij D. Hoogstratanus. 4°. Pret. 12 s.

Ezechielis Spanhemij, Liberi Baronis, & Legati Regij, Orbis Romanus, seu ad Constitutionem Antonini Imperatoris, de quo Ulpianus Leg. XVIII. Digestis de Statu Hominum Exercitationes Duae. Editio Secunda ab Auctore recensita, & altera parte Auctior. Pret. 10 s.

The Royal Dictionary, in Two Parts ; first, French and English ; secondly, English and French. Extracted from the best Authors, by Mr. Bowyer. Price 18 s.

Leviathan ; sive de Materia, Forma, & Potestate Civitatis Ecclesiastica & Civilis. Authore Thoma Hobbes, Malmesburiensi. Pret. 4 s.

Mathematical Institutions, in Three Parts ; the Key, Gate, Hand-maid to the Mathematical Sciences. By William Leybourn. Pretium 8 s.

Palladio's Architecture. Illustrated with Sculptures. Price 5 s.

The New Art of Spelling ; design'd chiefly for Persons of Maturity, teaching them how to Spell and Write Words by the Sound, and to Sound and Read Words by the Sight thereof, Rightly, Neatly, and Fashionably applied to the English Tongue. By F. Jones, M. D. Price 2 s. 6 d.

Spicilegium S. S. Patrum ut & Hæreticorum Seculorum post Christum Natum, I, II, III. quorum vel integra Monumenta, vel Fragmenta, partim ex aliorum Patrum libris jam Impressis Collegit, & cum Codicibus Manuscriptis contulit, partim ex MSS. nunc primum Edidit ac singula tam Prasatione quam Notis subjunctis illustravit Joannes Ernestus Grabe. 2 Vol. 8°. Pr. 10 s.

Sancti Justinus Philosophi & Martyris, Apologia Prima Pro Christianis ad Antoninum Pium, cum Not. select. ex Var. Aurb. Edita à Joanne Ernesto Grabe. Pret. 4 s.

De Nupero Schismate Anglicano Parænesis, ad Exteros tam Reformatos, quam etiam Pontificios qua Jura Episcoporum Vetera, eorundemque à Magistratu seculari Independentia Omnibus asserenda commendantur. Ab Henrico Dodwello, A. M. Dublinensi. Pret. 4 s.

Tatiani

Sold by R. Smith.

Tatiani Oratio ad Græcos. Hermia Irvifo Gentilium Philosophorum, ex Vetusis Exemplaribus recensuit Adnotationibusque integris Ch. Koribolzi, Th. Galei, selectisque K. Stephani, Meursij, Bocharti, Cotelerij, utriusque Vossij, aliorum, suas qualescunque adjecit Wilhelmus Worth, A. M. Pret. 6 s.

Michaelis Etmulleri, in Academia Lipsiensi quondam Professoris Celeberrimi, Opera Omnia in Compendium Redacta. Pretium 7 s.

Institutio Logica ad Communes Usus accommodata. Per Joannem Wallis, S. T. D. Geom. Profes. Savilianum, Oxona, Græ. Pret. 4 s.

Euclidis Elementorum Libri Priores Sex item Undecimus & Duodecimus, ex Versione Latina Frederici Commandini, in Usum Juventutis Academica. Pret. 4 s.

Rogeri Aschami Epistolarum Libri Quatuor. Accessit Joannis Sturmij, aliorumque ad Aschamum Anglosque alios Eruditos Epistolarum liber unus. Pret. 5 s.

D. Origine Mali. Authore Gulielmo King, S. T. D. Pr. 3 s.

Censorinus, de Die Natali H. Lindenbrogii recensuit, & Notis illustravit cum Spicilegio Annot. Doct. Virorum Salmasij, Scaligeri, &c. Pret. 2 s. 6.

Libri Classici, in Octavo.

Titi Livij Patavini Historiarum Decades quæ supersunt, juxta Editionem Gronovianam diligenter Recensita: Lemmatibus Historicis ad Paginarum oras ornata. 2 Tom. Pretium 14 s.

Justinus de Historiis Philippicis, & totius Mundi Originibus. Interpret. & Not. illustravit P. J. Cantel. In Usum Serenis. Delphini. Pret. 5 s.

P. Terentij Carthaginiensis Afri Comædiae Sex. Interpret. & Not. illustravit N. Camus, in Usum Serenis. Delphini. Pr. 6 s.

D. Junij Juvenalis & A. Persij Flacci Satyræ, Interpret. ac Not. illustravit L. Prateus, in Usum Serenis. Delphini. Pret. 6 s.

Pub. Ovidij Nasonis Epistolarum Heroïdum Liber. Interpret. & Not. illustravit D. C. Helvetius, in Usum Serenis. Delphini. Pret. 4 s. 6 d.

M. T. Ciceronis Orationes. Quædam selecta cum Interp. & Not. quas in Usum Serenissimi Delphini Edidit P. Car. Meronville S. J. quibus Præfigitur Vita Ciceronis. Pret. 6 s.

Eutropij Breviarium Historiæ Romanæ cum Pœanij Metaphrasi Græca. Messala Corvinus de Augusti Progenie. Fulius obsequens de Prodigis. Anonymi Oratio Funebris, Gr. Lat. In Imp. Constant. Constantini M. fil. cum Variis Lectionibus & Annotationibus. Pret. 14 s. 6 d.

The

Books Printed, and

The Mysteries of *Opium* Reveal'd. By *J. Jones*, M. D.
Price 5 s.

A Paraphrase and Annotations upon all *St. Paul's* Epistles, done by several Eminent Men at *Oxford*. Corrected and Improv'd by the late Right-Reverend and Learned Bish. *Fell*.
Price 6 s.

The Theory of Sciences Illustrated : Or, The Grounds and Principles of the Seven Liberal Arts. Price 5 s.

The History of *Charles V.* Emperour and King of *Spain*.
Price 6 s.

Select Sermons, preach'd on particular Occasions. By the Right Reverend Father in God, *William Sheridan*, D. D. Lord-Bishop of *Kilmore* and *Ardagh*. Price 5 s.

Memoirs of the Reign of King *Charles I.* together with a Continuation to the Happy Restoration of King *Charles II.* By Sir *Philip Warwick*, Knt. Price 5 s.

A Discourse of Government, written by Sir *Philip Warwick* : Design'd by him, as an Appendix to the *Memirs*.
Price 2 s. 6 d.

The *Athenian* Oracle, in 3 Vol. Pr. 18.

An Abridgment of the Cases against the *Dissenters*. By *Tho. Bennet*. Pr. 4 s.

—— of the Cases against the *Romanists*. Pr. 4 s. 6 d.

—— Discourse of schism. Pr. 2 s. 6 d.

The Fables of *Æsop*, with the Moral Reflections of *Montf. Baudouin*. Pr. 5 s.

Compleat Body of Divinity. In 2 Vol. Pr. 12 s.

Discourses upon the whole Common-Prayer ; design'd to Inform the Judgment, and Excite the Devotion of those that use it. By *Tho. Comber*. Pr. 5 s.

The Compleat Gardener ; Or, Directions for Cultivating and Right Ordering of Fruit and Kitchen-Gardens. By *Mr. London Wise*. Price 5 s.

A Collection of Poems. By the Marquis of *Normanby*, the Earl of *Roscommon*, the Earl of *Rocheſter*, the Earl of *Orrery*, Sir *Charles Sidley*, Sir *George Etheridge*, and *Mr. Dryden*.
Price 5 s.

Essays upon several Moral Subjects. By *J. Collier*. Pr. 5 s.
The Emperour *Marcus Antoninus's* Conversation with himself, together with his Life. Made English by *J. Collier*. Pr. 5 s.

The Compleat Horse-man, or Perfect Farrier. Pr. 5 s.

Capt. Dampier's Voyages. In 3 Vol. Pr. 15 s.

The Satyrs of *D. J. Juvenalis*. Translated into English Verse, and adorn'd with Sculptures. By *Mr. Dryden*, &c. Pr. 6 s.

The

Sold by R. Smith.

The Anatomy of Humane Bodies Improv'd, according to the Circulation of the Blood, &c. By *Monf. Dionis*. Pr. 6 s.

A Treatise concerning the Lawfulness of Instrumental Musick in Holy Offices. By *Henry Dodwell*. Pr. 3 s.

Drelincourt's Consolations against the Fears of Death. Pr. 5 s.

Etmullerus Abridg'd; Or, A Compleat System of the Theory and Practice of Physick. Pr. 6 s.

The Ecclesiastical History of *Eusebius Pamphilus*, faithfully Abridg'd from the Original Latin. To which is added, A Dissertation concerning the Usefulness of Ecclesiastical History. By *Mr. Lesley*. Pr. 3 s. 6 d.

Mr. Laurence Eachard's Roman History. In 2 Vol. Pr. 11 s.

Maxims of the Spanish Court, discover'd in several Letters. By the Lord *Sandwich*, Lord *Sunderland*, and Sir *William Godolphin*. Pr. 5 s.

A Help and Exhortation to Worthy Communicating. By *John Kettlewell*. Pr. 4 s.

—— The Measures of Christian Obedience. Pr. 6 s.

The History of the *Apostle's Creed*, with Critical Observations on its several Articles. By *Peter King*, Gent. Pr. 5 s.

Monf. Lamy's Treatise of Perspective. Pr. 3 s. 6.

New Voyages to North-America. By the Baron *La Houssan*. 2 Vol. Pr. 10 s.

—— By the Dutch East-India Company. Pr. 5 s.

The Life of *James II.* late King of *England*. Pr. 6 s.

The History of that Victorious Monarch *William III.* late King of *England*. In 3 Vol. Pr. 18 s.

A Treatise of Foods; with Reflections upon the Good and Bad Qualities of every sort. By *Monf. Lemery*. Pr. 5 s.

Memoirs of the Court of *France*, and City of *Paris*. Pr. 5 s.

Mr. Norris's Theory of the Ideal or Intelligible World. In 2 Vol. Price 11 s.

The Grounds and Principles of the Christian Religion, in a Catechetical Discourse, by *F. Osterwald*. Pr. 3 s.

The Works of *Francis Osbourn*, Esq; Divine, Moral, Historical, Political, &c. Pr. 5 s.

All the Works of *Mr. John Oldham*, together with his Remains. Pr. 6 s.

Thoughts on Religion, and other Subjects, by *Monf. Pascal*. Price 5 s.

The Works of *Plato* Abridg'd; with an Account of his Life, Philosophy, Morals, and Politicks. In 2 Vol. Pr. 9 s.

Puffendorf's Introduction to the History of *Europe*. Pr. 6 s.

Jesus, and the Resurrection Justify'd by Witnesses in Heaven and Earth. By *Simon Patrick*, Ld-Bp of *Ely*. Price 6 s.

Don,

Books Printed, and

Don Francisco de Quevedo's Vision's. Made English by Sir Roger L'Estrange. Pr. 3 s. 6 d.

Quarles's Emblems, Divine and Moral. Pr. 5 s.

St. Augustine's Meditations; with select Contemplations from *St. Anselm* and *St. Bernard.* Illustrated with Curious Sculptures. Price 5 s.

Parson's Christian Directory; being a Treatise of Holy Resolution. Price 5 s.

The Christian's Pattern; or, A Treatise of the Imitation of JESUS CHRIST. Adorn'd with Sculptures. Price 5 s.

Breviarium Chronologicum; or, A Treatise describing the Terms, and most Celebrated Characters, Periods and Epochas used in Chronology. Written in Latin by *Giles Strachinus*; now made English, and Improv'd from *Dr. Beveredge, Instit. Chron.* and *Dr. Holder, of Time.* Price 5 s.

The Tragedies of L. A. Seneca. By Sir Edward Sherburn, Price 6 s.

The Soul's Ascension to GOD, by the Steps of Creation. Price 4 s.

Bishop Saneros's Sermons; with an Account of his Life. Price 2 s. 6 d.

Salmon's London-Dispensatory. Pr. 6 s.

—— *Druggist's Shop Opened.* Pr. 7 s.

—— *Country Physician.* Pr. 5 s.

Coward's Second Thoughts concerning Humane Soul. Price 5 s.

Poems on Affairs of State. By the greatest Wits of the Age. In two Volumes. Price 12 s.

The Whole Comical Works of Mons. Scarron. Pr. 6 s.

Tully's Five Books De Finibus, or concerning the last Object of Desire and Aversion. With a Recommendatory Preface by *J. Collier.*

Dr. Taylor's Liberty of Propheying. Pr. 4 s. 6 d.

Orations on the Liberty and Peace of Europe. By Sir Joseph Tily. Pr. 5 s.

Sir William Temple's Miscellanies. Vol. 3^d. Pr. 4 s.

Dr. Woodward's Theory of the Earth. Pr. 4 s.

Wotton's History of Rome. Pr. 7 s.

Dr. Whichcote's Sermons. In three Vol. Pr. 15 s.

Mr. Wingate's Arithmetick. Pr. 4 s. 6 d.

The Parson's Councillor. By Sir Simon Degge. Pr. 5 s.

Law against Bankrupts. By Serjeant Gooding. Pr. 5 s.

Presidents for a Justice of the Peace. By Mr. Kilburn. Price 6 s.

Lex

Sold by R. Smith.

- Lex Custumaria*; or, The Compleat Copy-Holder. Pr. 5 s.
 Law of Corporations. Price 5 s.
Brown's Modus Intrandi; or, Entering-Clerk. Pr. 5 s.
 An Abridgment of the Laws in Force and Use in Her Majesty's Plantations, after Mr. Wingate's Method. Pr. 6 s.
Scroggs, of Courts-Leet and Courts-Baron. Pr. 4 s. 6 d.
Hales's Pleas of the Crown. Pr. 3 s.
 The Miscellaneous Works of *Charles Blount, Esq;* Pr. 5 s.
Cressfield's Regular Church of England-man's Devotions.
 In 12°. Price 2 s.
 Reflections on the Common Failings of Mankind. Pr. 2 s.
 An Abstract of the most Excellent Thoughts in *Montaigne's Essays*. Pr. 1 s. 6.
Cocker's Arithmetick. Pr. 1 s.
Darling's Carpenter's Rule Explain'd. Pr. 2 s.
Sir John Floyer's Treatise of the Asthma. Pr. 2 s. 6 d.
 The Gentleman's Religion. Pr. 2 s. 6 d.
Mr. Herbert's Poems, together with his Life. Pr. 2 s.
 Infallible Art of Contentment. Pr. 2 s.
Keil's Anatomy of Humane Bodies. Pr. 2 s. 6 d.
 A Discourse concerning the Inventions of Men in the Worship of God. By Dr. *William King*. Pr. 1 s.
T. Petronij Arb. Satyricon, cum Notis Boschij. In two Vol.
 Price 4 s.
Zouch's Elementa Jur. Prudentiæ. Price 2 s.

Just Publish'd :

Christian Perfection, consisting in the Love of God : Explain'd in several Letters to a Lady. Written Originally in Italian, by Cardinal *Petrucci*. Now rendred into English, with an Account of the Author. 8°. Price 5 s.

Advertisements from Parnassus, in Two Centuries : Together with the *Politick Touch-stone*. Written Originally in Italian, by the Famous *Traiano Boccalini*. Newly done into English : To which is prefix'd the Author's Life, and an Account of his Writings. In Three Vol. 8°. Pr. 13 s.

Secretaria di Apollo; or, Letters from *Apollo* : Directed to the most Eminent Princes, States-men and Politicians in the World, as well Ancient as Modern. By the Famous *Traiano Boccalini*. Never before Translated : Now made English from the Original Italian. In Two Vol. 8°. Pr 8 s.

N.B. This Author's Writings have been admired in all Ages, for the Excellent Morals, Sharp Satyr, Deep Politicks, and Refin'd Learning which they contain.

Books now in the Press.

In the Press, and will speedily be Publish'd,

A New Translation of *Julius Caesar's Commentaries* : Containing, I. His Wars with the *Gauls* : II The Civil-Wars with *Pompey* : III. His Glorious Atchievements in *Alexandria*, *Africk*, and *Spain*. Together with his *Life*. Extracted from the best Authors ; with an Exact Chronology to the Whole, and illustrated with various Sculptures. In 8°.

There is now Printing, A New Edition of His Excellency the Baron *Spanheim* (Embassador-Extraordinary from the King of *Prussia*) his Treatise of M E D A L S, under the following Title :

EZECHIELIS SPANHEMII Liberi Baronis, & Legati Regij Dissertationes de Præstantia & Usu Numismatum Antiquorum Editio Nova : In qua editæ antea Dissertationes recensentur, multisque accessionibus locupletantur ; aliæ nunc primum produnt : Singule autem, selectis Insignium Numismatum Iconibus, illustrantur.

N.B. This Work is design'd to be Finish'd (God willing) in a Year's time : Great Care will be taken as to the Correctness, and the Medals Engraven by the Best Hands : It will make Two Volumes in Folio. And as to the Beautiffulness of the Print and Paper, it may be seen (if Desir'd) at the Undertaker's.

